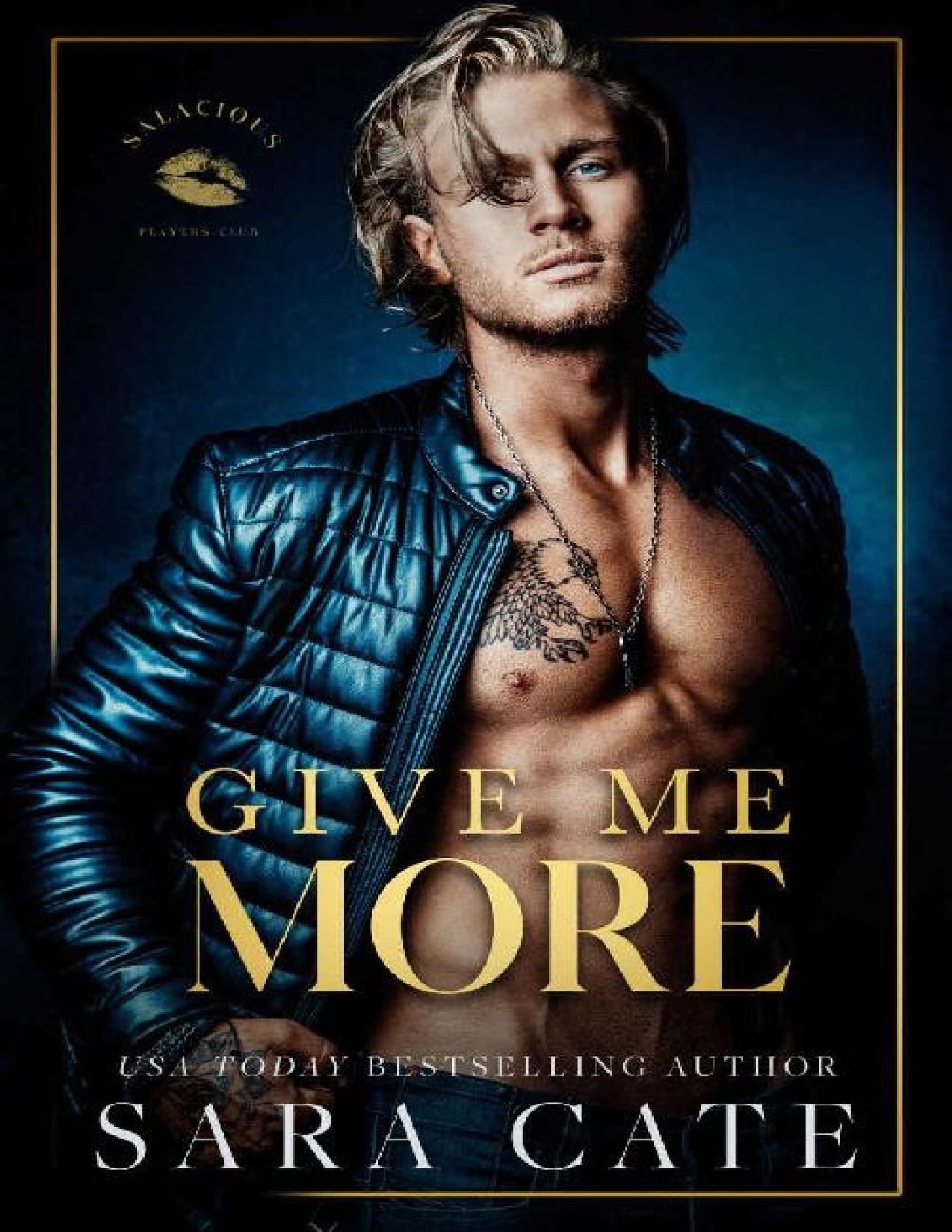

SALACIOUS
PLAYERS CLUB
GIVE ME
MORE
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SARA CATE

Bana daha fazlasını ver

Salacious Oyuncular Kulübü

Sara Cate

Copyright © 2022 by Sara Cate

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak fotoğrafı: Michelle Lancaster

Photography Düzenleme: Rebecca's Fairest

Reviews Düzeltme: Rumi Khan

 Vellum ile oluşturuldu

Utanmadan müstehcenlikten hoşlanan okuyucularım için.

İçindekiler

Önsöz
Kural 1: Üçüncü tekerlek olamıyorsan, onun yerine üçlü yap. Kural 2:
Küçük bir rekabetten kimseye zarar gelmez.
Kural 3: Gece yarısı mutfak toplantıları çok aydınlatıcı olabilir.
Kural 4: Arkadaşlarınızı yakın tutun ve kocanızın en iyi arkadaşını daha da
yakın tutun. Kural #5: Tahrik olmak varken neden kıskanasın ki?
Kural 6: Arkadaşlarınız geziden erken ayrılmanıza izin vermediğinde, bunu sizi gerçekten yanlarında istediklerine dair iyi bir işaret olarak kabul edin.
Kural #7: Herkes için bir sapkınlık vardır.
Kural #8: En iyi arkadaşınıza ve eşinize birlikte yatmayı teklif edecekseniz, kahvaltı bunun için uygun bir zaman değildir.
Kural #9: Kumarbaz bir adamla bahse girme. Kural
#10: İstediğin şeyi istemekte sorun yok.
Kural 11: Onlara katılamıyorsan, sarhoş ol.
Kural #12: Kimin iki yatağa ihtiyacı var? Bazen bir yatak yeterlidir.
Kural #13: Kuralları e r k e n d e n b e l i r l e y i n ve asla ama asla
çiğnemeyin. Kural #14: Bazı insanların bağlanması gerekir.
Kural #15: Yabancılar sır vermek için harika
insanlardır. Kural 16: İki orgazm bir orgazmdan
daha iyidir.
Kural #17: Kimse pusuda bekleyenleri sevmez.
Kural #18: İyi olanlar her zaman hindistan cevizlerini
hatırlar. Kural #19: Bazen katılmak izlemekten daha iyidir.
Kural #20: Denemekten zarar gelmez.
Kural #21: Asla sadece bir öpücük
değildir.
Kural #22: Karanlıkta ne kadar çok şey görebildiğiniz
şaşırtıcıdır. Kural #23: Kuralları siktir et.
Kural #24: Uyan.
Kural #25: Bazen eve uzun yoldan gitmeniz gerekir.
Kural #26: Eğer kalbin onları unutamıyorsa, bırak aletin senin için
unutsun. Kural #27: Hikayeni doğru anlat.
Kural #28: Eğer birini seviyorsan, bırak gitsin. (Söylemesi yapmaktan
daha kolay.) Kural #29: Aşk sizi aptal yapar.
Kural 30: Eğer kulağa bir davet gibi geliyorsa, muhtemelen öyledir.
Kural #31: Onların kendi anlarını yaşamalarına izin veriyor olmanız, sizin bunu kaçırmanız gerektiği anlamına gelmez.
Kural 32: Artık kendinizi bile tanıyamıyorsanız, büyük ihtimalle kötü durumdasınızdır.
Kural #33: Düzelt.
Kural #34: Elinizde sadece anılar kaldığında, anılar işinizi görür. Kural
#35: Değişimden korkmayın. Genellikle tekrar büyür.

Kural 36: Asla düşündüğün kadar zor değildir. Kural #37:
Onu geri aldığında, sakın bırakma.
Kural #38: Mesafe kalbi daha da büyütür-ve daha da azgınlaştırır.
Kural #39: Madam Kink'i şok edebilirseniz iyi iş çıkardığınızı bilirsiniz.
Kural 40: Esnek olun.
Kural #41: Hazır ya da değil...

Teşekkür
İmzalı Kitaplar mevcut! Sara
Cate tarafından da
Sara Cate Hakkında

Önsöz

Yedi Yıl Önce

HUNTER

"ELIMDE ONUN SAÇLARINDAN BIR TUTAM VARDI VE IKIMIZ DE
gözlerinin içine bakıp 'İyi bir kız gibi sikimi yala' dediğim an. Sonrasında bildiğim tek şey, yumruğunu geriye doğru kaldırdı ve suratımın tam ortasına vurdu."

Gözlerim şok içinde açıldı ve az önce dudaklarımdan dökülen viski neredeyse boğazımda düğümleniyordu. Bu sözlerin arkadaşım ve iş arkadaşımın ağzından çıkmasını beklemediğimi söylemek hafif kalır.

"Lanet olsun!" Bardağımı tekrar masaya bırakarak Emerson'a cevap veriyorum.

Yanımda, Isabel kendi kahkahasını bastırmaya çalışırken dudağını ısırıyor. Bu onu perşembe geceleri yaptığımız 'işle ilgili orospuluk' gezilerine getirdiğim üçüncü sefer ve arkadaşlarımın konuşmalarındaki kabalık hakkında ne hissettiğini tam olarak anlayamıyorum.

Buraya girecek yaşta bile değil ve neredeyse üç yıldır görüşüyor olmamıza rağmen onu diğerleriyle birlikte dışarıya pek davet etmiyorum. Bu kalabalık için fazla saf.

Drake'i saymıyorum tabii ki. O hep etrafımızda.

Şu an hariç, çünkü şu anda birinin doğum gününü kutluyor gibi görünen bir grup kızla dart atıyor.

Elimi masanın altına sokup Isabel'in elini tutuyorum, bana kızarırken ona gergin bir gülümseme fırlatıyorum.

Emerson elindeki soğuk bardağı gözünün etrafında oluşan morluğa karşı buz torbası gibi kullanırken sessizce gülüyor.

"Bundan hoşlandığını sanmıyorum," diyor Maggie. O da yüzünde eğlenceli bir sırıtışla Emerson'ı izliyor.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Emerson yüzünü buruşturarak cevap verir. "Yani... çok iyi anlaştığımızı sanıyordum. Yeterince sapıkça görünüyordu ve kesinlikle bu işin içindeydi, ama sanırım yanılmışım. Görünüşe bakılırsa biraz seksi bir bozulmanın hayranı değil."

Arkadaşlarımın seks hakkında bu kadar içten konuşmaları beni hiç *şaşırtmıyor*. Beni yanlış anlamayın, hiçbir şekilde namuslu biri değilim, ancak biraz muhafazakâr bir baba tarafından yetiştirildim - kendisine uygun olan her şeyde doğruluğu savunan, ancak olmayan şeyleri asla savunmayan bir baba. Başımızı sokacak bir çatı sağlamak konusunda çok kötü bir iş çıkardı, bu da hayatta kalmak için o günlerde oldukça karanlık şeyler gördüğüm ve yaptığım anlamına geliyordu.

Ama şimdi? Düzenli maaşlı bir işim, son altı ayda şirkette iki terfim ve kendimi toparlayabildiğim sürece bir gün evlenmeyi planladığım bir kız arkadaşım var.

Yani evet, Perşembe mutlu saatlerimiz abartılı olduğunda, biraz huzursuz oluyorum. Isabel ben ve Drake gibi değil. Şehrin beyaz çitleri ve safkan köpekleri olan tarafından geliyor. Ve onu orada tutmayı planlıyorum. Bu heriflerin hikayelerini kabalaştırmaları beni biraz geriyor, hepsi bu.

Arkadaşlarım seks hakkında konuşmadıkları zamanlarda çalıştığımız eğlence şirketinden şikayet ediyorlar. Bu iyi bir şey çünkü elbette ben de nefret ediyorum ama bu işi kaybedemem. Hepimiz bunun ne kadar kaçınılmaz olduğunu bilsek de şirketin battığını görmek istemiyorum. Eğer Isabel'e evlenme teklif etmek istiyorsam, k i i s t i y o r u m , yirmi bir yaşına girdikten sonra, o zaman bir evin peşinatı ve ona hak ettiği yüzüğü almak için yeterince para biriktirmem gerekiyor.

Diğerleri şirketten nefret ediyor ve ayrılmak istiyor olabilir, ancak hayatımın geri kalanını güvence altına almak için ona ne kadar güvendiğimi anlamıyorlar.

Barın diğer ucundan gelen bir kıkırdama korosu dikkatimi çekiyor ve Drake'in doğum günü kızıyla body shot yaptığını görmek için başımı kaldırıyorum. Neden bilmiyorum ama kendimi azı dişlerimi gıcırdatırken yakalıyorum. Neden şaşırdığımı da bilmiyorum. Ergenliğimizden beri böyleydi.

Bu da bana gruptaki tek sürekli bağlı erkek olarak daha ne kadar kalacağımı merak ettiriyor. Emerson ve Garrett çalışma partilerinden ve etkinliklerden sonuna kadar yararlanıyor ve düzenli olarak sevişiyorlar. Ama bir süre sonra bir şeyler olmalı, değil mi?

Tam dalmışım ki Garrett'ın lafı dikkatimi çekiyor. "İnsanları yatak odasında yapmaktan hoşlandıkları sapıkça şeylere göre eşleştirmenin bir yolu olmaması saçmalık."

Isabel de grubun geri kalanıyla birlikte onun saçma fikirlerine gülüyor. Kendimi masanın altında onun elini sıkarken buluyorum. Ona rahat olup olmadığını ya da gitmek isteyip istemediğini sormak istiyorum ama iyi görünüyor. Henüz yirmi yaşında ve deneyimsiz olsa da Isabel'in sevdiğim seksi bir merakı var. Seksi seviyor, ama henüz çok genç olduğu için işleri onun için gösterişsiz tutmaya çalışıyorum.

Garrett, "Ben ciddiyim," diye karşı çıkıyor. "Seninle aynı sapkın şeylerden hoşlanan biriyle tanışsan ne güzel olurdu değil mi? Bunu saklamak zorunda kalmazdın ya da iç çamaşırlarını ıslatan sapkınlıklardan utanmazdın."

"Sen kafayı yemişsin Garrett," diye şaka yapıyorum ve birden elimi daha sıkı kavramaya başlıyor. Sanki yanlış bir şey söylemişim gibi kaşlarını çatarken ona doğru bakıyorum.

Garrett kendini savunarak "Değilim," diye yanıtlıyor. "Burada kimin hep yapmak istediği ama sormaya korktuğu tuhaf yatak odası arzuları yok ki? Yani, belli ki Emerson sormaya korkmuyor."

Emerson, Garrett'ın şakası karşısında kaşlarını çatarak tekrar yüzünü buruşturur.

Garrett sanki gerçekten işe yarayacakmış gibi bu fikri vurgulayarak teğet geçmiş gibi görünüyor. Ama onunla en son dalga geçtiğimde Isabel bana kaşlarını çattığı için çenemi kapalı tutuyorum.

"Yaptığın onca şey arasında, isteyebilmeyi dilediğin tek şey nedir?" diye soruyor. "Sende bir şey olduğunu biliyorsun. Duyalım bakalım."

"Önce sen," diye cevaplıyor Maggie kendini beğenmiş bir sırıtışla. Maggie şirketimizdeki tek kadın ama üç azgın erkeği hizada tutan bir kadından bekleyeceğiniz gibi biri değil. Şaşırtıcı derecede ürkek ve çekingen, bu da neden bu soruyu Garrett'a yönelttiğini açıklıyor.

"İyi," diyor.

Garrett biraz beklenmedik yatak odası arzularını açıklarken, dikkatim bu konuşmadan Drake'e gidip geliyor. Üzerinde *doğum günüm* yazan beyaz bir kuşak *ve* başında bir taç olan kadına o kadar yakın duruyor ki, ağızları çarpışacakmış gibi görünüyor

her an. Ellerini önce göğsünde sonra boynunda gezdirmesini izlerken midem ekşimeye başlıyor. Viski bardağımı sıkıca kavrıyorum.

Tam dudakları birleşmek üzereyken, "Üçlü yapmak istiyorum" diyen yumuşak bir ses beni ekrandan çekti.

"Evet!" Garrett, az önce tüm arkadaşlarıma sapıkça arzusunun bir ménage à trois olduğunu söyleyen tatlı, masum kız arkadaşıma aval aval bakarken haykırıyor. "Gördün mü!"

"Isabel!" Kekeliyorum.

"Ne?" diye soruyor ve omuz silkiyor. "Garrett haklı. Sapıkça şeyler istemek normal. Bu konuda kendimi kötü hissetmiyorum."

Maggie, "Aferin sana," diye cevap verir.

Isabel'in çilli yanaklarının hafifçe kızardığını ve dudaklarını büzerek gülümsediğini fark ediyorum.

"Bunu söylediğine inanamıyorum..." Ona bön bön bakıyorum, yarı eğlenmiş yarı dehşete düşmüş bir halde.

"Bekle," diye cevaplıyor Garrett, konuyu zorlayarak. "Başka bir kızla üçlü seks mi yoksa başka bir erkekle üçlü seks mi?"

Onu buradan sürükleyip götürme dürtüsüyle savaşırken şakağımı ovuşturuyorum, böylece azgın arkadaşlarım tarafından daha fazla ayartılamayacak. Ama bu soruyu düşünürken ağzı iki büklüm oluyor.

"Bence de." "Güzel,"

diye yanıtlıyor.

Şaşkın bir ifadeyle ona bakıyorum. Bu kızı üç yıldır tanıyorum. Ona aşık olduğum üç yıl ve seks yapmaya başladığımızdan beri iki yıl ve onun bu sapıkça üçlü arzusunu hiç duymadım.

"Pekâlâ Hunter. Sıra sende," diyor Garrett ama ben hemen başımı sallıyorum.

"Hiçbir şeyim yok."

"Hadi ama. Benim dedim," diye itiraz eder Isabel.

Ama cevap olarak omuz silkiyorum. "Gerçekten hiçbir şeyim yok."

Biz yolumuza devam etmeden önce yüzlerini bir hayal kırıklığı ifadesi kaplıyor. Keşke onlara en derin arzularımı söyleyebilseydim, ama bu düşüncenin aklımdan geçmesine asla izin vermiyorum. Barın köşesine dönüp baktığımda Drake'in duvara yaslanmış doğum günü kızıyla öpüşmesini izliyorum ve azı dişlerimi tekrar gıcırdatıyorum.

İstedikleri kadar gizli arzular hakkında şaka yapsınlar, hiçbiri kendininkini sonsuza dek içinde tutmanın ne kadar acı verici olduğunu asla gerçekten bilemeyecek çünkü benimki

asla ve *asla* ortaya çıkmayacak. Buna izin vermeyeceğim.

ERTESI SABAH, GRUPTAKI DIĞER HERKES DILEĞINE KAVUŞUR

Çünkü şirket iflas başvurusunda bulundu ve hepimiz işsiz kaldık. İçimde oluşan panik amansızdı. Emerson aradığında çoktan iş sitelerini araştırmaya başlamıştım.

Bana yeni iş fikrinden, sapkınlıklara ve sekse dayalı bir flört uygulaması geliştirmekten ilk bahsettiğinde, bunun çılgınca olduğunu ve asla işe yaramayacağını düşündüm. Neredeyse onu geri çeviriyordum. Aslında kelimeler dudaklarımda. Çok fazla şey tehlikede

-Sevdiğim kadınla bir geleceğim yok ve sosyal hakları olan kurumsal bir işe girsem daha iyi olur. Ama yatakta yanımda uyuduğu yerde ona bakarken, dün gece söylediklerini düşünüyorum. Üçlü seks arzusunu dile getirirken ne kadar tatlıydı ve bir evde sıkıcı bir hayat yaşamaktansa bu kızla bir apartman dairesinde vahşi bir hayat yaşamayı tercih edeceğimi fark ediyorum. Ve eğer o böyle yüksek sesle yaşayabiliyorsa, ben de yaşayabilirim.

İlk kararıma rağmen, uygulama için geliştirici bulma ve yönetme rolünü üstlenmeyi kabul ediyorum. Ve kendime bir yıl boyunca şansımı deneyeceğime dair söz verdim. Dürüst olmak gerekirse, bir yıl dayanmasını beklemiyordum ama yanılmışım.

Salacious Players' Club bir yıldan çok daha uzun sürdü ve bir uygulamadan çok daha fazlası haline geldi.

Kural 1: Üçüncü tekerlek olamadığınızda, onun yerine üçlü yapın.

Drake

BEN LANET BIR ALÇAĞIM. SANIRIM BU ESKI MODA BIR TERIM, AMA BEN günümüz çevirisini pek sevmiyorum. Playboy. Erkek fahişe. Sikik çocuk.

Dolaşıyorum. İlişki kuramıyorum ve bağlanma fikrine katlanamıyorum. Uzun süre birlikte olduğum tek kişileri defalarca aldattım. İlki, adını bile hatırlayamadığım lisedeki kız arkadaşımdı ve onu sadece aldatmakla kalmadım, en iyi arkadaşıyla da aldattım... bekaretini aldıktan sadece birkaç saat sonra.

Sana söyledim, alçak herif.

Bununla gurur duymuyorum. Bunun beni iyi bir adam yaptığını düşünmüyorum ve bunu gösterecek türden bir dangalak da değilim, ama ben buyum işte. Sevişmeyi seviyorum ve birlikte olduğum her insana saygı duysam da, onlar hakkında bir şeyler öğrenmek benim için gerçekten bir öncelik değil. Birlikte iyi vakit geçirip yollarımızı ayırabiliriz ve kimse incinmez.

Bu yüzden en iyi arkadaşım bana yeni seks kulübünde tadilat şefi olarak iş teklif ettiğinde, "beni de kaydet" demem kimseyi şaşırtmadı. Kendi cennetimin tuğlalarını döşedim. Nihayet hayatımın baharında, günlerimi tam olarak böyle yaşamaya hazır olmalıydım. Salacious'ta, yarınları ve önleri isteyen seks partnerleri hakkında endişelenmeme gerek yok. İstediğim kadar sevişebiliyorum. İstediğim kadar sapık olabiliyorum. İstediğim kişiyle, kız ya da erkek.

Bu da beni buraya getiriyor. Bir güzel dudak seti sikimin etrafındayken, bir başka minyon esmer yüzüme biniyor. Klitorisi dilime sürtünürken şeytan tarafından ele geçirilmiş gibi uluyor. Çenesini kapatmak için sikimi arkadaşının ağzından çekip boğazına sokmama iki saniye kadar kaldı.

Önce onun boşalmasına izin verecektim ama kontrolden çıkmaya başladı, ben de onu üstümden attım ve arkadaşının dudaklarını sikimden çekerek bir ağzı diğeriyle değiştirdim. Bu onların ilk rodeosu değil... bu çok açık.

Bazen ilk üçlü seksleri olduğunda, pozisyon değiştirdiğimizde nereye gideceklerini veya parçalarının nereye ait olduğunu tam olarak bilmedikleri için geçişlerde tökezlemelerinden anlayabilirsiniz, ancak bu kızlar tecrübeli. Sessiz olan diğer kıza turta yeme yarışmasındaymış gibi saldırmaya başladığında bunu anlayabiliyorum.

Buraya tam olarak nasıl geldim?

Teknik olarak, dün öğleden sonra Hunter ve Isabel'le birlikte Phoenix'teki bu kiralık eve gittim.

Ama daha spesifik olarak, yukarıda bahsettiğim en iyi arkadaşlarım yıldönümlerini şehirde bir geceyle kutlamak için beni ekmeye karar verdikten sonra buraya kedi cennetine indim ve beni yerel gece kulübünde bazı yatak süsleri avlamak için bıraktım. Açıkçası, bir cazibe gibi çalıştı.

Yani... yıldönümlerini onlarla birlikte kutlamak istemiyordum. Evlilik yıldönümlerini bile değil, on yıllık *tanışma* yıldönümlerini. Kim evlendikten sonra bunu kutlar ki?

Neden kırgın göründüğümü bilmiyorum çünkü kesinlikle değilim. Yani... 22 yaşında birinin boğazına boşalacağım. Neden şikayet edeyim ki?

Bu ikisinin yanında üçüncü tekerlek olmak artık eskidi. İlişkilerinin on yılı boyunca ben üçüncü tekerdim. Kahretsin, tanıştıkları gün ben de oradaydım. Sokağın karşısında kitaplarını taşıyan dört gözlü, ağırbaşlı kızıl saçlı kızla göz göze geldiğinde en iyi arkadaşımın yüzündeki aşk dolu ifadeyi hatırlıyorum.

Sonrasında da her şey için oradaydım. Hunter kendine çeki düzen verdi. Onun için bir iş bulması. *Onun için* şirket basamaklarını tırmanıyordu. Kendini *onun için* bir kulübün sahibi yaptı.

Belki kendi güzel kızımla yuva kuracak türden bir adam olsaydım, yuvalarından biraz daha uzağa uçardım, ama ben

Hayır, bana neredeyse otuz dört yaşındaki aşk çocukları gibi davranıyorlar, tatillerinde, doğum günlerinde ve gördüğünüz gibi tatillerde beni yanlarında tutuyorlar.

Kendimi onların hayatlarına soktuğumdan değil, ama onlar sahip olduğum tek aile. Sahip olduğum tek *şey* onlar.

Ve bu düşünceyle -neden olduğundan tam olarak emin değilim- boşalıyorum, gürültülü kızın boğazına doğru fırlıyorum ve o da iyi bir küçük kız gibi yutuyor. İkisinin de henüz boşaldığından emin değilim, bu yüzden aletim bittikten sonra yatağa yığılıyorum ve birbirlerini bitirmelerine izin veriyorum.

Orgazm sonrası halimde, uzaktan ön kapının açıldığını duyduğumda dalıp gidiyorum. Koridorun sonunda kapılarının kapandığını duyana kadar küçük evin içinde hafif bir konuşma ve hareket oluyor.

Bu düşünce göğsüme ağır bir yük bindiriyor.

"Henüz bitirmedin, değil mi?" diye soruyor sessiz kız.

"Bana bir dakika ver, sevgilim." Burnunda halka olan -sanırım adı K ile başlıyor- vücudumu öpmeye başladığında iç çekerek sırt üstü uzanıyorum. Şimdiden sikimi okşuyor, onu hayata döndürmeye çalışıyor. Kristy, Kelsey, Kyla?

Cidden, kadın. Beş dakika falan oldu. Hiç refrakter dönem diye bir şey duydun mu?

Sonra uzaktan tiz bir inilti geliyor ve geriliyorum. Benim odamla onlarınki arasında sadece alçıpan var ve Isabel'in tekrar ağladığını duyduğumda ne kadar ince olduğunu anlıyorum.

"İşte geliyor," diyor kız, sikim onun istekli çekiştirmeleri altında kalınlaşırken.

Diğer kız yanımızda orgazm sonrası iyileşme sürecinde.

Yatak yavaş ve sert bir tempoyla duvara çarpmaya başladığında uykulu olan, "Yan tarafta bir parti var galiba," diye cevap veriyor.

"Belki de onlara katılmayı teklif etmeliyiz. Bunu *büyük* bir parti haline getirelim," diye ekliyor sikimdeki kız.

"Çok konuşuyorsun." Onu ters çevirip komodinden bir prezervatif aldım. Zaten sertleşmiş olan sikimi kılıfına sokarak, önümde diz çökmüş olan kızın içine girerken en iyi arkadaşlarımın sevişme seslerini dinliyorum. Boğuk bir çığlık atıyor, ben de onu saçlarından tutup yukarı çekiyorum, böylece kulağı ağzımın yanında oluyor ve "Daha yüksek sesle" diye mırıldanıyorum.

Öyle de yapıyor ama yan odadaki kadının sesini bastırmaya yetmiyor. Duymamam, düşünmememem ya da inmemem gereken kadının.

Kural 2: Küçük bir rekabetten kimseye zarar gelmez.

Isabel

KOCAM MUTSUZ GÖRÜNÜYOR. ASLINDA, SÖZÜMÜ GERI ALIYORUM. O GÖRÜNÜYOR Hunter gülümsemekte ve gerektiğinde benim için gülümsüyormuş gibi yapmakta çok iyi olduğu için mutlu ama ben bunları anlayabiliyorum. Yüzündeki pişmanlık ve üzüntünün ince bakışlarını görebiliyorum.

"Biftek istediğine emin misin?" Soruyorum.

"Evet, bebeğim. Bayıldım." Masanın öbür ucuna uzanıp parmaklarımı avucunun içine alıyor ve parmak eklemlerimi nazikçe okşuyor. Ben de ona gülümsüyorum.

Kendimi toplumun *iyi bir eş* olarak gördüğü bir kadın olmaya adayacak türden bir kadın değilim. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum. Gençlik günlerimde evliliğe çok karşıydım. Hayatımı tek bir ilişkiye adama fikri bana mantıksız ve ürkütücü geliyordu. Bir kişiye hayatımın sonuna kadar *sadece* onu seveceğime dair nasıl söz verebilirdim? Bir insan nasıl olur da böyle bir söz verebilirdi? Sanki geleceği görebiliyoruz. Sanki herhangi birimiz köşede bizi neyin beklediğini biliyormuşuz gibi.

Ama sonra Hunter Scott'la tanıştım.

Hunter onu sevmeyi kolaylaştırıyor. Bana tapıyor, beni her yönden daha iyi yapıyor, beni cesaretlendiriyor, bana ilham veriyor ve ona her gün biraz daha aşık olmamı sağlıyor.

Bu yüzden, doğal olarak, bana hissettirdiği mutluluğu onun da hissetmesini istiyorum, ama alyansını çevirişinden bunu anlayabiliyorum.

parmağıyla alt dudağını çiğnerken kadehindeki kırmızı şaraba bakıyor ve bir şeyler olduğunu anlıyor.

"Onu davet etmeli miydik?" Ben soruyorum.

Bakışları benimkilerle dans ediyor. "Hayır. Bu bizim yıldönümümüz. Anlayışla karşılar. Ayrıca, eminim şu anda kiralık evde biriyle birlikte oluyordur."

Bu görüntünün getirdiği rahatsız edici duyguyu yutuyorum. Drake yetişkin bir adam, bekar ve muhteşem. Ne isterse yapabilir. Ama gerçekten de ülkeler arası yolculuğumuz boyunca kendini becerecek mi? Eminim iş seyahati-kısa-mini-tatilimizde dört farklı seks kulübünü geziyor olmamızın da bir faydası yoktur. Küçük oğlumuzu Disneyland'e götürüyormuşuz gibi hissediyorum.

Drake'in siyah fare kulaklı ve arkasına ismi işlenmiş bir şapka giymiş görüntüsü beni kıkırdatıyor.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Yok bir şey. Sadece Drake'i neden bu yolculuğa getirdiğimizi merak ediyorum. Onu yol boyunca bir yerlerde kaybetme ihtimalimiz çok yüksek."

"Tatillerimizde bunu hep yapar," diye gülerek yanıtlıyor.

"Onunla aynı evi paylaşmamamız gerektiğini şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydık," diye şakacı bir şekilde cevap veriyorum.

"Gerçekten yapmalıyız." Parmakları benimkileri sıkıyor.

"Biliyor musun... onu yemeğe getirmeliydik. Tanıştığımız gün orada olduğu için."

"Öyle miydi?" Hunter cevap verir. "Ben sadece seni hatırlıyorum." Yüzümün kızardığını gizlemeye çalışırken gözlerimi deviriyorum. "Kes şunu."

"Hayır. Isabel, o gün hayatımın en güzel günüydü, birçoğunun da ilkiydi. Seni kütüphaneye giderken görmek, gözlüklerin burnundan aşağı kaymaya başlarken o kitap yığınını taşımak." Gülümsüyor ve bu bulaşıcı.

"Benimle alay ediyorsun," diye cevap veriyorum.

"Hayır, hatırlamıyorum. O anda aklımdan geçen düşünceyi tam olarak hatırlıyorum."

"Kim hala kütüphaneye gidiyor?" muydu?

"Hayır... 'Keşke ben de böyle bir kız bulabilsem' dedim."

Öne doğru eğilerek, dudaklarımız buluşmadan önce onunla yarı yolda buluşuyorum. "Ve bir şekilde böyle bir kıza sahip oldun."

Tekrar arkasına yaslandığında yüzünde yine ciddi bir ifade vardı. "Çünkü ben değiştim."

"Hayır," diye itiraz ediyorum. "Çünkü seni koşulsuz seviyorum."

Gömleğinin kollarıyla oynuyor, dövmelerini gizlemek için bir alışkanlık olarak onları aşağı çekiyor. Dövmeler bileğinden yakasına kadar kolunu boydan boya kat ediyor. Kocam on altı yaşından yirmi üç yaşına kadar yaptığı bazı seçimlerin kendisini sevgiyi hak etmeyen biri haline getirdiğini düşünüyor gibi görünüyor. Ve ben de öz bilincini görüyorum.

Onunla tanıştığımda on yedi yaşında bir bakireydim. O ise hayatta kalmak için yapması gerekeni yapan yirmi üç yaşında dövmeli bir suçluydu. Şehrin iki farklı yakasından, iki farklı dünyadan, iki farklı yoldan gelmiştik. Ama bu yollar bir oldu ve geçmişlerimiz farklı olsa da geleceklerimiz aynıydı.

Birdenbire Hunter nereye dönsem karşıma çıkıyordu. Beni korkutacağından korktuğu için benimle konuşacak cesareti toplaması bile aylarını aldı. Haftada en az üç gün halk kütüphanesinde bulunabileceğimi çok çabuk anladı. Ve sonunda bana yaklaştığında o kadar gergindi ki titrediğini görebiliyordum. Çok sevimliydi.

Ama Hunter beni hiç korkutmadı. Dövmelerine ve ününe rağmen gözlerinde yumuşak bir şefkat vardı. Gerçek şu ki... O beni görmeden çok önce ben onu görmüştüm.

İronik bir şekilde, kendime hep onun gibi bir adamı asla elde edemeyeceğimi söylerdim.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum usulca, dirseğimi masaya dayayıp çenemi aşık bir ergen gibi elime koyarken. Bazı açılardan, sanırım hâlâ öyleyim.

Gülümsüyor, o parlak beyaz dişler içimin yapış yapış ve sıcak olmasına neden oluyor. Neden bu kadar yakışıklı olmak zorunda? Çok çekici ve bakması eğlenceli.

"Ben de seni seviyorum, Red."

Yanaklarım kızarıyor, boynumun ve göğsümün saçlarımdan daha parlak olduğunu biliyorum. "Hunter..." Ayağım usulca bacağına sürtünürken kısık bir fısıltıyla söylüyorum.

Omurgası dikleşiyor ve başını eğerek bana şehvet dolu bakışlarını yöneltiyor. "Şimdi kiralık eve geri dönelim."

"Hesap lütfen," diye sesleniyor garsona ve ben o kadar çok gülümsüyorum ki yanaklarım acıyor.

İKIMIZ DE DAHA ÖN KAPI AÇILMADAN INILTIYI DUYDUK. BU

Phoenix şehir merkezinde, yarın gece gezeceğimiz kulübün yakınında iki yatak odalı küçük bir daire. Üç kişi olduğumuz için en akıllıca seçenek buydu. İki otel odası almak yerine, aynı fiyata küçük bir yer kiralayabilirdik.

Ama çantamı yere bıraktığımda ve çok yoğun bir orgazmın sancılarını çeken bir kadının sesini duyduğumda, seçeneklerimizi yeniden düşünmeye başlıyorum.

"Rezervasyonlarımızın geri kalanını iptal et," diye şaka yaptım. "Tanrım... Özür dilerim."

Gülüyorum. "Hunter... özür dilemeyi bırak. Senin bir seks kulübün var. Bunun artık beni etkilediğini düşünüyor musun?"

Beni tezgâha yasladı, iki elini iki yanıma koyarak beni engelledi. "Bunun seni hiç etkilemediğinden emin misin? Azıcık bile mi?" Dudakları kulağımın hemen altında, boynumun derisine hafifçe değiyor ve ben de karşılık olarak mırıldanıyorum. Tüm zayıf noktalarımı biliyor.

"Tamam... belki biraz öyle..."

Beni daha da sıkarken elleri belime dolanıyor. Ağzını kulağıma bastırarak karanlık bir şekilde mırıldanıyor, "Onlara biraz *sert bir* rekabet verelim mi?"

"Oh, bebeğim. Ondan çok daha iyisini yapabileceğimi biliyorsun."

O anda yan odadan başka bir kadın sesi inliyor ve Hunter geri çekiliyor, biz de gözlerimizi dikmiş birbirimize bakıyoruz.

"Onlar," diye düzeltiyorum kendimi.

Bununla birlikte Hunter beni omzuna aldı ve ciyak ciyak bağırarak yatak odamıza taşıdı. Kapıyı arkamızdan çarparak kapatırken, yan odadaki inleme ve homurdanmalar birden daha yüksek sesle duyulmaya başladı. Sanırım aynı duvarı paylaşıyoruz... Harika.

Hunter dikkatimi dağıtmak için beni yatağa bırakıyor ve kenara çekiyor. Ceketini çıkarırken bacaklarım hızla beline dolanıyor ve ben izlerken gömleğinin düğmelerini açmaya başlıyor.

Dudaklarımı yalayarak, kocamın beyaz pamuğu omuzlarından sıyırışını, siyah, beyaz ve kırmızı mürekkebin tenini ikinci bir takım elbise gibi kapladığını görerek bayram ediyorum. Sonra sert bir hareketle elbisemi belime kadar çekiyor ve külotumu yırtıyor.

Hırlayarak dizlerinin üzerine çöküyor ve kalçalarımın iç kısımlarını kemiriyor. Merkezime ulaştığında beklentiyle kıvranıyorum, ben yüksek sesle inlerken şiddetli vuruşlarla yalıyor ve yalıyor.

"Hadi ama Red. Bundan daha iyisini yapabilirsin."

Bu not üzerine, iki parmağını içime sokuyor ve sırtım gırtlaktan gelen bir çığlıkla yükseliyor. Ağzı sert ve parmakları klitorisimi emerken ve kemirirken acımasız.

Battaniyeleri yumruklarımla sıkıca kavrıyorum ve kocam kalçalarımı kulak tıkacı gibi takarken, ben çığlık atana kadar hava almaya bile çıkmazken topuklarım fayans zemine çarparak düşüyor.

Orgazmım hızlı ve şiddetli, ama daha kendime gelemeden beni dizlerimin üzerine çeviriyor ve arkamdaki yatağa sürünüyor.

Yatak başlığına tutunarak, eve çarparken kendimi darbeye karşı destekliyorum.

Hunter yatakta serttir. Bu muhtemelen onun hakkında en sevdiğim ikinci şey - nazik kalbinden hemen sonra. Ve muhtemelen seksi bu kadar leziz kılan da kişiliğindeki bu ikilem. Şahsen sıcak, nazik ve sessiz, ama yatak odasında kendini bırakıyor. Vahşi, sert ve neredeyse ilkel. Beni ve sadece beni istediğini bilmemi sağlayacak şekilde hırlıyor, emrediyor ve hükmediyor. Bana *ihtiyacı* olduğunu.

"Daha yüksek sesle," diye homurdanıyor.

Tekrar bağırıyorum, yatağımız duvara çarpıyor ve yemin ederim diğer taraftaki çığlıkların daha da yükseldiğini duyuyorum. Sonra, nedense, o odada onlara ne yaptığını hayal ediyorum. Drake'in o kıza Hunter'ın bana yaptığı gibi vurduğunu hayal ediyorum. Çıplak göğüs kaslarından ve karın kaslarının çıkıntılarından damlayan teri hayal ediyorum. Kirli sarı saçlarının omuzlarına zar zor değdiğini hayal ediyorum. Yüzünü hayal ediyorum ve boşaldığı zaman nasıl göründüğünü merak ediyorum.

Tekrar boşalırken vücudum ısı ve zevkle dolup taşıyor, çığlık atarken parmaklarım yatak başlığını sıkıca kavrıyor.

Arkamda, Hunter kendi orgazmıyla inlemeden önce iki kez daha içime giriyor. Gözlerimi tekrar açtığımda, Drake'in görüntüsü hâlâ zihnimin ön saflarında donmuş haldeyken bir utanç dalgasıyla nefes alıyorum. Ve bir an için kalçalarımı kavrayan ellerin ona ait olduğunu hissediyorum.

Çabucak geriye uzanıp Hunter'ın elini tutuyorum. Ona doğru dönerek hayal dünyamdan sıyrılıyorum ve kocamla gözlerimi kilitlediğimde rahatladığımı hissediyorum. Orgazm olduğumda düşünmem gereken *tek* erkek.

Bu da neydi böyle?

Kural 3: Gece yarısı mutfak toplantıları çok aydınlatıcı olabilir.

Hunter

ON YIL. *ON YIL*.

Hala dün gibi hissediyorum. Hâlâ babamın külüstür cipinin sürücü koltuğundaki uyuşturucu satıcısı gibi hissediyorum. Yirmi üç yaşındayım ve sadece geçinmek için çabalıyorum.

Süslü takım elbiseler, güzel arabalar ve güzel karım için satın aldığım ve parasını ödediğim güzel bir evde geçen on yıl.

Bunu hak etmediğim gibi bir saçmalık söylemeyeceğim, çünkü hak ettiğimi biliyorum. MDMA satarak geçen bir hayatı BDSM satarak geçen bir hayatla takas etmek için kıçımı yırttım. Bağlantımı kaybetmedim. İçimde bir yerlerde hâlâ parmaklıklar ardına düşmediği için şanslı olan o aptal çocuğum. Ama bu konuda kötü hissetmiyorum. Hapishanenin yapacağını yaptım. Kendimi rehabilite ettim ve yanımdaki bu kadın benim cezamdı.

Isabel usulca nefes alıyor, dağınık kehribar rengi saçları yüzünü yarıya kadar örtüyor. Uzanıp saç tellerini geri çekiyorum ve o uyurken alnından öpüyorum. Sonra onu uyandırmadan dikkatlice yataktan kalkıyorum.

Komodinin üzerindeki eski çalar saatin kırmızı ışığı 3:22'yi gösteriyor. Kulüpteki hayat beni bir gece kuşuna dönüştürdü, bütün gece uyanık kalıyorum ve şafakta uykuya dalıyorum. Mutfakta bir dolabın kapandığını duyduğumda tek olmadığımı anlıyorum.

"Bir inşaat işçisi için gerçekten kötü saatler geçiriyorsun." Sesim karanlık alanda yankılanıyor ve Drake duyduğunda tezgahtaki bardak tıkırdıyor

Be
n. "Tanrım, kardeşim. Ödümü kopardın."

Hemen arkamdaki bardağa uzanırken çakıllı kıkırdamamı tutamıyorum. Çıplak omzu benimkine değdi. "Özür dilerim." "Uyuyamadın mı?" diye soruyor.

"Beni bilirsin," diye cevap veriyorum tembel bir mırıltıyla. Bardağı suyla doldururken, sadece ocağın üzerindeki küçük ampulün ışığıyla yıkanan en iyi arkadaşıma bakıyorum. İçeceği tezgâha bırakırken gülümsüyorum. "Kesin bayılmışsındır diye düşünmüştüm. İçeride gerçek bir antrenman var gibiydi."

Genişçe sırıtıyor, sırtını mermere yaslıyor, kendini mermerin üzerine kaldırırken geniş elleriyle yüzeyi destekliyor. Üzerinde bir kot pantolondan başka bir şey yok, çıplak ayakları alttan dışarı sarkıyor, bu gece çıkardığı onca gürültüden dolayı neredeyse kendisiyle gurur duyuyor gibi görünüyor.

Teknik olarak, sanırım tüm gürültüyü kızlar çıkarıyordu.

"Oh, duydun mu?" diye cevap veriyor muzip bir gülümsemeyle.

"Hadi ama Drake. Emerson ve Maggie muhtemelen bunu kulüpte duymuşlardır. Komşuların polisi aramaması küçük bir mucize. Sanki orada vahşi kedileri boğuyormuşsun gibi geldi."

Şimdi kıkırdıyor, göğsü her nefeste hızla inip kalkıyor. İnşaat gibi el emeğine dayalı bir işte çalışmak güzel olmalı. Otuz dört yaşında bile, her gün egzersiz yapmak zorunda kalmadan mükemmel formunu koruyor. Bu arada ben bodrum katımıza tam teşekküllü bir spor salonu kurmak ve fiziğimi korumak için yarı zamanlı olarak orada yaşamak zorunda kaldım.

Şantiyedeki işi ağırlık çalışması, seks ise kardiyo egzersizidir.

"Bu Arizona kızları deli." Gülüyor. "Beni bir Uber'e sıkıştırmadan önce kulüpte sadece bir saat kaldım. Kalabilir miyiz?" diye çocuk gibi dişlek bir gülümsemeyle şaka yapıyor.

"Kalabilirsin. Iz ve benim şu andan gelecek haftaya kadar üç farklı eyalette görmemiz gereken üç kulüp daha var. Bunlardan birkaçını kaçırmak istemeyeceğini biliyorum."

"Evet, bu kulağa daha eğlenceli geliyor. Ayrıca, senin odandan gelen sesler benimkinden çok daha uysal değildi." Bana doğru bir kaşını kaldırdı.

"Karımın seks seslerini mi dinliyordun?" Ona ters ters bakarak cevap veriyorum.

"İlk seferki gibi. İkinizin sadece cipin arkasında yapabildiğiniz ve benim dışarıda beklemek zorunda kaldığım zamanı hatırlıyor musun? Ya da ne zaman

Şehirde bir dairemiz vardı ve ben geceleri çalışıp senin sabahki seks maceralarını uyumaya çalışıyordum."

Su bardağıma kıkırdarken yatak odasından gelen yumuşak ayak seslerini duyuyorum. "Siz çocuklar hâlâ ayakta ne yapıyorsunuz?"

Isabel koridordan pijamaları, açıkta bırakan bir şort ve kumaşın arasından diri göğüs uçlarını gösteren daracık bir atletle çıkıyor. Bu noktada, Drake'in dahil olduğu her türlü kıskançlığı aştım. Isabel'i daha önce de iç çamaşırıyla görmüştü. Yeni evimizin inşaatına başlamadan önceki o birkaç kısa yıl boyunca birlikte yaşadığımızda bundan kaçınmak biraz zordu.

Ama tezgahın üzerinden bize gülümseyerek eğildiğinde ve göğüsleri birbirine bastırılmış ve neredeyse üstünden dışarı sarktığında, gerildim.

"Eğlenceli bir akşam geçirdin, değil mi?" diye takılıyor ona. "O *iki* Duyduğum kızlar?"

"Doğru duymuşsun," diye cevaplıyor ses tonundaki gururla. Ona gülümsüyor, gözleri sıkıca onun yüzüne dikilmiş. Kadının göğüs dekoltesine bakmamak için nasıl bir güç harcadığını tahmin edebiliyorum.

"Ve seni yıpratmadılar mı?" diye soruyor.

"Isabel... yirmi üç yaşında bir çiftle başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsun?" "Yaşın gittikçe ilerliyor. O kızlar birliğiyle takılmaya devam edemezsin.

kızlar," diye alaycı bir gülümsemeyle cevap veriyor. "Oh, *bütün kız öğrenci* birliğini idare edebilirim." Gülüyor. "Eminim yapabilirsin, Drake."

Bu arada ben de buzdolabına yaslanmış, dudaklarımda ince bir tebessümle onların ileri geri gidişlerini izliyorum. Bu ikisinin sonsuza kadar böyle devam etmesini izleyebilirim. Isabel ve ben birlikte şakalar yapıp gülebiliyoruz ama asla onun Drake'le olan eğlenceli ilişkisine sahip olamayacağız.

Ve bunu kıskanmıyorum. Çünkü hepsinin bu olduğunu biliyorum. Kardeş gibi şakalaşıyorlar... ya da en azından en iyi arkadaşlar gibi.

Ki bu mantıklı. O benim kız arkadaşım olduğu anda, o da onu arkadaşı olarak kabul etti. Her zaman onu kolladı, ona benim gibi davrandı ve onu da aralarına kattı. Sanki hep bana aitmiş gibi.

Ama her zaman böyle olmayacak. Bu benim karamsar, acımasız beynimin konuşması, ama içten içe biliyorum ki gençliğimiz için saat işliyor. Bir noktada Isabel çocuk isteyecek ya da Drake yuva kuracak. Ve şu anda sahip olduğum bu aile değişecek.

Her ne kadar Isabel'le bir aile kurmak ve Drake'le yuva kurmak istesem de değişimden nefret ediyorum. Aramızdaki şeyler şu anda olduğu gibi kalabilseydi, mutlu olurdum.

Hala devam ediyorlar, ikisi de gülüyor ve birbirlerine iğneleyici hakaretlerde bulunuyorlar ve tüm bunlar olurken, adamın gözleri kızın yüzünde kalıyor, asla vücudunda gezinmiyor ya da diğer erkeklerin aval aval baktığını gördüğüm kısımlarında çok uzun süre kalmıyor. Yani... o bir yoga eğitmeni. Lycra içinde yaşıyor. Ve tam bir başyapıt. Kim bakmak istemez ki?

Ama Drake asla yapmaz.

Okuyabildiğimden emin olmadığım şey *onun* ifadeleri. Karım Drake'ten ya da genel olarak erkeklerden daha ketumdur. Bu yüzden gözlerini Drake'in göğüs kaslarına kaydırdığında ya da ona gülümserken dudağını ısırdığında, aklından neler geçtiğini merak etmeye başlıyorum. Bilmek için her şeyi verirdim. Bu onu süzdüğü anlamına gelse bile.

Yine... Onu suçlayabileceğimden emin değilim. Drake de en az Isabel kadar göz alıcı. Yontulmuş karın kasları, güneşte bronzlaşmış altın rengi teni, kirli sarı çene hizasındaki saçları ve şimşek gibi parlak gülümsemesi... bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

Ve ben heteroyum.

Isabel doğrulurken esniyor ve elime uzanıyor. "Hadi yatağa dönelim. Yarın yoğun bir gün olacak."

Teknik olarak bugün. Şehirdeki bir seks kulübünün sahipleriyle buluşuyoruz ve bu, işbirliği yapmak, fikir paylaşmak ve marka ortaklığını görüşmek üzere bu gezide ziyaret edeceğimiz dört kulüpten ilki. Buraya sadece Salacious için keşif yapmaya gelmedim, bu gerçekten de genişleme fırsatıyla ilgili. Emerson ikinci bir yer açmayı düşünüyor ve mevcut bir kulübü satın almak daha kolay olacaktır.

"Hadi, Red," diye fısıldıyorum, Isabel'i kolumun altına alıp boynunun yan tarafını öpüyorum. Drake'e el sallayarak iyi geceler diliyoruz ve koridorda kaybolmadan hemen önce ona son bir kez bakıyorum ve gülümsemesinin kaybolduğunu, yüzünde özlem dolu bir ifadeyle gidişimizi izlediğini görünce şaşırıyorum.

Izzy ile yatağa geri döndüğümüzde ona "Sana iyi görünüyor mu?" diye sordum.

Gülüyor. "Bu ciddi bir soru mu?"

"Evet. Sadece üzgün göründüğünü fark ettim."

"Eminim sadece yorgundur. Onunla konuşurken iyi görünüyordu," diye cevap veriyor ve göğsüme sarılıyor.

"Evet, çünkü seninleyken hep gülümsüyor." Başını kaldırıyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Hiçbir şey," diye yanıtlıyorum. "Sadece siz ikiniz her zaman birbirinizi güldürüyormuşsunuz gibi görünüyorsunuz. Ama kimse bakmadığında biraz keyifsiz görünüyordu."

"Peki neden onunla yarın konuşmuyorsun?" diye sorar.

"Tamam." Bununla birlikte, ağzına bir öpücük konduruyorum ve onu vücuduma daha sıkı sarıyorum. Kalbi göğsümde usulca atarken, kendimden geçmeye başlıyorum. Yumuşak saçları koluma sürtünüyor ve narin nefesi tenimi öpüyor.

Ona bakıp gülümsüyorum, sonra başının üstünden tekrar öpüyorum. Nasıl bu kadar şanslı olabildim? On yıl oldu ve hala inanamıyorum.

Keşke Drake de Isabel gibi birini bulabilseydi. Yüzündeki o üzgün ifadeyi hayal etmediğimi biliyorum ve bunu ilk kez de görmüyorum. Her gece rastgele insanlarla yatması bir rüyaymış gibi davranıyor, ama benim sahip olduklarıma sahip olabilseydi, daha mutlu olacağını biliyorum.

Kural 4: Arkadaşlarınızı yakın tutun ve kocanızın en iyi arkadaşını daha da yakın tutun.

Isabel

BIRAZ ÖNYARGILI OLABILIRIM AMA BENCE SALACIOUS PLAYERS' CLUB dünyanın en iyi seks kulübü olmak. Tamam... Karşılaştıracak pek bir şeyim yok. Ya da karşılaştıracak bir *şey*. Doğruyu söylemek gerekirse, başka bir seks kulübüne adımımı atmadım.

Bu gece benim ilk gecem olacak.

Bu yüzden biraz gergin olabilirim. Kocanızın sahibi olduğu ve en iyi arkadaşının inşa ettiği seks kulübüne girmek bir şeydir, ama hiç kimseyi tanımadığınız yabancı bir kulübe girmek çok farklıdır.

En azından yanımda iki ateşli adamla içeri giriyorum. Bu kadar endişelenmemeliyim.

Ama birden Hunter'ın iş ortaklarıyla bir seks kulübü açma fikrini ilk kez ortaya attığı ve benim bunun çılgınca bir fikir olduğunu düşündüğüm an aklıma geldi. Gece kulübü başka bir şey. Striptiz kulübü bile biraz zorlama olurdu ama tam teşekküllü bir seks kulübü? Sanırım kendimi hiçbir zaman bir seks kulübü sahibinin karısı olarak görmedim, ama Hunter'a aşık olduğum anda çılgın bir yolculuğa çıkacağımı biliyordum.

Ailesi muhasebeci olan sessiz, yogayı seven bir kitap ineği, birdenbire Briar Point'teki en tuhaf müessesenin sahibi oldu. Zaten hiçbir zaman düz bir hayat için yaratılmamıştım.

Şehir merkezindeki yedi yıllık kink kulübü Fire Palace'ın ön kapısından geçerken Hunter kulağıma "Titriyorsun," diye fısıldıyor.

Phoenix. Salacious'tan daha gizli, neredeyse normal görünen bir barın altında, alt katta girişi olan bir speakeasy gibi. Dışarıdaki sokak o kadar sessizdi ki yanlış yerde olduğumuzu düşündüm ama kapıdan geçtikten sonra nedenini anladım.

Fire Palace gürültülü bir dans kulübü değil ve ben hiçbir yerde seks sesi duyamıyorum. Kulübümüzde bile, eğer yeterince iyi dinlerseniz, arka planda seksin yumuşak uğultusunu duyabilirsiniz. Yani... binanın neredeyse her odasında oluyor. Drake odaları ancak bu kadar ses geçirmez yapabilirdi. Bazılarının bilerek ses geçirmez *olmadığından* bahsetmiyorum bile.

Drake'inkinden daha uzun saçları ve doğrudan ona odaklanmış mavi gözleriyle güzel sarışın bir adam olan hostes standına doğru ilerlerken gülümsüyorum ve iki adamın arkasına saklanmaya çalışıyorum.

"Hunter Scott. Mirabel Santos'u görmeye geldim."

"Oh, evet, Bay Scott. Geleceğinizi söylemişti." Adam tezgahın altına uzandı ve bir anahtar çıkardı. Bizdeki gibi bir anahtar kartı değil. Bu gerçek bir anahtar ve bana eski otellerin kullandığı türden siyah bir anahtarlığa asılı.

"Ateş Sarayı, maksimum mahremiyet ve güvenlik sağlamak için odalara göre düzenlenmiştir. Size bir VIP süitinin anahtarını vermemi istedi, burada sizinle bir saat içinde buluşacak. Süiti kullanabilirsiniz..." gözleri üçümüzün yüzleri arasında dans ediyor ve neyi ima ettiğini anladığımda gözlerim açılıyor, "sizinle buluşana kadar nasıl isterseniz."

Drake kahkahasını bastırır. "Bekleyebileceğim bir bar yok mu?"

"Korkarım alkol servisimiz yok ama üst katta susuzluğunuzu giderebilecek bir salon var."

Vay canına, kulübümüzde de bu kadar gergin miyiz?

"Etrafa bakamayacak mıyız? İnsanların kaynaştığı bir yer yok mu?" Hunter soruyor.

"Kaynaşmak mı? Perşembe ve Cumartesi akşamları grup etkinliklerimiz var-"

Hunter adamın elinden anahtarı alarak, "Boş ver," diye araya giriyor. "Karım için odalarda su ya da başka bir şey var, değil mi?"

Gergin görünüyor, bu yüzden onu sakinleştirmek için kolunu nazikçe vücuduma bastırıyorum. Sinirlenmesi için henüz çok erken ve Hunter'ın biraz çabuk sinirlenen bir yapısı var.

"Evet, efendim."

"Ve lütfen Bayan Santos'a bir saate ihtiyacımız olmadığını söyleyin. Saat 10'daki Shibari gösterisini izlemek için buradayız, bu yüzden bizi... odamızda bekletmezse memnun olurum."

Tezgâhın arkasındaki adam rahatsız görünüyor. "Evet, efendim." "Gidelim," diye homurdanıyor ve beni kapıya doğru çekiyor.

"Sanırım yukarıda barda olacağım," diyor Drake, sokağa çıkan merdivenlere doğru ilerlerken ve ben onun tek başına gittiğini gördüğüm için bir hayal kırıklığı hissediyorum.

"Hadi, Drake. Gösteriyi kaçırmak istemezsin." "Seninle... seks odana mı geleyim?"

"Biz- Hadi ama?" Hunter havlıyor. Drake gülerek bizi kapıdan kulübün içine kadar takip ediyor. Sessiz olmak buraya kadarmış. Uzun ve karanlık koridora girdiğimiz anda, her kapının arkasından gelen seks sesleri müziğin gürültülü bas seslerine karışıyor. Aslında lobide bunların hiçbirini duyamadığımız için oldukça etkilendim.

Bu kulübün havası Salacious'a hiç benzemiyor. Büyük bir odaya girmek yerine, her iki yanında altın harflerle numaralandırılmış kapılar bulunan bir labirent koridorda dolanmak zorunda kalıyoruz. Bizimkini bulmamız birkaç dakikamızı alıyor: otuz üç numaralı oda.

Hunter'ın elini tutarak kapıyı açmasına izin veriyorum ve koridorun karşısındaki odadan gelen gürültülü bir kükreme duyduğumda Drake'e dönüp bakıyorum. Drake'le göz göze geliyoruz ve ikimiz de odamıza koşmadan önce gülme isteğimize direniyoruz.

Kapı arkamızdan kapandığı an, ortalık biraz daha sessizleşiyor. Birazcık. Müzik hâlâ yüksek sesle çalıyor ve çıkan sesin bas mı yoksa yatak başlıkları mı olduğunu anlayamıyorum.

Drake odamıza bakarken, "Burası çok tuhaf," diye mırıldanıyor.

Hunter hâlâ çenesini sıkıyor, bunun sinirlendiği anlamına geldiğini biliyorum. Bizi mahkûmlar gibi bir odaya sokmalarından hoşlanmadığı belli ama bunun sadece bir iş taktiği olduğunu biliyorum. Teknik olarak onların rakibiyiz. Bizi alçalttıktan sonra bize saygı gösterecekler.

"Bundan hoşlanmadım," diye mırıldanıyor Hunter.

"Oh, o kadar da kötü değil..." Ben de diyorum ki. Oda güzel. İyi bir büyüklükte ve yasemin ve pamuk gibi temiz kokuyor. Sağ tarafta dev bir yatak, duvar boyunca bir kanepe ve karşı duvarda bir minibar ve bir dolap var. Burası karanlık, odaya seksi bir hava veriyor. Sanırım bu da odanın kendisinin biraz... sıkıcı olduğu gerçeğini telafi ediyor.

Dolaba doğru yürüdüm, tam olarak beklediğim şeyi bulmak için kapakları açtım: ipler, kelepçeler, otel şampuanları gibi küçük kayganlaştırıcı şişeleri ve bir kase prezervatif. Çekmecelerde mühürlü ve açılmamış seks oyuncakları var - popo tıkaçları, dildolar, anal boncuklar. Bu şeylerin artık beni korkutmuyor olması beni güldürüyor.

Hunter odada adımlarken, "Bu saçmalık," diye mırıldanıyor.

"Bebeğim, rahatla," diye cevap veriyorum, ona yaklaşıp ellerimi göğsünde gezdiriyorum. Drake arkamızdaki kanepeye çöküyor. "Bir saatimiz var," diye şaka yaparak kocamın havasını yumuşatmaya çalışıyorum. "Drake'in burada olması odayı kullanamayacağımız anlamına gelmiyor."

"Buyurun," diyor Drake gülerek.

Kocam sadece gözlerini deviriyor ama elleri sırtımdan aşağı kayarken omuzları biraz gevşiyor. "Bu bayan acele etse iyi olur. Bir saat boyunca burada tıkılıp kalmayacağım."

Kapı çalınana kadar bir saat geçmemiştir. Hunter aceleyle gidip kapıyı açıyor. Büyük yeşil gözleri ve şık siyah saçları olan güzel bir kadın bize kibarca gülümsüyor.

"Ben Mirabel," diyor küçük bir selamla. "Umarım odanızı beğenmişsinizdir."

Hunter sıkılmış dişlerinin arasından, "Biz oda istemedik," diye cevap veriyor.

İçeri bakarken kanepede oturan iri yarı adamı fark ediyor ve kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Yazık. Üçüncü birini getireceğinizi bilmiyordum. Onu bekârlar salonunda ağırlamaktan mutluluk duyardım."

"Bekârlar salonu mu var?" Drake kanepeden sızlanıyor.

"Resepsiyon görevlisi ile konuşacağım. Özür dilerim," diyor Maribel tatlı bir gülümsemeyle. İlk bakışta bana bir seks kulübü sahibi gibi gelmiyor. Çok hoş ve normal görünüyor.

Hunter "Teşekkür ederim," diye cevap veriyor ve kollarımın arasında biraz rahatladığını fark ediyorum.

"E-postanızda Shibari gösterisinden bahsetmişsiniz. Hala ilgileniyor musunuz?"

"Evet, lütfen."

"Kesinlikle. Siz üçünüz beni takip edebilirsiniz."

Drake'e tekrar bakıyorum ve Hunter ile Mirabel'in arkasında sıraya girerken yüzümüzde şaşkın bir ifade beliriyor.

"Üyelerimiz gizliliğe önem verir," diyor bize dönüp bakarak. "Bu yüzden anahtarları ve kapıları çok gizli tutuyoruz. Burada

Üyelerimizin kaynaşması için kulübümüzde sosyal etkinlikler ve alanlar var, ancak her ne sebeple olursa olsun buraya gelebilmeyi ve kulüp dışında tanıdıkları kimseyi görme riskini almamayı seviyorlar."

"Salacious'ta açık ve yargılayıcı olmayan bir yaklaşımı teşvik ediyoruz. Kulübümüzde zevklerini ararken saklayacak hiçbir şeyleri yok."

"Böyle hissetmek seni ne kadar özgürleştiriyor," diye nazlı bir gülümsemeyle cevap veriyor ve Hunter'ın kaşları çatılıyor. Sonra Mirabel bana bakıyor. "Karınıza ya da herhangi bir kadına bir seks kulübünde görüldüklerinde *kendilerini* ne kadar rahat *hissettiklerini* sordunuz mu? Toplumsal beklentiler oldukça farklı."

Hunter'ın bana doğru baktığını fark edince gözlerimi kaçırıyorum.

"Bu beklentileri ortadan kaldırmak için çalışıyoruz Bayan Santos. Onlara hizmet etmek için değil."

"Bunun için sana hayranım," diye cevap veriyor ve bu kez Drake'in bakışlarını üzerimde hissediyorum. Ona doğru bakarken gözlerimiz açılıyor ve yine gülümsemelerimizi bastırıyoruz. Sanırım *ikimiz de* bu durumu inanılmaz derecede rahatsız edici buluyoruz ama onun burada olup benimle mizahı paylaşmasından memnunum.

Koridorun sonuna geldiğimizde Mirabel bilekliğinden bir anahtar çıkarıyor ve kapının kilidini açıyor. Kapı bana küçük bir konser salonunu hatırlatan geniş bir alana açılıyor. Oda geniş ve dar, diğer ucunda bir sahne var. Etrafta küçük gruplar halinde performansı izleyen insanlar var. Önümüzde sütunlar var, bu yüzden henüz ne olup bittiğini tam olarak göremiyorum, ama odaya girdiğimizde, havada asılı duran genç bir adam gördüğümde bir nefes alıyorum. Baş aşağı asılı, sıkı siyah bir iple bağlı. Arkasında yaşlı bir adam var, ipi yavaşça döndürüyor, böylece asılı adam dönüyor. Yaşlı adama döndüğünde, ağzının diğer adamın kasıklarıyla mükemmel bir şekilde aynı hizada olduğunu göstermek için onu kendine doğru çekiyor.

Bunu bilerek yaptığına eminim.

"Bu Maxwell," diyor Mirabel gülümseyerek. "Kendisi mükemmel bir Shibari eğitmenidir. Atölye çalışması için etrafta dolaştığınızdan emin olun. Göstermek için seyircilerden birini çekecek."

Hunter'a biraz daha yaklaşıyorum.

"O zaman buralarda takılırız," diye yanıtlıyor.

Gösteri için sahneye çıkarılma fikrine tepkisini görmek için Drake'e dönüp baktığımda, ona çapkın bakışlar atan bir kadına bakmakla meşguldü. Onun dikkatini bir kadının üzerinde görünce kıskançlığımı bastırmak zorunda kaldım.

Başka biriyle. Bu konuda üzgün olmak istiyorum ama sanırım ondan bütün gece yanımda kalmasını bekleyemem.

Daha dün gece eve iki kız aldı... Bu kadar çabuk başka birini bulması gerekiyor mu? Bütün bunlardan hiç bıkmaz mı?

Kimi kandırıyorum ki? Tabii ki bilmiyor. O genç ve muhteşem ve kadınlar ona takıntılı. Her gece farklı biriyle birlikte olabiliyorsa, neden dursun ki?

Maxwell havada asılı duran adamı yavaşça çözerken, ipleri kafasının üzerine düşmeden güvenli bir şekilde yere inmesini sağlayacak şekilde çekerken gösteriyi sessizce izliyoruz.

O daha sözünü bitirmeden Mirabel'in Hunter'la konuştuğunu duyuyorum, sesi müziğin üzerinde zar zor duyuluyor.

"Misafirleriniz kalıp bir sonraki gösteriyi izleyebilirler, eğer benimle ofise gelmek isterseniz iş konuşabiliriz."

Hunter yan gözle bana bakıyor. "Sorun olur mu?"

"Elbette," diye gülümseyerek cevap veriyorum. Drake'e bakarak başını sallıyor ve karşılığında Drake de sanki en yakın arkadaşının beni korumaya yönelik sessiz ricasını hemen anlamış gibi bana biraz daha yaklaşıyor. Birdenbire buzlu suyla ilgilenen kadına olan ilgisi kayboldu. Drake'in beni bir kulüpte *izlemek* zorunda kalması ilk kez olmuyor. Hunter, Salacious'ta bile yalnız dolaşmamdan hoşlanmıyor. Her köşede kameralar ve fedailer olsa bile.

Eğer uzaklaşması gerekirse beni en yakın arkadaşına teslim ediyor, sanki bakıcıya ihtiyacı olan bir çocukmuşum gibi. Sinirlerimi bozuyor ama itiraz etmiyorum. Sadece beni korumak istiyor ve Hunter'ın sevgisini bu şekilde gösterdiğini biliyorum.

Hunter dudaklarını yanağıma bastırarak beni bedenine yaklaştırıyor. "Uslu dur," diye kulağıma hırlıyor ve ciddi bir uyarıdan çok seksi bir vaat gibi gelen sözlerinin karanlık törpüsü tüylerimi diken diken ediyor.

"Ya da ne?" Kirpiklerimin arasından ona bakarak cevap veriyorum.

Kıçımı tokatlıyor ve dudaklarımdan öpüyor, dilini dudaklarımın arasına bastırıyor ve kollarında nefessiz kalana kadar vücuduma sahip oluyor. Sonra kendini bırakıyor ve beni şaşkın bir şekilde sahneye bakarken bırakıyor.

Askıdaki adam artık asılı değil. Şimdi tamamen çıplak bir şekilde önde ve ortada duruyor ve vücudunun her yerindeki karmaşık ip izlerini gösteriyor. Kalabalık sanki sanatsal bir başyapıtmış gibi sanatçılara "*ooh"* ve "*ahh" çekiyor.*

"Acıyor gibi görünüyor," diye mırıldanıyor Drake yanımda.

"Sorun ne, Drake? Biraz acıdan mı korkuyorsun?" Ona bakarak alay ediyorum. Eskisinden daha yakınımda duruyor, neredeyse bir tür koruma gibi arkamda mevzilenmiş.

Ağzı kulağıma yaklaşana kadar eğiliyor ve cevap veriyor, "Hiç de değil. Ya sen?"

"Hayır," diye cevap veriyorum çenemi dik tutarak.

"Bana orada bir pinyata gibi asılı olmayı umursamayacağını mı söylüyorsun?"

Bir kahkahayı bastırırken dudağımı ısırıyorum. "Stüdyomda yaptığımız hava yogasından çok da farklı görünmüyor."

Derin kıkırdaması sırtımda titreşiyor. "Bunun çok daha farklı olduğunu garanti ederim."

Vücudunun her yerinde ip damgaları olan adam artık yok ve sahnede sadece gösterici Maxwell kaldı ve tam zamanında kafamı kaldırıp bana baktığını görüyorum. Konuşmasını beklerken sessizliğe gömüldüm. Sınıfta konuşurken öğretmen tarafından yakalanmış gibi hissediyorum.

"Siz ikiniz," diye bana ve Drake'e sesleniyor. "Biz mi?" Kendi göğsümü işaret ederek soruyorum.

"Evet. Siz ikiniz bir sonraki gösterim için mükemmel olursunuz. Buraya gelip bir sonrakini birlikte denemek ister misiniz?"

"Ben-" Drake söze başlar ama adam onun sözünü keser. "Ona dokunmayacağım. Sadece sana."

Drake arkamda sertleşiyor.

Tavandan sarkan siyah iplere bakarken nutkum tutuldu. Bir yandan, bu Salacious için bilmemiz gerekenleri öğrenmek için mükemmel bir eğitim fırsatı olabilir ve üyelerimizi bu demolara nasıl dahil edebileceğimizi görmek isterim. Ayrıca her zaman Shibari'yi denemek istemişimdir. Zararsız bir şey. Yani... öğrenmek için buradayız.

Öte yandan Hunter beni sahnede görürse iyi tepki vermeyebilir. Ama ben Drake ile olacağım.

Sahneye doğru bir adım atarken "Tamam," diye sesleniyorum.

"Gerçekten mi?" Drake sessizce cevap veriyor. Arkamı dönerek ona doğru bir el uzattım.

"Bu sadece bir gösteri. Bu şeyleri öğrenmeliyiz. Gel hadi."

Elimi tutarken tereddüt ediyor ama yine de onu siyah sahnenin tepesine kadar üç basamak yukarı çekmeme izin veriyor.

Kirişlerden pembe ışıklar parlıyor.

"Güzel çift," diye selamlıyor bizi Maxwell sahnenin ortasında onunla buluştuğumuzda.

Drake'in eli hâlâ benimkinde, bu yüzden ona sıkıca gülümseyerek bakarken elini hızlıca sıkıyorum. O da karşılığında sadece başını sallıyor. Bu durumun onu şimdiden rahatsız ettiğini söyleyebilirim.

Maxwell'e "Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum.

"Sana bu güzel kadına beşgen koşum takımını nasıl bağlayacağını göstermeyi çok isterim, öğrenmek ister misin?" diye sorar.

Drake boğazını temizler. "Elbette."

"Mükemmel. Bu elbise çok güzel ama koşum onsuz daha iyi oturur. Çıkarabilir misiniz? Hayır diyebilirsiniz."

Ağzım kurudu. Elbisemi mi çıkarayım? Sahnede mi?

Toplanan kalabalığı Hunter ya da Mirabel'den bir iz var mı diye tarıyorum ama onları göremiyorum. Sütyen giyiyorum ve burası bir seks kulübü. Yani...burada yarı çıplak olmak pek uygunsuz değil. Ve ben Drake ile birlikteyim.

Bu sadece bir gösteri.

"Evet," diye hızlıca cevap veriyorum. Askıları omuzlarımdan çekerek elbisemin ayak bileklerime kadar düşmesine izin veriyorum. Elbisemi alıp sol taraftaki sandalyenin üzerine örtmek için döndüğümde, Drake'in yüz ifadesini yakalıyorum ve düpedüz öfkeli görünüyor. Yanakları kıpkırmızı ve hayır, bu sadece üzerimizde parlayan parlak pembe ışıktan kaynaklanmıyor. Gözleri kocaman ve çenesi gergin. Bana bir adım daha yaklaşıyor, gözlerini neredeyse transparan sütyenime değil, yüzüme odaklıyor.

"Güzel," diyor Maxwell. Sonra siyah iplerden birini uzatırken Drake'in dikkatini çeker. "Şimdi onun arkasında dur," diyor ve Drake itaat ediyor. Arkamda o kadar yakın duruyor ki, vücudunun sıcaklığını tenimde hissediyorum.

"İpi iki katına çıkararak göğüslerinin arasından geçirin ve arkaya doğru dolayın."

Drake etrafıma uzanıp ipi tenime değdirirken ben rahatlamış ve gururla seyirciye bakıyorum. İpi göğüslerimin arasına yerleştirdiğinde bile iyiyim. Ama gösteri ilerledikçe, her adımda etrafıma, göğüslerimin arasına bir ip katmanı daha ekleyip, ip katmanlarının arasından çıkmaya başlayana kadar onları daha sıkı sıkıştırdıkça, vücudum sinirsel bir uyarılma tepkisi vermeye başlıyor.

Drake'in nasıl hissettiğini tam olarak algılayamıyorum ama parmakları çıplak tenimde her gezindiğinde tüylerim diken diken oluyor ve yemin ederim her temasımızda dokunuşunun kalıcı olduğunu hayal ediyorum. Müziğin gürültüsü arasında bile, beni bağlamaya çalışırken kulağımda nefesini duyuyorum.

Sadece üst tarafımı saran, göğüslerimin ve gövdemin etrafını saran bir kayış. Göğsümün üst kısmında bir yıldız deseni görmek için aşağı bakıyorum.

Maxwell ona "Lütfen seyirciye arkadaki düğümü göstermek için dön," diyor ve ben döndüğümde biraz irkiliyorum. Üzerimde sadece bir tanga ve bu kayış varken, arka tarafım izleyicilere sergileniyor ve bir dakika önce hissettiğim soğukkanlı güven kayboluyor.

Maxwell Drake'e sırtımdaki düğümü nasıl bitireceğini gösterirken, ben sadece Drake'in dokunuşuna ve sakinleştirici varlığına odaklanıyorum, ipi bitene kadar kendi içinde örüyorum.

"Mükemmel," diyor Maxwell iş bittiğinde. Drake'e bakıyorum ve daha önce paylaştığımız hiçbir şeye benzemeyen uzun bir göz teması anını paylaşıyoruz. Her zamanki iç şakalarımız ya da garip anlarda gülüşmelerimiz gibi değil. Yoğun ve samimi.

"Lütfen seyirciler için dönün," diyor Maxwell ve ben de dönüyorum, koşum takımını göstermek için yavaşça dönüyorum. Sütyen giyiyor olabilirim ama bu koşumun göğüslerimi ortaya çıkarma şekliyle çıplak da olabilirim.

Kalabalık alkışlıyor ve bittiğini düşünüyorum, içimi bir rahatlama duygusu kaplıyor.

Ama Maxwell bize onu nasıl çıkaracağımızı göstermiyor, henüz değil.

"Bu koşum takımı farklı hakimiyet pozisyonları için harika. Basit ve etkili." Sonra Drake'e bakarak, "Onu koşum takımının ön tarafından tut ve kendine doğru çek" diyor.

Gizlice başımı sallamadan önce iri gözlerim Drake'inkilerle buluşuyor. Sonra yüzümdeki o mavi gözlerde parlayan yoğunlukla, tam göğüslerimin arasındaki kayışı tutuyor ve beni ona doğru çekiyor.

Onun sert bedeniyle çarpıştığımda ciğerlerimdeki hava adeta yumruklanarak dışarı atılıyor. Isı içime hücum ediyor, karnımın alt kısmında bir ateş yakıyor.

Kalabalık beklemediğim bir şekilde tepki veriyor. Alkış yok ama biri yüksek sesle inlemeye benzer bir şeyle tepki veriyor ve beklemediğim bu garip yeni uyarılmayla başım dönmeye başlıyor.

"Bu asansörler için de harika bir koşum takımı. Denemek ister misin?" diye soruyor Drake'e bakarak.

"Bunun gibi mi?" diye soruyor ve artık kızgın görünmüyor. Tereddüt etmiyor ya da kendini tutmuyor da. Drake'in yüz ifadesinde şu anda bundan ne kadar zevk aldığını gösteren bir şey var. Bununla ilgili bir şey onu gerçekten tahrik ediyor, belki de ip bağlama onun sapkınlıklarından biridir.

Drake arkama uzanıyor ve sırtımdaki sıkı düğümü tutuyor, diğer eli ise beni kolayca kaldırırken uyluğumu tutmak için aşağı uzanıyor ve bacaklarım içgüdüsel olarak onun etrafında dönüyor.

Kalçalarımı Drake'e doladığım an, bana bir şey oluyor.

Beli Hunter'ınkinden daha geniş. Bacaklarımın arasında başka bir erkeğin olması yabancı bir his ama bu sadece Drake. O benim arkadaşım... *en iyi* arkadaşım. O benim ailem gibi ve aramızda cinsel bir şey yok ama şu anda... onun kollarında ağırlıksız olma hissi sarhoş edici.

"İyi misin?" diye fısıldıyor beni zahmetsizce tutarken, yüzlerimiz sadece birkaç santim aralıkta.

Tek kelime etmeden başımı sallıyorum. Çünkü iyiyim ve bunun yanlış mı yoksa doğru mu olduğundan tam olarak emin değilim. Yanlış hissettirmiyor ama bu kadar iyi hissettirmesi beni biraz endişelendiriyor. Gerçekten bir sınırı aşmıyor olsak bile, kocamın en yakın arkadaşının kollarında kesinlikle bu kadar tahrik olmuş hissetmemeliyim.

"Artık onu yere bırakabilirsin," diyor Maxwell ve beni yere indirirken gözlerimi Drake'ten ayırıyorum. "Onu çevirin lütfen."

Drake sırtım ona dönük olacak şekilde beni döndürüyor ve bir kez daha gösterinin sonuna geldiğimizi düşünüyorum ve bu ipi çıkarıp elbisemi tekrar giyebilmeme sadece birkaç dakika kaldı.

Yine yanlış.

"Son bir pozisyon," diyor ve Drake'e "onu domalt," derken Maxwell'e bakıyorum.

Ağzım kuruyor. Çünkü odanın içinde bir yerde Hunter'ın gözlerinin bizi izlediğini hissediyorum. Odayı tekrar tarıyorum ama onu göremiyorum. Yine de onu *hissediyorum.* Dışarıda bir yerde. Beni açıkta ve en iyi arkadaşıyla bağlanmış halde görebiliyor ve bu düşünceyle kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor.

Drake, kürek kemiklerimin arasındaki düğümü tutarak, kalçalarımdan bükülene kadar beni ileri itiyor. Sonra tekrar yukarı bakıyorum ve bu sefer kalabalığın içinde o karanlık gözleri buluyorum. Odanın kenarında, Mirabel'in yanında duruyor, bana ve Drake'e bakıyor. Öfke ve kıskançlık olması gereken yerde huşu ve merak ifadesi var. Neden bunu durdurmuyor?

"Emniyet kemeri ile kontrol ve itişler çok daha güçlü. Göstermek ister misiniz?"

Drake ve ben aynı anda gerildik. Ama kalabalığın gözleri üzerimizde ve odadaki enerji şu anda geri adım atmamıza izin vermiyor. Buraya kadar geldik ve neredeyse bitirdik ama kocam odanın diğer ucundan bizi izlerken bile Drake'i arkamda *hissediyorum.* Vücudunun seksi enerjisinin benimkini tuttuğunu hissediyorum. İç çamaşırlarımı ıslatacak ve vücudumu ateşleyecek şekilde bana hükmediyor ve beni kontrol ediyor.

Drake boğazını temizledikten sonra beni geriye doğru itiyor ama beklediğim gibi arkama tam olarak temas etmiyor. Muhtemelen bu kadar hayal kırıklığına uğramamalıydım.

"Bence bundan daha iyisini yapabilirsin. Ona gerçekten göster," diyor Maxwell ve kalabalıktan Drake'i teşvik eden bir uğultu yükseliyor. Koşum takımımı sıkıca kavrarken arkamdan hırladığını duyuyorum.

Sonra, arka tarafıma çarptığını hissedene kadar şiddetle geriye doğru sarsılıyorum ve ani darbede uluyan bir çığlık atıyorum. Yanaklarımın arasına kabaca sıkışan kaya gibi sert uzunluğunun verdiği o kusursuz hisle kan dolaşımımda kaynayan sıcak uyarılma yüzüyor.

Kalabalık tekrar tepki veriyor, bu kez gösterimizi alkışlıyor ve bağırıyor.

Drake bana çarptığı anda gitmişti. Birden onun sikinin kıçımdaki ağırlığını özledim ve bunu düşünmeden edemiyorum. Odanın diğer ucundaki Hunter'a baktığımda bile yüzünde artık daha boş bir ifadeyle beni izliyordu.

Sonra Maxwell Drake'e koşum takımımı çıkarması için yol gösteriyor ve ben sağlam bir düşünce üretemiyorum. Zihnim yüzüyor. Onun bana karşı sertliğini ve itişinin inkar edilemez gücünü hissetmeye devam ediyorum.

Sahneden aceleyle inerken daha fazla alkış geliyor ve Hunter'la kapıda buluştuğumuzda, Drake'in rahatsız bir şekilde yer değiştirdiğini görmek için başımı kaldırıyorum.

"Etkileyiciydi," diyor Hunter, kolları artık elbisem tarafından güvenle örtülmüş olan belime dolanırken. Gerçi ip hâlâ sahnede geçirdiğimiz zamanın bir yankısı gibi yanıyor. Hunter'ın yüzüne bakmaya devam ediyorum, öfke arıyorum ama yok. Sakin görünüyor ve acaba öfkesini baş başa kaldığımız zamanlar için mi biriktiriyor, yoksa en yakın arkadaşının sahnede karısını kuru kuru becerdiğini görmek muhtemelen olması gerektiği kadar üzücü değil miydi diye merak ediyorum.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diye
mırıldandı Drake. "Benim de,"
diye cevap veriyorum.

"O zaman gidelim," diye ekliyor Hunter ve üçümüz hızla kapıya doğru ilerliyoruz.

Kural 5: Tahrik olmak varken neden kıskanasın ki?

Avcı

KULÜPTEN KIRALADIĞIMIZ ARABAYA KADAR SESSIZ BIR YOLCULUK. ISABEL'IN YANINDA

Ben yolcu koltuğundayım, o ellerini kucağında kavuşturmuş, gözleri camdan geçen şehre dikilmiş. Arkamızda Drake kara kara düşünüyor. Dikiz aynasına her baktığımda, aceleyle gözlerini kaçırmadan önce sadece bir saniyeliğine göz temasını yakalıyorum.

Onların bu garip utanç duygusunu eğlenceli buluyorum. İkisi de elleri kurabiye kavanozundayken yakalanmış gibi görünüyorlar ve belki de güvensiz bir adam olsaydım ya da bu ikisinin bana ihanet etmeyi bir an bile düşüneceklerini düşünseydim, daha çok endişelenirdim. Ama endişelenmiyorum.

Sahnede olanlar sadece bir gösteriydi ve sunucu Maxwell, onları bir çift olarak açıkça yanlış değerlendirdi. Yaptıkları küçük gösteri eğlenceliydi, herkesten çok benim için öyleydi, çünkü seyirciler arasında bunun onlar için ne kadar rahatsız edici olduğunu bilen tek kişi bendim.

Onları orada, yarı çıplak karımı en iyi arkadaşımın ellerinde görmek... üzerimde beklediğim etkiyi yaratmadı. Ana sergi salonuna geri döndüğümde, pembe ışığın altındaki iki kişiyi tanıdığımda kapıda durakladım. Zihnim "Bu *ne lan?" diye* yankılanırken, bedenim aynı tepkiyi vermedi.

Belki de sahneye hücum edip kadınımı Drake'in kollarından koparmak istemeliydim. Muhtemelen Drake'in parmaklarının kadınımın omurgasında gezindiğini ve zar zor da olsa onu okşadığını gördüğümde öfkeden kuduruyor olmalıydım.

göğüslerini örtüyor ve göğüs kafesinin altını gıdıklıyordu. Ama bundan nefret etmedim.

Hiç de nefret etmedim.

Isabel, Drake'in altı-üç bedeninin yanında çok küçük görünüyordu. Sıcak bakır rengi saçları gül rengi ışıkların altında daha da parlıyordu. Küçük ip bağlama keşifleri sırasında aklından neler geçtiğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Uzun süre merak etmeme gerek kalmadı çünkü Isabel yana çekildiği anda ben de dahil olmak üzere odadaki herkes onun etkileyici tepkisini görebildi.

Sertti. Çok sertti, eğer bulunduğum noktadan doğru değerlendiriyorsam.

En iyi arkadaşım iple bağlı ve az giyimli karıma dokunurken gözle görülür bir şekilde tahrik oldu.

Çok kızgın olmalıyım... ama değilim.

"Mirabel'le ne konuştunuz?" Kiralık arabaya yanaştığımızda Isabel yumuşak bir sesle soruyor.

"Çapraz tanıtım. Bana sözleşmeleri ve serbest çalışanları nasıl idare ettiklerinden biraz bahsetti."

"Güzel," diye cevap veriyor ve sonra tekrar sessizleşiyor. Garip davranıyor. "Göstericiyi beğendiniz mi? Onunla buraya gelmesi hakkında konuşabiliriz.
Müstehcen."

Drake arka koltuktan, "Çok resmi ve kibirli biriydi," diye homurdanıyor.

"Boş ver o zaman," diye şaka yapıyorum.

Isabel tatlı bir gülümsemeyle, "Bilmiyorum... Ondan hoşlandım sayılır," diye ekliyor. Karım herkesten hoşlanıyor, bu da bazen kararlarına güvenmeyi zorlaştırıyor. Ama bu onu daha çok sevmemi sağlıyor. Vücudunda gaddar ya da acımasız bir kemik yok. Konsolun diğer tarafına uzanıp elini sıkıyorum.

Kiralık eve döndüğümüzde saat gece yarısını geçmişti ve muhtemelen yorgun düşmüş olmalıydık ama üçümüz de geçen yılı programlarımızı kulübün geç saatlerine göre ayarlayarak geçirdik. Isabel stüdyosunu açmak için personel bile tuttu ve gün doğumu yerine gün batımı derslerini vermeye başladı.

Bu yüzden küçük yaşam alanına girdiğimizde hiçbirimiz yatak odalarına doğru ilerlemiyoruz. Bunun yerine Drake bugün yerel bir dükkandan aldığı tekila şişesini çıkarıyor ve yüzünde kararlı bir ifadeyle açıyor.

"Ben pijamalarımı giyeceğim. Belki köpük banyosu yaparım," diyor Isabel, Drake'in mutfak tezgahındaki asık suratına bakarak.

"Kulağa hoş geliyor bebeğim," diyorum ve yatak odasında kaybolmadan önce elinin tersini öpüyorum.

Oturma odasına döndüğümde, kendine bir bardak dolduran Drake'i kuşkuyla izliyorum.

"Şunu iki yapsak daha iyi olur," diyorum ve o da yanıt vermeden yapıyor.

Bardağı bana uzattıktan sonra içkisini geri fırlatıyor, sonra ağır bir nefes veriyor ve boş bardağı tezgâha çarpıyor. "Konuşabilir miyiz, lütfen?"

"İyi misin?" Bardağın içindeki altın rengi sıvıyı döndürerek soruyorum.

"Hayır, iyi değilim. En iyi arkadaşımın karısını iç çamaşırıyla bağladım ve bunun için kendimi bir pislik gibi hissediyorum."

Bu gece ilk kez gözlerimin içine bakıyor ve yüz ifadesi pişmanlıkla örtülü.

"Drake, sorun yok. Sakin ol. Bu sadece bir gösteriydi."

Bana ters ters bakarken kaşları çatılıyor. "Kes şunu," diye mırıldanıyor. Göğsümden bir kıkırdama fışkırıyor. "Neyi keseyim?"

"Bana çok iyi davranıyorsun. Bana çocukmuşum gibi davranıyorsun. Şu anda boynumu sıkmak istemelisin. Beni yumruklamak mı istiyorsun? İyi o zaman. Yap işte."

Şimdi daha da çok gülüyorum. "Aptalca davranıyorsun. Sana çok iyi davranmıyorum çünkü sana kızgın değilim. Ne kızgınlığı? Ben odadayken sahnede karımı ellemeye çalıştığın için gerçekten endişelendiğimi mi sanıyorsun? Tanrım, Drake. Seni tüm hayatım boyunca tanıyorum. Isabel'i benden alacağını bir an bile düşünseydim, sence seni bu kadar uzun süre yanımda tutar mıydım?"

"Oradaki benim kadınım olsaydı, başka bir adam tarafından dokunulsaydı... bir oda dolusu insan tarafından aval aval bakılsaydı... kendimi kaybederdim," diye mırıldanıyor bir bardak daha tekila içerken. "Oraya öyle çıkmasına asla izin vermemeliydim."

"Bir hiç uğruna kendini hırpalıyorsun."

Gözleri bardağın kenarında benimkileri buluyor ve içkiyi ağzına götürmeden önce uzun bir süre beni izliyor. Tekrar konuştuğunda, bunu biraz daha sessiz yapıyor. "Her şey yolunda mı çocuklar?"

Ona ters ters bakmadan önce irkiliyorum. "Tabii ki. Bunu neden söyledin?"

"Çünkü tüm bunlar hakkında garip bir şekilde sakinsin."

"Çünkü önemli bir şey değildi!" İddia ediyorum. Bir dakika boyunca sakinleşip bir şey söylemeyince şişeyi elinden alıp tezgâhın üzerine koyuyorum. "Dinle, ben de senin kadar şaşırdım, ama seni Isabel'le görmek beni kızdırmadı. Belki de üçümüz birlikte büyüdüğümüz için seni onunla o kadar uzun zamandır görüyorum ki bu beni etkilemiyor. Küçük bir karışıklık ve kazara bir memeye dokunma yüzünden bu kadar sinirlenemezsin. Onu sikmiş falan değilsin."

"Hunter!" diye bağırıyor, kafasını kaldırıp dehşet içinde bana bakıyor. "Asla yapmam. Bunu biliyorsun."

"Bunu biliyorum. Bu yüzden biraz bile endişelenmiyorum. Şimdi biraz sakinleşir misin?"

"İyi," diye mırıldanıyor. "Sadece garipti. Hepsi bu."

"O kadar da garip olamazdı. Yani... herkes senin ne kadar eğlendiğini gördü," diye hafif bir kıkırdamayla cevap veriyorum.

"Aman Tanrım!" Drake sanki ona yumruk atmışım gibi tezgâhtan uzaklaştı. "Bunu gördün mü?"

Belki de tekila etkisini göstermeye başlamıştır, çünkü bunu ona itiraf etmemeliydim çünkü biraz mahcup görünüyordu.

"Çok seksi," diye cevap veriyorum. "Fark ettiğin için aletini suçlayacağımı mı sanıyorsun?"

"Çok hastasın," diye cevap veriyor, bu sefer gerçekten gülümsüyor.

Ve bu beni rahatlattı. En iyi arkadaşımı bu kadar üzgün görmekten nefret ediyorum, bu da neden olması gerektiği kadar üzgün olmadığımı açıklayabilir.

"Gidip onu kontrol edeceğim," diyorum ve Drake'i mutfakta bırakıyorum. Telefonuna göz atmaya başladı ve yüz ifadesindeki yumuşaklıktan ve gözlerindeki hafif odak kaybından tekilanın etkisini gösterdiğini anlayabiliyorum. Bu da bana artık bu konuda üzülmeyeceğini söylüyor.

"Evet, tamam," diye mırıldanıyor ben odadan çıkarken.

Ekli bir banyosu olan yatak odamıza girdiğimde, anında lavanta kokusunu alıyorum, bu koku hemen sikimi kıpırdatıyor çünkü onun yakınlarda olduğu anlamına geliyor. Bu lavanta banyoları onun için neredeyse günlük bir ritüel. Her gece ılık köpük banyosuna kaçıyor, sakinleştirici kokuyu içine çekiyor, sonra da yatağa getiriyor, böylece seksimiz ve rüyalarım tanıdık kokuyla doluyor. Sakin bir şekilde hayatıma sızdı ve ben bundan hiç şikayetçi değilim.

"Merhaba güzelim," diye fısıldıyorum, kafamı sisli banyoya uzattığımda onu elinde bir kitap ve çenesine kadar köpüklerle buluyorum.

"Hey," diyor tatlı tatlı, suyun sıcaklığıyla sarhoş olmuş bir halde.

Gülerek küvetin kenarına oturuyorum ve bir elimle başını okşuyorum. "Red, dışarısı yüz derece falan. Şu anda nasıl sıcak bir banyo yapabilirsin?"

"Gece banyolarını sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca, onunla konuşman için sana birkaç dakika vermek istedim. O iyi mi?"

"O iyi. Siz ikiniz bunu neden bu kadar büyütüyorsunuz?" diye sordum. Biraz daha dik oturuyor. "Kızgın değil misin?"

Başımı salladım. "Hiç de değil. Eğer bir şey varsa..." Elimi yanağında ve boynunun nemli derisinde gezdirerek söylüyorum. Yanıt olarak mırıldanıyor. "Bütün bu olanlar beni biraz tahrik etti."

"En iyi arkadaşın tarafından bana dokunulduğunu görmek seni tahrik mi etti?" diye soruyor alaycı bir tonda.

Şaka yaptığını biliyorum çünkü bu çok saçma. Bu beni tahrik etseydi aklım başımda olmazdı, ama kafamdaki düşüncenin aynısını dile getiriyor, ama kafamın içinde... Şaka yapmıyorum.

Drake'i karımla görmek beni tahrik *etti*. Ellerini onun vücudunda görmek kanımı itiraf etmek istediğimden daha fazla hızlandırdı. Bu şu anda açmak istediğim bir şey değil. Ya da hiç.

Çünkü içten içe, o anda üzerime çöken uyarılma beni daha az erkek gibi hissettiriyor. Drake'in dediği gibi, öfkelenmeliydim. Ona sahip çıkmalı, onu yumruklamalı ve vahşi, bölgeci bir mağara adamına dönüşmeliydim. Ama yapmadım. Onun yerine, merak ve heyecanla izledim.

Ve sert ereksiyonunu karıma çarptığında, ağzından çıkan nefes, zaten sert olan sikimin ucundan sızmasına neden oldu. Durmalarını istemedim. Tekrar yapmasını istedim.

Şu anda bile zihnimde yanıp sönen görüntüleri inkâr edemiyorum. Onu orada hayal ediyorum, tahrik olduğunu pantolonunda saklamak yerine, dışarı çıkarıyor, böylece ona gerçekten çarpabilirdi. Yüzünü ve onu becerirken çıkaracağı sesleri düşündükçe daha da sertleşiyor ve heyecanlanıyorum.

Bu görüntülerin erotik sarmalında kaybolmadan önce elimi küvetten çekiyorum ve "Seni o iple bağlı görmek beni tahrik etti" diyorum.

"Öyle mi? Peki, bu konuda ne yapacaksın?" Isabel kitabını kenara koyup başını küvetin arkasına yaslarken baştan çıkarıcı bir şekilde sorar.

Odağımı tekrar ona, önümde çırılçıplak yatan ve onu memnun etmemi bekleyen bu tanrıça kadına veriyorum. Ve ben onu şımartmaktan başka bir şey istemiyorum.

"Bir düşüneyim..." Sağ bileğimin kol düğmesini açarken söylüyorum. Kolumu dirseğime kadar sıyırmamı izlerken dudağını ısırıyor. Kolunu çektikten sonra tekrar boynuna dokunuyorum, köprücük kemiğinden sağ göğsüne kadar her bir santimini sıyırmak için zaman ayırıyorum ve narin bir çimdikle sıkıyorum. Dokunuşumu karnının üzerinde kaydırdığımda inliyor ve bacaklarının arasındaki küçük üçgen saç tutamını bulduğumda kıvranmaya başlıyor.

Parmağımı kıvrımlarının arasından kaydırdığımda sırtını dikleştiriyor ve aç bir inilti çıkarıyor. Parmağımı geri kaydırarak klitorisini buluyorum ve suyun içinde kıvranmaya başlayıp bazı baloncukların dökülmesine neden olurken alaycı daireler çizerek masaj yapıyorum.

"Bana ne istediğini söyle, Red. Nasıl sevdiğini söyle."

"Evet," diye inliyor, parmakları küvetin kenarlarını kavrıyor. "Bunu yapmaya devam et."

"Bu mu?" Hassas yumrusu üzerindeki baskıyı artırırken soruyorum. "Evet," diyor tekrar.

Dokunuşumu bir süre klitorisinde tutarak, masajımı yavaşlatmadan önce onu alabildiğim kadar doruğa yaklaştırırken aldığı zevkin görüntüsünü ve sesini ezberlemeye çalışıyorum.

"Senin içinde olmak istiyorum, güzel kız. Senin içinde olabilir miyim?"

Dudağını ısırarak, başını sallarken başını arkaya sarkıtıyor. "Mh-hm."

Bununla birlikte, orta parmağımı onun girişine doğru hafifçe indiriyorum ve yavaşça içine doğru bastırıyorum.

"Tanrım, Hunter..." diye haykırıyor ve hemen diğer elimi ağzını kapatmak için kullanıyorum. Bir elim yüzünde, diğeri sıcak amının derinliklerindeyken, içine girerek onu tekrar doruğa yaklaştırıyorum.

"İlk seferini hatırlıyor musun, Red? On sekizinci doğum gününü. Annenle baban aşağıdayken seni yatak odanda elimle boşalttığım zamanı? Hatırladın mı? Aynen böyleydi, değil mi?"

"Evet," diye yanıtlıyor, sesi elimle boğuluyor.

"Elimi eteğine sokmuştum ve parmaklarımı ıslatmıştın. Hatırladın mı bebeğim?"

"Oh, Hunter, evet," diye haykırıyor ve kalçalarının elimi sıkıca sarmasından orgazmının doruğunda olduğunu anlayabiliyorum.

"O gün hayatımın en güzel günüydü, Red. İlk kez boşaldığını hissettim.

O gün hayatımın başladığı gündü. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, evet, evet," diyor uzun bir mırıltıyla, elimi çektiğimde, bu sefer yüksek sesle haykırabilsin diye.

Kendimi kontrol edemeyerek ağzımı onunkine çarpıyorum, dilinin benimkine karşı sıcaklığını, tanıdık bir sürtünmeyi tadıyorum. Bu kadın on yıl önce onunla tanıştığımdan beri beni etkisi altına almıştı.

Ve aklımın bir köşesinde, onun ağlamasına izin vermemin nedeninin, bunu onun da duymasını istemem olduğunu biliyorum. Gösteriş yaptığım için değil, bir şekilde onun da dahil olması gerektiğini hissettiğim için.

O ve ben söz konusu olduğumuzda her zaman öyledir.

Kural 6: Arkadaşlarınız seyahatten erken ayrılmanıza izin vermiyorsa, bunu sizi gerçekten yanlarında istediklerine dair iyi bir işaret olarak kabul edin.

Drake

"KIRA KONTRATIMIN BITMESINE SEKIZ AY VAR. BU SAÇMALIK."
telefonuma feryat ediyorum. Otoyolun dışında bir yerde, yol kenarındaki cazibe merkezi dinlenme tesislerinden birindeyiz ve "*Şey"* her neyse onun tadını çıkarmak isterken, ev sahibimden gelen kasvetli telefon daha önemli.

"Farkındayım ama kira sözleşmenizdeki madde, bina sahibinin büyük çaplı tadilat durumunda sözleşmeyi feshetme hakkını saklı tuttuğunu açıkça belirtiyor." Telefondaki adamın genizden gelen bir sesi ve gergin bir tavrı var ve şu anda çenesine bir yumruk atmak istiyorum.

"Peki, nereye gitmem gerekiyor?"

"Bu değil bizim Endişe, Bay Nielson. Nielson. Ben çok Üzgünüm için rahatsızlıktan dolayı. Binayı boşaltmak için ay sonuna kadar vaktiniz var."

Bununla birlikte hat kesiliyor ve telefonumu çöle atma dürtüsüne direniyorum.

"Ugh!" Isabel ve Hunter'ın dışarı çıkmasını beklerken dışarıdaki yağ lekeli betonu adımlarken homurdanıyorum.

Başımı kaldırıp Isabel'in bir kolunun altında parlak yeşil bir uzaylı peluş hayvan ve elinde minik kafasından daha büyük bir fincan kahve ile çıktığını gördüğümde, karanlık ruh halim parçalanmaya başlıyor.

"O da ne?" Gülüyorum.

"Biraz neşelenmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyordun." Bana uzaylıyı uzattı ve ben fiziksel olarak yüzümdeki çatık kaşları tutamadım.

yüz ifadesi sadece onun için bir gülümsemeye dönüşür.

"Teşekkür ederim," diye yanıtlıyorum. "Peki, *Şey* neydi?"

Omuz silkiyor. "Aslında bilmiyorum. Bir dinozor kemiği olabilir mi? Yoksa bir uzaylı mı? Açıklamalarında tam olarak net değillerdi."

Yeşil uzaylı peluşuna bakarak gülüyorum. "Kaçırdığım için

üzgünüm." "Her şey yolunda mı?"

"Hayır. Tahliye ediliyorum," diye

mırıldandım öfkeyle. "Ne? Neden?

Mücadele mi ediyorsun-"

"Hayır," diyerek sözünü kestim. "Her ödememi zamanında yapıyorum ama bu şerefsizler apartmanımı otoparka çevirmeye karar vermişler."

"Aman Tanrım!"

"Evet. Yani, çıkmak için ay sonuna kadar vaktim var."

"Bunu yapabilirler mi?" diye soruyor, eli göğsünde. Oh, tatlı, saf küçük Isabel. O kadar saf ki, sik kafalıların nasıl çalıştığını bile anlayamıyor. Bu yönünü seviyorum.

"Görünüşe göre."

"Peki, ne yapacaksın?"

"Muhtemelen Austin'den bir uçakla eve dönmem gerekecek. Yaşamak için yeni bir yer bulmam gerek."

Hayal görüyor ya da sadece görmek istediğimi görüyor olabilirim ama yemin ederim yüz ifadesinde bir yıkım var.

"Hayır! Bunu yapamazsın."

Ben de kendimi sinir bozucu bir üçüncü tekerlek sanıyordum. Eminim kocasıyla baş başa güzel bir yolculuk yapmaktan keyif alacaktır.

"Mecburum. Önümüzdeki üç hafta içinde bir daire bulmam ve eski dairemden taşınmam gerekiyor."

Elini koluma koyup rahatlatıcı bir kavrayışla pazumu sıktığında, kalbimin göğsümden fırlamaması için kendimi zor tutuyorum. Dün geceden sonra Isabel'e her dokunuşum farklı hissettiriyor. Onu kollarımın arasında tutmanın, bacaklarını belime dolamanın ve kıçını ellerimin arasına almanın nasıl bir his olduğunu hâlâ hatırlayabiliyorum. Rüyamda onu tekrar bağladığımı gördüm; bu sefer o çıplaktı, ben çıplaktım ve onun vücudu *bizim vücutlarımız* haline gelene ve onları birbirine bağlayana kadar ipi onun etrafına sarmaya devam ettim.

Rüyamda onun içindeydim, artık aramızda kat kat kıyafetler varmış gibi davranmıyordum, ama dün gece simüle ettiğimiz gibi derinlere gömülmüştüm. Bu sabah uyandığımda, hareket edemiyordum.

Çünkü boxer'ımın içindeki azgın ereksiyon kendi utancımla benimle alay ediyordu. En iyi arkadaşımın kızına asla ama *asla böyle* el kaldırmazdım ve onun anısı hala zihnimde tazeyken sikimi çekiştirmek daha iyi hissettirmiyor.

Şimdi aramızda yeni bir gerilim var ve ben buna dayanamıyorum.

Isabel her zaman en az Hunter kadar arkadaşım olmuştur. Onu seviyorum... kardeş gibi, hayır. Garip hissetmeden bunu kafamda bile söyleyemiyorum. Çünkü ona asla o şekilde dokunmayacak olsam da, bu vücudumun açıkça bunu istediği gerçeğini değiştirmiyor. Bu yüzden onun benim için bir kız kardeş gibi olduğunu söylemek, hayırların en zoru.

"Drake, sadece bizimle kal," diyor tatlı, yalvaran bir ses tonuyla. "Dediğim gibi, keşke yapabilsem-"

"Hayır. Yani... bizimle kal. Evde. Yani... o lanet şeyi sen inşa ettin. Yeni bir daire bulmak için acele etmene izin vermeyeceğim. Eşyalarını depoya koy ve daha kalıcı bir yer bulana kadar bizim evde fazladan bir oda tut. Ve Tanrı aşkına, bu sefer satın al."

Ona gülümserken omuzlarım çöküyor ve bir of çekiyorum. "Bunu yapamam, Isabel. Hunter'ın kıçına yeterince girdim zaten."

Ön kapının zili çaldığında ikimiz de başımızı kaldırıp bakıyoruz ve dükkândan çıkan şeytanın koyu renk buklelerini ve bronz tenini görüyoruz. "N'aber?" Ciddi ifadelerimizi hemen fark ediyor.

"Drake'e bizimle kalmasını söyle."

Hunter donakalır. "Tamam... Drake, bizimle kal," der ve karısına sorgusuz sualsiz itaat eder.

"Ev sahibi, dairesini kapalı otoparka dönüştürmek için *bu* ay onu tahliye ediyor" diye ekliyor.

"Ciddi misin?"

Ağır bir iç çekerek başımı sallıyorum. "Ay sonuna kadar çıkmamı istiyorlar. Seyahatimi kısa kesmem gerekiyor. Austin'den uçacağım."

Isabel'in ayrılma haberim karşısında hayal kırıklığına uğramış gibi görünmesini istesem de, Hunter'ın bu haber karşısında anında verdiği tepkiyi görmenin ne kadar iyi hissettirdiğinin yanında bu hiçbir şeydi. Sonra, gerçek Hunter tarzıyla, durumu kontrol altına aldı.

"Hayır. Erken ayrılamazsın. Yardımına ihtiyacım var. Kulüp altyapılarına bakıyorsun, hatırladın mı? Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. O yüzden gezide kalmalısın."

"Dostum, taşınmak ve kalacak yeni bir yer bulmak için üç haftam var."

"Isabel haklı. Sadece bizimle kal. Biz eve döndükten sonra eşyalarını depoya taşımak için bir haftan olacak. Zaten bizim evde yaşıyorsun. Yolculuğun geri kalanında bizimle eğlen ve döndüğümüzde dairen için endişelen."

Köşeye sıkıştığımı fark ettiğimde çenem sıkıştı. Hunter'la tartışmanın bir anlamı yok. O hep böyleydi. Arkadaşlığımızın lideri, karar vericisi, başkomutanı ve bunun beni rahatsız ettiğini söylersem yalan söylemiş olurum. Gerçek şu ki, her şeyin onun ellerinde olduğunu bilmek bana her zaman garip bir rahatlık hissi verdi. Hatta bazen hayatımın bile.

"Ayrıca, sahip olduğun tek şey bir yatak ve bir kanepe. O dairede bir televizyonunuz bile yok. Hepsini taşımamız bir saatten az sürer. O yüzden rahat ol."

Yanımdan geçerken omzuma çarpıyor, Isabel'e bir kol atıyor ve onu arabaya götürüyor.

Bunun beni neden bu kadar rahatsız ettiğinden emin değilim. Eğer kontrolü devretmeyi seviyorsam, o zaman neden bu seferlik beni bu kadar rahatsız ediyor? Belki de Hunter onlarla yaşamanın beni ne kadar korkuttuğunu bilmediği içindir. Bunun onlarla aynı mekanı paylaşmakla bir ilgisi yok. Yani, tabii ki. Birlikte iki haftalık bir yolculuğa çıktık, kiralık evleri ve arabayı paylaşıyoruz ve onun da dediği gibi, sürekli onların evinde kalıyorum. Ve daha önce de onlarla yaşadım.

Ama geçici de olsa onlarla birlikte *yaşamak* beni endişelendiriyor. Ya hemen bir yer bulamazsam? Ya orada olmaya alışırsam? Her sabah Isabel ile kahve içmeye. Hunter'la her gece geç saatlere kadar kalmaya. Yemekleri paylaşmak ve birlikte çamaşır yıkamak. Bu çok evcimen bir şey ve bu tüylerimi diken diken ediyor.

Hunter ve Isabel'i seviyorum ama onların küçük mutlu evlilik hayatı bana göre değil. Her gece aynı kişiyle uyumak ve her sabah aynı kişiyle uyanmak. Bu monotonluk çok yorucu geliyor.

Peki ya eve kadın getirmek? Evlerine kadın getirmem mümkün değil. Bunu daha önce hiç yapmadım ve bu bir tatil evinden çok farklı. Orası onların evi.

Sanırım kulübümün olması iyi bir şey.

Kahretsin, iş ve Salacious arasında, zaten onların evinde olacağımdan şüpheliyim.

Ve dün geceki garip sahne anından sonra bile bu geziyi kısa kesme fikrinden nefret ediyorum.

Benzin istasyonundan çıkarken Hunter'ın Durango'sunun arka koltuğundan "İyi," diye mırıldanıyorum.

Isabel heyecanla bana doğru dönüyor. "Yapacak mısın? Kalacak mısın?"

Ağzımın kenarından bir gülümseme geçiyor. "Evet. Kalacağım. Ama sadece bir ya da iki hafta. Daha iyi bir yer bulana kadar."

"Elbette," diyor, yanaklarına yayılan ışıltılı bir gülümsemeyle.

Gözlerimiz buluşuyor ve ifadesindeki heyecan başka bir şeye dönüşüyor, sadece hevesten daha yüklü bir şeye. Şu anda ne düşündüğünü, gerçekten ne kadar heyecanlı olduğunu ve nedenini bilmek için sağ kolumu verirdim.

Hunter dikiz aynasından bana bakarak, "İstediğin kadar kalabilirsin," diyor ve ben gözlerimi ikisinin bakışlarından hızla kaçırıyorum.

"Teşekkürler. Bana karşı çok iyisiniz."

Isabel'in elini bacağımda hissettiğimde, daha önce hiç yapmadığım bir şey yaparak irkiliyorum. O da fark ediyor ama elini çekmiyor. "Bize teşekkür etmene gerek yok, Drake. Sen ailedensin. Senin için her şeyi yaparız."

Söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. Her şeyi yapabilirler, ama sorun da bu. Hunter ve Isabel bana kısa bir tasma takıyorlar... ve bunu yaptıklarının farkında bile değiller. Sanki geçemediğim duygusal bir sınır gibi, onlardan çok uzaklaşmama asla izin vermiyorlar. Ve bu benim hatam çünkü son on yılda onları sürekli şımarttım.

O kadar uzun zamandır hayatlarında üçüncü bir tekerlek oldum ki, onlarsız nasıl olacağımı bilmiyorum ve çok geçmeden benden bıkacaklarını biliyorum. Bu küçük üçlü eninde sonunda sona ermek zorunda. Düşündüğümde kendimi iyi hissetmiyorum, çünkü bu Isabel'e ya da Hunter'a karşı hissettiklerimle ilgili değil... bu onlarla ilgili, hem de büyük T ile.

İkisini dünyadaki herkesten daha çok önemsiyorum.

Kural #7: Herkes için bir sapkınlık vardır.

Avcı

PHOENIX'TEN AUSTIN'E UZUN BIR YOL VAR. DRAKE VE BEN SIRAYLA ve El Paso'da o devraldı. Isabel arka koltukta başını kucağıma koymuş huzur içinde uyuyor, Drake ise müziğini açmış, bu da benim için düşünecek çok zaman anlamına geliyor. Ve zihnimin artık yerleşmek istediği tek yer dün gece kulüpteki o gösteri.

İlk başta, karımın bacaklarının en iyi arkadaşıma sarıldığını gördüğümde sinirlenmemem çok garipti. Ama daha da endişe verici olanı, bunu her düşündüğümde heyecanlanıyorum ve pantolonumun içinde kendimi ayarlamak zorunda kalıyorum.

Şimdi, en azından kendime itiraf etmek zorundayım - onları cinsel bir şekilde birlikte düşünmek beni tahrik ediyor.

Yedi yıldır kink işindeyim. Bizi heyecanlandıran şeylerin utanacağımız şeyler olması gerekmediğini biliyorum - tabii ki rıza içerdiğini varsayarsak. Bu yüzden bu yeni ifşaattan utanmakla uğraşmayacağım. Ben de herkes gibi bir insanım ve sapkınlıklarım üzerinde röntgenci Garrett ya da Dom Emerson'dan daha fazla kontrolüm yok.

Ama bunu neden daha önce fark etmedim?

Geliştirme ekibimiz sayesinde hala sorunsuz bir şekilde çalışan Salacious arkadaşlık uygulamasını başlattığımızda, bu departmandan ben sorumluydum. Teknik işleri yapan adamları ben buldum ama bu aynı zamanda

tüm bu lanet şeyi organize etmekten sorumlu kişiydi. Kod yazan bir grup bakireye bu sapıkça tanımlamaların her birinin ne anlama geldiğini ve uygulama abonelerini uygun sapıkça gruplara ayıracak bir algoritmayı nasıl ayarlayacağımı açıklamam gerekiyordu.

Bu yüzden, konu karışıklıklara geldiğinde muhtemelen kulübün diğer sahiplerinden daha fazla şey biliyorum.

Bu da son zamanlarda *hotwifing olarak* bilinen boynuzlamanın ne olduğunu tam olarak bildiğim anlamına geliyor. Yedi yıl önce var olduğunu bildiğim bir şey değildi, ama görünüşe göre dışarıda birinin sevgilisini becermesini izlemek isteyen bir sürü insan var. Son birkaç yılda popülaritesi arttı ve kategorilerimizin ilk beşinde yer aldı, bu da üyelerimizin boynuzlamayı kırbaçlanmaktan ve kürek çekmekten daha çok sevdiği anlamına g e l i y o r d u - ki bu da yedi numarada yer aldı.

Bir numara teslimiyetti, ne olursa olsun. Görünüşe göre iyi bir Dom bulmak zor.

Benim için asıl tuhaf olan, ekibin algoritmayı geliştirmesine yardım ettiğim ve yeni üyelerin girmesi gereken *Find Your Kink* testini hazırladığım onca zaman boyunca, kendimde de bir tane olduğuna dair hiçbir fikrim olmamasıydı.

Ama boynuzlama aşağılama ve küçük düşürme üzerine kuruludur ve ben kesinlikle küçük düşürülmek istemiyorum. Tahrik olmak istiyorum. Bu benim sapkınlığımı daha *ateşli bir eş mi* yapıyor - *sadece* güzel kadınını başka biriyle paylaşmak isteyen bir adam mı? Kim bilir ve şartlar kimin umurunda? Mesele şu ki... onların fikri beni tahrik ediyor ve nedenini bilmek istiyorum.

Bir başkasının Isabel'e dokunmasını izleyerek tahrik olma fikri aklımın ucundan bile geçmemişti. Ta ki Drake'in onu kollarının arasına alışını, bir elini sıkıca kıçına koyuşunu ve diğer eliyle gövdesine sarılı koşum takımını tutuşunu görene kadar. Ve vücudum hemen *benimkini haykıran* içgüdüsel bir tepkiyle karşılık verdi.

Ama beni en başta tahrik eden şey bu içgüdüsel sahiplenmeydi. Çünkü o benim, ona dokunduğunu görmek istedim. O benim olduğu için, onun ne kadar mükemmel olduğunu deneyimlemesini izlemek istedim. Ve onun benim olana dokunduğunu görmek beni ona tekrar sahip olmak için daha da çaresiz hale getirdi.

İçimde ilkel ve bölgesel bir şeyler uyandırdı.

Hatta o kadar güçlü ki, tekrar dokunmalarını görmek istiyorum. Bunun delilik olduğunu biliyorum ama elimde değil. Şu anda bile, başı bacağıma yaslanmışken, onu Drake'in sikinin üzerinde düşünmek bile içimi kıpır kıpır ediyor.

Dikiz aynasına bakıyorum ama Drake'in gözleri yola odaklanmış, hoparlörlerden gelen klasik rock sesine kafasını vuruyor. Onu izlerken kısa bir süre merak ediyorum... Isabel'le görmek istediğim sadece Drake mi?

Ya Garrett olsaydı? Ya da Emerson?

Bu görüntü rahatsız edici ve uygunsuz. En yakın arkadaşımı hayal etmenin yarattığı etkiyi yaratmıyor.

Ama bunu yapar mıydı? Hayır. Bu cevabı bir saniye bile düşünmeden biliyorum. Dünyada Drake'ten daha sadık kimse yoktur ve Isabel'in benim olduğunu iddia ettiğim andan itibaren ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı, onu yürürken gördüğümüz gün ne kadar güzel olduğunu düşündüğünden asla bahsetmedi.

Drake ve benim bir başlangıç hikayemiz yok. Hayatımda onun yanımda olmadığı bir an bile hatırlamıyorum. Isabel'den tamamen farklı bir tarafta komşu olarak büyüdük ve dünya bize hiçbir şeyden daha azını verdiğinde, her zaman birbirimize sahip olduk.

Babam aşırı sarhoş ve öfkeli olduğu günlerde bana saldırdığında, saklandığım yer Drake'in bodrumuydu. Annesi eve başka bir meçhul, isimsiz erkek arkadaş getirdiğinde, kendi oğluna saygı duymadığında, kaçtığı yer benim odamdı. Yıllar boyunca birbirimizin arkasını kolladık, bu da gençliğimizde bazı sorgulanabilir kararlardan daha azı anlamına geliyordu, ama Isabel için geleceğimi temizlemeye karar verdiğimde, Drake'i de yanımda getirdim. Ona müteahhitlik lisansını alması ve kendi şirketini kurması için gereken parayı ödünç verdim ve bu konuda ona asla bir seçim hakkı tanımadım. Onu arkamda bırakmayacaktım. Asla bırakmayacaktım.

Peki, ben istesem bunu yapar mıydı? Şüphesiz, hayır. Ve beni reddetmekte zorlandığı için değil, sadece o kadar sadık olduğu için.

Yapar mıydı?

Bu biraz daha zor bir soru. Ve üzerinde çok fazla düşünmek istemediğim bir soru. Ona sorsam yapardı çünkü Isabel'in yaptığı bu. Kişisel bedeli ne olursa olsun beni mutlu ediyor. Ama ister miydi? Asıl soru bu.

Ben kör değilim. Drake'in benden daha çekici olduğunu biliyorum. Daha uzun boylu, daha yapılı, daha az dövmeli ve kaş çatmak yerine gülümsemek için yaratılmış bir yüzü var. Eğer bir şey varsa, o benim ağırbaşlı Isabel'im için daha uygun, eğer onun acımasız karışıklığı için değilse.

Elbette tüm bu düşünceler tamamen varsayımsal. Bunu gerçekten istemeyi kendime yakıştıramadım, değil mi?

Hayır, bu çok saçma. Benim kişisel zevkim için iki insandan kendi değerlerinden vazgeçmelerini istemek. Bunu onlara yapamam. Bundan ne çıkarları olabilir ki? Seks dışında tabii ki.

Ve eğer sahnedeki o küçük gösteriden bir şey anlayacaksam, o da bu ikisinin kimyasının uyuştuğu ve birbirlerini istedikleridir. Onlardan seks yapmalarını ve izlememe izin vermelerini istersem, bu zaten istedikleri şeyi yapmaları için onlara izin vermiş olmaz mıyım?

Isabel *sadece* benimle birlikte oldu. Belki başka biriyle birlikte olmak ona daha fazla bakış açısı kazandırır. Başka biriyle seksin nasıl bir şey olduğunu görebilir, hatta bundan çok hoşlanıp daha fazlasını istemesi riskini bile göze alabilir. Bu benim almam gereken bir risk.

Kural #8: En iyi arkadaşınıza ve eşinize birlikte yatmayı teklif edecekseniz, kahvaltı bunun için uygun bir zaman değildir.

Hunter

"CADDENIN AŞAĞISINDA MIMOZA YAPAN BIR BRUNCH MEKANI VAR.
Uçuşlar," diyor Isabel, telefonuna bakarak. Duştan yeni çıkmış, ıslak saçları sırtından aşağı dökülürken, yemek odasındaki sandalyelerden birine kıvrılmış, Austin'de yemek yenebilecek en iyi yerler arasında geziniyor.

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap veriyor Drake halsiz bir şekilde bardağının üzerinden. "Yine de önce kahve."

"Acaba hâlâ brunch yapıyorlar mı?" diye ekliyor.

Önümüzdeki iki gece boyunca kalacağımız Austin oteline nihayet girdiğimizde gecenin bir yarısıydı. Bu sefer gerçek bir otel bulduk ama bu bir süit, yani hala aynı odadayız ama aynı mekanları paylaşmıyoruz. Büyük bir oturma odası ve şehre bakan dev bir penceresi var.

Gözlerimi açtığımda aklıma gelen ilk düşünce, dün gece uyumadan önce aklıma gelen o küçük fikir oluyor. Bunu düşünmeden duramıyorum. Kafayı takmış durumdayım ve onlara bir şey söyleyene kadar bu fikir peşimi bırakmayacak.

Onların brunch ve mimozalar hakkında ileri geri konuşmalarını izlerken, birlikte olduklarına dair istilacı düşünceler azalmıyor. Aksine daha da kötüleşiyor.

Bugünkü planımız bu gece kulübe gitmeden önce şehri biraz keşfetmek. Gideceğimiz kulüp yine kadınlara ait bir kulüp ama teması

Burası biraz daha Salacious'a benziyor. Karışıklıklar, çeşitlilik ve kaynaşmak için pek çok fırsat.

Ama henüz o kadarını düşünemiyorum. Beynim bu boynuzlama saçmalığıyla tekerleğin üzerindeki bir hamster gibi.

Isabel Drake'in söylediği bir şeye gülüyor ve ben sandalyemde arkama yaslanıp onları izliyorum. Tanrım, bunu çok istiyorum. Her nasılsa son yirmi dört saat içinde bu fikre takıntılı hale geldim.

"Ne düşünüyorsun, bebeğim?" Isabel bana bakarak soruyor. "Ha?"

"Brunch ister misin? Bloody Mary'leri var."

O tatlı yeşil gözleriyle bana bakıyor, kaşları kalkık ve dudaklarında nazik bir gülümseme. Ve kendime engel olamıyorum. Aklımı kaybettim çünkü eğer bunu şimdi söylemezsem, aklımı kaybedebilirim.

"Boynuzlamanın ne olduğunu biliyor musun?" Soruyorum ve donup kalıyor, yüzü bana brunch'ı sorduktan sonra takındığı aynı bekleme ifadesiyle takılı kalıyor.

"Sen neden bahsediyorsun?" Isabel cevap vermeyince Drake cevap verir.

"Boynuzlama. Bu bir sapkınlık. Isabel, bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Gözlerimi ondan ayırmadan soruyorum.

Sonunda kıpırdandı, boğazını temizledi ve gözlerini yüzümden kaçırdı. "Evet, bu... aldatılmak gibi bir şey değil mi?"

"Bunu neden soruyorsun?" Drake araya giriyor. Parmak eklemleri bardağının etrafında gözle görülür şekilde sıkılaşmıştır.

"Bu tam olarak aldatma sayılmaz çünkü her şey rızaya dayalı. Bazı insanlar partnerlerini başka biriyle görmekten hoşlanır," diye açıklıyorum.

Tekrar bana baktığında rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor. "Oh. Tamam. Neden sordunuz?" İşte bir şey yok.

"Sanırım bu hoşuma giderdi."

Drake yüksek sesle alay eder ve rahatsız edici bir kahkaha atar. "Hayır, yapmazsın."

Isabel gergin, gözleri yüzümden ellerine doğru gidip gelirken oturduğu yerde donup kalıyor.

"Evet, sanırım yapardım," diye cevap veriyorum, ona bakarak. "Bu yanlış mı?" "Bu bir tür aşağılama," diye karşı çıkıyor Drake. "Bu hiç de sen değilsin."

"Bu bir tür aşağılama olabilir, evet. Ama öyle olmak zorunda değil," diye cevap veriyorum.

"Neden bu konuyu açıyorsun?" diye sorar.

"Çünkü bunu düşünmeden duramıyorum. Herkesin fantezilerini keşfedebildiği bir seks kulübümüz var ve sanırım ben de benimkini buldum. Ne yani? Ne istediğimi ifade etmeme izin yok mu?"

"Benden... seni aldatmamı mı istiyorsun?"

"Aldatmak değil, bebeğim. Seni başka biriyle izlemek istiyorum.

Hepsi bu." Gülüyor. "Hepsi bu mu?"

Drake aniden ayağa kalkar, lavaboya doğru yürürken sandalyesinin ayakları yere sürtünür. "Sen aklını kaçırmışsın, Hunt. Kimseyi sapıklıkla suçlamıyorum, ama kadınını paylaşmak... bu tam olarak bir sapıklık değil. Bu düpedüz delilik."

"Güvendiğin biriyle olursa olmaz," diye cevap veriyorum ve o donup kalıyor, bardağı lavabonun yarısına kadar geliyor.

Sessizlik içinde boğulurken havadaki gerilim artıyor ve bir yanım bunu geri almak istiyor. Bu çılgınca bir fikirdi ama artık çok geç.

Drake elindeki bardağı bırakıyor ve yavaşça bana doğru dönüyor. Kaşları çatılmış, ikisi arasında derin bir kırışıklık oluşmuş. Sanki şaka yapıp yapmadığımı anlamaya çalışıyormuş gibi bana şüpheci bir ifade veriyor.

Ben değilim.

Uzun bir sessizlik anı, çok *garip* bir sessizlik, sonunda ağır bir nefes vermeden önce. "Bir içkiye ihtiyacım var. Sanırım yolda bir bar gördüm. Ben yürüyeceğim. Siz şehirde eğlenmenize bakın, ben bu gece sizinle buluşurum."

Kapı yavaşça açılıp kapanmadan önce ağır adımları onu otel odasına taşıyor ve aceleyle gözden kayboluyor. Yenilmiş hissederek sandalyeye gömülüyorum ve masanın karşısındaki Isabel'e bakıyorum. Konuşması için uzun bir süre geçiyor, tatlı sesi nazik ve kibar.

"Bu gerçekten garipti," diye mırıldanıyor.

Ben gülerek cevap veriyorum. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Bunu neden söyledin Hunter?"

"Çünkü bunu düşünmeden edemiyorum. Bu konuyu açmak için daha iyi bir zaman ya da yer olmadığını düşündüm ama-"

"Bekle," diye kekeliyor, öne doğru eğilerek. "Ciddi misin sen?"

"Şaka yapma konusunda o kadar kötü olduğumu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Hunter!" diye bağırıyor ve eliyle ağzını kapatıyor. "Bunu nasıl sorarsın?"

Ona doğru uzandığımda, geriye doğru fırladı ve şok içinde bana bakarken sandalyesinden kalktı. Karımın yüzündeki dehşeti görmek beni anında her şeyden pişman etti. Sormanın bir zararı olmadığını düşünmüştüm ama şimdi korkarım ki sormanın çok zararı var. Ya bu şey sonsuza dek aramızda yaşarsa, ben ondan başka biriyle yatmasını istedikten sonra asla tam olarak atamayacağı bir şüphe ve ihanet aşılarsa?

"Bebeğim, özür dilerim. Sadece..."

"Artık beni istemiyorsun," diye cevap veriyor, gözleri yaşlarla doluyor.

Yüzüm düşüyor ve kanım donuyor. "Isabel Scott, sakın böyle söyleme. Tabii ki seni istiyorum. Seni her zaman isteyeceğim." "O

zaman neden başka biriyle birlikte olmamı istiyorsun?"

"Bilmiyorum," diye cevap veriyorum, ellerimi havaya kaldırırken sesimin tonu giderek yükseliyor. "Keşke bilseydim! Tek bildiğim seni Drake'le sahnede görmek, onun sana dokunduğunu görmek... bana bir şeyler yaptı."

"Aman Tanrım," diye feryat ederek yüzünü ellerine bırakıyor. "Bu o geceyle ilgili. Tabii ki öyle! Hiçbir anlamı yoktu-"

"Hiçbir anlamı olmadığını biliyorum," diyorum. "Demek istediğim de bu, bebeğim. Hiçbir şeyden daha fazlası olduğu düşüncesi beni tahrik ediyor."

Yüzünü ellerinden çektiğinde, ağzı açık, gözleri yaklaşan yaşlardan dolayı yumuşak ve ıslak bir şekilde bana bakıyor. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Izzy, senden *asla* yapmak istemediğin bir şeyi yapmanı *istemem.* Eğer hayır dersen, yaşadığım sürece bir daha asla istemeyeceğim."

Tereddüt etmeden "Hayır," diye bağırıyor ve ciğerlerimdeki hava hayal kırıklığına uğramış bir vınlamayla dışarı uçuyor.

Bu kadar o zaman.

Çenemi kapatmam ve masanın etrafında dönerek onu kollarıma almam bir anımı alıyor. Başının tepesini öperken kolayca göğsüme yığılıyor.

"Çok özür dilerim, bebeğim. Bunu sormam aptalcaydı. Biliyorum. Ben sadece... Beni neyin tahrik ettiğine engel olamıyorum."

"Sorun değil," diye mırıldanıyor boynuma karşı. "Sadece seni istiyorum Hunter. Şimdiye kadar istediğim *tek* kişi sensin." Çenesini kaldırıp gözlerimin içine baktığında, eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum.

"Seni hak etmiyorum," diye cevap veriyorum ve az önce itiraf ettiğim şey için kendimi bir canavar gibi hissediyorum. "Izzy, evliliğimiz boyunca sana bir kez bile seni istemediğimi hissettirdiysem, aptalın tekiyim ve bunu yapmak istememiştim."

"O zaman bunu neden istiyorsun?"

Son yirmi dört saattir kendime tam olarak aynı şeyi soruyorum ve keşke bunu neden istediğimin arkasındaki psikolojiyi anlayabilseydim, ama hiçbiri mantıklı gelmiyor. Bu bir düşünme biçimi değil... Bu bir hissetme biçimi.

Başparmağımı çene çizgisinde gezdirerek başını tekrar bana doğru eğiyorum. O zümrüt yeşili gözleri gözyaşlarının eşiğindeyken daha da parlak oluyor ve her ne kadar güzel olsa da gözyaşlarından nefret ediyorum. Isabel'in ağladığını görmek kalbime bıçak saplanmış gibi hissettiriyor. Gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerini bana dikmiş bekliyor ve ben ona bulabildiğim kadar cevap borçluyum.

"Eğer bir şey varsa, Red, o da seni istediğim *içindir*. Tüm hayatım mücadele içinde geçti ama son zamanlarda her şey çok kolay oldu. Seni sevmek çok kolay. Seninle olmak *çok* kolay. İşim kolay. Drake ile arkadaşlığım kolay. Kavgayı özledim. Senin için tekrar savaşmak istiyorum. Ve sanırım seni başka biriyle görmek içimdeki o kavgayı uyandıracak."

Bana düşünceli bir ifade veriyor. "Başka bir yolu olmalı," diye yanıtlıyor.

Ve onu tekrar öptüm. "Eminim vardır."

"Yani... ya bu seni kıskançlıktan çıldırtırsa? Ya bunu asla unutamazsan ve bu tüm evliliğimizi mahvederse? Ya-"

Endişelerini bir öpücükle daha yatıştırdım. "Red, unut gitsin. Bir daha sormayacağım."

"Hunter, seni kaybetme riskini göze alamam."

"Biliyorum bebeğim. Ama dünyadaki hiçbir şey evliliğimizi mahvedemez, anlıyor musun? Hiçbir şey."

Kollarımdaki sıcak bedenini hissetmek, bir an önce hissettiğim endişeyi hafifletecek kadar rahatlatıyor beni.

"Onunla konuşacak mısın?" diye mırıldanıyor bir süre sonra.

"Muhtemelen konuşmalıyım."

"Git," diye cevap veriyor ve kollarımdan çekiliyor.

"Hayır, bugün planlarımız var," diye cevap veriyorum. "Mimoza uçuşu istemiştin."

"Mimozalar için daha vakit var Hunter. Eve dönüş *uçağını* ayarlamadan önce git konuş onunla."

"Emin misin?"

Parmak uçlarında yükseliyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Evet. Duş alacağım. Çok fazla içme. Bu gece kulübü gezmemiz gerekiyor."

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum öpücüğüne karşı.

"İstediğini biliyorum. Şimdi git," diyor ve beni kapıya doğru itiyor. Cep telefonumu cebe atıp masadan otelin anahtarını alarak, en iyi arkadaşımı aramak için kapıdan kaybolmadan önce ona bir göz atıyorum... karımı becermesini istediğim için özür dilemek için.

Kural 9: Kumarbaz bir adamla bahse girmeyin.

Drake

PARLAK IŞIK BU KÖHNE BARIN KARANLIK KÖŞELERINI HER SEFERINDE YIKIYOR

Biri içeri giriyor ve bu her olduğunda, Hunter olmasını bekleyerek başımı kaldırıyorum. Çünkü geleceğini biliyorum. Eninde sonunda o kapıdan girecek ve az önce otelde olanlar hakkında konuşmak isteyecek.

Ve ne zaman parlak Teksas güneşi barın köşesinden içeri girse ve kapıda siluetini gördüğüm kişi en iyi arkadaşım olmasa, rahat bir nefes alıyorum. Ben hazır değilim.

Argümanımı tekrar tekrar prova ettim, o kısa ve garip konuşmanın her anını tekrar oynattım, onu yanlış duyduğum kısmı bulma umuduyla sözlerini eğip büktüm. Ama nasıl tercüme etmeye çalışırsam çalışayım, sonuç aynı oluyor.

Ve bunun bir test olduğundan oldukça eminim. Hayır, bunun bir test olduğundan yüzde yüz eminim. Geçen günkü ip bağlama olayından sonra Hunter kendini güvensiz ve gergin hissediyor, bu yüzden sadakatimi test etmek için beni makineye bağlıyor. Onun kadınına dokunup dokunmayacağımı görmek için. Ve bilmeli ki, asla *dokunmam.*

Asıl sorun, buna nasıl cevap vereceğimi bilememem. Çünkü kafamın içinde hayır, *hayır, hayır demeye* çalıştıkça, her şey çok zorlama ve sahte geliyor.

Muhtemelen zorlama ve sahte *olduğu için.*

Kendimi "hayır, Isabel'i sikmeyeceğim" demeye zorluyorum çünkü Hunter bunu ne kadar çok istediğimi bilemez. İki gece üst üste rüyamda onu nasıl becerdiğimi ve bu y o l c u l u k t a n önce, son on yıldır bunu tesadüfen rüyamda gördüğümü.

Tekrar söylüyorum, *asla yapmam*. Ama beyin, yapmamasını söylediğinizde bile bazı hileli şeyler yapar. Ve azgın beynimden daha kötü dinleyen tek parçam azgın aletim. İkisi de bana karşı komplo kurdu.

Yani o kapıdan içeri girdiğinde hazır olmalıyım. O güzel kadınla gerçekten yatmak istemiyormuşum gibi konuşmalıyım, ama bunu onu aşağılıyormuşum gibi göstermeden yapmalıyım. Onun bu lanet testini geçeceğim ve sonra yaşadığım sürece Isabel'e bir daha asla dokunmayacağım.

İkinci biramı içmek üzereydim, daha öğlen olmuştu ki ön kapı tekrar açıldı ve karşımda kıvırcık saçları ve geniş omuzlarıyla tanıdık bir adam belirdi. Her zamanki takım elbisesini giymemiş ve kravat takmamıştı. Tatil modundaki Hunter'ın üzerinde kısa kollu bir Henley var, sert göğüs kaslarının ve şişkin pazularının şeklini ortaya çıkaracak kadar dar ve dövmelerini her zaman *iş arkadaşlarından* sakladığı için onu bu şekilde görmeme izin vermesini bir onur olarak görüyorum.

Koyu renk gözleri, uzun süre bakmama bile gerek kalmadan beni barın öbür ucunda bir çırpıda buluyor. Demek istediğim, ben altı-üç yaşındayım ve gözden kaçmam zor, ama Hunter'ın her zaman beni herhangi bir kalabalığın içinden bir işaret feneri gibi bulup çıkarma gibi esrarengiz bir yeteneği vardı. Ömür boyu süren arkadaşlığımız bize doğal bir bağ hissi verdi. Hunter'ın bir odada olduğunu hissedebiliyorum, sanki onun varlığı etrafımdaki havayı değiştiriyor. Sanki o oradayken nefes almak daha kolaymış gibi.

Karanlık ve pis barı geçip benimkinin yanındaki tabureye otururken elim bardağımın etrafında kenetleniyor. O kendi birasını sipariş ederken gözlerimi ileriye odaklıyorum ve önce onun konuşmasını bekliyorum.

Ama yapmıyor. Çok uzun süre sessiz kaldı. Barmen birayı tezgahın üzerine bırakır. Hunter bir yudum aldı. Sonra derin bir iç çekiyor ve ben bir şey söylemesini bekliyorum ama söylemiyor. Bu konuda neden bu kadar kötü? Neden sadece konuşamıyor? En azından benimle.

"Beni test ettiğini biliyorum" diye mırıldanırken sabrım tükeniyor.

"Seni test etmiyorum," diye açıkça yanıtlıyor.

"Evet, öylesin ve seni suçlamıyorum ama-"

"Drake, seni test falan etmiyorum," diye bağırarak karşılık veriyor. Gözlerim açılıyor. "Yani bana bunun ciddi olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet." İfadesindeki soğukkanlı güven çileden çıkarıcı. Bu konuda nasıl bu kadar sakin olabiliyor? İçimden onu koltuğundan indirmek geliyor.

Hayal kırıklığımı gizleyerek ondan uzaklaşıyorum ve tekrar birama dönüyorum. "O sopa kafana girecek."

Gülüyor. "Seks kulübümü mü kastediyorsun?"

"Evet. Sen değiştin. Tüm bu sapıkça şeyler çok ileri gidiyor."

Öne doğru eğilerek bana ters ters baktı. "Aynı cinsiyetten *olduğun* kulüpten mi bahsediyorsun?

her gece? *Beni* değiştiriyor mu?"

"Evet, Hunter. Ben hep böyleydim ama on yıl önce tanıdığım adam bu sabah söylediklerini asla söylemezdi."

"Hadi ama Drake. Bu lanet bir fikirdi. Isabel hayır dedi, ben de vazgeçtim. Bitti."

Ona doğru döndüğümde kaşlarım tiksintiyle birbirine çarpıyor. "Bunu ona nasıl sorarsın? Beni sınamak istiyorsan anlarım, ama ona?"

"*Ona* sordum çünkü ben en iyi arkadaşımdan karımı becermesini isteyecek türden bir adam değilim."

Bira bardağım cilalı bar tablasına öyle sert çarpıyor ki, etrafımızdaki herkesi susturuyor. Kendimi dışarı attırmadan önce sakinleşmem gerekiyor ama öfkem artıyor. Buna neden bu kadar içgüdüsel tepki verdiğime dair hiçbir fikrim yok. Ama beni asıl sinirlendiren Hunter'ın lakaytlığı.

Bu onun için çok az şey ifade ediyor. Benim için daha fazla anlam ifade etmesi mümkün değil. "Şunu söylemeyi kes," diye dişlerimi gıcırdatıyorum.

"İstediğim şeyden utanmayacağım. Sahip olamasam bile. Seni hiçbir zaman cinsel aktivitelerin ya da hoşlandığın şeyler için yargılamadım, bu yüzden benimkiler konusunda neden bu kadar dramatik davrandığını anlamıyorum."

"Belki *ben de işin* içinde olduğum içindir."

"Sadece sen *dahil oldun,*" diye cevap veriyor, başka kimse duymasın diye daha da yaklaşarak. "Çünkü küçük fantezim karımla birini izlemeyi içeriyor ve sen kelimenin tam anlamıyla dünyada bunu yapacak kadar güvenebileceğim tek kişisin."

"Kendini duyuyor musun?" Kısık bir fısıltıyla cevap veriyorum, daha yakına eğilerek. "Benden Isabel'le yatmamı istiyorsun."

Sonra, soğukkanlı gözleri benimkilere odaklanmış bir şekilde, "İstiyor musun?" diye sordu.

Ve nutkum tutuldu. Sahte ya da zorlama görünmeden buna nasıl cevap vereceğime dair kafamda yaptığım tüm provalar artık işe yaramazdı

çünkü yüzümde gün gibi açık bir şekilde yazıyor.

Cevap vermek yerine ona ağzım açık bakıyorum ve bu onun için yeterli bir onaylama oluyor. Hızla uzaklaşıyorum, biramı kapıyorum ve kalanını höpürdeterek içiyorum.

"Onu istediğin için kızdığımı mı sanıyorsun?" diye soruyor ama ben onu duymazdan gelip barmene başımı sallıyorum, böylece boş bardağımı yeniden doldurması gerektiğini biliyor. Barmen yanıma geliyor, bardağımı alıp musluğa götürürken Hunter'a şüpheci bir bakış atıyor.

Hunter devam ediyor, "Drake, onu istemene şaşırmadım. Kim istemez ki? Aksine, onu istediğin halde harekete geçmemiş olman bana her şeyden çok ne kadar iyi bir arkadaş olduğunu kanıtlıyor."

"Yani bu bir test
mi?" "Hayır," diye
havlıyor.

"Bu normal değil," diye mırıldanıyorum, barmen bardağımı köpürmüş halde bana geri verirken ve ben hızla uzun bir içki alırken.

"Normali tanımla," diye yanıtlıyor Hunter.

"Sen benim en iyi arkadaşımsın ve bu aşılmaması gereken bir
çizgi." "Senden geçmeni istiyorum."

"Sen evlendiğinde, mihrapta senin yanında durdum. Sen o yeminleri ederken ben de oradaydım ve onları çok ciddiye aldım."

"Yeminimi bozmuyorum, Drake. Bu sadece seks."

Vazgeçmediği için mi yoksa beni yormaya başladığı için mi sabrımı kaybediyorum bilmiyorum. Ya da Hunter'ın her zaman istediğini elde ettiğini bildiğim için. İçten içe biliyorum ki, eğer gerçekten istediği buysa, bunu elde edecek. Hayır desem bile. Isabel çoktan yapmış olsa bile. Hunter bir şekilde bize evet dedirtecek ve istediğini alacak çünkü o hep öyle yapar.

Ona doğru dönerek sert bir bakış attım. "Annemle babam hiç evlenmedi. Babamla hiç tanışmadım bile. Bildiğim tek evlilik seninki ve bu kutsal, belki senin için değil ama benim için. Bunu tehlikeye atacak bir şey yapmadan önce ölmeyi tercih ederim. Lütfen benden bunu yapmamı isteme."

Bardaki insanların meraklı bakışlarını hissediyorum ama gördüğüm tek çift göz bana bakan koyu kahverengi gözler. Yüz hatlarında beni dinlediğini gösteren ağır bir duygu var. Söylediklerim hakkında bir şeyler hissediyor, ama korkarım ki yine de yeterli değil.

Sonra bana yaklaşıyor, dizi bacaklarımın arasına sıkışırken kot pantolonu benimkine sürtünüyor ve yutkunmak için kendimi zorlamam gerekiyor çünkü

Hunter bu tür dokunuşları benim gördüğüm gibi görmüyor. Beni etkiledikleri gibi onu etkilemiyorlar, bu yüzden dilimi ısırıyorum ve sessiz kalıyorum.

"Belki de evliliğimin senin için bu kadar kutsal olmasının nedeni her zaman onun bir parçası olman. Ve belki de senden istediğim şey o kadar da çılgınca değildir."

Barın üzerine bir yirmilik bırakıp oturduğu yerden kalkarken olduğum yerde donup kaldım. Bardan çıkarken bile şok halindeydim.

Bu da ne demek oluyor şimdi?

DÖRT UZUN BIRA IÇTIKTEN SONRA OTELE DÖNDÜĞÜMDE BOŞ BULDUM.
ve sessiz. Ne de olsa gezmeye gitmiş olmalılar.

Bu gece başka bir kulübe gitmemiz gerekiyordu ve normalde bunu çok isterdim ama şu anda bu fikir beni soğutuyor. Şu anda yapmak istediğim tek şey işemek, bira sersemliğini atmak ve bu sabah hiç olmamış gibi davranmak.

Sersemlemiş bir halde koridorda banyoya doğru ilerliyorum ve kapalı kapıdan geçip doğruca tuvalete gidiyorum. Ama tuvalete ulaşamadım. Onun yerine, kadınsı bir soluk ve önümdeki soluk, çilli et görüntüsü hareketimi durduruyor.

Bira beynimi biraz yavaş hareket ettiriyor çünkü gözlerim çıplak Isabel'e takıldığında yapmam gerektiği gibi banyodan kaçmak yerine, aptal bir pislik gibi durup bakıyorum.

Bakışlarım onun küçük, diri göğüslerine odaklanıp, aşağıya doğru inerek kıvırcık bakır kasık kıllarının oluşturduğu küçük üçgen parçaya bakarken, nefes nefese mırıldanarak "Kahretsin," diyorum.

Örtünmüyor. Elleri, kocanızın en iyi arkadaşının açıkça kapalı bir kapıdan içeri daldığı zaman olması gerektiği gibi mahrem yerlerinin üzerinde kaymıyor ve muhtemelen orada durup sadece bir anlığına bakıyor olmama rağmen, çok daha uzunmuş gibi geliyor. Bu uzun saniye, onun çıplak vücuduna aval aval baktığım, her bir küçük çilini, köprücük kemiklerinin kıvrımını, kalça kemiklerinin narin gövdesinden nasıl çıktığını, kırılabilecek kadar kırılgan göründüğünü ezberlediğim on dakika da olabilir.

O bir saniyede, tüm Isabel'i hafızama kaydediyorum, hakkım olmayan ve kesinlikle hak etmediğim bir hafıza.

Ama dediğim gibi, beynim uslu durmayan, azgın ve kararsız bir pislik.

Dünya yeniden dönmeye başladığında, banyodan çıkıp oturma odasına doğru hızla ilerliyorum. Bir an sonra arkamdaydı, bir şişe su almak için buzdolabına doğru sendelerken omzumda yumuşak bir el vardı.

"Drake, dur," diye emrediyor ve o kendini önüme koyduğunda bile gözlerimi kaçırıyorum. Beni rahatlatmak için vücuduna beyaz bir havlu sararak örtündü.

"Özür dilerim. Evde olduğunu bilmiyordum. Hunter nerede?" Etrafta onu ararken sordum.

"Yiyecek bir şeyler almak için dışarı çıktı. Sen gittiğinden beri evde kalmaya karar verdik."

"Bunu yapmak zorunda değildin," diye cevap veriyorum. "Neden çıplaktın?"

"Siz yokken spor salonuna gittim. Az önce tekrar duş aldım."

Otel odasında onun tarafından köşeye sıkıştırılmış gibi hissederek tedirgin oluyorum çünkü Hunter her an kapıdan içeri girip beni neredeyse çıplak karısıyla birlikte görecek ve normalde bu beni korkutmazdı ama tüm bu lanet hafta ne kadar tuhaf geçtikten sonra Isabel'le yalnız kalmanın yepyeni bir önemi var.

"İyi misin?" diye soruyor.

Sonunda, onun da benim kadar tedirgin olduğunu görmek için bakışlarıyla buluşuyorum. "Ben iyiyim. Sen iyi misin?"

Evet demek yerine omuz silkiyor. "Bunun hakkında konuşmalıyız."

"Ne hakkında?" Ne hakkında konuşmamız gerektiğini çok iyi bilmeme rağmen soruyorum.

"Bu sabah söyledikleri hakkında."

"Ona hayır dedim, Isabel. Ona hayır dedin. Hunter'ın acımasız olabileceğini biliyorum ama bu bize bağlı ve sen hayır dediğin sürece bu durum değişmeyecek."

Dudakları ince bir çizgi halinde kenetlenirken yüz hatlarını belirsizlik kaplar. *Oh hayır, Isabel. Lütfen tereddüt etme. Lütfen, lütfen, lütfen.*

"Bu bakış ne için?" Kendimi sönük hissederek soruyorum.

"İstemediğin için mi hayır diyorsun... yoksa yanlış olduğunu düşündüğün için mi?"

Vay anasını. Dünya şu anda beni yutabilseydi, harika olurdu.

"Fark eder mi?" Ben soruyorum.

"Evet. Benim için önemli." O kadar mükemmel, o kadar zarif, narin ve harika ki, bir erkeğin Isabel'den faydalanması çok kolay olurdu, bu düşünce beni kıpkırmızı yapıyor, çünkü Isabel bunu hak edecek dünyadaki en son insan. Bu yüzden onu ne kadar çok istediğimi itiraf etmek, yalan söylemek ve istemediğimi söylemek kadar zararlı hissettiriyor.

Ama içimden bir ses ona gerçekten ne hissettiğimi söylememi, bu saçma fikre karşı direncimin onunla hiçbir ilgisi olmadığını bilmesini istiyor.

Hunter beni bu duruma soktu ve bunun için ondan nefret ediyorum.

"Isabel, Hunter'a hayır diyorum çünkü arkadaşlığımızı ve senin evliliğini tehlikeye atmak dünyada yapmak isteyeceğim en son şey." "Ama eğer onun istediği şeyi isteyip istemediğimi soruyorsan, cevabım kayıtsız şartsız, coşkuyla... evet."

Bana bakarken nefesi kesiliyor, geniş yeşil gözleri ve nazik dudakları aralanıyor. Ona bu kadar yakın olmamalıydım, hatta onunla bu şekilde konuşmamalıydım ama bunu Hunter yaptı. Hunter konuyu açtı ve bizi bu konuşmaya zorladı.

"Gerçekten mi?" diye fısıldıyor.

Ağzımı kulağına yaklaştırana kadar eğildiğimde, havlusunu tutan elinin parmak boğumları karın kaslarıma değene kadar küçük bir adım atıyorum. "Gerçekten mi?"

Belki de düşündüğümden daha sarhoşumdur. Çünkü ben bunu asla yapmazdım. Bunu *asla* yapmam. Ama hala kafamda onun mükemmel vücudunun görüntüsü var ve bunu kabul etmeyeceğimi bilmesini istiyorum, ama bu beni tahrik etmediği için değil.

Bir elimi sırtının alt kısmına götürüp havlunun kumaşına hafifçe bastırarak, pantolonumdaki ağrıyan sertlik aramıza sıkışana kadar onu daha yakına çekiyorum, böylece sözlerimin ne kadar doğru olduğunu *hissedebiliyor.*

Bu bir ihlal. Bunu biliyorum. Ama yine Hunter'ın hatası. Pandora'nın kutusunu o açtı ve Isabel'le aramızdaki bu ilişki tamamen platonik ve masumdu, ta ki o kilidi açıp her şeyi ortaya çıkarana kadar, yani şimdi kötülük, cinsel gerilim ve olasılık içinde yüzüyoruz.

Ereksiyonumu karnında hissedince nefesi kesiliyor, korkudan sinmediğini anlamam için yeterince eğiliyor.

Sonra ikimiz de çekiliyoruz. Ve her şey sona erdi. Birbirimize sırtımızı dönerek, ikimiz de bir an için nefeslerimizi tutup

atan kalpler.

Sırtını bana dönerek mırıldandı: "Arkadaşlığımızı tehlikeye atmaktan korktuğunu biliyorum ama ben de bunu yapmazsak evliliğimi tehlikeye atmaktan korkuyorum."

"Isabel, bir şey yapmak için asla kendini baskı altında hissetmemelisin-" "Baskı altında değilim, Drake. Ben de senin gibi hissediyorum."

Tekrar arkamı döndüm. Bu tam olarak bilmem gereken bir şey değildi. Şimdi bu bilgiyle yaşamak zorundayım ve bir süre peşimi bırakmayacakmış gibi bir his var içimde.

"Ama aynı zamanda kocamın ona veremeyeceğim bir şey istemesinden de korkuyorum."

"O zaman hayır de," diye karşı çıkıyorum, tezgâha yaslanırken aramızda yine boşluk buluyorum ve önceki gibi ona gitme dürtüsüyle savaşıyorum.

"Bu önemli değil. Demek istediğim, bu sadece seks. Sana güveniyorum ve Hunter'ın hepimizin yararına olmayacak bir şey istediğini sanmıyorum."

Yararlanmak mı? Ciddi mi? Hiçbir şeyden *fayda* sağlamaya çalışmıyorum. Şu anda gruptaki tek aklı başında kişi benmişim gibi hissediyorum. Ve seksi reddeden tek kişinin ben olacağıma inanamıyorum.

"Ya bu onu çıldırtırsa? Ya beni seninle görürse ve benden sonsuza dek nefret ederse? Ya hıncını senden çıkarırsa?"

Bana bakarken omuzları yumuşuyor. "Böyle bir şey olmayacak. Hunter'ı sen de benim kadar iyi tanıyorsun ve o hiçbir şeyi düşünmeden yapmaz. Tanıştığımız günden beri bana göz kulak oldu ve sana daha da uzun süre göz kulak olacak."

"Bunu düşündüğüne inanamıyorum. Isabel, bunu bir düşün."

"Yaptım, Drake. Bunun aramızdaki her şeyi değiştireceğini biliyorum ama... ya aramızdaki şeyler değişmeye hazırsa?"

Hiç mantıklı konuşmuyor. Ama artık tartışacak vaktim yok çünkü bir dakika sonra otelin kapısı açılıyor ve Hunter iki büyük yiyecek torbasıyla içeri giriyor. Mutfakta karısının karşısında, üzerinde havludan başka bir şey olmayan beni görünce birkaç adım duraklıyor.

Yavaşça hareket ederek çantaları masanın üzerine bıraktı. "Sanırım ikiniz konuşuyordunuz..."

"Evet," diye yanıtlıyor.

Yere bakarken çenem sıkıştı. Öfkemi açıklayamıyorum ama hala içimde kaynıyor.

"Ve..."

İçini çeker. "Ve... hiçbir şey. Sadece konuşuyoruz." Gerçekten de onun tarafındaymış gibi g ö r ü n ü y o r . Bu fazla sürmedi.

Belki de sadece bana *öyle geliyordur*. Belki de bu ikisi her şeylerini Hunter'ın aptal fantezisine yatıracak kadar pervasızdır. Ben değilim. Isabel'e bir kez dokunduğumu görecek, ama gösteride yaptığım gibi değil, daha fazla. Onu öptüğümü falan, ve o zaman çıldıracak. Bunun ne kadar yanlış olduğunu anlayacak ve her şeyden pişman olacak.

Sonra aklıma bir fikir geldi.

"Deneme koşusu... bu gece," diye ağzımdan kaçırdım, yarım yamalak düşündüğüm plan bir saniye bile düşünmeden dudaklarımın arasından kayıp gitti.

"Ne?" diye soruyor.

"Bu gece kulüpte Isabel benimle gelebilir. Sen de izleyebilirsin, seks yok," diye ekliyorum. "Ama başka bir şey yapmadan önce nasıl hissettireceğini göreceğiz. Bahse girerim onu kolumda görmek bile fikrini değiştirmene neden olacaktır."

"Neyin üzerine bahse girmeye hazırsın?" diye cevap veriyor, kendini beğenmiş bir ifadeyle bana bakarak.

"Eğer bu gece sakinliğini korursan ve gerçekten hâlâ istiyorsan, o zaman kabul ederim. Ama birazcık bile çıldırırsan, bu iş biter. Sonsuza kadar."

"Anlaştık," diye yanıtlıyor.

Birbirimize bakarken oda sessizlikle yıkanıyor. Biranın etkisi resmen geçti, bu yüzden bunu sarhoş olmakla suçlayamam, ama bu tam olarak her şeyi açıklığa kavuşturmuyor.

Az önce neyi kabul ettim ben?

Kural #10: İstediğiniz şeyi istemenizde bir sakınca yoktur.

Isabel

BURADAKI HER ŞEY PEMBE. ASLINDA DAHICE BIR ŞEY. TUTMAK kadınsı tasarım çok güçlendirici. Ve azgın, heteroseksüel erkeklerle dolu bir kulüp için buna bayıldım.

Drake ve ben girmek için sırada beklerken kapının yanında oyalanıyoruz. Kolumu onun koluna dolamış, endişeli bir enerji içindeyim. Eğer bu gece işler yolunda giderse, Drake'in planladığı şey kesinlikle ilginç olacak. Ve Hunter soğukkanlılığını korursa, o zaman bu işi yapıyoruz demektir.

Drake ile seks yapacağım. Kocam izlerken.

Bunu her düşündüğümde karnım sıcaklık ve heyecanla karıncalanıyor. Ama Drake'in Hunter için bunu kolaylaştırmayacağından hiç şüphem yok. Kocamın anlaşmadan cayması için elinden geleni yapacak. Seksi bir tavuk oyunu gibi ve ben de tam ortasındayım.

Hunter çoktan kulübe girdi. Kulüp sahibiyle görüşmek için bir saat erken geldi, bu yüzden bu binada bir yerde, izlemeye hazır olduğunu bilmek bile beni geriyor.

"İyi misin?" Drake fısıldıyor ve ben de ona gülümsüyorum. "Evet."

Ön tarafa ulaştığımızda, kadın isimlerimizi alıyor, rezervasyonumuzu kontrol ediyor, bazı kuralların üzerinden geçiyor, telefonlarımıza el koyuyor ve bizi içeri alıyor. Lobiden yola çıkarak içerisi... beklediğim gibi değildi. Birincisi

şey, burada erkeklerden çok daha fazla kadın var, çok fazla aydınlık ve etrafta neredeyse tamamen çıplak dolaşan epeyce insan var.

Halka açık gösterilerin kesinlikle VIP ve röntgenci salonunda tutulduğu Salacious'un aksine, burada durum böyle değil. Bir kadın barda başka bir kadını açıkça taciz ediyor.

Drake kulübün içinde iki adımda donup kalırken, "Vay canına," diye mırıldanır.

İçimi bir hayal kırıklığı duygusu kaplıyor. Bu kulübü gerçekten ama gerçekten sevmek istiyordum, ama bu bile benim için biraz fazla açık cinsel. Sessizce içimdeki Mia'yı çağırıyorum -kendisi bunu her gün yaptığı için herkesin içinde mastürbasyon yapmaktan çekinmeyen bir kız- ve Drake'i kulübün içine doğru çekiyorum.

"Onu görüyor musun?" Belli ki onu aramadan etrafa bakarak soruyorum.

"Hayır, ama zaten onu göremeyecek kadar dikkatim dağınık. Burası biraz... gözünüzün önünde."

O anda, tamamen üstsüz bir kadın bir elinde tepsiyle bize doğru yaklaşıyor. "Pink'e hoş geldiniz," diyor gülümseyerek, sanki bir Chili's'in hostesiymiş gibi. "Herhangi bir sorunuz varsa, sormaktan çekinmeyin. Açık olan her masa sizindir ve ben de içki siparişinizi almak için buralarda olacağım."

Drake beni açık bir masaya doğru sürüklerken, "Teşekkürler," diye cevap veriyor. Bar yüksekliğinde ve her birinde dört sandalye var. Sandalyemi çekiyor ve istediğimden çok daha rahatsız hissederek yukarı tırmanmamı bekliyor. İşte o zaman gözlerim yukarı doğru dans ediyor ve daha önce görmediğim ikinci bir kat olduğunu fark ediyorum. İlk başta sadece aynalar olduğunu düşünmüştüm ama tekrar baktığımda diğer taraftaki ışıkları belli belirsiz seçebiliyorum. Bu da bizi oradan görebildikleri anlamına geliyor. Drake'e "O yukarıda," diye mırıldanıyorum ve o da hızla tavana bakıyor, iki yönlü camı fark ederek.

"Evet. Eminim öyledir."

O oturduktan sonra yarı çıplak garson geri geliyor ve ikimiz de alkol için minnettar olarak iki votka tonik sipariş ediyoruz. Drake gergindi. Bunu söyleyebilirim. Saçıyla oynayıp duruyor, bu da gergin olduğunu gösteriyor.

İçkilerimizi aldıktan sonra ona "Sakin ol," dedim.

"Yapamam," diye yanıtlıyor bardağı ellerinin arasında sıkarak. "Başka bir kadın olsaydım nasıl davranacaksan öyle davran."

O güldüğünde, gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Bu kadar komik olan ne?"

Seksi mavi gözleri yüzüme dikiliyor ve bedenim onun bakışlarıyla gevşemeye başlıyor. "Isabel, eğer sana diğer kadınlara davrandığım gibi davransaydım, şimdiye kadar çoktan sevişiyor olurduk."

Peki, tamam o zaman. "İyi noktaya değindin," diye mırıldanıyorum içkimden bir yudum almadan önce. "Gerçekten izlediğini nereden bileceğiz?" diye soruyor, yukarıya bakarak

Yine aynalar. "Ona tam olarak mesaj atamıyorum."

"İzliyor," diye cevap veriyorum. "Hunter'dan bahsediyoruz. Asla geç kalmaz ve her zaman gelir."

"Doğru," diye yanıtlıyor.

"O yüzden onu düşünmeyi bırak ve rahatlamaya çalış." Drake kadınların yanında kendine çok güveniyor ve onu benim yanımda bu kadar gergin ve rahatsız görmekten nefret ediyorum.

"Haklısın," diyor yerinden fırlayarak. Aramızdaki mesafeyi yuttuğunda gerildim. "Ben sadece... sana yakın duracağım, tamam mı?"

"Bugün ereksiyonunu resmen üzerime sürdün, Drake. Yakınımda durmanı kaldırabilirim."

Şakama gülmüyor ve beni tabureme sıkıştırdığı anda tekrar uzaklaşıyor. "Bunu yapamam. Çok yanlış geliyor."

Bir elimi uzatıp onunkinin üzerine koydum ve teninin altındaki titremeyi hissettim. "Drake, sadece öp beni."

"Ne?" diye kekeliyor, şok olmuş bir ifadeyle bana bakıyor. "Öp beni. Bence bu her şeyi daha doğal hissettirebilir."

Gözlerini dudaklarıma dikmiş bana bakarken göğsü kabarıyor.

"Onu korkutmak istiyorsun ama şu anda korkan tek kişi sensin," diye ekliyorum.

"Sanırım buradan gitmem gerekiyor. Burayı sevmiyorum," diye cevap veriyor ve omuzlarımın hayal kırıklığı içinde çöktüğünü hissediyorum. Böyle olmaması gerekiyordu. Drake, Hunter'la bir iddiaya girmişti ve bu ikisi ödemeyecekleri iddialara girmezler ama Drake aklını başına toplamazsa bu iş çok daha rahatsız edici bir hal almak üzere.

Ama o haklı. Bu kulüp berbat ve hiç de doğru bir ortam değil.

"Tamam, hadi. Gidelim," diyorum, ayağa kalkıp elimi ona doğru uzatıyorum, o da elimi tutuyor ve onu çıkışa doğru yönlendiriyorum. Ama kısa yoldan sola gitmeye çalıştığımda, Drake beni sağa, barın etrafına doğru itiyor ve sanırım odanın uzak tarafını görmek istiyor. Burada ışıklar biraz daha sönük ve insanlar da o kadar kalabalık değil.

Drake'in adımı fısıldadığını duyduğumda ikinci kattaki aynalara bir kez daha bakıyorum.

"Iz."

Elleri belimdeyken ve pembe duvara bastırılmadan önce hızla ona bakıyorum. Nefesim kesiliyor, Drake'e bakarken ağzım açık kalıyor ve o da bu fırsatı değerlendirip dudaklarımı dudaklarının arasına alıyor. Sonra beni öpüyor. Drake beni öpüyor, dudaklarımızı garip bir şekilde bastırarak değil, açgözlü, ezici bir öpücük.

Dili ağzıma girmeden önce kısa bir mırıldanma geçiyor, işgal etmiyor ya da zorlamıyor, ama yumuşakça keşfediyor. O mırıldanırken dillerimiz birlikte kayıyor, dizlerimi zayıflatan ve külotumu ıslatan derin, çakıllı bir ses depremi.

Drake benden çok daha uzun, bu yüzden duvarla arasında sıkışıp kalmak onun tarafından yutulmak gibi bir his veriyor ve ben buna bayılıyorum. Elleri hala belimde donmuş durumda ama dillerimizin her turunda sanki bana sessiz bir arzu sinyali gönderiyormuş gibi sıkıyor.

Bir an önce göğsüne yapışmış olan ellerim gevşiyor ve dolaşmaya başlıyor, yukarı doğru kayarak boynuna dolanmadan önce göğüs kaslarının sert yüzeyini keşfediyor, ona karşı hevesle kıvrılırken vücuduma daha da fazla erişim sağlıyor.

Elleri aşağıya inip kıçımın üzerinde dolaştığında ve bir yanağımı avucunun içinde sıktığında, içim ısınıyor. Ve dokunuşunu daha da alçalttığında, elleri hareket ettikçe elbisemin arkasını topladığında, kalbim daha da hızlı atıyor.

Tahrik olmuş açlığıyla, elbisemi kıçımı ortaya çıkaracak kadar yukarı kaldırıyor ve avucunu etime dayayıp tekrar sıkıyor, bu sefer başka bir alçak hırıltıyla. Vücudu benimkine bastırılmışken, pantolonunun içindeki ereksiyonun bir vaat gibi bana sürtündüğünü hissediyorum. Ona dokunmak için can atıyorum.

Sonra öpüşmemizden çekildi, eli hala kıçımdayken ikimiz de nefessiz kaldık, büyük parmakları tehlikeli bir şekilde tamamen başka bir şeye yakındı. İkimiz de gözlerimiz kapalı ve gergin bir şekilde nefes almaya çalışırken alınlarımız birbirine bastırılıyor.

Parmakları tekrar sıkıyor, bu sefer onları nemli külotumun sıcaklığına yaklaştırıyor. Ve nefesim kesiliyor. Parmağının ucunu kumaşa sürtüyor, sonra kenara itiyor ve altındaki hassas kıvrımları buluyor.

Ona bakarken gözlerim açıldı.

"Bu iyi mi?" diye fısıldıyor.

Yanaklarım sıcak. Boynum sıcak. Göğsüm, karnım ve kollarım o kadar sıcak ki, arzu ve kararsızlığın alev alev yanan cehenneminden başka bir şey değilim.

Bu iyi mi?

Buraya bunun için geldik, değil mi? Bu yüzden buradayız, ama yine de Hunter, Drake'in parmağının istekli amımın girişini nazikçe dürttüğünü göremiyor.

Ve bunu istiyor olmam - hem de çok istiyor olmam - kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Beni daha kötü hissettiriyor.

"Çok ıslaksın Isabel," diye fısıldıyor ve ben neredeyse eriyip yere düşüyorum. "Ona ne kadar yakın olduğumu söyleyecek misin? Şu anda sana nasıl dokunduğumu söyleyecek misin? Elim elbisenin üstünde. Amınla oynadığımı. Neredeyse içine girdiğimi."

İnledim.

Bana sorular sorduğunu biliyorum ama beynim onlara cevap verecek kadar iyi çalışmıyor. Bilmiyorum. Şu anda hiçbir şey bilmiyorum. Tek bildiğim, kocam olmayan bir adamın bana dokunduğu ve Hunter'ın istediği şeyin bu olduğu...

Ama Hunter izlemek istedi. Ve şu anda, loş bir köşede, duvara iyice yaslanmış durumdayız. Bunu görebilir mi? Panik omurgamda yarışmaya başladı.

Bu yanlış. Böyle olmaması gerekiyordu ve bu kadar çok istememem gerekiyordu.

Oh, Tanrım. Ne yapıyoruz biz?

"Drake," diye fısıldıyorum, onu kendimden uzaklaştırmak üzereyken etrafımda bir figür hissediyorum. Başımı çeviriyorum, gözlerim birkaç adım ötede duran ve bize bakan Hunter'a takılıyor. Göğsü kabarmış, ağzı sımsıkı kapalı ve aniden yakalandığım hissi üzerime çöküyor.

Drake elini elbisemin altından çekip bir adım geri atıyor, tam o sırada kocam ileri atılıyor. Ne olduğunu anlayamadan oda tersine dönüyor ve ben onun omzuna kaldırılıyorum.

"Ne yapıyorsun sen?" Hunter beni odanın diğer ucuna taşırken çığlık atıyorum. Nereye gittiğimizi göremiyorum, sadece takım elbisesinin arkasını görebiliyorum. Aniden, ana odadakinden daha sessiz oluyor ve arkamızdan bir kapı kapanıyor. Küçük bir odadayız ama beni bir tezgâhın üzerine bırakıp elini boğazıma dolayarak beni kendine doğru çekip dudaklarımdan sertçe öptüğünde kendimi toparlamaya fırsatım olmuyor.

"Hunter," diye haykırıyorum dudaklarına karşı. "Sikimi çıkar, Isabel."

Ellerim takım elbise ceketinin yakalarında kenetlenmiş, olduğum yerde donup kalmışım. Zihnim hala çıldırmış durumda ve o kızgın görünmese de ben hala şoktayım ve emin olmak için yüzünü görmem gerekiyor. Bu yüzden ona bakmak için onu itiyorum.

Gözleri vahşi ama öfkeden değil. Onu daha önce hiç böyle, şehvetle dolup taşarken görmemiştim. Yüzümü kendine yaklaştırırken boğazımdaki kavrama sıkılaşıyor.

"Sana dokundu mu?" diye soruyor. Başımı sallıyorum.

Parmakları sıkılaşıyor. "Beğendin mi?"

Tekrar başımı salladığımda kalp atışlarım hızlanıyor.

Beni daha da yakına çekerek alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor, canımı acıtacak kadar ısırıyor ve ağzına karşı inliyorum.

"O zaman iyi bir sürtük ol ve sikimi çıkar Isabel."

Ani uyarılma karnıma vuruyor, beni sadece buna hazır değil, aynı zamanda buna *muhtaç* hale getiriyor. Kemeriyle hızlıca oynuyorum, şaşkınlıkla pantolonunu açıyorum, beni rahatlatacak tek şeymiş gibi sikini elimde tutmak için hevesle boxerına uzanıyorum.

Sert boyu dışarı çıkar çıkmaz boynumu bırakıyor, beni bacaklarımdan tutup tezgâhın kenarına çekiyor ve bacaklarımın arasına sıkışarak sikinin başını nemli külotuma sürtüyor. Kaba ve dengesiz ve onu o kadar çok istiyorum ki, bunun için vahşileşiyorum. Tangamı kenara çekip kendini zorla içime sokuyor ve dik durmak için kollarımı boynuna dolamak zorunda kalıyorum.

Bana tekrar çarpıyor, vücudumu havai fişekler gibi aydınlatıyor ve ben bir çığlık atıyorum. "Daha sert."

Bu küçük, loş odada beni sikerken ağır homurtuları kulağıma geliyor. "Bu çok ateşliydi, Red. Sana böyle dokunmasını izlemek. Onun için ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum," diye mırıldanıyor vahşi homurtular arasında.

"Hunter," diyorum, adını bir yemin gibi söyleyerek. "Ben seninim."

"Siktir git, sen benimsin." İnliyor. Ben artık tezgâha neredeyse hiç dokunmayana, vücudum ezici bir zevkle gerilene kadar kollarında havalanana kadar itme hareketleri hızlanıyor. O kadar sert vuruyor ki çığlık atıyorum, tırnaklarım ceketine batıyor ve kalçalarım belinin etrafında kenetleniyor.

Bir an sonra orgazm oluyor ve bedenimi onunkine öyle bir çarpıyor ki, kalça kemiklerinin bacaklarımı zedeleyeceğinden eminim. Sonra bir kükremeyle boşalırken sikinin içimde titrediğini hissediyorum.

Ona o kadar sıkı sarılıyorum ki, asla bırakmak istemiyorum. Parmaklarının bacaklarımdaki tutuşu sert ve agresif, beni güvende ve arzulanır hissettirme yolu.

Birbirimize tutunmamızı gevşetmemiz uzun zaman alıyor, ama sonunda göğüslerimizi ayırdığımızda, dudaklarını öpüyorum, onun tanıdıklığını tatma ihtiyacı duyuyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum ağzına karşı.

"Oh, Red." Kendini geri çekerek çenemi ellerinin arasında tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Seni incitmedim, değil mi?"

"Hunter, beni asla incitemezsin. Sert olman hoşuma gidiyor."

"Biliyorum," diye cevap veriyor, hâlâ içimde gömülü. "Ama kontrolümü kaybettim. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

"Ve bu sadece onu öpmemi izlediğin içindi. Beni izlemek istediğine emin misin-"

"Eminim," diye cevaplıyor tereddüt etmeden. "Her zamankinden daha fazla. Bunu istiyorum."

Bunu söylediğini duymak bile nefes almayı zorlaştırıyor. Gerçekten benim ve Drake'in birlikte uyumamızı istiyor. Bu imkansız ve delice geliyor ama o çok emin.

"İster misin?" diye sorar. "Bunu ister misin?"

Kalbim hâlâ göğsümde çarpıyor ve Drake beni duvara sıkıştırdığından beri hiç durmamış gibi hissediyorum. Dudaklarını hâlâ dudaklarımda hissedebiliyorum. Artık gergin görünmüyordu. Kendinden emin ve bana açtı ve bu çok doğru geldi. Bunu tekrar istiyorum.

Ve şu anda Drake'i ne kadar çok istediğim için kendimi kötü hissettiğimi fark ediyorum, ama Hunter onu istememi *istiyor*. Benden istemediğim bir şeyi yapmamı asla istemezdi, bu yüzden benim arzum onun için her şeyi çok daha ateşli hale getiriyor.

Alt dudağımı ısırarak ve bacaklarımı beline dolayarak başımı sallıyorum. "İstiyorum."

Kural 11: Onlara katılamıyorsan, sarhoş ol.

Drake

BU KULÜPTE IKI IÇKI SINIRI YOK. MUHTEMELEN OLMALI

Çünkü Hunter ve Isabel gideli neredeyse bir saat oldu ve ben votka tonikleri hiçbir şey değilmiş gibi içiyorum.

Isabel'e dokundum. Şu anda kafamın içinde tekrar tekrar çalan düşünce bu. Ona dokundum, onu öptüm, kıçının yumuşak yastığını hissettim, parmaklarımla amının biriken uyarılmışlığını sıyırdım ve dudaklarının tatlılığını tattım.

Bu oldukça şaşırtıcı gelebilir ama aslında kadınları ya da erkekleri çok sık öpmem. Genellikle birkaç hızlı, ruhsuz öpücükten sonra çıplak kalırız ve ağızlarımız başka bir yerde olur.

Doğruyu söylemek gerekirse, erkekleri öpmekten daha çok keyif alıyorum. Bir erkeğe karşı daha sert olabiliyorsunuz ve yüzünüzde uzayan kıllar bu eyleme biraz doku katıyor.

Ama Isabel'e sert davranmak istemiyordum. Onun tadını çıkarmak istiyordum. Ağzımın onun yumuşaklığını kutlamasına izin vermek istedim. Hayatımın en samimi öpücüğüydü ve bundan sonra da tek öpücüğüm olacaktı, bu yüzden hafızama kalıcı olarak kazındığı için mutluyum.

İyi tarafından bakarsak, Hunter çıldırdı, ki bunu yapacağını biliyordum, yani anlaşma iptal oldu.

Hallelujah.

Şu anda çok mutlu olmalıydım. Onun yerine, sarhoşum. Ve yalnızım. Ve eminim o da bir yerlerde bir odada, yaptığım her şeyi geri almak için onu anlamsızca beceriyordur... ona verdiğim uyarılmayla kayganlaşmış olsa bile.

Tanrım, benim neyim var böyle?

"Bir tane daha," diye mırıldanıyorum, barmenin dikkatini çekiyorum, o da isteksiz, gergin bir gülümsemeyle getiriyor.

"Bu senin sonuncun," diye yanıtlıyor. "Ve ben onu zayıf yapıyorum."

Omuz silkiyorum. Zaten bir seks kulübünde alkol servisi yapmak sorumsuzluktur, ama onlar için şanslıyım, ben tam bir centilmenim.

"Gidelim," diye mırıldanıyor kulağıma yumuşak bir ses ve döndüğümde yüzü kızarmış Isabel'in elini usulca sırtıma koyduğunu görüyorum.

"Sadece bir içki sipariş ettim," diye cevap veriyorum, sulandırılmış toniğime geri dönerek. "Otelde içkilerimiz var."

Acıyla doluyum. Olmamam gerektiğini biliyorum. Bunun için kaydoldum ve buraya gelme amacımı gerçekleştirdim. Bu fikri Hunter'ın aklından çıkardım ama ne pahasına? Şimdi sahip olamayacağım tek kadının tadına baktım ve sonsuza dek bununla uğraşmak zorundayım. Böylece bu içkiyi içmeme izin verebilir.

"Seninle orada buluşuruz. Hunter nerede?"

"Sahibiyle vedalaşıyor. Bizimle gelin," diye yalvarıyor.

"Hayır. Siz ikiniz eve yalnız gitmek zorunda değilsiniz diye ben de gitmek zorunda değilim. Bu gece için birini bulmaya çalışacağım. Sonra görüşürüz." İçkime dönmeden önce yüzündeki yıkılmışlık ifadesini yakalıyorum.

"Ciddi misin?" diye itiraz ediyor.

"Ciddiyim," diye mırıldanıyorum.

Benden uzaklaşmak için döndüğünde biri yolunu kesti. İlk başta Hunter olduğunu fark ettim, bu yüzden tepki vermedim. Ama sonra alçak, boğuk bir tonda bir yabancının sesini duyuyorum.

"O seninle gitmezse, ben giderim."

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevap verir Isabel, etrafından dolaşmaya çalışarak, ama adam onu yine engeller. "Hadi, tatlım."

"Hayır dedi, orospu çocuğu," diye homurdandım.

Elleri kızın beline dolanıp onu zorla kendi tarafına çektiğinde, kırmızı görüyorum. Burada bar yok, kulüp yok, kural yok, edep yok. Burada

Sadece adamın elleri kızın üzerinde ve kız kendini adamın elinden kurtarmaya çalışırken yüzündeki çaresizlik ve iğrenme ifadesi.

Ayağa kalktığımı ya da ona doğru yürüdüğümü hatırlamıyorum. Tek bildiğim bir saniye önce onun çığlığını duyduğum, bir saniye sonra da adamın yerde yattığı ve yumruğumun zonkladığı.

"Drake!" diye bağırıyor ve kızgın mı yoksa korkmuş mu bilmiyorum ama birden ortalık karışıyor.

Güvenlik görevlileri beni kapıya doğru sürüklüyorlar ama Isabel'i artık göremiyorum ve bu beni panikletiyor. Bu yüzden ona ulaşmak için tutuşlarına karşı mücadele ediyorum, bu da onları daha agresif yapıyor. Hiçbir şekilde küçük bir adam değilim ve bu üç fedai çaresizlik modunda benimle başa çıkabilecek kadar büyük değiller. Beni çıkışa doğru sürüklemeye çalışırken kollarımdan tutmalarıyla başlayan şey, hızla yüzümün yere bastırıldığı ve sırtımda bir dizin olduğu bir kıskaca dönüşüyor.

"Çek ellerini onun üzerinden," diye homurdanıyor derin, tanıdık bir ses ve Hunter'ın güvenlik görevlilerinden birinin suratına hırladığını görecek kadar başımı kaldırıyorum.

Adam, "Ona sakinleşmesini söyle, biz de sakinleşelim," diyor.

"Açıkça beni savunuyordu!" Isabel çığlık atıyor. Sesindeki dehşetten nefret ediyorum. Hepsi benim suçum.

Gardiyanlardan biri ona "Hanımefendi, geri çekil lan!" diye çıkışıyor ve yine bir itiş kakış yaşanıyor. Bu sefer yerden kalkmak için yeterince yerim var ve Hunter'ın siyahlar içindeki adamlardan biriyle dövüştüğünü görmek için tam zamanında sıçrıyorum.

Tanrım, ikimiz en son ne zaman kavga ettik? Çok uzun zamandır. Ve kesinlikle Isabel'den önce.

Onu buradan çıkarmak için ne kadar çaresiz *olduğumu* biliyorum. Hunter'ın daha da çaresiz olduğunu garanti edebilirim. Bu yüzden her ne kadar bu eli sopalı gardiyanlara hadlerini bildirmesine yardım etmek istesem de, ilk hedefim onu buradan çıkarmak.

Isabel'i elinden tutup Hunter'ın yakasına yapışıyorum ve ikisini de parlak kırmızı çıkış tabelasına doğru sürüklüyorum.

Hunter hâlâ fedailere tehditler savuruyor, biz de gecenin ılık havasına çıkıyoruz, ortalık bir anda sessizleşiyor ve bunaltıcı bir hal alıyor, tek ses kendi ağır nefes alış verişlerimiz.

"Siktir et orayı!" Hunter havlıyor.

"Sen iyi misin?" Isabel'e

soruyorum. "İyiyim."

Hunter onu kollarının arasına alırken, "Titriyorsun," diye fark ediyor. Bu manzara karşısında içimde yükselen kıskançlık duygusunu bastırıyorum.

"Sadece gidelim, lütfen," diye yanıtlıyor.

Otel sadece birkaç blok ötede ve buraya kadar yürüdük, bu yüzden otele doğru yürüyerek yola çıkıyoruz. Hepimiz hâlâ kulüpteki tartışmadan dolayı öfkeliyiz.

"Özür dilerim. O kadar içmemeliydim," diyerek sessizliği ilk ben bozdum.

Isabel elini koluma koyarak, "Bu senin hatan değil," diye cevap veriyor.

"İki içki sınırına ihtiyaçları var," diye homurdanıyor Hunter. "Ve üyelerini daha iyi incelemeliler. Salacious'ta böyle bir şey asla olmaz."

"Asla," diye yanıtlıyorum.

Isabel'in topuklu ayakkabılarının tık tık sesleri dikkatimi ayaklarına çekiyor. Siyah stilettolar giyiyor ve üç blokluk bir yürüyüş için rahat görünmüyorlar. Kolundan tutup onu durduruyorum.

"Bütün bu yolu bunlarla yürüyemezsin."

Ayaklarına doğru bakar. "Ben iyiyim. Rahatlar." Başımı yana eğiyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Ne?" diye itiraz ediyor. "Bana ayakkabılarını mı vereceksin?"

"Hadi, seni taşıyacağım." Arkamı dönerek diz çöküyorum, böylece sırtıma ulaşabiliyor ve tırmanmasını bekliyorum.

"Drake, beni tüm yol boyunca taşıyamazsın."

"Kayak gezimizde bileğini burktuğun ve seni dağdan aşağıya kadar taşımak zorunda kaldığım zamanı hatırlıyor musun? O bir şey değildi ve bu sefer üzerinde 10 kiloluk kayak takımı yok. Benimle tartışmayı bırak ve tırman."

Uzun bir iç geçirdi. Sonra ayakkabılarını çıkarıp Hunter'a veriyor ve hızla sırtıma tırmanıyor. Tekrar yürümeye başladığımızda ellerim belimi sıkan kalçalarını kavrıyor. Hunter'ın yüzünde çarpık bir gülümseme olduğunu fark etmeden edemiyorum.

"Bu elbise sırtıma binmek için giyilecek bir elbise değil," diyor, sesi kulağımın hemen yanında.

Hunter arkamızdan, "İç çamaşırın görünmüyor," diye cevap veriyor. "Zar zor," diye ekliyor ve yürürken hepimiz kıkırdıyoruz.

İleride, yolun kenarında, başka bir bara benzeyen bir şeyin yanında renkli ışıklar parlıyor. Yaklaştıkça, bir yemek kamyonunun etrafına toplanmış insanları görüyoruz ve havayı ızgara et kokusu dolduruyor.

"Ooh, tacos," diyor Isabel mırıldanarak. "Açlıktan ölüyorum." "Evet, hanımefendi," diye cevap veriyorum ve yemek kamyonuna doğru ilerliyorum. "Kahretsin, çok güzel kokuyorlar," diye ekliyor Hunter.

On beş dakika sonra, üçümüz şehrin göbeğinde bir kaldırımda oturmuş, sokak tacolarını mideye indiriyor ve bira içiyoruz. Hunter ceketini çıkarmış, Isabel'in üzerine oturmasına izin veriyor ve ben de carne asada'mdan uzak tutmak için saçımı topuz yapmışım.

Bu biziz. Süslü takım elbiseler ve seçkin kulüplerden daha fazlası. Bunun gibi anlar en çok bize, geldiğimiz yere benziyor. Hunter ve ben hiçbir zaman havalı şeylere uygun olmadık. Hayatımızın ilk yarısını varoşlardan çıkmaya çalışarak geçirdik ve şu anda bile, ne kadar iyi olursak olalım, hala biz olduğumuzu hatırlatan böyle nazik şeylere ihtiyacım var.

Ve bu ne kadar eğlenceli ve rahatlatıcı olsa da, hala yapılması gereken garip bir konuşma var. Hâlâ biziz ama aynı zamanda tamamen biz değiliz çünkü üçümüzün arasındaki her şey değişti ve bir daha asla eskisi gibi olacağından emin değilim.

En iyi arkadaşımın karısını öptüm. Ve o buna kızmış görünüyordu.

Bu öylece unutup gideceğimiz ve geri dönüp bizi rahatsız etmeyeceğini varsayacağımız bir şey değil. Hunter'ın zor bir konuşmayı başlatacak son kişi olacağını ve Isabel'in de ne pahasına olursa olsun yüzleşmekten kaçınacağını bildiğim için bu konuyu açmak bana düştü.

Peçetemi buruşturup Meksika biramın geri kalanını yudumlarken söyleyeceklerim için kendimi hazırlıyorum. "Sadece tüm bunları arkamızda bırakabileceğimizi bilmek istiyorum."

"Kavga mı?" Isabel yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakarak cevap veriyor. "Hayır. Kavga değil. Kavgadan önce olanlar."

Yüz ifadesi yumuşak bir "Oh" ile anlayışa dönüşüyor. "Neden bunu arkamızda bırakalım ki?" Hunter soruyor. "Bir anlaşma yaptık."

"Kendini kaybettiğini ve karını omzunun üzerinden fırlatıp attığını hatırlamıyor musun?"

"Kendimi kaybetmedim," diye savunuyor.

Çenem düştü. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Hunter, seni hayatımda hiç bu kadar kızgın görmemiştim."

"Kızgın değildim. Ben..."

"Ne yaptın?" diye soruyorum, çünkü elimi Isabel'in elbisesinin içinde gördüğünde verdiği tepkinin saf, katıksız bir öfke olmadığını düşünüyorsa hayal görüyor demektir.

"Ben..." Kelimeleri karıştırıyor, belli ki yine sinirlenmiş. "Hunter, bırak artık dostum. Buna değmez. Kıskandığını biliyorum. Biz Bunu hepimiz görebiliyoruz, bu yüzden hepimizin yüzüne patlayabilecekken neden bu konuyu zorladığınızı anlamıyorum."

"Kıskanmadım, Drake. Tahrik olmuştum."

O koyu kahverengi gözleri yoğun bir şekilde bana bakıyor ve nefes alma yeteneğimi kaybetmiş gibi hissediyorum. Şu anda şaka mı yapıyor? Karısını neredeyse parmakladığımı görünce tahrik mi oldu?

Neden?

"Açıldı mı?" Ben soruyorum.

Gözlerini kaçırıyor, kaşları çatık bir şekilde caddenin karşısına bakıyor. "Bunu açıklamaya çalışmayacağım. Kahretsin, ben bile anlamıyorum. Sadece hoşuma gittiğini biliyorum." Bir hışımla ayağa fırlıyor ve çöp kutusuna doğru yürüyüp çöpünü atıyor.

Yan gözle alt dudağını ısıran Isabel'e bakıyorum.

Bunu tartışırken aptal gibi göründüğümü biliyorum. Muhtemelen hayallerimdeki kadınla birlikte olmak her şeyden çok istediğim tek şey ama Hunter'ın bunu gerçekten düşünüp düşünmediğini merak ediyorum. Burada tehlikede olan çok şey var. Arkadaşlığımız. Evlilikleri. Kalbimden bahsetmiyorum bile.

Kural #12: Kimin iki yatağa ihtiyacı var?
Bazen bir tane yeterli olur.

Avcı

"İKI ODA OLMALI."

Tezgâhın arkasındaki adam yine klavyesinde bir şeyler yazıyor ama bana verecek iyi bir haberi olmayınca isteksizce başını sallıyor.

"Üzgünüm Bay Scott. Bu rezervasyonda sadece bir kral dairesi var."

"Diğer her şey rezerve edildi," diye ekliyor Isabel yanımdan. "Hatta "Köhne otellerde boş oda var."

"Bu hafta sonu bir caz festivali var ve tüm otellerimiz dolu," diye açıklıyor adam. "Mardi Gras'tan daha yoğun."

"Bu yüzden mi ikinci odamızı verdiniz?" Kapıcıya ters ters bakarak homurdandım.

"Hunter..." Isabel uyarıda bulundu.

New Orleans'ın hemen dışındayız ve bütün gün arabada uzun, garip bir yolculuktan sonra, ihtiyacım olan son şey otel personeliyle kavga etmek.

Drake dün geceden beri alışılmadık şekilde sessiz. Bu şekilde olmasını istemedim. Eğer gerçekten istemiyorsa, anlaşma yapmış olsak da olmasak da onu Isabel'le yatmaya *zorlamayacağım,* ben bir canavar değilim. Ama keşke bu fikri kabul etse. Çünkü bunu istediğini biliyorum. Dün gece onu duvara karşı öperken gözlerindeki bakışı gördüm. Aralarındaki ateşi, daha önce hiç görmediğim bir kimyayı gördüm ve bu çok ateşliydi.

Yasak olması her şeyi daha da güzelleştiriyor. Elinin k ı z ı n elbisesinde ne yaptığını hayal edebiliyorum ve belki de haklıdır.

Belki de başka bir adamın onun içinde olmasına daha çok kızmalıyım ama kızmıyorum. Cehennem gibi tahrik oldum.

"Hadi tatlım. Bunu başarabiliriz."

"Üçümüz için bir yatak mı? Drake tek başına büyük boy bir yatak alıyor," diye itiraz ediyorum.

"Diğer tek seçenek yarın akşamki kulübü es geçmek ve bugün Nashville'e gitmek."

İnledim. "Bütün gün arabanın içindeydik. Gerçekten daha fazla sürmek istemiyorum."

"O zaman odayı alalım."

İç çekerek ve gözlerimi devirerek kapıcıya bakıyorum ve "Peki. Odayı bize ver."

Sıkı bir gülümsemeye zorluyor ve bilgisayarını açıyor. "Evet, efendim."

Drake arabada tek başına oturuyor ve ben lobinin yüksek cam kapılarından dışarı bakıp onu izliyorum. Gergin görünüyor. Belki aynı odada uyumak onu gevşetmeye yardımcı olur. Tüm endişelerini bir kenara bıraktığında bunun ne kadar iyi olabileceğini göreceğini biliyorum. Çok daha çılgınca şeyler yaptı.

Odanın anahtarını aldıktan sonra Isabel ve ben arabaya doğru yola çıktık. "Şey..." Yolcu koltuğuna otururken söyledim. "Sadece bir tane var
oda."

Sanki açıklamamı bekliyormuş gibi bana bakıyor.

"Tek yataklı," diye ekliyor Isabel.

"Şaka yapıyorsun," diye yanıtlıyor Drake.

"Pijama partisi," diyorum, havayı yumuşatmaya çalışarak, ama eğlenmiş görünmüyor. Ağır bir iç çekişle arabayı boş bir park yerine doğru sürüyor.

ODAYA GIRDIĞIMIZDE, ISABEL DOĞRUCA DUŞA GIDIYOR,
beni ve Drake'i garipliğimizle baş başa bıraktı. Çantasına koyduğu tekila şişesine uzanırken tereddüt bile etmedi.

Minibarın kapağını açtım ve soğuk biralar buldum, bir tane alıp kapağını açtım. On yıl önce bir otel birasına asla on iki dolar ödemeyeceğimi düşünmek komik, ama uzun bir yol kat ettik.

"Oda servisi mi?" Menüyü elime alıp soruyorum.

"Aç değilim," diye mırıldanıyor bir shot'ı hiç irkilmeden yuttuktan sonra.

Alay ederek menüyü önüne fırlatıyorum. Isabel hâlâ duşta olduğu için bizi duyamıyor. Eğer duyabilseydi, ona bu kadar sert davranmazdım çünkü her zaman onu korumaya ya da ona yumuşak davranmaya çalışıyor, ama şu anda onun tavırlarından bıktım.

"Pekala, tamam..."

Mırıldanıyorum. "Ne?"

"Anlaşma iptal. Eğer bu konuda kara kara düşünmeye devam edeceksen, o zaman hiçbir şey söylememişim gibi davranabiliriz. Tamam mı?"

Kaşlarını çatarak bir bardak daha dolduruyor. "Keşke unutabilsem,

Hunt." "Senin derdin ne? Ortada bir hasar yok."

"Peki ya dün gece?" diye sorar, kırgın görünerek.

"Ne? Bir öpücük mü?"

İkinci kadehi içiyor ve diğer soğuk birayı almak için buzdolabına doğru yürüyor. "Drake, konuş benimle."

Sonunda bana doğru döndüğünde, gözlerindeki acıyı görünce şaşırıyorum. "İstediğim zaman, istediğim kişiyle yattığımı ve duygularımın bu işe karışmadığını sanıyorsun."

İrkildim. "Ne? Ben öyle düşünmüyorum-"

"Evet, öyle düşünüyorsun. Bunun benim için hiçbir şey ifade etmediğini, sadece Isabel'le yatacağımı, böylece senin de bundan zevk alacağını ve sonra da hiçbir şey olmamış gibi çekip gideceğimi düşünüyorsun. Böyle olacağını mı düşünüyorsun?"

Tanrım. Böyle olacağını mı düşünmüştüm?

"Drake, ben-"

"Sorun değil Hunter. Sadece bırak, tamam mı?"

O birasını açarken, ben de sözlerinin içime işlemesine izin veriyorum. Şişemin etiketini sıyırırken, gözlerim yüzünde dans etmeye devam ediyor ve keşke bu işin peşini bırakabilseydim, ama sanırım az önce yepyeni bir solucan kutusu açmış olabilir.

"Senin hakkında böyle düşünmüyorum. Ben sadece... duyguları seksten ayırma konusunda daha iyi olduğunu varsaydım. Bunun senin için kolay olacağını düşündüm."

"Başka insanlarla olsa, olurdu."

"Ama Isabel'le değil?" diye

soruyorum.

Ve gözleri yüzüme doğru kaydığında, odanın tüm havasını çalıyor. "İkinizle de olmaz."

Tam o sırada banyonun kapısı açılır ve Isabel ince bedenini saran bir havludan başka bir şey giymeden buharın içinden çıkar.

"Pijamalarımı almayı unutmuşum," diyor neşeyle ve parmak ucunda odanın öbür ucuna, bavulumuza doğru ilerliyor. Drake ve ben birbirimize bakarken oda hâlâ gerginlik içinde, bu sözler aramızda ağır bir şekilde asılı duruyor.

Bununla ne demek istediğini ya da hayal gücümün benden uzaklaşıp uzaklaşmadığını bilmiyorum, ama beni dahil ettiğinde, *beni* cinsel bir şekilde kastetmedi.

"Yatmaya hazır mısınız?" Isabel bir dakika sonra pazen pantolonu ve atletiyle dışarı çıktıktan sonra soruyor.

Başka bir şey söylemeden, Drake ve ben sırayla banyoya giriyoruz, birbirimizin yanından geçerken bakışlarımızı kaçırıyoruz. Sonra Isabel'i aramıza alarak yatağa tırmanıyoruz.

Isabel gülümseyerek, "Bu bana kampa gittiğimiz ve hava o kadar soğuktu ki cipin arkasında uyuduğumuz zamanı hatırlattı," diyor.

Ona sıkıca sarılıyorum, yastığın üzerinden Drake'e bakıyorum, o da bana bakıyor. "Eğlenceli bir yolculuktu," diyorum.

"Evet, öyleydi," diye ekliyor.

O benim bedenime yaslanmışken, arka tarafıyla Drake'in göğsü arasında bir parça boşluk kalıyor. Ve ikisi birbirlerini anarken, onun söylediklerini düşünüyorum. Isabel'le yatmanın kalbini nasıl riske atacağını, ona olmak istediğinden daha fazla bağlanmasına neden olacağını.

Beni dahil ettiği kısmı görmezden geliyorum çünkü bunu Isabel'i kastettiği gibi kastetmediği açık.

Ve bana deli diyebilirsiniz çünkü bir parçam onun duygusal olarak dahil olmasını istiyor. Drake'in Isabel ile anlamsız bir seks yapmasını istemiyorum. Bir anlamı olsun istiyorum. Yani, seksi duygulardan ayırabildiğini biliyorum ama bunu yapmasını istediğimi sanmıyorum.

Bu benim zalimliğim mi? En iyi arkadaşımın kalbini kırmak mı? Yoksa içten içe bunun olmasına asla izin vermeyeceğimi mi biliyorum? Tüm bunlar olup bittikten sonra bir şekilde onu hâlâ koruyabileceğimi mi?

Arkamdaki ışıkları kapatarak odayı karanlığa gömüyorum. Pencereden şehirden gelen az miktardaki ışıkla Drake'e tekrar bakıyorum. Bunun için bir pisliğim ama aynı zamanda biraz sarhoşum ve bu fikirle oynamaktan yoruldum. Bunu gerçekleştirmeye hazırım.

Isabel'i daha yakına çekerek ağzımı kulağına dayıyorum ve fısıldıyorum, "Drake orada yalnız görünüyor. Neden ona sarılmıyorsun?"

Geri çekilip gözlerimin içine bakıyor ve ben de ona sıcak bir gülümseme gönderip alnından öpüyorum ve güven verici bir şekilde başımı sallıyorum. Bir süre sonra dediğimi yaptı. Yavaşça kollarımdan sıyrılıyor ve bedenini onunkine yaslıyor.

Hiç tereddüt etmeden onu kollarının arasına alıyor. Onun karşısında ne kadar küçük göründüğünü ve onu kucağına aldığı anda nasıl odak noktasının o olduğunu anlayamıyorum. Artık bana değil, ona bakıyor. Adam bir elini sırtında gezdirip omurgasını okşarken kız da ona dönük, boynuna doğru nefes alıyor. Bu çok samimi ve mükemmel bir şey ve bir gram bile kızgın değilim.

Aralarında ince bir hareket var ve Drake başını çekip ona baktığında kalbim göğsümde daha hızlı atıyor. Yüzündeki ifade arzu ve beklenti dolu.

Ve beklerken nefesimi tutuyorum.

Drake başparmağını kızın çenesine sürttüğünde, kızın dudakları aralanır. Drake ona sonsuza dek sürecekmiş gibi bakıyor, bakışları loş ışıkta kilitleniyor. Ona dönmeden önce bana tereddütlü bir bakış gönderiyor. Sonra aralarındaki mesafeyi kapatıp ağzını onunkine bastırıyor ve bedenim heyecanla aydınlanıyor.

Kadın erkeğin bedenine doğru eğilip parmaklarını erkeğin saçlarında gezdirerek onu daha da yakınına çekerken ağızları birleşiyor. Öpüşmeleri hızlanırken yumuşak bir uğultu ve ağır nefes alma sesleri duyuluyor.

"Bu iyi mi?" diye mırıldanıyor ve kadın onu tekrar aşağı çekmeden önce soruyu söylemesine ancak izin veriyor.

"Evet," diye haykırıyor onun dudaklarına karşı.

Bir şeytan gibi hissediyorum, daha fazlasını istiyorum, daha fazlasına *ihtiyacım var*. Hayatımda hiç bu kadar içgüdüsel bir şey hissetmemiştim. Aralarındaki enerji ve yeryüzündeki en sevdiğim iki insanın birbirini yiyip bitirmesini görmek beni patlatmak istiyor. Bunu çok ama çok seviyorum.

"Gömleğini yukarı çek," diye fısıldıyorum ve Drake'in elinin duraklamadan önce etek ucuna doğru hareket ettiğini görüyorum. Tekrar uzaklaşıyor, başıyla onaylamadan önce tereddütle ona bakıyor.

"Evet," diyor nefes nefese bir iniltiyle.

Sonra gömleği kalkıyor ve göğüsleri ortaya çıkıyor, iri eli hızla yumuşak bir tümseği kaplıyor, meme ucunun sıkı tomurcuğunu sıkıyor ve çimdikliyor. Göğsüne masaj yaptıkça, kalçalarının ona doğru daha fazla sürtündüğünü fark ediyorum.

Ve onun üstünde yuvarlanıp bacaklarının arasına yerleştiğinde hissettiğim tatmin nükleer bir şey. Onu o kadar çok becermesini istiyorum ki canım yanıyor. Muhtemelen bu gece bunu yapmayacağını biliyorum. Her ikisinin de bunu yapmak isteyeceğini hayal ediyorum.

Yavaş, ama şu anda birbirlerini tüketme şekilleri bunu sorgulamama neden oluyor.

Ağzı onunkinden ayrılıyor ve anında dudaklarıyla meme ucunu kaplıyor. Emiyor ve kemiriyor, etine doğru inliyor, biliyorum ki bu onu çıldırtıyor. Sırtı kavisleniyor ve yüksek sesle bir zevk mırıltısı çıkarıyor.

Burada yan yatmış, bu sahneyi izliyorum ve kendimi birbirini umutsuzca isteyen iki insanın özel anına izinsiz giren bir pusuda gibi hissediyorum.

Tanrım, ne zamandır böyle hissediyorlar? Bu duygular uykuda mıydı yoksa bu tutkuyu tetikleyen her şeyin yasak doğası mı? Her iki durumda da, bunu izlemenin ne kadar iyi hissettirdiğine inanamıyorum.

"Onun tadına bakmalısın," diyorum. "Tadının ne kadar güzel olduğuna inanamazsın, Drake."

Isabel küçük bir çığlık atar ve başını kaldırarak ona bakar.

"Onun tadına bakmak istiyorum," diye cevap veriyor, vahşi bakışları onun yüzünde. "Sorun olur mu?"

Kadın tekrar başını sallar. Ama adam bacaklarının arasına inmeden önce yüzünü tutuyor ve onu tekrar öpmek için ağzına çekiyor. Ağzına doyduğunda, vücudundan aşağı iniyor, pijama pantolonunu çekiştiriyor ve iç çamaşırını da alıyor, böylece onun için çıplak kalıyor. Tereddüt ediyor, bunu söyleyebilirim. Adam ellerini kalçalarında gezdirirken dizlerini birbirine vuruyor. "Onun için bacaklarını aç bebeğim," diye fısıldıyorum. "Bırak ne kadar güzel olduğunu görsün Sen öylesin."

Nefes alış verişi hızlanırken sonunda dizleri parçalanır. Çıplak amını gören Drake bir hırıltı çıkarır.

"O kadar mükemmelsin ki Isabel," diye fısıldıyor elbiselerini bir kenara atıp bacaklarının arasına eğilirken. Önce karnına yumuşak bir öpücük konduruyor ve ben onun hassas teninin ürperişini ve tüylerinin diken diken oluşunu izliyorum. Sonra dudaklarını her iki uyluğun iç kısmına bastırıyor ve Isabel beklentiyle pantolonunu indirip mırıldanıyor.

Bana bakmak için başını çevirdiğinde gülümsüyorum, dudağımı ısırarak eğilip ağzını morartıcı bir öpücükle alıyorum. Dudakları dudaklarıma değdiğinde yüksek sesle bir inilti çıkarıyor ve Drake'in ağzının bacaklarının arasına gömüldüğünü görmek için aşağı bakıyorum. Ondan uzaklaşıp Drake'in amını yalamasını, dilini hevesle klitorisine sürmesini izliyorum.

Isabel kıvranıyor ve adam onu canla başla diliyle sikerken tırnaklarıyla yatağı tırmalıyor.

"Drake, evet!" diye haykırıyor. Ona dokunmadan edemiyorum. Muhtemelen buna dahil olmamam gerektiğini biliyorum ama o kaçınılamayacak kadar lezzetli. Saçlarını geriye tarıyorum, ellerimi boğazında gezdiriyorum, parmaklarımın çıkardığı seslerin titreşimini hissediyorum.

"Kendine bir bak, bebeğim. Böyle çok güzelsin."

Drake onun amcığına karşı hırlıyor, dilini kıvrımlarının arasına sokarken ona bakıyor. Bacakları onun etrafında kıvranıyor, sırtı kavisli ve küçük göğüsleri derin nefes alış verişleriyle birlikte zıplıyor.

"Gelmesini sağla, Drake. Geldiğinde çok güzel oluyor."

Drake tekrar mırıldanıyor. Sonra iki parmağıyla onu deliyor ve klitorisini hevesle emerek çığlık atmasını sağlıyor. Nefes alışları giderek yavaşlıyor ve derinleşiyor, bu da kendini kaybetmek üzere olduğunu gösteren bir işaret.

Parmaklarını adamın saçlarına geçiriyor, kalçalarını adamın başına doluyor ve neredeyse yataktan uçacak. Bu şimdiye kadar gördüğüm en harika şey. Isabel'i sayamayacağım kadar çok kez boşalttım ama bunu gerçekten izleme şansım hiç olmamıştı. Gözlerim onun güçlü kaslarının kasılmasını, başını geriye sarkıtırken uzun boynunun ortaya çıkmasını seyrederek bayram ediyor. Gözleri coşkulu bir mutluluk ifadesiyle kapalı ve narin dudakları hırıltılı bir çığlık atarken aralanıyor.

Orgazmı geçtikten sonra onu tekrar öpüyorum ve ateş kırmızısı, terden sırılsıklam olmuş saçlarını yüzünden çekiyorum.

"Bu harikaydı," diye fısıldıyorum ağzına karşı.

Drake bacaklarının arasındaki yerinden kalkıp dizlerinin üzerine çöküyor ve gözlerim anında spor şortunun içindeki şişkin uzunluğa takılıyor. Beni bakarken yakalıyor ve gözlerini vücudumda gezdirerek eşleşen ereksiyonuma iniyor.

Lanet olsun. Şimdi ne olacak?

Isabel'in pijamalarını tutup bacaklarını içine sokmasına yardım etmeden ve onları yerine çekmeden önce birkaç uzun garip sessizlik anı yaşanıyor. Sonra bana bakıyor, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış.

"Ne hakkında-"

"Bu kadar yeter Red," diye cevap veriyorum. "Hadi biraz

uyuyalım." "Emin misin?"

Başımı salladım. "Evet, bebeğim."

"Tamam," diyor isteksizce.

Drake tek kelime etmeden banyoya kaçıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Orada ne yaptığından emin değilim ve sormayacağım da. Isabel

Bana sarılıyor, eli sertleşmiş sikimin üzerinde geziniyor. Onu nazikçe bileğinden tutuyorum.

"Kırmızı..." Uyararak söylüyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, sonunda elini çekerek.

"Harikayım amına koyayım. Sen iyi misin?"

Başını sallarken yeşil gözleri bana bakıyor. "Ben de harikayım," diye fısıldıyor. Ağzından nadiren F harfi çıkıyor ama çıktığında da çok tatlı oluyor.

"Güzel."

"Sence o iyi mi?" diye soruyor.

"Evet. Eğer istemeseydi bunu yapacağını sanmıyorum. Ama..."

"Ama ne?" diye cevap veriyor. Saçlarını kulağının arkasına kıvırıyorum ve alnından öpüyorum.

"Ama o yatağa girdiğinde, benim yerime ona sarılmak seni rahatlatır mı? Sadece onu seksten daha fazlası için istediğini bilmesini istiyorum."

Başını kaldırıyor ve bana şaşkın bir bakış atıyor. "Seksten daha fazlası mı?"

"Evet. Bence bu onu daha iyi hissettirir. Onu gerçekten önemsediğini bilmek."

Derin bir nefes alırken dokunuşu yanağımda geziniyor. "Ne yaptığını bildiğinden emin misin? Kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

"Onu önemsiyorsun, değil mi?"

"Değil mi?" diye yanıtlıyor.

Anladığından daha fazla. Kahretsin, anladığımdan da fazla ve karımın neden endişelendiğini biliyorum, ama içimdeki her şey bana bunun doğru olduğunu söylüyor.

"Tabii ki biliyorum."

"Tamam, çünkü sürekli *benden* ve onu ne kadar çok istediğimden bahsediyorsun, ama bunu sen de istiyorsun Hunter ve bence senin de onu ne kadar önemsediğini bilmeye ihtiyacı var, en az benim kadar."

Bazen Isabel'in düşüncelerimi görebildiğini hissediyorum. Kafamın içinde sakladığım şeyleri ben daha sesli düşünmeden bildiğine yemin edebilirim ama bizi birbirimiz için bu kadar mükemmel yapan da bu. O kalbimde olduğu kadar kafamın içinde de.

Birkaç dakika sonra Drake banyodan çıkıyor, ışığı yakıyor ve Isabel'in arkasından yatağa geri tırmanıyor. Bir süre bana sarılıp kaldı.

ve bunu yapamayacağından endişelenmeye başlamak üzereyim. Onun amını yalamasına izin vermek bir şeydi, ama uykuya dalarken onunla kucaklaşmak çok fazla.

Ve bana daha önce söylediği şeyi düşünmeden edemiyorum, incinmek istemediğiyle ilgili. İkimiz için de sadece hızlı bir sikiş olmadığını bilmesini istiyorum. Lanet bir nedenden dolayı, Isabel'e bağlanması tam olarak istediğim şey.

Sonra, tam umudumu kaybetmeye başladığım anda, beni dudaklarımdan hızlıca öpüyor ve başını Drake'in uzanmış koluna yaslayarak uzaklaşıyor. Bir an tereddüt ediyor, karanlığın içinden bana bakıyor. Ama ben itiraz etmeyince vücudunu gevşetiyor, kolunu onun üzerine koyuyor ve yavaşça uykuya dalıyor.

Kural #13: Kuralları erkenden belirleyin ve asla ama asla çiğnemeyin.

Isabel

OTELIN SPOR SALONU BOŞ, BU DA BIR DEĞIŞIKLIK IÇIN GÜZEL ÇÜNKÜ
sabit bisiklette yeterince kilometre yapamıyorum.

Kafam karmakarışık. Dün geceyi ve bunun ne kadar *delice olduğunu* yeniden yaşıyorum. Kocam izlerken başka bir adamın bana oral seks yapmasına izin vermek. Deli olmalıyım çünkü bu yirmi yedi yaşındaki normal bir kadının yapacağı bir şey değil ve bundan çok fazla zevk alıyorum.

Bugün aklımdan geçen düşüncelerden utanmalıyım. Drake'in Hunter'dan nasıl farklı öpüştüğü gibi. Dudaklarının nasıl daha farklı hissettirdiği gibi. Ağzının *orada* nasıl farklı hissettirdiği. Daha iyi ya da daha kötü değil... sadece farklı.

Uzun zamandır bu kadar sert boşalmamıştım.

Hunter bize "asla" demeseydi bunu asla yapmazdım. Ama Tanrım... Yaptığına memnunum.

Spor salonunun kapısı açıldığında bisikletle sekizinci milimi tamamlıyorum ve Drake olduğunu fark edince iki kez dönüp bakıyorum. Çabucak kulaklığımı çıkarıp bisikletteki hızımı yavaşlatıyorum.

"Hey," diye mırıldandım.

"Hey," diye cevap veriyor. "O çalışıyor, ben de bir antrenman yapayım dedim."

Sıkı bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. Bir hafta önce, Drake'e uygunsuz bir şaka yapardım, belki de çok fazla şey aldığı hakkında bir şey

ama şimdi o şakaları yapamam. Dün geceden sonra, artık onun yanında kendimi garip ve yüklü hissetmeyeceğim hiçbir şey yapamıyor ya da söyleyemiyorum.

Ağırlıkların etrafında garip bir şekilde geziniyor ve ben doğal davranmak için elimden geleni yapıyorum ama bu imkansız. Bundan nefret ediyorum. Artık biz olmadığımız için nefret ediyorum ve ben bizi *seviyordum.*

Gerçekçi olalım-Drake benim de en iyi arkadaşım, her ne kadar bunu Hunter'la aynı şekilde iddia etmesek de. Yakın kız arkadaşım yok, sadece birkaç arkadaş canlısı tanıdığım var. Drake hafta sonları birlikte takılmak, sinemaya davet etmek, birlikte içmek ve hiçbir şey yapmadan oturmak istediğim adam, en azından işler garipleşmeden önce öyleydi.

Ve dün gece ne kadar harika olsa da, o arkadaşlığı geri almayı

Bu.

O da bunu hissetmiş olmalı, çünkü hızla dönüp bana bakarak "Bana mı öyle geliyor yoksa şu anda işler çok mu garip?" dedi.

Hemen başımı sallıyorum. "Kesinlikle sadece sen değilsin, Drake. Şimdi çok garip oldu."

"Bundan nefret ediyorum. Lütfen sadece konuşabilir miyiz, böylece her şey eskisi gibi olabilir mi?"

"Lütfen," diye kabul ediyorum.

"Tamam..." diyor ve sesinin sessizliğe gömülmesine izin veriyor.

Sanırım bu, dün gece yuvarladığımız üçüncü üs hakkında konuştuğumuz kısım, ama görünüşe göre o kadar kolay değil.

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" diye soruyor. Parlak mavi gözleri sıcaklık ve endişeyle yüzüme odaklanmış durumda ve ben onu bu yüzden seviyorum. Böylesine tatlı ve duyarlı bir adam nasıl olur da kimseye bağlı olmaz?

"Aramızdaki ilişkiyi tuhaflaştırmadığı sürece benim için sorun yok."

"Benim için de."

"Dün gece iyi miydi?" Nazikçe soruyorum, sanki beni dışarıda yemesinin dileyebileceği her şey olduğunu onaylamasına ihtiyacım varmış gibi. Bunu sormak bile saçma geliyor.

"Dün gece harikaydı," diye cevap veriyor ve midemde kelebeklerin uçuştuğunu hissediyorum.

"O..."

"Tanrım, bu çok tuhaf," diye ekliyor ve ben gülüyorum.

"Muhtemelen sarılmak kadar tuhaf değildir," diye cevap veriyorum, kalın, yoğun gerginliği kırmaya çalışarak.

"Hadi ama," diye şaka yaparak omzumu itiyor. "Sen mükemmel bir sarılıcısın."

"Sen de öylesin! Bunca zamandır kucaklaşıyor olmalıydık."

Gülüyor. "Genelde pek sarılan biri değilimdir."

"Görünüşe göre o kaslı pazuların harika yastıklar yapıyor."

Gülümseyerek kaslarını esnetiyor ve ben de ona gözlerimi deviriyorum.

"Bu yastıklar mı?" "Kes şunu, gösteriş yapıyorsun," diye takılıyorum ona ve işte böyle... yine biz oluyoruz.

Yani, çoğunlukla. Gariplik hala orada, ama en azından şakalar yapabiliyoruz ve bizi rahatsız eden kısımların etrafında çalışabiliyoruz, dün gece dilini tam anlamıyla amıma sokması gibi. Tanrım, neden kendime hatırlattım ki?

Neyse ki duvardaki ağırlıklara doğru ilerliyor ve ben de allığımı yanaklarımın çalışmaktan oluşan kızarıklığının arkasına saklayabiliyorum.

"Biliyorsun..." diyor bir halter alırken, "muhtemelen bazı kurallarımız olmalı. Belki bu her şeyi birbirinden ayırmamıza yardımcı olur, böylece işler çok tuhaflaşmaz."

"Bu harika bir fikir," diye yanıtlıyorum. "Aklında ne var?"

"Şey..." Bir an düşünüyor, ağırlıkları hiçbir şey değilmiş gibi kıvırıyor. "Öncelikle, sen ve ben Hunter yanımızda olmadan hiçbir şey yapamayız."

"Belli ki," diye yanıtlıyorum.

"Ve her şey rızaya dayalı olmalı. Eğer durmasını istiyorsan, sadece namaste de."

Gülüyorum. "Bunun benim güvenli kelimem olması mı gerekiyor?" "Evet, neden olmasın?"

"Bu hayatımda duyduğum en kötü güvenli kelime."

"Güzel. O zaman bunu unutmayacaksın." Halteri rafa geri koyuyor. "Ve umarım hiç kullanman gerekmez," diye ekliyor.

Motosikletimin hızını artırırken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Az önce onunla seks yapmak *istediğimi* umduğunu mu itiraf etti ve bunu söylerken ciddi miydi?

Uzun, gergin bir andan sonra bana doğru döndü. "Demek istediğim bu değildi. Sadece demek istedim ki... Umarım asla rahatsız hissetmezsin-"

"Ne demek istediğini biliyorum, Drake." Şimdi gülümsüyorum, bu da onun gülümsemesine neden oluyor, arkasını dönerken alt dudağını ısırıyor. Yüzüne yayılan parlak, dişlek bir sırıtış ve kelimenin tam anlamıyla karnımı ısıtıyor. Drake'in çok güzel bir gülümsemesi var, eminim kadınları çıldırtıyordur.

"Biz, uh, koruma kullanmak zorundayız. Her seferinde."

"Ben-" diye başlıyorum ama o elini kaldırıyor.

"Bunun olması gerekenden daha karmaşık bir hal almasını istemiyorum. Koruma kullanmak istiyorum."

Ağzımı kapatıyorum. "Eğer istediğin buysa, benim için sorun yok."

"Ve Hunter sadece... izlemeli, değil mi?" diye eklemeden önce birkaç sessiz dakika geçti. Onun bu işe karışmasını istemiyorsun, değil mi?"

Drake başını kaldırıp bana bakıyor, kaşları çatılmış. "Benim için fark etmez.

Öyle mi?"

Ağzım açık kaldı. "Hayır, önemli değil. Sadece düşündüm ki..."

"Bunun bir kural olması gerektiğini düşünmüyorum," diye ekliyor ve ağırlıklara geri dönüyor. Neredeyse bilerek göz temasından kaçınıyor gibi görünüyor. Bu soru onu rahatsız mı etti? Hunter'ın arkadaşı olmasının ve bunu sadece izlemek istediği için yapmak istemesinin, Drake'in hiç katılamayacağını söylemesinin işleri kolaylaştıracağını düşündüm. Gariplikten kaçınmaya çalışıyoruz ama Drake neredeyse Hunter'ın dahil olmasını istiyor gibi.

Bisikletle onuncu milimi bitirirken bunu düşünmeden edemiyorum. Drake'in zaman zaman erkeklerle yattığını biliyorum ve Hunter da bunu her zaman desteklemiştir ama bunu pek *sevmediğini* fark ettim. Drake ne zaman birlikte olduğu bir erkekten bahsetse, Hunter çenesini sıkar ve konuyu değiştirirdi.

Ve aralarında hiçbir çekim belirtisi görmedim. O zaman neden birden Hunter'ı katılması için cesaretlendirdi?

Drake şimdi omuzlarına uzun bir halter asmış squat yapıyor. Her düşüşte nasıl yüzünü buruşturduğunu, ayağa kalkarken bacağını nasıl salladığını fark ediyorum.

"İyi misin?" diye sordum.

"Evet, hamstringlerim çok sıkı." Halteri rafa geri koyuyor ve bacağının arkasını ovuşturuyor.

"İzin ver germene yardım edeyim." Bisikletimden inip köşeden bir mat aldım ve aramızda yere serdim.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye cevap veriyor ve başımı ona doğru eğiyorum. "Bu tam anlamıyla benim işim. Hadi ama."

İç çekerek mindere uzanıyor ve bacaklarını uzatarak oturuyor.

"Uzan."

"Beni incitme," diye şakacı bir şekilde cevap veriyor. "Söz vermiyorum."

Sırt üstü yattığında sağ bacağını kaldırıp göğsüme doğru tutuyorum ve vücuduna doğru bastırıyorum. Uzun bir inilti çıkarıyor ve kaslarının ne kadar sıkı olduğunu hemen anlayabiliyorum.

"Daha fazla esnemen gerek. Çok gerginsin."

"Esnemekten nefret ediyorum."

Gözlerimi deviriyorum, bacağını vücuduna biraz daha bastırıyorum. "Bebek gibi davranma. Bunu Hunter için her zaman yapıyorum."

"Belki de güzel bir yoga eğitmeniyle evli olsaydım, bu kadar nefret etmezdim."

Kıkırdayarak bacağını daha da geriyorum ama birkaç dakika ikimiz de bir şey söylemeyince tekrar gerginleşmeye başlıyor.

Gözlerimiz buluştu ve bu yüklü bir bakıştı. Drake'in gözlerinin içine daha önce milyonlarca kez bakmıştım, ama birdenbire aramızdaki her göz teması farklı hissettiriyor, sanki bağlantımız büyütülmüş, orijinal boyutunun yüzde bir milyonuna çıkarılmış gibi ve onu eski haline nasıl geri getireceğimden emin değilim. İstediğimden bile emin değilim.

"Neden hiç yuva kurmadın?" Dikkatlice sordum.

Yutkunuyor, gözlerini tekrar tavana dikiyor. Bacağını vücuduna biraz daha yaklaştırdığımda yüzünü buruşturuyor. "Bilmiyorum. Hunter'ın hissettiklerini hiç hissetmedim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Seni ilk kez gördüğü günü hatırlıyorum. O zümrüt yeşili elbise ve siyah sandaletlerle karşıdan karşıya geçerken gözlerini senden alamamıştı. Sonra senin hakkında konuşmadan duramadı ve sırf seni görmek için her gün o köşeye gitmeye başladık. Bu gerçekten büyük bir olaydı ve ben de o gün onun hissettiklerini hissetmeyi bekledim, ama bu hiçbir zaman gerçekleşmedi."

"O elbiseyi hatırlıyorum," diye cevap veriyorum, Drake'in on yıl önce o gün ne giydiğimi hatırlaması dikkatimi dağıtıyor.

"O günden sonra bir daha onu giydiğini görmedim."

"Biliyorsun... herkes eşiyle böyle tanışmaz. Hunter'ın emin olduğu kadar emin olmak aslında o kadar da normal değil. Bazı insanlar ruh eşlerini fark etmeden önce yıllarca tanırlar."

"Biliyorum," diyor bacağını bırakıp diğerine doğru ilerlerken. "Ama benim istediğim de bu. Daha azıyla yetinmek istemiyorum."

"Birini bulacaksın," diyorum, bu düşünce karşısında bir parça hayal kırıklığı hissederek.

İç çekerek bana baktı. Ve bir anda gerginlik geri geldi. O da bunu hissetmiş olmalı, çünkü hemen şöyle diyor: "Birbirimize karşı her zaman açık olmak için bir anlaşma yapalım. Ne hissediyorsan bana söylemek zorundasın. Seni ya da Hunter'ı incitecek bir şey yapmak istemiyorum."

"Ben de öyle," diye ekliyorum.

"Bu yüzden her şeyi anlatmak zorundayız. Ne kadar garip ya da acı verici olursa olsun." Gözlerinde büyük bir samimiyet var.

"Biliyorum."

"Anlaştık mı?" diye soruyor.

"Anlaştık," diye yanıtlıyorum.

Kural #14: Bazı insanların bağlanması gerekir.

Hunter

DRAKE, ISABEL VE BEN ARKA TARAFTAKI BIR MASANIN ETRAFINDA TOPLANMIŞTIK.

Crescent City Kink Club'da bir ip esareti atölyesinin ortasında. Eğitmen Silla adında güzel bir kadın, uzun boylu ve ince, yumuşak bir sesi ve ışıl ışıl bir gülümsemesi var. Göz kamaştırıcı ela gözlerini üzerimize diktiğinde bize ve öğrenmek için burada bulunan diğer bir düzine çift ve gruba ne öğrettiğine odaklanmak zor.

Drake de aynı sorunu yaşıyor. Gözlerinin vücudunda gezinmesinden, bakışları ince beyaz sütyeninden fırlayan parıldayan koyu renkli ete yerleşirken dudaklarını yalamasından anlayabiliyorum.

"İkiniz de dikkatinizi verir misiniz lütfen?" Isabel fısıldar.

Silla bize uzun siyah ipi almamızı söylerken Drake ve ben utanmaz gülümsemelerimizi gizleyerek kıkırdıyoruz. Silla bize bazı temel düğümleri anlatırken her birimiz bir ip tutuyoruz. Isabel kolayca alırken, Drake ve ben el yordamıyla, yaratmamız gerekenden daha fazla kasıtsız düğüme neden oluyoruz.

Bugün aramızdaki ilişkiler şaşırtıcı derecede rahattı. Bu sabah ikisi de spor salonundan döndüklerinde eskiden olduğu gibi gülümsüyor ve şakalaşıyorlardı. İkisi de hiçbir şey için endişelenmiyordu. Hâlâ biziz. Bu hiçbir şeyi değiştirmez.

Acele etmek istemiyorum ama dün gece o kadar inanılmazdı ki tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum. Bu ikisini birlikte görmeye en az Isabel kadar ihtiyacım var.

kendim için. Bugün seks bile yapmadık, bu da demek oluyor ki hala dün geceden kalma bir karmaşa içindeyim.

"Şimdi, grubunuzdan bir kişiyi tetikçi, bir diğerini de itaatkâr olarak seçmenizi istiyorum." Drake ve ben ona boş boş bakarken, o eğlenceli bir sırıtışla devam ediyor. "Tetikçi bağlama işini yapan kişi olacak. İtaatkâr olan ise bağlanan kişi olacak."

Hep birlikte Isabel'e bakıyoruz, o da hemen başını sallıyor.

"O değil," diye cıvıldıyor. "Geçen sefer bağlandım. Bence bu gece biriniz denemeli."

"Geçen sefer Drake seni bağlamıştı. Sıra bende değil mi?" diye sordum. "Hayır. Neden bu gece onu sen bağlamıyorsun?"

Ona bakışlarımı genişletirken yanaklarım kızarıyor. Bunu bilerek mi yapıyor?

Drake'e baktığımda, benim zevkime göre biraz fazla rahat görünüyor. "Fazla seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum... tabii bu gece itaatkâr olmaya açık değilsen?" Sonra bana gerçekten göz kırpıyor ve içimin nasıl patladığını belli etmemek için yüzümü zorlamam gerekiyor.

"İyi deneme," diye mırıldanıyorum ipi tutarken.

"Hadi ama. Dürüst ol. Beni hep bağlamak istedin, değil mi?"

"Seni susturmak için, evet, susturdum."

Silla bize bir sonraki talimatlarımızı verirken kıkırdıyor. "İtaatkâr mümkün olduğunca az kıyafet giymeli, böylece ipler tam etkiyi elde etmek için tene yaslanmalı. Ne kadarını çıkaracağınız tamamen size kalmış."

Drake şimdi sırıtıyor ve ben soğukkanlılığımı korumakta zorlanıyorum. Dün gece neden bu kadar kolaydı? Özellikle Drake'in dar tişörtünü sıyırıp tüysüz göğsünü ve yontulmuş karın kaslarını ortaya çıkardığını gördüğümde neden birdenbire gerildim?

Lanet olsun, şu inşaat işi ona iyi geliyor.

Sonra, parlak mavi gözleri yüzümdeyken pantolonunun düğmelerini açıyor ve kot pantolonunu yere indirirken bakışlarımı kaçırıyorum, böylece karşımda hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan dar siyah boxer'ından başka bir şey olmadan duruyor.

"Hazırım efendim," diyor alaycı bir ses tonuyla ve ben bir kahkaha atıyorum. "Kesin şunu," diye çıkışıyorum.

"Şimdi sana basit bir kutu kravatı göstereceğim," diyor ve partnerine ön kollarını arkasına nasıl yerleştireceğini gösteriyor, Drake de onun hareketlerini taklit ediyor. Isabel yüzünde muzip bir gülümsemeyle yandan izliyor.

Talimatları karıştırıyorum, etrafımdaki herkesin önünde ipi yerleştirmeyi karıştırıyorum. Çok hızlı gitmiyor ve o kadar da karmaşık değil ama en iyi arkadaşımın çıplak göğsüne ve sırtına dokunurken doğru düşünemiyor ya da doğru işlev göremiyor gibiyim. En az onlar kadar düzgünüm, o zaman neden pantolonumda şişlik var? Odaklanmamı zorlaştırıyor.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Silla masamıza yaklaşırken soruyor, açıkça mücadele ettiğimi görüyor.

"O ümitsiz vaka," diye şaka yapıyor Drake.

"Oh, kesinlikle hayır," diye cevap veriyor, şu anki düğümle mücadele ettiğim yere doğru ilerlerken. O gösterirken daha dikkatli olmalıydım.

"O kadar da kötü değil," diyerek kontrolü ele alıyor ve bana nerede hata yaptığımı göstermeye çalışıyor. Tek odaklanabildiğim şey ona dokunuyor olması.

"Öğrenmeye istekli olmanızdan etkilendim Bay Scott. Buraya sadece kendi kulübünüz için bir uzman bulmaya geldiniz, değil mi?"

"Evet," diye yanıtlıyorum. "Ama yine de biriyle çalışmadan önce biraz daha bilgi sahibi olmak isterim."

"Peki sen benim hakkımda tam olarak ne düşünüyorsun?" diye soruyor çapkın bir gülümsemeyle.

"Çok bilgilisiniz," diye cevap veriyorum.

Drake'in kollarına doladığı ipi daha da sıkıyor ve Drake ipi çekerken bir homurtu çıkarıyor. Sonra uzun tırnaklarını Drake'in kollarındaki ve sırtındaki kasların üzerinde gezdirmesini izliyorum.

"İp cildinizde güzel izler bırakacak..." "Drake," diye cevap

veriyor, ona dönüp bakarak.

"Drake," diye yankılanıyor boğucu bir ses tonuyla. Sonra onun önüne doğru ilerliyor. "Peki ne düşünüyorsun? Bir ara kulübünü ziyaret edeyim mi?"

"Kesinlikle. Size kişisel bir tur vermekten mutluluk duyarım."

"Bunu çok isterim," diyor ve çenem sıkılıyor. Neden herkesle flört etmek zorunda? Dün gece onu karımın bacakları arasında kafasıyla izledim, ama bu başka kadının ona yaltaklandığını görmek kanımı kaynatıyor.

Isabel'e bir bakış attığımda onun yüzünde de aynı tepkiyi görüyorum. Elleri hala Drake'in yarı çıplak vücudunda olan Silla'ya bakarken dudaklarını sıkıca birbirine bastırmış.

Eğer Drake'i tanıyorsam, ki tanıyorum, saat gece yarısını vurmadan önce kulübün özel bir odasında onun adını inletene kadar durmayacaktır. Ama bunu şimdi yapmaz, değil mi?

Gerçekten bazı temel kuralları tartışmalıyız. Aynı hafta sonu hem karımı hem de başka bir kızı becermesine izin veremem. Isabel bundan daha iyisini hak ediyor.

Ama ondan gerçekten bize özel olmasını istiyor muyum? Ve ne kadar süre için? Kaç kere birlikte yatmalarına izin vereceğim? Bunu gerçekten düşünmedim.

"İşte," diye anons ediyor Silla, sanat eserini ortaya çıkarmak için geri çekilirken. Drake'in ön kolları arkadan bağlanmış, ipler büyük pazularının etrafına dolanmış, kordon etine baskı yapıyor ve dürüst olacağım, acı verici görünüyor. Ama *hâlâ* Silla'yla flört ettiğine göre, umarım acıyordur.

Isabel zoraki bir hevesle, "Harika görünüyor," diye yanıtlıyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, yaptığı her şeyi hızla çözdü ve sonra bana baktı. "Şimdi beni bunu yaparken gördüğüne göre, tekrar denemeni istiyorum. İp esareti tamamen senin ve itaatkârın arasındaki bağlantıyla ilgilidir. Birlikte kendinizden geçin. Sana güvenini veriyor ve bu bir hediye. Bunu tekrar denemeni istiyorum, ama bu sefer... dokunduğun adama odaklan. İpe değil."

"Umm..." Kekeliyorum. "Biz sadece arkadaşız."

Bana etkilenmemiş bir ifade veriyor. "Güzel. O zaman bu kolay olmalı. Sana zaten güvendiğini varsayıyorum."

Isabel boğazını temizliyor, ben de sinirlerimi bir kenara bırakıp omuzlarımı dikleştiriyorum ve ipi Silla'dan alıyorum.

"Onu çok sıkı sarmayın. Biraz dolaşım kaybı beklenir, ancak çok rahatsız edici olursa makinistinizle konuşun. Ve yirmi dakikadan fazla bağlı kalmayın yoksa sinir hasarı riskiyle karşı karşıya kalırsınız. Anladınız mı?"

Drake göz kırparak, "Evet, hanımefendi," diye cevap verir.

"İşin bittiğinde... seni gezdirmekten mutluluk duyarım," diyor doğrudan ona gülümseyerek. Onun gözlerinin içine bakışını izlerken azı dişlerim gıcırdıyor.

"Bu harika olurdu!" Isabel araya giriyor ve onların gözleri parlayan küçük bağlantılarını kesiyor. Silla, diğer masalara yardım etmek için izin istemeden önce karıma gülümsüyormuş gibi yapıyor.

Sonra, kafamdaki her sesi susturmaya çalışarak koşum takımını tekrar denerken bir iç çekiyorum. İp Drake'in omuzlarından sarkarken, şans eseri ona doğru bir bakış atıyorum, gözlerimiz hararetli bir bağlantıda buluşuyor. Soğukkanlı bir ifadeyle ipi biraz daha sıkı çekiyorum ve neredeyse sessiz bir homurtu çıkarıyor, hala bana bakıyor.

Sonra bir kez daha çekiştirip göğsünü siyah düğümlerle çevreleyince, hava ciğerlerini tatmin edici bir nefes verişle terk ediyor. Yüzünde tembel bir yücelik ifadesiyle bağlanmaya boyun eğiyor.

İşimi bitirdiğimde Drake neredeyse uykulu görünüyor ve benim bağlarımın Silla'nınkilerden daha sıkı olduğunu fark ediyorum. Geri çekiliyorum ve işimi değerlendirirken Isabel'in yanında duruyorum.

"Çok güzel görünüyor," diye mırıldanıyor sessizce. Gerçekten de öyle. Çok güzel görünüyor.

"Biri beni çözecek mi?" Drake bir süre sonra soruyor ve kendimi aniden girdiğim hipnozdan silkeliyorum. Bana ne oldu böyle?

"Seni böyle bırakmalıyım," diye homurdanarak uzaklaşıyorum. Şu anda sakin kalmaya çalışacak sabrım yok ve ona gözümüzün önünde Silla'yla flört ettiği için ne kadar aptal olduğunu söylemek istesem de Drake'e ne yapması gerektiğini söyleyecek halim yok. Bunu biliyorum ama yine de istiyorum. Ona hükmetmek istiyorum ve bu, şu anda ne yapacağımdan tam olarak emin olmadığım yeni bir duygu.

Gülerek arkamdan seslendi. "Ne yaptım ben?" Ama cevap vermiyorum. Isabel'i onu çözmesi için bırakıyorum, ben de bir içki içmek için bara gidiyorum.

Kural #15: Yabancılar sır vermek için harika insanlardır.

Drake

KEŞKE HUNTER AKLINDAN GEÇENLERI SÖYLESEYDI. O HER ZAMAN

Böyle, somurtarak ve düşüncelere dalarak, kendini hiç ifade etmeden çekip gidene kadar. Bu bende onun damarına basma isteği uyandırıyor ki şu anda yaptığım da tam olarak bu. Onu bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu biliyorum, ama eğer bu konuda bir yetişkin gibi konuşmayacaksa, ben de ona bunun acısını çektireceğim.

Tüm iplerimi çıkarıp masanın üzerine yığdıktan sonra Isabel, "Gidip onu kontrol etmeliyim," diyor. Pantolonumu yukarı çekiyorum ama gömleğimi bir süreliğine çıkarıyorum. Cildim ip yüzünden hâlâ biraz hassas ve kaşınma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Seninle orada buluşuruz," diye cevap veriyorum. Barın olduğu yan odada kaybolmadan önce bana gergin bir gülümseme gönderiyor. Bu kulüp Salacious'a oldukça benziyor. Bir ana oda, çok sayıda küçük oda ve sonunda atölye çalışmalarını ve gösterilerini yapmaları gereken büyük bir oda var. Kulübümüze böyle bir alan ekleyebilmenin yolları üzerine beyin fırtınası yapıyorum.

Ana odayı dev bir röntgenci koridoruna dönüştürdüm, böylece bunu kolayca halledebildim.

"Şu ip izlerine bak. Çok güzeller." Yumuşak eller kollarımı okşuyor ve Silla'nın bir sanat eseriymiş gibi tenimi incelediğini görmek için dönüyorum.

"Teşekkürler mi?" Bir soruyla karşılık veriyorum.

"İpler her deride aynı izi bırakmaz ama seninki mükemmel oldu. Dur sana göstereyim." Telefonunu çıkarıp sırtıma doğrultuyor. Flaş patladığında hoşnutsuz bir ses çıkarıyor. "Buradaki ışıklandırma berbat. Gel benimle. Seni daha iyi aydınlatılmış bir odaya götüreceğim, böylece görebilirsin."

"Arkadaşlarım-"

"Sadece bir saniye sürecek. Solmadan önce iyi bir fotoğraf çekmeliyim."

İçimi çekerek, onu takip etmeden önce kapıya doğru son bir kez bakıyorum. Parmaklarım kollarımda, ipin kaslarımı sıktığı yerlerde oluşan çukurların üzerinde geziniyor. Acı vericiydi ama garip bir şekilde tatmin ediciydi. Neredeyse daha sıkı olmalarını istiyordum. Kendimi kısıtlanmış ve Hunter'ın merhametine kalmış hissetmek hoşuma gidiyordu. Onun ilgi odağı olmayı ve her hareketine o kadar bağlanmayı seviyordum ki kendimi onun elindeki ipin içinde kaybedebiliyordum.

"Yani, o çift senin..."

"Arkadaşlarım," diye yanıtlıyorum sorusunu çünkü tam olarak ne sorduğunu biliyorum. Bunu daha önce kimsenin sormamış olması oldukça komik. Hep birlikteyiz ve sanırım bir çeşit üçlü gibi görünüyoruz. Şimdi fark ediyorum ki kulüpteki pek çok insan muhtemelen öyle olduğumuzu düşünüyor.

"Oh," diye gülümseyerek yanıtlıyor Silla. "Çok güzel bir çift." "Evet, öyleler."

Karanlık koridordaki üçüncü kapıya ulaştığımızda "İşte başlıyoruz," diyor. Loş bir odaya açılıyor ve duvardaki ışıklardan birine vuruyor. Pek aydınlık sayılmaz, kesinlikle diğer odadan daha aydınlık değil. Bir tarafta büyük bir yatak ve diğer tarafta büyükçe bir sandalye ile süslü bir şekilde dekore edilmiş, sanki izlemek için yapılmış gibi. Ve her duvar boyunca aynalar var, ayrıntılı pirinç tasarımlı süslü olanlar.

"Buraya gel," diyor ve beni duvara doğru sürüklüyor. Sırtımı aynaya yaslarken telefonunu tekrar çıkarıyor ve bu sefer flaşsız bir fotoğraf çekiyor. "Mükemmel," diye fısıldıyor. Telefonunu yüzüme tuttuğunda, ipin sırtımda yarattığı karmaşık desenleri görüyorum ama ben onun kadar etkilenmiyorum.

Sonra parmakları tekrar üzerimde. Kalın, dalgalanan kirpiklerine ve sıkı siyah buklelerine bakıyorum. Çok güzel ve eğer isteseydim onu hemen şimdi, burada becerebileceğimi fark ediyorum. Yani... beni bu yüzden buraya getirdi. Bunun ışıkla ilgili olduğuna bir an bile inanmadım.

Kartlarını güçlü oynuyor ve daha önce hiçbir kadın bu kadar uğraşmak zorunda kalmamıştı.

Gözleri yukarı doğru kayıyor ve yüzüme iniyor. "Şu tura ne dersin?" "Beni bir tura mı çıkarmak istiyorsun?" diye soruyorum.

"Sana ne istersen gösteririm," diye cevap veriyor, tırnakları göğüs kaslarımda geziniyor. Sonra dudaklarını göğsüme bastırmak için eğiliyor ve ben aptal, çürümüş şansıma lanet ediyorum. Hayal kırıklığıyla neredeyse homurdanırken başım arkaya sarkıyor.

Ellerimi kollarına koyarak onu nazikçe geriye doğru itiyorum. "Kahretsin, bunu yapmak zorunda olduğum için çok üzgünüm."

"O zaman yapma," diye cevap veriyor, bana doğru geri iterek. Parmakları pantolonumun kemerine asılıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum.

"Silla, inanılmaz derecede güzelsin ve keşke bunu yapabilseydim... ama şu anda biriyle birlikteyim."

"Nerede o?"

Ellerimi saçlarımda gezdirerek "Karmaşık bir durum," diye cevap veriyorum. "Ve dürüst olacağım, ne yaptığımı ya da ne olduğumuzu bile bilmiyorum ama şu anda başka biriyle birlikte olamam."

Omuzları çöktü. "Elbette, sen bir beyefendisin."

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor. "Pek sayılmaz. Aslında, ben lanet olası bir alçağım. Keşke sana ne kadar alçak olduğumu gösterebilseydim ama bu insanlar... bu kişi... benim için önemli."

Gözlerini hafifçe kısarak yüzüme bakıyor ve sonunda gözleri açılıyor ve ağzı bir O şekli alıyor. "Oh... onlar, değil mi? Çift."

İtiraz etmek için ağzımı açtım çünkü bu kabul etmeye hazır olduğum bir şey değildi ama sonra bu kadını tanımadığımı fark ettim. Beni, kulübü ya da herhangi bir şeyi tanımıyor, bu yüzden aslında güvenebileceğim en iyi kişi o.

"Aslında...evet."

Sıkı bir gülümsemeyle başını sallıyor. "İkisi de mi?"

"Hayır... sadece o, sayılır."

"Sayılır mı?"

"Şey... izlemek istiyor," diye ekliyorum yüzümü buruşturarak.

"Ah, sapıkça," diye gülerek yanıtlıyor. "Ama bu onlara ait olduğunuz anlamına gelmiyor."

"Biliyorum, biliyorum. Ama hem *onunla* hem de başkalarıyla yatamam."

Silla'nın kaşları çatılır. "Ne kadar süre için?"

"Sanırım soru da bu."

"Ne zamandır onunla yatıyorsun?" diye soruyor ve ben irkiliyorum.

"Henüz yatmadım."

"Anlıyorum..." diye cevap veriyor meraklı bir ifadeyle, sanki tüm bunları anlamaya çalışıyormuş gibi. İyi şanslar... Ben bile anlamıyorum. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Bu sadece seksle ilgili, değil mi?"

"Doğru."

"Ve bunu yapmak
istiyorsun?" "Elbette," diye
yanıtlıyorum. "Peki... sorun
nedir?"

"Sorun şu ki, bunlar benim en iyi arkadaşlarım ve bunu ben de onlar kadar istiyorum ama bittiğinde ne yapacağım? Ya bu yüzden onları kaybedersem?"

Geri adım atıyor ve düşünceli bir şekilde dudaklarını büküyor. "Ama ya onları kazanırsan?"

"Ha?"

İç çekerek yatağın ucuna oturuyor ve bana bakıyor. "Onları kaybetmek mümkünse, kazanmak da bir o kadar mümkün değil mi?"

"Biz zaten en iyi arkadaşız. Onları nasıl kazanabilirim ki?"

"Ah... bu kadar kalın kafalı olma. Ne demek istediğimi çok iyi
biliyorsun!"

İstiyorum, ama... bu düşünce aklımdan çok uzak. Bu sadece seks. Hunter'ın istediği sapıkça bir şey. Onlara katılacak ya da ilişkilerinde yer alacak falan değilim. Buna ne dendiğini bile bilmiyorum.

"Hayır," diye cevap veriyorum başımı sallayarak. "Bunlar benim en iyi arkadaşlarım. Ve yaptığımız şey sadece seks. Üçlü falan olmayacağız."

"Bunu istemiyor musun?" diye soruyor. Bunu düşünürken gözlerim kısılıyor ve tavana bakıyorum.

Hayır, bunu istemiyorum. Yuva kurmak istemiyorum... Gerçi kuracak olsam, bu Isabel gibi biriyle olurdu.

"Fark etmez. O biseksüel değil. Bu nasıl işe yarayacak ki? İkimiz de onunla mı olacağız?"

Omuz silkiyor.

"Elbette." "Ama bu
onun karısı."

"*Senden* kimi becermeni istiyor?"

Tuş. "İşte ben de bundan bahsediyorum. Karmaşık bir durum ve benim genelde yaptığım seks karmaşık *değil.* Basit bir şey. Bağlılık yok. Bağlanma yok. Kahretsin, çoğu zaman isimlerini bile öğrenemiyorum. Ve ben böyle seviyorum. Bu işin çok fazla hareketli parçası ve endişelenecek

şeyi var."

"Ama yine de yapıyorsun," diye yanıtlıyor. İç çekerek, "Evet" diyorum.

Nedenini sormasını bekliyorum ama onun yerine bilmiş bir gülümsemeyle başını sallıyor. Sanırım bunu neden yaptığıma dair bir soru yok. İstediğim için yapıyorum. Çünkü onları istiyorum.

"Gel hadi. Sapık çiftiniz muhtemelen sizi arıyordur," diyerek beni kapıya doğru çekti.

Kolunu benimkine dolamışken ona gülümsüyorum. "Senden hoşlandım. İyi şeyler söyleyeceğim ve seni Salacious'a götüreceğim."

"Kaliforniya'ya hiç gitmedim," diye yanıtlıyor.

"Pahalı ve kalabalık ama harika plajlarımız var," diye cevap veriyorum. "Ve harika erkekler."

"Belli ki," diyorum ve kapıyı açarken ikimiz de gülüyoruz. Birkaç dakika öncesine göre çok daha iyi bir ruh halindeyim. Ta ki koridordan aşağı bakıp onun deyimiyle *sapık çiftimi* yüzlerinde sinirli ifadelerle beni beklerken bulana kadar.

Isabel gergin bir şekilde dudağını çiğneyerek beklerken Hunter'ın gözleri ben ve Silla arasında dans ediyor.

"Hadi gidelim. Biz gidiyoruz." Hışımla uzaklaşmadan önce homurdanıyor.

"Bekle," diye sesleniyorum, peşinden koşuyorum. Silla'ya dönerek ona çaresiz bir bakış gönderiyorum. "Sonra görüşürüz, tamam mı?"

"Git, git, git," diye cevap verir. "Ama bekle!" Kolumu tutuyor ve elime bir kart tutuşturuyor. "Onları buraya geri getirmek istersen diye" diyor, az önce çıktığımız odaya doğru başını sallayarak.

Elimdeki mat siyah karta bakarak "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Isabel bizi izliyor, kaşlarında bir endişe çentiği var. Bir elimi sırtına koyarak onu Hunter'ın kaybolduğu yere doğru götürüyorum. Ona yetiştiğimizde çoktan kapıyı yarılamıştı.

"Yavaşlayacak mısın?" Kolundan tutarak tersliyorum. "Anlaşma iptal." Homurdanıyor, geri çekiliyor.

"Ne?" Isabel ve ben hep bir ağızdan cevap veriyoruz.

"Drake, biz bunu yaparken sen sahada oynayamazsın. Bu onun için adil değil."

"Ben yapmadım-"

"İkimiz de onunla nasıl flört ettiğini gördük. Çok açıktı."

"Ben herkesle flört ederim Hunter," diye karşı çıkıyorum. Neden birden kendimi en iyi arkadaşım yerine kıskanç bir erkek arkadaşla tartışıyormuşum

gibi hissettim? "Ben uyumadım

herhangi biriyle. O kadar da fahişe değilim."

"Ben senin bir-" Şimdi kelimelerle boğuşuyor, açıkça öfkeli ve elimdeki kartı hissediyorum, o kadar sıkı sıkılmış ki avucumda izler bırakmış.

Kendimi yutkunmaya zorlayarak o odanın ne kadar mükemmel olduğunu hatırlıyorum. Köşede bir sandalye vardı ve şıktı, adi bir otel yatağı değildi. Ve bu çılgın fikre gerçekten bağlıyım, işte başlıyoruz. Şu andan daha iyi bir zaman olamaz.

Kartı ona uzattım. "Bize bir oda verdi. Onunla konuşmak dışında hiçbir şey yapmadım. Bana güvenebilirsiniz. Kullanmak istiyor muyuz, istemiyor muyuz?"

Hunter'ın gözleri aramızda tuttuğum karta odaklanıyor. Sonra yan gözle kocasının yanında sessizce duran Isabel'e bakıyorum. O da sanki patlayacakmış gibi karta bakıyor.

İlk konuşan o olur. "Ben hazırım."

Kalbim biraz daha hızlı atıyor. "Ben de hazırım."

Sonra o da ben de beklerken Hunter'a bakıyoruz. Ve çenesinin gevşemesini, omuzlarının kulaklarından uzaklaşmasını ve kaşlarının arasındaki kırışıklığın dağılmasını izliyorum. Sonunda gözlerimin içine bakarak, "Hazırım," diye cevap veriyor.

ODANIN KAPISINI AÇTIĞIMDA ARAMIZDA HALA GERGINLIK VARDI.

Silla ve ben az önce içerideydik. Isabel içeri giriyor, sanki buranın hayatındaki ikinci erkekle seks yapmak isteyeceği türden bir yer olup olmadığına karar vermeye çalışıyormuş gibi etrafına ve mekanın dekoruna göz gezdiriyor.

"Güzelmiş," diye fısıldıyor, etrafına bakınıyor ve dürüst olmak gerekirse, tüm bunlar benim için biraz fazla rahatsız edici. Garip cinsel karşılaşmalar gerçekten benim tarzım değil. Eğer normal bir kızla birlikte olsaydım, seks öncesi gerginlikleri yok etmek için hemen fiziksel bir şeyler yapardım. Ama bu şu anda bizim için bir seçenek değil.

Hunter izlemek istiyor ve bir bakıma bunu düzenlemek istediğini de biliyorum. Ya da en azından dün geceden anladığım bu. Eğer bunu yapacaksak, onun şartlarına göre olmalı. Ve bir dereceye kadar Isabel'in. Ve daha az bir dereceye kadar da benim.

Silla beni buraya sürüklediği için *hâlâ gömleksizim, bu* yüzden Hunter'la yüzleşirken gömleğimi şifonyerin üzerine fırlatıyorum. "Şimdi ne yapmalıyız?"

Odayı keşfetmeye devam ederken cevap vermiyor, çekmeceleri ve dolapları açıp neler sunduklarını inceliyor. Her zamanki gibi prezervatif ve kayganlaştırıcıların yanı sıra kelepçe ve yastık gibi bazı temel oyuncakları fark ediyorum.

Sonra bir dolabı açtı ve müzik seti alıcısına benzeyen bir şey görünce şaşırdım. Hunter bile şaşkınlığımı paylaşıyor. Sonra buranın neden bu kadar garip olduğunu anlıyorum. Ana odadan gelen müziği duyamıyoruz, yani aslında sessiz.

Hunter birkaç düğmeyi deniyor ve bir süre sonra tavandaki hoparlörlerden müzik çalmaya başlıyor. Şarkının ne olduğunu anlamam birkaç dakikamı alıyor ama şarkıcı devreye girdiğinde hemen "Stand by Me" olduğunu anlıyorum. Klasik, romantik ve boğucu bir şarkı ve yatağın yanında gergin bir şekilde duran Isabel'e bakıyorum.

Hunter kravatını gevşetiyor ve gömleğinin kollarını sıvıyor. Çenesini kaldırmış, kalın kirpiklerinin arasından beni izliyor ve bir sonraki sözlerini bir emir gibi söylüyor.

"Karımla dans et."

Isabel'e doğru bakarken tahrik içimde bir patlama gibi patlıyor. Tek kelime etmeden ona doğru bir el uzattım.

Yüzünde bir gülümseme beliriyor. Sonra elini benimkine koyuyor ve onu bedenime doğru çekmeme izin veriyor. Bir o yana bir bu yana sallanmaya başladığımızda elim sırtından aşağı kayıyor, müzik bizi taşıyor. Ve enstrümantal köprüye geçildiğinde ışıklar kararıyor. Hunter rahatça dolaba yaslanıyor ve ben onu kollarımın arasında sımsıkı tutup gözlerinin içine bakarken bizi izliyor. Ve müzik solmaya başladığında, başka bir şarkıya geçiyor. Bu sefer Marvin Gaye'den bir şarkı.

"Öp onu," diye odanın yanından bir ses geliyor ve ben çoktan ağzımı onunkine doğru eğiyorum. Aradaki mesafeyi kapatıyor ve ayak parmaklarının üzerine kalkarak ağzımı kendi ağzıyla yakalıyor.

Ve birbirimize dokunduğumuz anda, tüm gerginlik eriyip gidiyor.

Ağzı istekli ve sıcak, dili benimkine doğru kayıyor ve bunun sadece üçüncü öpüşmemiz olduğunun farkındayım, ama şimdiden çok doğal geliyor, sanki bunu yapmak için yaratılmışız gibi. Ellerim sırtından aşağı kayıyor, belinde durup onu daha yakına çekiyorum, böylece pantolonumdaki kalınlığı hissedebiliyor. Bana ne yaptığını bilmesini istiyorum.

"Giysilerini çıkar, Red," diye emrediyor Hunter ve ben başımın üstünden bakınca onun şimdi büyük sandalyede rahatladığını ve şehvet dolu, kapüşonlu bakışlarla bizi izlediğini görüyorum. Isabel tereddüt etmiyor. Parmakları çoktan pantolonumun düğmesini arıyor ve ben onu izlerken alt dudağımı ısırıyorum.

Bu güzel kadını on yıldır tanıyorum. Neredeyse her gün hayatımdaydı ve her anına hayranlık duysam da ona hiç böyle bakmamıştım, buraya geleceğimizi ve bunu bu kadar çok isteyeceğimi hiç tahmin etmemiştim.

Parmakları karnımı sıyırırken her nefes bir mücadele gibi geliyor. Fermuarımı indirdiğinde bakışları yüzüme doğru kayıyor. Yumuşak, masum yeşil gözler önce bana, sonra da kocasına bakıyor, sanki onun iznini bekliyormuş gibi. Kocası başıyla hızlıca onaylıyor ve onun pantolonuma uzanışını izlerken dudaklarını yalıyor. Elini sertleşmiş sikimin etrafına sarıp, ona daha fazla erişim sağlamak için pantolonumu bacaklarımdan aşağı doğru iterken yüzüm şaşkınlıkla irkiliyor.

Beklediğimden daha sıkı sıkıyor; tatlı, sessiz Isabel'in sıkı bir tutuşu var ve başını acımasızca çekiştiriyor, acı ve zevkin karışımından dolayı homurdanmama neden oluyor. Ve gözleri hâlâ benimkilerle kilitliyken sikimi bırakıyor, elini yüzüne götürüyor ve avucunun içinde ıslak bir çizgi yalıyor, uzunluğuma geri vermeden önce kayganlaştırıyor.

"Siktir," diye inliyorum, elini tabandan uca daha kolay kaydırırken.

"Sertleşti mi Red?"

"Evet," diye yanıtlıyor boğucu bir ses tonuyla.

Birkaç vuruştan sonra, sanki başka bir şey yapmak istiyormuş gibi endişeli görünmeye başlar. Sonunda başını çeviriyor ve omzunun üzerinden sandalyede oturan kocasına bakıyor.

"Ne yapacağını biliyorsun bebeğim," diyor ve kalbim daha sert atmaya başlıyor. Tereddüt etmeden önümde yere eğiliyor, dizlerinin üzerindeyken sikime ancak yaklaşıyor, bu yüzden uzanması gerekiyor. Saçlarını yüzünden çekiyorum, böylece dilini sikimin başının etrafında döndürmesini izleyebiliyorum.

Dilinin hareketleriyle göğsümden gelen her inilti ve homurtuyu çıkarırken ağzım bir karış açık kalıyor. Beni ağzına çekip boğazının sıcaklığına buyur ettiğinde, yukarı bakmak gibi bir hata yapıyorum.

Ve onu Isabel'i değil, beni izlerken buluyorum. Gözlerimiz uzun bir an boyunca buluşuyor ve yutkunmak için kendini nasıl zorladığını, sonra alt dudağını nasıl ısırdığını fark ediyorum. Isabel sertçe emerek dikkatimi çekiyor ve ben tekrar ona bakıyorum, o yumuşak pembe dudaklar şişman sikimin etrafına sarılmış. Bu hayatımda gördüğüm en güzel şey.

"Kahretsin, bu işte çok iyisin Isabel. O güzel küçük boğazından aşağı boşalmak istiyorum."

"Henüz değil," diye bağırıyor Hunter sandalyeden.

Ben de hızla sikimi ağzından çektim çünkü onun fark ettiğinden çok daha yakındım. Şimdi bile, ne kadar durdurmaya çalışsam da ucundan döl sızıyor.

"Yatağa uzan, Isabel. Dört ayak üzerinde dur ve yüzünü bana dön." Onun basit komutları yaptığımız her şeyi çok daha şehvetli hale getiriyor. İtaat ediyoruz ve ödüllendiriliyoruz.

Hızla ayağa kalkıyor ve beni tükürükle kaplı sikimle orgazmın eşiğinde bırakıyor. Hunter'ın dediğini yapıp elleri ve dizleri üzerinde yatağa tırmanırken ikimiz de gözlerimizle onu takip ediyoruz. Küçük, tatlı, kitap sever Isabel'in tam bir cadaloz olduğu ortaya çıktı.

"Şimdi elbiseni onun için kaldır," diyor Hunter, öne doğru eğilerek, sesinde ince bir boğuklukla, yavaşça ve kasıtlı olarak talimatlar verirken.

Isabel elbisesini benim için kaldırıp solgun poposunu ortaya çıkardığında ağzım kuruyor. Talimatlara ihtiyacım yok ama yine de bekliyorum. Ona doğru bakarken, sanki çözülecekmiş gibi göründüğünü fark ediyorum. Hâlâ kendinden emin ve baskın ama biraz da heyecanlı.

"Ona git," diyor, sesi o kadar cılız ki artık konuşmakta zorlanıyormuş gibi geliyor.

Aceleyle pantolonumu ve boxerımı çıkarıp prezervatif almak için yan masaya yürüyorum. Prezervatifi takarken ıslak amının pis görüntüsünün tadını çıkarıyorum. Sonra arkasındaki yerine geçiyorum. Üzerinde bacaklarından aşağı kolayca kaydırdığım ince bir külot var.

Sonra sikimin başını amına doğru itiyorum, ama henüz içine girmiyorum. O söyleyene kadar. Ve bana işkence etmek için uzatıyor, bunu söyleyebilirim.

Uzun bir bekleyişten sonra bakışlarımı yüzüne kaldırdım. O ve ben birbirimize bakarken aletim karısının içine doğru ilerliyor. Aramızdaki göz teması yoğun ve yeni, daha önce hiç hissetmediğim bir şey

Hunter'ın gözlerini daha önce de görmüştüm ama mevcut durum göz önüne alındığında bunun farklı olması mantıklı. Ayrıca yüz ifadesinde beni heyecanlandıran bir şey var.

Onun şehvet dolu bakışlarında yıkanırken kanım kulaklarımda yüksek sesle pompalanıyor. Ve bir an için istediğinin sadece bu deneyim değil, ben olduğumu hayal ediyorum. Ve sonunda gırtlaktan "Sik onu," diye mırıldandığında, yemin ederim ki içine hevesle gömüldüğüm sadece Isabel değil.

Kural 16: İki orgazm bir orgazmdan daha iyidir.

Isabel

DRAKE IÇIME ZORLA GIRERKEN PARMAKLARIM ÇARŞAFLARI TIRMALIYOR.

Ve bir anda... Drake ve ben seks yapıyoruz. Bu nasıl oldu? Ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan bir açıyla tekrar çarptığında ve bir sonraki nefesim vücudumu hışırtılı bir inilti içinde terk ettiğinde merak ediyorum... bunu neden daha önce yapmadık?

Bakışlarımı tekrar kaldırdığımda, gözlerim sandalyeye tünemiş bir şekilde beni izleyen Hunter'ı buluyor. İzlerken hiç de rahatlamış görünmüyor ve acaba istediği şey bu muydu? Peşinde koştuğu uçurumu ona biz mi veriyoruz? Şu anda her an o koltuktan fırlayacakmış gibi görünüyor ama kapüşonlu bakışları ve ağır nefes alıp verişi bundan keyif aldığını gösteriyor. Gözlerinde bir vahşilik var ve benim yüzümle Drake'inkiler arasında dans ediyorlar.

Drake şiddetle içime girerken kafamdaki tüm mantıklı düşünceler uçup gidiyor, amımın duvarları onun etrafında kenetleniyor. Alnım yatağın şiltesine düşerken çiğ, gırtlaktan gelen bir inilti göğsümden dışarı çıkıyor.

"Daha fazla," diye haykırıyorum, o da itişlerini yavaşlatıyor, her birini kemiklerimi neredeyse sarsan şiddetli bir vuruş haline getiriyor, ama Tanrım... iyi hissettiriyor. Her biri zevk ve acının karışımı olan bir inilti daha çıkarıyorum.

Hunter odanın diğer ucundaki yerinden, "Ona sert davranabilirsin," diyor. "Bundan hoşlanıyor."

"Öyle mi?" Drake cevap veriyor ve sonra saçıma bir yumruk atıp beni dikleştiriyor, böylece ağzı yanağıma dayanıyor. "Bu şimdiye kadar siktiğim en iyi amcık, biliyor musun?" diye fısıldarken hâlâ derinlere gömülü. Tekrar itiyor. "En iyisi."

Kolumu geriye sararak boynuna doluyorum ve dudaklarını kendime çekiyorum, ağzının tadına bakmak için çaresizim - o tatlı kelimelerin tadına bakmak için ölüyorum. O da beni hararetle öpüyor, alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor, içime girerken ağzıma karşı mırıldanıyor. Bir anlığına, şehvetimizin içinde dolanırken, kocamın bizi izlediğini neredeyse unutuyorum. Sadece biz varız - ben ve Drake - ve bu yanlış ya da tuhaf hissettirmiyor. Doğru hissettiriyor.

Sonra Hunter'ın gözlerini üzerimizde hissediyorum ve içimden yeni bir heyecan dalgası geçiyor. Onun burada olduğunu bilmek hoşuma gidiyor, sanki o da bunun bir parçasıymış gibi.

Drake vücudunu benimkinin üzerine koyup tekrar içime girerken, uyarı vermeden Drake'in hamleleri kesiliyor ve sırtüstü çevrilip bacaklarımdan çekilerek yaklaştırılıyorum. O hareket ederken bacaklarım etrafını sarıyor ve gözlerinin içine bakıyorum, beni sikerken yüzünü görebilmek hoşuma gidiyor. Bunun olduğuna hâlâ inanamıyorum ama ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey bu.

Kalçalarını acımasızca sürerken iri vücudu benimkini yutuyor: vücudumu ateşe veren sert, morartıcı itişler.

"Durma," diye haykırıyorum bacaklarımdaki kaslar tutmaya başlarken.

"Hiç durmak istemiyorum," diye mırıldanıyor sessizce, o kadar sessiz ki Hunter muhtemelen duymuyor.

Hızlı bir ritim tuttururken uzanıp yüzüne dokunuyorum, parmaklarımı yüzüne dökülen kalın, omuz hizasındaki saçlarında gezdiriyorum. Gözlerimiz buluştuğunda aramızdaki elektrik yükseliyor, o kadar yoğun bir bağ ki kalbim bu yoğunluk karşısında parçalanıp çatlıyor. Bu adama ne kadar değer verdiğimi fark ediyorum - bir arkadaştan daha fazlası olarak. Daha önce hissetmeme asla izin vermediğim duygular. Daha önce hiç isim vermediğim duygular.

Bununla birlikte, yükseliyorum. Vücudum onun etrafında kenetleniyor, zevk her damarda dalgalanıyor. Bu tempoyu sürdürüyor, ben dünyayı sarsan bir orgazmın içinden inlerken bitirmeme izin verecek kadar uzun süre dayanmak için açıkça mücadele ediyor.

Uzuvlarım onun etrafında gevşediğinde, uzun bir iniltiyle titreyip aramızdaki prezervatifi doldurmadan önce son bir kez daha içime giriyor. Rahatlayıp göğsünü benimkine yasladığında, kendi hızlı nefeslerini düzene sokmaya çalışırken kalbinin hızla attığını hissediyorum.

Cennette bir bulutun üzerindeyim. Artık yeryüzünde değilim.

Kocamın sesi beni tekrar yüzeye sürükledi. "Onu bana getirin."

Gözlerimi açıp Drake'e bakıyorum, sıcak bedenini benimkinden çekip beni yataktan ustalıkla kaldırıyor ve beni bekleyen kocamın yanına taşıyor. Hâlâ sandalyesinde oturuyor, pantolonunun fermuarını açmış ve sikini dışarı çıkarmış beni bekliyor.

Onun kollarında olmak için içgüdüsel bir istek duyuyorum. Ona *ihtiyacım var* ama Drake'in şefkatli dokunuşunu da kaybetmek istemiyorum. Hunter'a sarılmadan önce Drake'in dudaklarından son bir öpücük alıyorum. Sanki arkadaşının tadını dudaklarımdan öpmeye çalışıyormuş gibi aç bir şekilde ağzımı alıyor. Beni sertçe kavrıyor ve ben de aynısını yapıyorum, boynunu tırmalıyorum, kendimi onun sert uzunluğuna bırakırken kucaklaşmamızı derinleştirmeye çalışıyorum.

İçime kaydığı an, hep birlikte inliyoruz. Sonra, birbirimizin ağzını yalarken onu içimde tutarak orada dinleniyorum.

"Seni o kadar çok seviyorum ki," diye homurdanıyor öpüşürken. "Ben de seni seviyorum," diye karşılık veriyorum.

Onun zevkini, dokunuşunun rahatlığını ve tanıdıklığını, bu adamın kollarındayken hissettiğim ev ve güvenlik duygusunu istiyorum. Hunter'ı bedenimin ve ruhumun içinde istiyorum çünkü o buraya ait. O benim kalbim kadar benim bir parçam. Ve beni sıkıca kavrayışından, gözlerimin içine büyük bir sevgiyle bakmasından onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum. On yıllık ilişkimizde bir an bile bir şeylerin eksikliğini hissetmedim. Ne sevgi, ne ilgi, ne şehvet ne de arzu. Hunter evlendiğimiz gün tüm ruhunu bana teslim etti ve ben de onu kendi ruhum gibi sımsıkı tutuyorum.

"Seni becermesini izlemek çok ateşliydi, Red," diye mırıldanıyor ağzıma karşı, ben onun sikinin üzerinde aşağı yukarı kayarken. Sözleri içimde bir ateş yakıyor ve hızlanıyorum. "Kızımın ne kadar iyi olduğunu görmesini istiyorum. Bu amcığın ne kadar mükemmel olduğunu."

Kucağına biraz daha sert otururken bir inilti çıkarıyorum. Beni daha hızlı hareket ettirirken parmakları kalçalarıma saplanıyor, ta ki ben kendimi yeniden hızlanmaya başladığımı hissedene kadar, zevk omurgamı aydınlatıyor.

Aleti içimde titremeye ve ürkmeye başladığında dudaklarımız birbirininkinden zar zor ayrılıyor ve ben ikinci orgazmımda çığlık atıyorum, başka bir şiddetli doruğun coşkusunu kovalamak için kalçalarımı ona doğru sertçe sürtüyorum.

Hunter ve ben nefesimizi tutana kadar kemiklerim pelteye dönmüş gibi

hissediyorum. Sonunda ayağa kalktığımda, gözleri

ve neye baktığını görmek için dönüyorum, ama daha farkına varmadan, zaten biliyorum.

Drake gitti.

Kural #17: Kimse pusuda bekleyenleri sevmez.

Drake

EĞER IÇTENLIKLE SÖYLEDIKLERI "*Ben"* IÇIN BURADA KALACAĞIMI DÜŞÜNDÜLERSE.

Seni seviyorum, yanılıyorlar. Düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım var. Ve bir içkiye. Barlar ve içki limitleri için Tanrı'ya şükürler olsun. Burası bunu doğru yapıyor.

Kızgın değilim. Acı çekmiyorum, üzülmüyorum ya da kıskanmıyorum.

Sadece kafam karışık. Ve dürüst olmak gerekirse, biraz gerginim. Çünkü bu iyiydi. Hem de çok iyiydi. Şimdiye kadar yediklerimin en iyisi. Ve bunu kıyaslayabileceğim çok şey var. Seks sırasında hiç Isabel'le hissettiğim kadar çok şey hissetmemiştim. Elleri yüzümdeydi ve mükemmel vücudunu kollarımda hissediyordum. En son ne zaman biriyle yattığımı ve hemen onunla tekrar yatmak istediğimi hatırlamıyorum.

Uzun zaman önce kendimi bu yaşam tarzına bırakmıştım. Anne gibi, oğul gibi. Evimizde neredeyse bir döner kapı vardı ve o kadar çok erkeğin gelip gittiğini gördüm ki, okula gitmek için hazırlanırken uyandığımda mutfakta kahve içen başka bir yabancıyla karşılaştığımda şaşırmayı bıraktım.

İçlerinden bir ya da ikisine bağlanacak kadar aptal olduğum zamanlar oldu. İçlerinden birkaçı tekrar çalmak için geri geldi ve beni hamburger yemeye götürmeleri ya da bira ve sigara almaya gittiklerinde benim de onlarla gitmeme izin vermeleri için onlarla konuştum. Sonra onlar da diğerleri gibi ortadan kaybolurlardı ve anneme Hank, Steve ya da Brent'in ne zaman döneceğini sorduğumda yüzüme gülerdi. Ne kadar boktan

insanlar olduklarına dair bir şeyler söylerdi.

Hunter Isabel'le tanıştığında, onun yaşaması gereken hayata doğru vals yaptığını ve benim de kendi hayatıma doğru vals yaptığımı biliyordum. Evli bir adamdı. Sonsuza kadar aynı kadını sevmekten memnun olan biriydi. Ona her zaman yeteceğini bilecek kadar kendine güvenen. Hayatından çıkıp gitmesinden korkmadan ona bağlanabilecek kadar cesur.

Ve Silla'nın bana odanın anahtarını vermeden önce söylediklerini düşünmeden edemiyorum. Onlarla birlikte *olmak* hakkında. Bu gerçekten bir seçenek değil. Biz öyle değiliz. Kendimi asla onların ilişkisine dahil edemem çünkü çok geçmeden kıskançlık Hunter'ı çıldırtır. Zaten onu delirtmediğinden emin değilim. Yani... az önce beni karısını sikerken izledi ama bundan çok daha fazlasıydı.

Isabel ve benim bu kadar yakınlaşmamamız gerekiyordu. Bu kadar samimi olmamalıydık. Tatlı konuşmalar ve dokunaklı hisler olmadan sadece basit bir cinsel sevişmeye bağlı kalmalıydık.

Barda yanımdaki koltuğa oturmak için yaklaştığını hissettiğimde tanıdık sesi "Hey," diye mırıldanıyor. Yerine otururken kısa bir an için ona bakıyorum ama yüzünde her zamanki sakin ve soğukkanlı ifadesi var. O sandalyede oturup bizi izlediği zaman hariç. Sakin değildi. Düpedüz vahşi görünüyordu.

"Hey," diye cevap veriyorum.

"Kaçmana gerek yoktu," diyor, ben de omuz silkerek geçiştiriyorum.

"Senin anına müdahale etmek istemedim. Üzerime düşeni yaptığımı düşündüm." "Senin rolün mü? Drake..."

"Ne demek istediğimi biliyorsun dostum. Ben iyiyim. Sorun yok, değil mi?"

Barmene bir içki için el sallarken, "Sorun yok," diye yanıtlıyor. "Isabel nerede?"

"Hâlâ odada. Gelip seni tek başıma bulmamı istedi."

"Ah," diye cevap veriyorum, ona yan gözle bakarken yüzümde çarpık bir gülümseme beliriyor. Bu açıdan, koyu kahverengi gözlerindeki ışığın parıltısını yakalıyorum ve bakarken yakalanmamak için hızla başka tarafa bakıyorum.

"Evet, sanırım konuşmamızı istiyor."

"Eminim bu konuda heyecanlanmışsındır," diye şaka yapıyorum.

Barmen önüne buzlu bir burbon koyarken derin bir iç geçiriyor. Büyük bir yudum almadan önce "Mest oldum," diye mırıldanıyor.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordum. "Olanlar hakkında."

Dişlerini sıkarken çenesinin tıkırdadığını görmek için dönüyorum. Onun için neredeyse üzülüyorum çünkü herhangi bir şey hakkında konuşmaktan gerçekten nefret ediyor, ama kelimenin tam anlamıyla

bunu kendi başına getirdi. En başta bunu isteme cesaretini göstermiş olması bile başlı başına bir mucize.

"Harika hissediyorum, Drake. Tam da istediğim şeydi."

Başımı sallayarak öne doğru bakıyorum ve bunu söylediğini duyduğumda hissettiğim hayal kırıklığı ve heyecanın garip karışımını bastırıyorum. Bir yandan, neredeyse beğenmediğini söylemesini istiyordum. O zaman başka seçeneğim kalmazdı ve her şey eski haline dönerdi. Ve eğer sevdiyse, o zaman muhtemelen Isabel'le tekrar birlikte olma fırsatım olacaktı ki bu da beni mutlu edecekti.

Hayatımda hiç bu kadar parçalanmamıştım.

"Beğenmediysen bir daha yapmamıza gerek yok-" Başımı ona doğru çeviriyorum. "Beğenmediğimi kim söyledi?"

"Bu konuda çok çelişkili görünüyorsun. Biter bitmez bir maraton koşucusu gibi oradan kaçtın. İçimden bir ses senin bu işe pek hevesli olmadığını söylüyor."

"Hoşuma gitti. Hoşuma gitti. Hayır... bayıldım. Ayrıldım çünkü kendimi evliliğinize davetsiz misafir gibi hissetmek istemedim."

"Drake, sana daha *önce de* söyledim... Davetsiz misafir değilsin. Sen *asla* davetsiz misafir."

"Biliyorum, ama ben-" "Hayır, değilsin."

"Hunter-"

Dönüyor, omzuma sert bir el koyuyor, parmakları boynuma tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor, sikimi pantolonumun içinde zıplatacak kadar bastırıyor. Keşke bu herif böyle şeyler yaptığında bana ne yaptığını bilseydi. Ama o kadar hetero ki; karısını becerirken boynuma dokunmanın, kulağıma nefes almanın ya da gözlerimin içine bakmanın benim için nasıl tehlikeli olabileceğini görmüyor. Bunu asla göremeyecek.

Ona bakarken azı dişlerimi sıkıyorum. O kara gözlerdeki samimiyet, ne kadar derin olduklarıyla beni rahatsız ediyor, sanki kendimi onlarda kaybedebilirmişim gibi. "Ne dediğimi anladığını sanmıyorum, Drake. Biz senden kal. Bir dahaki sefere, lütfen... kal."

Ona ters ters bakarken kaşlarım çatılıyor. Isabel'le sevişmesini izlemek için kalmamı mı istiyor? Bu hiç mantıklı değil. Ayrılmamdan memnun olacağını düşünmüştüm, bu hiç de beklediğim bir tepki değildi.

"Bir dahaki sefere?" Yüz ifadesini izleyerek soruyorum.

Eli hâlâ omzumda, parmakları hâlâ boynuma bastırıyor ve iç çekerken hafifçe sıkıyor. "Bana bunu tekrar yapmak istediğini söyle."

İsteğinde yüklü bir şey var, tam olarak kavrayamadığım bir şey daha var, ama tereddüt ettiğimi düşünüp teklifini geri çekmeden önce sorusunu yanıtlamak için çok hevesliyim. "Tekrar yapmak istiyorum," diye cevap veriyorum.

Sonunda elini çekti ve omuzlarım çöktü. İçkime doğru dönüp onu alırken bunu belli etmiyorum. Burbonundan arta kalanları buz dolu bardağın içinde döndürüyor. "Bu sana garip gelmedi mi? Beni onunla görmek?"

"Garip bir şekilde...hayır."

"Ya da ne kadar hoşlandığımı söylediğimi duymak. Ondan ne kadar hoşlandığımı."

Kıkırdıyor. "Beni k o r k u t m a y a çalışmayı bırak, Drake. Beni rahatsız etmedi."

"Anlamıyorum dostum. Eğer başka bir adamın ona dokunduğunu düşünseydim..." Düşündükçe yumruklarım sıkılıyor.

"Ama sen sıradan bir adam değilsin."

"Biliyorsun bugün onunla bazı kurallar hakkında konuştuk," diyorum ona bakarak.

"Bana o söyledi."

"Ve sen yokken asla bir şey yapmayacağız." "Biliyorum."

Tekrar bana doğru dönüyor ama bu kez eli omzumdan uzak duruyor. "Drake, bu senin onunla birlikte olmanla ilgili değil. Benim izlememle ilgili. Bu kısım seni rahatsız etmedi mi?"

Bir an düşündüm, ama bu kolay bir cevaptı. Yine de bunu duymaya hazır olup olmadığından emin değilim. Neyse... siktir et. "Beni hiç rahatsız etmedi. İzlemenden gerçekten hoşlandım."

Yutkunuyor, gözleri yüzümde kalıyor. "Güzel."

Bu doğru. İzlemesine bayıldım ama keşke izlemekten fazlasını yapsa diyemiyorum. Buna kesinlikle hazır değil. Çünkü bir kez işin içine girdiğinde, bu artık sadece basit bir fantezi olmaktan çıkıyor. O zaman tamamen başka bir şey olur.

Kural #18: İyi olanlar her zaman hindistan cevizlerini hatırlar.

Isabel

"NEREDEYIZ BIZ?" UYKUMDAN UYANIP GERINIRKEN HALSIZCE SORUYORUM Hunter'ın tişörtünü derme çatma bir yastık gibi kullanarak arka koltuğa geçti.

"Kentucky'de bir yerde," diye cevaplıyor Drake. Hunter direksiyonda, ki bu komik çünkü ben uyuyakaldığımda kesinlikle yolcu koltuğundaydı. Gerçekten kendimde değildim herhalde. İki erkekle yatmak insanı gerçekten yoruyor sanırım.

Ben kimim?

Ailem beni şimdi görebilseydi, diye düşünüyorum gülerek, dün gecenin anısını yeniden yaşarken bugün onuncu kez yüzüm kızarıyor. Bir gecede iki erkekle birlikte olan bir kız olduğumu bile bilmiyordum. Yoksa insanlar beni böyle mi algılıyor? Ben böyle yetiştirildiğim için mi kendimi mütevazı ve sessiz biri olarak görmeye şartlanmıştım?

Ailem mütevazı üst-orta sınıf muhasebecilerdi ve ben onların tek çocuğuydum. Ama sanırım ben bile pişmanlık duydum çünkü çocukluğum çoğunlukla görmezden gelindiğimi ve fırçalandığımı hissederek geçti. Hiçbir zaman aşırı şefkatli ya da özenli olmadım, sevgi ve şefkat rol modellerimi romanlarda buldum. *Küçük Kadınlar* ve *Emma* olarak başlayan romanlar, kısa sürede *Tavan Arasındaki Çiçekler* ve *Uyuyan Güzel'in Sahiplenilmesi'ne* dönüştü. Sahip olduğum her kötü merak ve kirli düşünce içimde derinlerde gömülü kaldı ve yatağımla şiltem arasındaki boşluk sayabileceğimden daha fazla müstehcen aşk romanı sakladı.

Kütüphaneye ve ikinci el kitapçılarına yaptığım sayısız gezi nedeniyle herkes benim çok bilgili ve zeki olduğumu düşünüyordu ama gerçeği sadece kütüphaneci biliyordu. Bilgili olduğum doğruydu. Ereksiyon halindeki bir penisi tanımlamak için kullanılan pek çok eklektik terim konusunda bilgiliydim.

Hunter ve Drake'in önünden ilk kez geçtiğim gün, popüler bir aşk serisinin üçten yediye kadar olan kitaplarını, ellerinde sekizden on altıya kadar olan kitaplardan herhangi birinin olması umuduyla iade ediyordum. Umutsuzca bir vuruşa ihtiyaç duyan bir bağımlı gibiydim.

Sonra kendi alfamla tanıştım. Bana keşfetmek istediğim her şeyi gösterebilecek ve istediğim şey için kendimi asla sapkın gibi hissettirmeyecek bir adam. İlk günlerde sinir bozucu bir şekilde bir beyefendi gibi davransa bile. Tanıştığımızda sadece on yedi yaşındaydım ve o zamanlar benimle konuşmaya başlamasına rağmen, bana dokunmadan önce o zaman ile on sekizinci doğum günüm arasındaki dört ay boyunca beni bekletti.

Ve sonra benimle seks yapmadan önce bir altı ay daha. Onun için bir şeytandım. Ve sanırım beni bir işkence olarak bekletmekten hoşlanıyordu. Hunter her zaman acı çektirmeyi sevmez ama kontrolü elinde tutmayı sever.

Bunun büyük bir kısmı çocukluğundan geliyor. Onun ev hayatının benimki kadar rahat olmadığını biliyorum. Bana tacizci babasından bahsetmişti. Hunter ve ben istikrarlı, sevgi dolu bir yuva için yanıp tutuşuyorduk ve bu tamamen farklı nedenlerden kaynaklanmıyordu. Birbirimizi bulduğumuz için şanslıydık, böylece ikimiz de büyürken arzuladığımız sevgi ve ilgiyi paylaşabildik.

Ama bazı şeyleri fark ediyorum. Fark etmemek için kör olmak lazım. Bazen Drake'e bakışını. Drake başka bir erkekle birlikte olmaktan bahsettiğinde çenesinin nasıl sıkıldığını. Uzun süre boyunca, arkadaşının açık cinselliğinden biraz rahatsız olduğu için bunu görmezden geldim, ama şimdi her şeyi farklı görüyorum. Tüm bu düzenleme, kocama belki de bu rahatsızlığın yargılamadan değil, kıskançlıktan kaynaklandığını belirtmek için beni kaşındırıyor.

Drake'i bu kadar özgürce yaşayabildiği için kıskanıyor. Ya da asla sahip olamayacağı en iyi arkadaşından bir parça alan erkekleri kıskanıyor.

Ya Hunter bunca zamandır kendini gizliyorsa? Beni korumak için bu duyguları bastırıyorsa. Evliyse cinselliğini tam olarak keşfedemez.

Ama ben istiyorum. Tanrı aşkına, onun en iyi arkadaşıyla seks yaptım.

Eğer bu kapıyı açmanın, hatta sadece göz atmanın zamanı geldiyse, şimdi tam zamanı.

Drake, Hunter'ı güldüren bir şey söylüyor ve hızlıca bakışıyorlar ama Hunter'ın gözleri sık sık olduğu gibi Drake'in yüzünde kalıyor.

DRAKE IKINCI YATAK ODASINDA KAYBOLURKEN "BAKIN, IKI YATAK" DIYE ŞAKA YAPIYOR.

Nashville'deki kiralık evimizin yatak odası. Bir daire kiralamak daha iyi bir seçim gibi göründüğü için seyahatin geri kalanında otelleri tercih etmedik. Gerçi bana sorarsanız... bu ikisi arasında sıkışıp uyumak hiç de kötü değildi.

Hunter pelüş kanepeye uzanıp başını koltuğa yaslarken, "Çok yorgunum," diye cevap veriyor.

"Değilim," diye hevesle cevap veriyorum.

"Tabii ki değilsin. Yol boyunca uyudun."

Çünkü dün gece ikiniz beni epey çalıştırdınız... Bunu söylemek *istiyorum*. Ama söylemiyorum. Olanlar hakkında henüz bu kadar rahat konuşamayız. Ayrıca, böyle şeyler söylemek normal hissettiriyor, sanki bunu her zaman yapıyormuşuz gibi, ki yapmıyoruz. Bu bir ilişki değil. Bu bir fantezi. Ama şehirdeki bu ikinci kattaki dairenin penceresinden dışarı bakarken,

Bir an için bunun neye benzeyeceğini hayal ettim. Drake evliliğimizde. Artık sadece Hunter'ın yanında uyanmak yok, ikisinin yanında uyanmak var. Her gece ve her gün, üçümüz olabilirdik.

"Hadi gidip eğlenceli bir şeyler yapalım. Sıkıldım," diye sızlanıyorum kanepede yarı uyanık yatan Hunter'a yaklaşırken.

Bir kolunu yüzüne kapatıp kısık bir inilti çıkarıyor ama ben onu nasıl canlandıracağımı çok iyi biliyorum, bu yüzden kalçalarını kavrayıp hafifçe aşağı doğru bastırıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyor kolunun altından.

"Seni uyandırmaya çalışıyorum."

Ben bu sefer biraz daha sert vururken göğsünden alçak bir uğultu yükseliyor. "Hiç havanda değil misin?" diye soruyor.

Eğildim ve yüzümü boynuna gömdüm. "Hayır." Sonunda kolunu yüzünden çekip ellerini arkamda gezdiriyor.

Sonra Drake'in kaybolduğu yatak odasının kapısının çarpıldığını duyuyoruz. "Ne oluyor lan?" diye bağırıyor.

Korku içinde yatak odasına bakarak telaşla doğruluyorum. En büyük korkularım hamamböcekleri ya da gizli kameralar, ama beni şaşırtan Hunter sadece gülüyor.

Başımı ona doğru çeviriyorum. "Bu kadar komik olan ne?"

Drake sonunda kocaman gözleri ve ağzı açık bir şekilde kapıda beliriyor. "Ne yaptın lan sen?" diye soruyor Hunter'a bakarak.

Hunter'ın kahkahası daha da artıyor. "Ne buldun, Drake?"

Açıklama beklerken kafam ikisi arasında dans ediyor. "Yok bir şey...

sadece duvardaki garip kancaları fark ettim ve

çok ilginç bir tezgah."

Hunter neredeyse uluyor ve ben de koltuktan sıçrayarak kalkıp Drake'in odasına koşuyorum. Köşede, ortasında yüksek bir kısmı ve iki yanında daha alçak birer çıkıntısı olan büyük bir deri bank var.

"Git ve şu dolabı aç," diyor Drake ve ben de odanın diğer ucundaki duvara dayalı büyük dolaba doğru koşuyorum. IKEA'dan alınmış gibi görünüyor, beyaz ve modern, buzlu camı kaplayan çiçek desenli hoş bir kâğıt. Kesinlikle çok sayıda kırbaç, ip ve kelepçe barındırmasını bekleyeceğiniz bir şey değil.

"Hunter, bir seks zindanı mı kiraladın?" Drake soruyor ve bu manzara karşısında yanaklarım anında kıpkırmızı oluyor. Ve aynı zamanda, önümüzdeki iki geceyi burada... bu iki adamla geçireceğimi fark ettiğimde kalçalarım birbirine yapışıyor.

"Zindan mı?" Onlarla oturma odasında buluşurken sordum. "Zindana benzemiyor. Çok güzel."

Hunter gülmeyi bıraktıktan sonra, "Evet, hoşuna gideceğini düşünmüştüm," diye cevap veriyor. Koltuktan kalkıyor ve elini belime dolayarak bana yaklaşıyor. "Kendime engel olamadım. İlanı gördüm ve bunun iş için iyi olabileceğini düşündüm... araştırma."

"Araştırma," diye yankıladım onu tuhaf bir gülümsemeyle.

"Ah, salıncağınız varmış!" Drake ana yatak odasından sesleniyor ve ben de görmek için hızla koridora çıkıyorum. Odanın ortasında sallanan büyük siyah bir seks salıncağı var. Ayrıca duvara monte edilmiş bir Aziz Andrew haçı ve köşede üzerinde bir delik olan küçük bir koltuk var.

Birdenbire, bu dairede içeri girdiğimizde fark etmediğim şeyleri fark etmeye başladım. Oturma odasındaki şezlong belli ki kitap okumak için yapılmamış ve duvarlardaki süslü kancalar da dekoratif değil.

Salacious açılalı sadece birkaç ay oldu ve artık pek bir şey yüzümü kızartamıyor ama birdenbire sessiz bir odada bu

İki... kanım kaynıyor olabilir.

Üçümüz birlikte sessizce durmuş, iyi stoklanmış ve ustalıkla tasarlanmış seks zindanına bakıyoruz ve her şey biraz fazla geliyor.

"Araştırmaya başlamadan önce biraz yiyecek... ve belki biraz alkol alma şansımız nedir?" Ben soruyorum ve Hunter gülümseyerek cevap veriyor. Beni göğsüne doğru çekerek şakağıma bir öpücük konduruyor.

"Hadi biraz yemek yiyelim, Red. Daha sonra enerjiye ihtiyacın olacak."

DRAKE'I PAKET YAPTIRMAYA GÖNDERDIK VE HUNTER KANEPEDE UYUYAKALDI,

Görünüşe göre sıradan biriymiş, cinsel modifikasyon yokmuş. Kendimi daireyi kurcalamakla meşgul ediyorum. Müstehcen Airbnb'lerin var olduğunu bile bilmiyordum. Şirketin geleceğinde şimdiden bir Salacious BnB görebiliyorum. Çiftlerin bir saat yerine bir haftalığına gelebileceği, bunun gibi odalarla dolu sapıkça bir tatil köyü.

Ön kapı açıldığında çekmecedeki çeşitli iplere göz atmanın tam ortasındaydım. Daha masaya koymadan Drake'in kollarındaki Hint yemeğinin kokusunu alıyorum. Elinde şüpheli bir şekilde içkiye benzeyen bir çanta daha var.

"Açlıktan ölüyorum," diyorum sıcak, lezzetli kokan paket servisi açarken.

"Üç kutu var. Sadece üzerinde *X* işareti olanı alma," diye yanıtlıyor bir şişe tekila ve bir şişe yeşil margarita karışımı çıkarırken.

"Margarita karışımı mı?" Gülerek soruyorum.

"Sek sevmiyorsun. Bu iyi değil mi?" diye cevaplıyor, şişeyi okuyarak. "Bu organik."

Şişeyi alırken sırıtmamak için kendimi zor tutuyorum. "Bunu benim için mi aldın?"

"Evet," diyor omuz silkerek. "Hunt ve ben sadece birkaç kadeh içeceğiz." "Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, yanaklarımda aniden beliren kızarıklığı gizlemeye çalışarak. Drake daha önce de benim için böyle şeyler yapmış mıydı? Ben şimdi mi Ne kadar düşünceli olduğunu fark etmedin mi? Her neyse, iyi hissettiriyor.

Yüzümde utanmaz bir sırıtışla, Drake'in benim için aldığı karışımı kullanarak kendime buzlu bir margarita yapıyorum. Sonra, beyaz bir strafor kapıp

ve bir çatal alıp yemeye başlıyorum. Kahvaltıdan beri bir şey yemedim ve bu köri harika kokuyor.

Ama daha pirinç kaplı lokmayı ağzıma götüremeden Drake onu elimden kapıyor. Pirinç tezgâhın her tarafına uçuyor ve ben şok içinde ona bakıyorum.

"Bu ne içindi?" Bağırıyorum.

"*X işaretli* kutu *değil* dedim!" diye cevap veriyor öfkeyle.

"Tanrım, özür dilerim," diye kekeliyorum, kendimi aniden rahatsız hissediyorum. Daha önce bana hiç bağırmamıştı ve az önce yüzümdeki mutlu sırıtış eriyip gitmişti. Arkamda, Hunter'ın kanepeden kıpırdadığını duyuyorum.

"Neler oluyor?" diye soruyor.

"Iz, içinde hindistan cevizi sütü var" diyor Drake.

Ve anında duraklıyorum, X işaretli olmayan kutuya uzanmanın ortasında. Gözlerim Drake'inkilere kayıyor.

"Hindistan cevizine alerjim olduğunu nereden biliyorsun?"

Yüz ifadesi onu gücendirmişim gibi bir ifadeye bürünüyor. "Her zaman biliyordum. Bunu bana ilk kez birlikte yemek yediğimizde söylemiştin. Lokantadan hindistan cevizli kremalı turta sipariş etmeyi bırakmak zorunda kaldım çünkü her zaman kabuğunu çalıyordun. Gerçekten bunu unuttuğumu mu sandın?"

Olduğum yerde donup kalmışım, ona bakıyorum ve birden boğazıma bir şey batmaya başlıyor ve bu alerjik bir reaksiyon değil.

"Ben... Özür dilerim," diye kekeliyorum ve hızla önümdeki yenmesi güvenli köriye bakıyorum. "Sanırım bunu bildiğini unutmuşum."

Bir an için gerginleşiyor ve Hunter'ın hindistan cevizi olmayan diğer tabağı alırken elini sırtımda hissediyorum. Bana hızlı, gergin bir gülümseme gönderiyor ama başından beri burada bir şey olduğu hissinden kurtulamıyorum... ve bunu daha yeni yeni net bir şekilde görmeye başlıyorum.

Kural #19: Bazen katılmak izlemekten daha iyidir.

Hunter

SEKS ZINDANINI ÇOK ÖNCEDEN PLANLAMIŞTIM.

Karım ve en iyi arkadaşım arasında seks. Rezervasyonu yaparken Isabel ve benim ana yatak odasını kullanacağımızı, Drake'in de sık sık yaptığı gibi boş yatak odası için kendine bir arkadaş bulacağını düşünmüştüm.

Şimdi onu şaplak sehpasına kelepçelenmiş ve siki gırtlağına kadar girmiş olarak hayal ediyorum ve benim sorunumun ne olduğundan emin değilim... çünkü bu görüntü inanılmaz. Yemek için iştahımın olmamasının ve ikisinin arasında gidip gelmemin ve onlara uygun bir şekilde kıyafetlerini çıkarıp sevişmeye başlamalarını söyleyebileceğim anı beklememin tek nedeni bu.

Ama şu anda aralarında garip bir bağ var. Kötü bir şekilde değil, daha çok ciddi bir şekilde. Isabel'in Drake'in hindistan cevizi alerjisini hatırlayacağını neden bilmediğini bilmiyorum. Belki de bu çoğunlukla unutulduğu ve görmezden gelindiği bir çocukluktan geliyordur. Son on yılımı bunu kafasına sokarak geçirdim. Seni sevenler bunu gösterir.

Ve hala, son on yılda benim kadar onun etrafında olan bir adamın onun bir gıda alerjisi olduğunu hatırlamasına çok şaşırmış gibi davranıyor. Eminim en sevdiği filmin *Empire Records olduğunu* bilse çok şaşırırdı. En sevdiği şarkı "Hallelujah" ve en sevdiği dondurma çeşidi de cevizli tereyağı.

Drake onun hakkında neredeyse benim kadar çok şey biliyor. Ve bu hafta itibariyle, o da onu benim kadar yakından tanıyor.

Isabel'in şimdi yemeğini karıştırdığını, margaritasına yemeğinden daha fazla dikkat ettiğini fark ediyorum, bu da onun da gevşemeye çalıştığı anlamına geliyor. Saate bakıyorum ve saatin dokuzu biraz geçtiğini görüyorum.

Drake yemeği bittikten sonra "Duş almam lazım," diye anons ediyor.

"Ben de," diye yanıtlıyor yenmemiş paketini buzdolabına koyarken. Yüzümde yavaş, şeytani bir sırıtma beliriyor.

"Buranın iki yatağı olabilir... ama sadece bir duşu var." Drake banyonun ortasında durdu ve bana baktı. "Gerçekten mi?" Başımı salladım. "Korkarım öyle."

Isabel dudağını ısırıyor ve Drake ile benim aramda gidip geliyor.

"Peki, tamam o zaman. Ne dersiniz hindistan cevizleri? Kirlenmeden önce temizlenmek ister misiniz?"

"Umm..." diye zar zor cevap verebiliyordu ki, adam onu sandalyesinden kaldırıp omzuna atıyor ve koridorun sonundaki banyoya götürüyordu. Acele etmeden kendime bir shot tekila dolduruyorum ve bitene kadar yavaş yavaş yudumluyorum, sıvının boğazımda yanarak ilerlemesine izin veriyorum. İyi maldan önce ısınmalarına izin verme fikrini seviyorum.

"Bu şey çok büyük!" Isabel sesleniyor, kelimeler ağzından çıktıktan sonra kıkırdıyor ve ben Drake'in onu güldürmek için ne yapıyor olabileceğini hayal ederek gülümsüyorum. Onun çakırkeyif kıkırdamalarına bayılıyorum. Benim kızım hafif değildir ama bir kadehten sonra gülüşü ve kahkahası hem tatlı hem de seksi olan yeni bir sevimlilik kazanır.

"Sanırım duştan bahsediyorsun," diye gülümseyerek cevap veriyorum ve kendime ikinci bir shot dolduruyorum.

"Öyleydim," diye sesleniyor.

Suyun aktığını duyuyorum, sesleri boğuluyor, bu yüzden ne dediklerini anlayamıyorum. Ta ki tekrar seslenene kadar, "Üç kişi için yeterince büyük..." Kelimeyi, beni okyanusun derinliklerine çağıran bir siren gibi, boğucu bir şarkı tonuyla çıkarıyor.

Elimdeki bardağın içindeki kehribar renkli sıvıya bakarken olduğum yerde donup kaldım. Onlara katılmalı mıyım? Katılmak istiyor muyum? Bunun sadece bir duş olduğunu varsayarsak... Drake'le aramızdaki sınırı aşmış olur muyum? Biz hâlâ sadece arkadaşız ve birlikte duş almak karakterimize çok aykırı olurdu.

Ama belki de artık sadece arkadaş değilizdir. Onu karımı sikerken izledim. Onunla yatakta yattım ve onu çıplak ve erekte gördüm. Yani... Onunla duşta çıplak olmak bana garip gelmezdi, ama o da aynı şeyi hisseder miydi? Onun duygularına karşı da dikkatli olmalıyım.

Isabel'inkine dikkat et. Onlardan istekte bulunan benim ve ikisini de incitecek bir şey yapmayacağım.

"Bu bir davet miydi?" Banyo sessizleştikten sonra cevap veriyorum.

Drake alaycı bir tonda, "Hızlısın," diye cevap veriyor ve ben de ikinci tekila bardağını yudumlamadan önce gözlerimi deviriyorum.

"Dinle," diyorum oturduğum yerden kalkıp banyoya doğru ilerlerken. "Bu dairede benimle alay etmen için çok fazla kürek ve kırbaç var-" Banyoya ulaştığım anda donup kalıyorum, kelimeler dudaklarımdan dökülüyor, buharın içinden tamamen çıplak Drake'e bakıyorum, dev duşun fayanslarına yaslanmış, su spreyinin altında duran Isabel'e bakarken hızla büyüyen horozunu okşuyor.

Gözlerim vücudunda geziniyor, yan tarafındaki duş başlığından akan suyun geniş gövdesindeki kasların üzerinden süzülüşünü izliyorum. O kadar uzun ki neredeyse başını eğmek zorunda kalacak. Ama gözlerim kafasında değil. Elinin durgun hareketlerinde.

"Geliyor musun?" diye soruyor, sanki bu tamamen normalmiş gibi bana bakarak.

Bana bakıyor... ve eli hala hareket ediyor.

Birdenbire sikim pantolonumun içinde seğiriyor, dolup fermuarıma acıyla bastırdıkça zonkluyor.

"Evet... Sanırım," diye kekeliyorum, gömleğimi çıkarıp lavabonun kenarına düzgünce örtüyorum. Sonra kot pantolonumun fermuarını indiriyorum, sadece kendini okşamasını izlerken ne kadar sertleştiğimi fark edip etmediğini merak ediyorum.

Herkes bundan sertleşir, değil mi?

Tabii ki... herkes gizlice uzanıp ona dokunmanın ne kadar güzel olabileceğini merak etmiyor. Başka bir adamın sikinin kendi elinizde nasıl hissettirdiğini. Tadının nasıl olduğunu.

Kahretsin, omurgamın dibinde bir şimşek çakıyor ve bu düşünceyle sikim seğiriyor.

Ben duşa doğru adım atarken Drake kenara çekiliyor ve ben sıcak su spreyinin altına girerken Isabel'i aramıza sıkıştırıyor. Gerçekten de üç kişinin birbirine dokunmadan durabileceği kadar büyük bir duş ama bunun neresi eğlenceli?

Saçlarımı durularken, mümkün olduğunca sakin kalmaya çalışarak, artık kalçalarımdan çıkan sert uzunluğu gizleme zahmetine girmeden, Drake ellerini Isabel'in ıslak vücudunda gezdiriyor. Adam meme uçlarını cımbızlarken Isabel mırıldanıyor. Onların

Gözleri üzerimde, ikisi de birbirini okşuyor ve okşuyor, dokunmaktan başka bir şey yapmıyorlar ve beni çıldırtıyorlar.

En iyi arkadaşınız ve eşiniz olduğunda üçüncü tekerlek gibi hissetmek garip mi?

"Pekâlâ, siz ikiniz. Kurulanın ve dışarı çıkın. Benimle boş yatak odasında buluşun."

Isabel bana gülümserken dudağını ısırıyor. Sonra duştan çıkıyorum, bir havlu kapıyorum ve kurulanırken kendimi okşama dürtüsüne direniyorum. Önümüzde potansiyel olarak uzun bir gece var... eğer kendimi tutabilirsem.

Hızlıca kurulandıktan sonra onları duşta bırakıp koridordan geçerek boş yatak odasına gidiyorum - tabii ki tekila şişesine de uğruyorum. Odada dolaplara ve çekmecelere göz gezdiriyorum. Bu gece aklımda ne olduğunu biliyorum ama onların hoşuna gidip gitmeyeceğini bilmiyorum. Drake'in tarzı değil.

Bu yüzden daha kolay oyuncaklardan birkaç tane seçtim. Bu sefer delirmeye gerek yok. Çok esnek kırmızı deri bir kürek. Sansasyon için yumuşak deri bir kırbaç. Bu şeylerle ilgili deneyimim kulüp için yaptığım araştırma kadar. Bu henüz Isabel'le denediğimiz bir şey değil, çünkü onu incitmek içimden gelmiyor. Geçmişimde çok fazla travma var, ama Drake bunu yapabilir - eğer isterse.

Sonunda içeri girdiklerinde küreği tutuyorum, hâlâ çıplaklar. Isabel onun arkasında, elleri belinde, çıplak tenini samimiyetle okşuyor ve o anda tuhaf bir şey dikkatimi çekiyor. Tanımlayamadığım bir şey.

Bunca zamandır birbirlerine dokunduklarını gördüğümde kıskanmaktan çok tahrik oluyordum, ama birdenbire birlikte ne kadar rahat olduklarını görünce bu his değişti. Sadece birazcık ama tahrikten kıskançlığa geçiş oldu.

Tereddütten sıyrılıp sessizce odanın içinde ilerliyorum. Isabel'i Drake'in arkasından çekerek banka doğru götürüyorum. Yanakları duştan kıpkırmızı olmuş ve alnında ter damlaları birikmiş olan Isabel o kadar nefes kesici ki onu öpmek için kendime engel olamıyorum. İçgüdüsel olarak kollarımın arasında eridi.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun bebeğim?"

Gözleri tezgahın üzerinde dans ediyor, her iki tarafta baş ve ayağa bağlı dört kelepçe var ve yüz ifadesindeki merak pırıltısını fark ediyorum. Dudakları ayrık, başını sallıyor.

"Drake seni bu banka bağlayacak ve yaptığın tüm pis şeyler için sana şaplak atacak. Kulağa nasıl geliyor?" Kulağına alçak sesle mırıldandım.

Nefesinde hafif bir kesiklik var.

"Sen izlerken mi?" diye soruyor, yuvarlak yeşil gözleri benimkileri buluyor. "Evet, bebeğim. O sandalyede oturup sana çığlık attırmasını izleyeceğim."

Eli beklenmedik bir şekilde sikimi kavrayınca ağzının kenarı kalktı. Dizlerimin bağı çözülürken bir homurtu çıkardım. Aletimi uzun bir süre çekiştiriyor, beni kendisine yaklaştırırken, "İzlerken kendine dokunma. Benim için dayanmanı istiyorum."

Bir hırıltıyla elini kendi elimle kapatıyorum. "Benim pis kızım. Bunun için fazladan bir vuruş alacaksın."

Isabel ve ben birbirimizden uzaklaşırken, Drake'e bakıyorum, ona bakarken dudaklarına dokunuyor, alttakini çimdikliyor ve bana hissetmememem gereken bir şey hissettirecek şekilde yuvarlıyor.

"Ne düşünüyorsun? Bu senin için iyi bir plan mı?" Ona sordum.

Birdenbire kolunu Isabel'e doluyor, yüzünü boynuna gömerken onu kendine doğru çekiyor. Adamın dev vücudu onun küçücük bedenini yutarken Isabel bir çığlık atıyor.

"Sen izlerken bu pis kızı cezalandırmak mı? Benim için zevk olur."

"Güvenli bir kelimeye ihtiyacın olacak Red," diyorum, ama bir kelime önermeme fırsat vermeden sözümü kesiyor.

"Namaste."

Drake hafif bir kıkırdama çıkarırken başımı yana eğiyorum.

"Tamam o zaman." Ben odanın karşısındaki sandalyeye oturduğumda, Isabel çoktan bankın üzerine tırmanmış oluyor. Göbeğini ve göğsünü yüksek kısma dayadıktan sonra dizlerini ve ellerini kolayca alttaki çıkıntılara dayıyor ve Drake onun bileklerini ve ayak bileklerini kelepçelemek için zaman harcıyor. Kelepçelerin her bir kilidiyle kıvranırken yüzünde hevesli bir beklenti ifadesi var.

Sanki sihirli bir şekilde uçup gideceklermiş ve karım sonsuza dek bu seks aletine bağlı kalacakmış gibi, şifonyerin üzerindeki *Şaplak Tezgahı Anahtarları* etiketli küçük tabağa bakıp duruyorum.

Bankta yüzü bana dönük, bu yüzden arka tarafını iyi göremiyorum ama bu görüntü yeterli. Başı ve kıçı erişim için en iyi konumlarda ve hareket kabiliyeti yok denecek kadar az, gözlerindeki müstehcen parıltıdan zevk aldığını söyleyebilirim.

"Nasıl hissediyorsun bebeğim?" Sandalyeden soruyorum.

"İyi hissettiriyor," diye cevap veriyor, bankta kıvranıyor, sesi normalden biraz daha derin ve sessiz çıkıyor. O hazır.

"Kaç tane?" Drake sanki kararları benim verdiğimi zaten biliyormuş gibi soruyor. "Her iki tarafta altışar kişiyle başlayalım."

Drake kendini hazırlarken Isabel'in yumruklarının bankın iki yanında kenetlenmesini izliyorum. Arkasını dönüp raketle sol yanağına arkadan bir şaplak atmadan önce biraz kıçına masaj yapıyor. Gözlerini kaldırıp bana bakarken tiz bir mırıltı çıkarıyor.

Drake geri çekilip tekrar vurmadan önce raketin yüzüyle diğer yanağını ovuyor. Tekrar ciyaklıyor, daha da kıvranıyor.

"Bu bir, bebeğim," diyorum, sesim kendime dokunma ihtiyacıyla gerilmeye başlıyor.

Drake ikinci kez her iki tarafına da vuruyor ve tepkileri aynı kalıyor ama yanaklarındaki ve göğsündeki yeni rengi fark ediyorum.

"Sanırım biraz daha sertini kaldırabilir," diyorum ve yumuşak elini omurgasında gezdirirken önce ona sonra da bana bakıyor.

"Bu pis kız biraz daha sert mi istiyor?" diye soruyor.

Tereddüt etmeden başını sallıyor. "Evet, lütfen," diye fısıldıyor kısık, hırıltılı bir ses tonuyla.

Drake bir sonraki raunt için ona öyle sert vuruyor ki, uzun, gırtlaktan gelen bir çığlık atmadan önce gözlerinde bir korku parıltısı görüyorum, elimi sikimden uzak tutmakta zorlanıyorum. Üç numara için onu tekrar sertçe tokatlarken, ucundan sızıyor, biraz daha zonkluyor.

"İşte benim kızım." Sandalyenin kolunu kavrayarak inliyorum.

"Sanırım tekrar sertleşmesini istiyor," diyor Drake, parmaklarını saçlarına sokmak için vücudunun her tarafına uzanarak. Adam çekerken kadın inliyor. "Sen istemiyor musun?"

"Evet," diye haykırıyor.

Ve vuruyor da, raketin kızın etine çarparken çıkardığı ses beni irkiltiyor. Bu sefer daha yüksek sesle ağlıyor, bacakları her sert vuruşta titremeye başlıyor. Diğer tarafa vurduğunda, sikimin ucundan bir damla döl sızıyor ve kafasından aşağı kaymasını izliyorum.

Sonraki iki raunt bir bulanıklık içinde geçiyor ve ben onun yüzünden başka hiçbir şeye odaklanamıyorum, şehvet ve ihtiyaçla karışık acı ifadesi, daha önce hiç görmediğim vahşi bir özlem bakışı. Ve tam altıya geldiğinde, ona durmasını, daha fazla dayanamayacağımı söylemek üzereydim, ama küreği yatağa fırlatıp çıplak elleriyle kıç yanaklarına masaj yaptığında işinin bittiğini anladım.

Adam onun acıyan etini sıkıca kavradığında irkiliyor ve inliyor ama parmaklarını sevdiği bir noktada gezdirdiğinde yüzündeki ifadeden bunu anlayabiliyorum.

"Hoşuna gitmiş olmalı. Neredeyse damlıyor."

"O zaman sanırım bir orgazmı hak etti. Boşalt onu, Drake."

Kızın arkasında dizlerinin üzerine çöküp dilini kızın klitorisinden göt deliğine kadar gezdirirken bana hınzırca gülümsüyor. Bağırıyor, şimdi kısıtlamalara karşı savaşıyor.

Adam amını yalarken, klitorisini emerken ve dilini içine sokarken beni izliyor. Ama huzursuz bir şekilde kıpırdanmasından anlıyorum ki istediği şey bu değil.

"Ne oldu bebeğim? Drake'in ne yapmasını istiyorsun?"

Dudağını ısırıyor ve kızarmasını gizlemeye çalışarak bana bakıyor ve uysalca "Becer beni" diye haykırıyor.

Gülümsüyorum, ayağa kalkışını izliyorum. "Senin kızın ağzı çok bozuk."

"Evet, öyle. Çok pis," diye cevap veriyorum.

Sanki adamın sikini bulmaya çalışıyormuş gibi biraz daha kıvranıyor.

"Yani, şuna bir baksana," diyor Drake, elleriyle onun kıçını okşayarak. "Küçük bir sürtük gibi bu banka kelepçelenmiş, sik için yalvarıyor."

Dudaklarımı yalıyorum, müstehcen konuşması doğrudan sikime gidiyor.

Ve o devam ederken, neredeyse nefesim kesiliyor. "Neredeyse iki yarağa ihtiyacı varmış gibi konuşuyor."

Isabel hemen cevap olarak mırıldanır.

"Sesi hoşuna gitti, değil mi?" diye soruyor.

"Evet," diye yalvarıyor, doğrudan bana bakarak.

Drake arkasındaki prezervatif çekmecesine uzanırken ben de yerimden kalkıp ona doğru ilerliyorum. Bana gülümsüyor, saçlarını elime aldığımda günah kadar kötü görünüyor, ağzını bekleyen horozuma doğru hareket ettirmeden önce onu dudaklarından öpebilmem için eğiliyor.

"İstediğin bu mu?"

"Evet," diye ağlıyor.

Sağ eli bankın kenarından zar zor sarkıyor ve bacağımı yavaşça hissedebileceği bir yere koyuyorum. Drake kendini yerleştirirken ben de eğilip onu tekrar öpüyorum.

"Çok fazla gelirse bacağıma dokun, tamam mı?"

Bana gizli bir gülümseme veriyor, kabul ederken kalçamı parmaklarının arasında sıkıyor.

Drake'e bakarak, onun sikini hizalamasını izliyorum, aynı anda benimkini dudaklarının halkasından geçiriyorum, ikimiz de onun içine dalıyoruz. Çığlık atıyor, sesi sikim tarafından boğuluyor.

Bu müstehcen bir görüntü, bu güzel kadın aynı anda iki sik birden alıyor. Bunu yapmamam gerekiyordu. Drake'in onu becermesini izlemem gerekiyordu, ama şimdi... onu bu banka bağlanmış olarak gördüğümde, bilinçaltımda bunu başından beri planlayıp planlamadığımı merak ediyorum.

Ağzı cennet gibi, ben boğazını sikerken dili dışarıda ve dudakları ayrık. Tıkandığında geri çekilip çenesini okşuyorum. Eli hâlâ güvenle bacağıma dayanıyor.

"Tanrım, Red. Şu haline bak," diye mırıldanıyorum, Drake'in arkadan ona nasıl sertçe soktuğuna bakarak. "Bu halinle çok güzel görünüyorsun, tıpkı pis bir kız gibi siklerimizi alıyorsun."

"O *bizim* kirli kızımız," diye yanıtlıyor Drake, sesi efordan gerginleşmiş. O bunu söylerken ben de Isabel'e bakıyorum. O da duydu mu? O *bizim,* sadece benim değil. Çünkü o bizim ve ben onun bizim olmasını istiyorum.

Sonsuza kadar böyle kalabilir, bu anı en çok sevdiğim iki insanla paylaşabilirdim. Drake'in gözleri benim üzerimde, parmakları onun yumuşak kalçalarını kazıyor ve onu sikimin etrafında çığlık attırıyor. Acımasız ve çok uyumluyuz ve zevkinizi sadece bir değil, iki kişide bulmanın gerçeküstü bir yanı var. Ve onların da kendi zevklerini bulduklarını bilmek.

Bu anın coşkusundan ya da tatilde ve gerçeklikten uzak olmaktan olabilir, ama aniden onun bizim olmasını istediğimi fark ediyorum. Benim olduğu kadar onun da.

Belki de hep öyleydi.

İticileri hızlanıyor, ben de onun temposuna ayak uyduruyorum, boşalmamı onunkiyle aynı zamana denk getirmeye çalışıyorum. Gözlerinin kapanmasından ve elinin sıkılaşmasından çok yaklaştığını anlayabiliyorum. Ama başaramıyorum.

Bu düşünceyle kontrolümü kaybediyorum, boğazının arkasına her şeyi boşaltıyorum, o bana bakarken sikimi dilinin üzerine boşaltıyorum. Gözyaşları yanaklarından süzülürken yutkunuyor ve ben de çenesinden aşağı süzülen damlaları siliyorum. Arkasında, Drake hâlâ yavaşça itiyor.

Ağzından uzaklaşarak yanağını okşuyorum ve dünyanın en harika kızına sahip o l d u ğ u m gerçeğine hayran kalıyorum. Ve en iyi arkadaşımın

da buna sahip olmasını istiyorum.

Kural #20: Denemekten zarar gelmez.

Drake

I ANIDEN ANLAMAK NE HEPSI VE YAYGARA O HAKKINDA. İZLIYORDUM.

Hunter'ın Isabel'in ağzına boşalması içimde bir ateş yakıyor, kasıklarımda bir cehennem gibi.

Daha önce üçlü ilişkiye girmiştim. Kahretsin, dörtlülerde bulundum ve bir kez... garip bir beşli, ama mesele şu ki, o zamanların hiçbiri bunun kadar patlayıcı hissettirmedi. Bu ikisiyle olan her şey çok farklı.

Ve onu bu bankta bağlı görmek çok iğrenç. Isabel'in gizli bir sapık tarafı olduğunu hep biliyordum ama *bu kadar* sapık olduğunu bilmiyordum. Bu kadar maceracı olmasına bayılıyorum. Onunla yapabileceğim her şeyi yapmak istiyorum.

Bekle... Lanet olası frene bas. Bağlanmamam ya da daha fazlasını istememem gerekiyor. Bu sadece sapıkça, vahşi sikişlerle dolu bir tatil ve sonra Briar Point'e döndüğümüzde, gerçekliğe geri dönüyoruz.

Ama ben onlarla yaşayacağım.

Koridorun hemen aşağısında. Bu anın ve diğerlerinin anıları kafamın içinde yüzüyor. O zamanki koşullara nasıl geri dönebilirim ki? Hunter'ın yemek yediği yemek masasının üzerinde onu eğmekten beni ne alıkoyacak? Ya da Hunter uyurken yatağına girip amını yalamak ve onu uyandıracak kadar yüksek sesle çığlık atmasını sağlamaktan? Cazibesi dayanılmaz olacak.

Lafı açılmışken, Isabel bacakları titremeye başladığında yüksek sesle bir inilti çıkarıyor ve onu becerirken kelimenin tam anlamıyla kendimi kaybettiğimi fark ediyorum. Kendimi kaybetmenin eşiğindeydim.

Ama henüz bitmeye hazır değilim. Artık bu anlaşmanın ne kadar ölümcül olduğunu kabul ettiğime göre, her seferini kalıcı kılmak istiyorum.

Hunter odanın öbür ucundaki sandalyesine geri dönmüş, bizi izlerken bitmiş sikini yeniden hayata döndürmek için okşuyor. Ve aklıma bir fikir geldi.

Karısını sikerken beni izlemek istiyor... O zaman belki daha yakından görmek istiyordur.

Isabel'den çekildiğimde, yüksek sesle, muhtaç bir çığlık atıyor. Ama hızlı hareket ediyorum, şifonyerin üzerindeki kaseden anahtarları alıyorum ve hızla bağlarını çözüyorum. Elleri ve bacakları serbest kaldığı anda üzerime atlıyor, beni öpüyor ve bacaklarını etrafıma sarıyor. Ben de ona sarılmak için can atıyorum.

Bu sadece ikinci birlikteliğimiz ama şimdiden Isabel ve benim birbirimize nasıl uyduğumuzu fark ettim. Sanki birbirimiz için yaratılmışız. Yaptığı her hareketi tahmin ediyorum. Her dokunuş, her öpücük, her an mükemmel.

Ben kimim lan?

Ben bir alçağım, korkak, yapışkan bir erkek arkadaş tipi değilim. Ve onu kucağına bırakmak üzere olduğumu görünce hemen ayağa kalkan kocasının yanına götürürken bunu kanıtlamak niyetindeyim.

"Tut onu," diyorum onu üzerine yatırıp dizlerini benim için açarken. Sonra önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, sikimi onun sıcak amcığıyla aynı hizaya getiriyorum ve içine girmek üzere olduğum yere bakıyorum. Burada duraklıyorum, kıvranıp beklerken onunla alay ediyorum, ama içeri girmeden önce tükürüyorum, tükürüğüm klitorisine iniyor. Parmaklarımla kıvrımlarını nemlendiriyorum, o da daha da kasılıyor ve kıvranıyor. Tanrım, bunu bu kadar çok istemesine bayılıyorum.

Hunter bir eliyle onun bileklerini tutuyor ve başını omzuna yaslarken onu yukarıda tutuyor. Bacakları Hunter'ın bacaklarına dolanmış halde, yine tamamen bizim merhametimize kalmış, kirli arzularımıza büyük bir güvenle boyun eğiyor. Elimi göğsünde gezdiriyorum ve kalbinin dokunuşlarımın altında çılgınca attığını hissediyorum.

Sonra, onu yeterince beklettikten sonra, içine giriyorum. Önce inliyor, sonra sırtı Hunter'ın çıplak bedenine yaslanıyor. Kalçalarım uyluklarının iç kısmına sürtünüyor ama bunun onun için çok fazla olup olmadığını sormak için artık çok geç. Eğer bu yakın temastan rahatsız olsaydı, bunu durdururdu. Çok fazla olup olmadığını bana söyleyecek kadar kontrollü olduğuna güveniyorum.

Onu becerirken yüzünü izliyorum. Şehvetli ifadesi ve kızarmış tenindeki hafif ter parıltısı o kadar güzel ki.

Ama kendimi onun yoğun göz temasından uzak durmaya zorluyorum çünkü bağlanmamaya çalışıyorum, ama gözlerim nerede geziniyor? Doğruca

Hunter'ın yüzü. Muhtemelen beni izlediği içindir. Bacaklarının arasına girip *kalçalarına sürtündüğümde, onu* beceriyormuşum gibi göründüğünü ve hissettirdiğini fark ediyorum. Bunu bilerek mi yapıyorum?

Başka tarafa bakmıyor. Sadece bana bakıyor, ben karısını kucağında sikerken çok tahrik olmuş görünüyor. Bakışları hâlâ yüzümde, aşağı uzanıyor ve klitorisine vuruyor. Kadın çığlıklar atıyor ve uluyor, onu teşvik ediyor, böylece onu açıkça hak ettiği orgazma götürebiliyor.

Birden kendimi cesur hissettim. Şu anda onun kalçasında olan sol elim kaymaya başlıyor. Bunu yaparken gözümü ondan kaçırmak zorunda kalıyorum ama itiş kakışlarımdan kaynaklanıyormuş gibi yapıyorum ve kalçasını kavrayana kadar elimi içeri doğru itiyorum. Ve bekliyorum.

Tepki vermeyince tekrar yüzüne bakıyorum. Ağır ağır nefes alıyor, alt dudağını yalarken ağzını hafifçe aralamış, dişlerinin arasına alıyor.

Bu güçlü bir şey gibi hissettiriyor. Bunu hayal mi ediyorum? Bacağını tutuyorum ve bana bakarken dudağını ısırıyor.

Sonra... parmakları hareket ediyor. Klitorisinden aşağıya doğru kayıyorlar, ta ki dokunuşunun hafif fırçasını sikimde hissedene kadar. Onun amını tutuyor, onun ve benim birbirimize bağlı olduğumuz bu yeri keşfediyor ve bunu yaparken... aslında benim sikimi okşuyor.

Siktir, boşalacağım.

Şehvet dolu bakışları hâlâ yüzümde ve bu kadarı da fazla. "Neredeyse g e l d i m . . . durma," diye sesleniyor Isabel ve içimde bir dalga hissediyorum

Ona o kadar odaklanmıştım ki, Isabel'in zevkini hiç düşünmemiştim. Bu yüzden ritmimi aynen devam ettiriyorum ve Isabel sonunda onun kollarında kenetlendiğinde Hunter'ın eli iki parmağıyla sikimin iki yanında duruyor. Tiz bir iniltiyle, sanki ele geçirilmiş gibi görünen bir doruğa doğru titriyor. Çıplak, terli vücudu kasılıyor ve onu doldurma dürtüsü dayanılmaz bir hal alıyor.

Tabii ki, onu gerçekten doldurmak yerine, aletimi saran prezervatifi dolduruyorum, ama yine de dünyayı sarsıyor. Hunter'ın kalçasını kavrayışım sıkılaşırken orgazmım göğsümden uzun bir homurtu çıkarıyor.

Sonunda onlardan uzaklaştığımda, fazla uzağa gidemiyorum. Kullanılmış prezervatifi hızla çıkarıp çöpe attıktan sonra yatağa yığılıyorum. Hunter ve Isabel'e baktığımda, birbirlerine o kadar odaklanmış olmalarını bekliyorum ki, kendimi yine üçüncü tekerlek gibi hissedeceğim. Bunun yerine, ikisinin de bana baktığını görmekten neredeyse memnun oluyorum.

KENDIMI TEK BAŞIMA BULDUĞUMDA SAAT NEREDEYSE SABAHIN ÜÇÜYDÜ.

Mutfakta, karanlık bir sessizlik içinde, yanımda sadece bir şişe su ile oturuyordum. Hunter ve Isabel sonunda benim odamdaki yataktan kalktılar ve Hunter Isabel'i kendi odalarına taşıdı; eminim Hunter Isabel'i bakımla şımartmıştır ve Isabel çabucak uykuya daldı. O zamandan beri onları görmedim.

Ama uyuyamıyorum.

Alacakaranlık kuşağında falan uyanmış gibiyim çünkü birdenbire kendi hayatımı tanıyamaz oldum. Yaptığımız şeyle ilgili hiçbir pişmanlığım yok ve sanırım sorun da bu. Seks inanılmaz. Tüm bu yolculuk harikaydı. Ama eskiden yaptığım normal şeylerin hiçbirini yapmıyorum.

Uyandığımda onları düşünüyorum. Günümün her saniyesinde onları düşünüyorum. Geceleri... onlar.

Ve sadece Isabel değil.

Ben lanet bir aptalım, hepsi bu. Hunter'dan *çok hoşlandığımı* fark edecek kadar büyüdüğümden beri en iyi arkadaşıma olan bu küçük aşkı susturdum. Arkadaşlığını seviyordum, ama vücudunu da seviyordum. İlgisini. Gülümsediğinde gözlerinin kırışması ve gözlerinin karanlığı. Gerçek Hunter'ı tanıyan, dövmelerini gören ve geçmişinin karanlık sırlarını bilen dünyadaki tek insanlardan biri olmak hoşuma gidiyordu.

Sonra benim aptal kıçım gidip karısını becermeyi kabul etmek zorunda kaldı. Bir an için bile olsa ikisini ayırabileceğimi düşündüm. Aptal kalbimin umutlanmasına izin vermeden bunu yapabileceğimi.

Mesela bu gece. Sınırlarını zorladım. Onu rahat edemeyeceği bir duruma soktum çünkü görünüşe göre ateşle oynamayı seviyorum.

Ve geri çaldı, bu da durumuma hiç yardımcı olmadı.

Her zaman bir şeyleri biraz fazla incelemekle tanınmışımdır. Biseksüel bir erkek olarak, insanları nasıl okuyacağımı gerçekten çok iyi bilmek zorundayım, çünkü birinin ilgisini yanlış değerlendirmek benim için çok kötü sonuçlanabilir. Bu yüzden her zaman dikkatliyimdir.

Ve bu gece olanlar oldukça açık bir işaret gibiydi. Otoyolda dev bir reklam panosuydu. Yanıyordu. Yanıp sönen ışıklarla.

Sikime dokundu, Tanrı aşkına. Dudağını ısırırken bana baktı, sikime dokunurken bacağını kavramama izin verdi. Ben bunu okuyor muyum?

durum doğru mu?

Hunter bununla ilgileniyor mu? *Benimle mi*?

Hayır. Sadece o anın sıcaklığıydı. Muhtemelen bacağına dokunduğumu bile fark etmedi ve kasten sikime dokunmuyordu; sadece karısının amını tutuyordu.

Umutlarını ve hayallerini topla, Drake, seni aptal. Hâlâ olabildiğince heteroseksüel ve bu değişmeyecek. Bu kimsenin suçu değil... Bu sadece böyle.

Koridorda bir kapı açılıyor ve donup kalıyorum. Ayak seslerini duyduğumda, ağır hareketlerinden gelenin Hunter olduğunu anlıyorum ve hemen geriliyorum.

"Hey," diyor halsiz bir şekilde, karanlıkta saldırmayı bekleyen bir kötü adam gibi oturduğumu fark ettiğinde.

"Hey," diye cevap veriyorum. "Uyuyamıyor musun?"

"Biraz dalmışım ama sonra uyandım ve biraz suya ihtiyacım olduğunu fark ettim. Peki ya sen?"

Omuz silkiyorum. "Sadece bir dakikalığına sessizliğin tadını çıkarıyorum." "Her şey yolunda mı?" diye soruyor, beni kuşkuyla izleyerek. "Evet," diye hızlıca cevap veriyorum. "Senin için her şey yolunda mı?"

Başını sallıyor. "Her şey harika."

"Peki ya Isabel?"

Su şişesinden bir yudum alırken kıkırdıyor. "İçeride horluyor, muhtemelen hâlâ gülümsüyordur. Bence bu gece herkesten daha çok eğlendi."

"Uyumadan önce bir şeyler içtiğinden emin oldunuz, değil mi? Her şeyden sonra rahatlaması için ona biraz zaman verdin mi?"

Bir elini kaldırdı. "Onunla ilgilendim, söz veriyorum."

"Güzel," diyorum yavaşça başımı sallayarak, geniş oturma odasının penceresinden şehrin ışıklarına doğru bakarken.

"Biliyor musun... belki bir dahaki sefere, bakım sonrası için orada olabilirsin. Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse."

Çok fazla yorum yapmamaya çalışıyorum. Sadece düşünceli davranıyor. Bakım işleriyle pek ilgilenen biri değilim ama Isabel'le ilgilenmenin kulağa hoş geldiğini de inkâr edemem. "Elbette," diyorum omuz silkerek.

Benim bar taburesinde oturduğum yerin yanındaki tezgâha yaslanırken ortalık sessiz. Üzerimde dar bir boxerdan başka bir şey yokken gözlerimi

öne doğru itti ve karın kaslarının üzerindeki koyu renkli desenlerin göğsüne doğru akmasına izin vermedi.

Sessizliği bozmuyor, bu yüzden önce ben yapıyorum. "Eğer haddimi aşarsam, bana söylersin, değil mi?"

Başını bana doğru çevirdi. "Tabii ki."

"Yani..." Tanrım, bu çok rahatsız edici. "Seninle benim aramda."

"Oh," diye cevap veriyor ve bu gecenin onun için muhtemelen çok fazla olduğunu ve bir daha seks sırasında kesinlikle bu kadar yakınlaşmamam gerektiğini nihayet ifade etmesini bekliyorum. "Haddini aşmayacaksın, Drake. Sorun yok."

Kendimi yutkunmaya zorluyorum. Bu onun için bir şaka mı? Çünkü bunu gerçekten kastetmiş olamaz. Bir kez olsun dürüst olmasını ve garip konuşmaların üstesinden gelmesini istiyorum, böylece geri dönemeyeceğimiz bir yere düşmeyiz. Ama o beni buna zorluyor.

"Hayır... Kesinlikle haddimi aşabilirim, Hunter. Sen heteroseksüel bir adamsın, ben değilim. Her ne yapıyorsak yapmaya devam edeceksek, bana karşı dürüst olmalısın."

Bana doğru döndü. "Bu gece olanlardan mı bahsediyorsun? Drake, iyiydi. Beni rahatsız etmedi."

"Bunun seni *rahatsız etmemesini* istemiyorum. Şu andan itibaren... Ellerimi kendime saklayacağım," diye cevap veriyorum, bu acı verici konuşmanın hiç yaşanmamış olmasını dileyerek.

"Ama ben de ellerimi kendime saklamadım" diye cevap vermeden önce aramızda sessizlik uzuyor.

Ve ağzım kurudu. Az önce itiraf etti. Kelimenin tam anlamıyla sikime bilerek dokunduğunu kabul etti ve buradan nereye gideceğim hakkında hiçbir fikrim yok.

Beni şaşırtan bir şekilde, Hunter sessizliği ilk dolduran kişi oldu. "Evet, ben heteroyum ama seni hayatım boyunca tanıdım Drake. Sana dokunmak beni rahatsız etmiyor."

Nedense ayağa kalkıyorum. Bu konuşma beni çok tedirgin ediyor ve oturmak bana yanlış geliyor. Bu konuda fazla soğukkanlı davranıyor ve şimdi korkarım ki fazla telafi edici davranıyor. Bana istediğimi veriyor çünkü onun fantezisini gerçekleştiren benim. Ve bunu düşündükçe, buna daha fazla dayanamıyorum.

"Sorun da bu Hunt. Bir şeyi sevmekle ondan rahatsız olmamak arasında büyük bir fark var. Ve ben de seni tüm hayatım boyunca, bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayacak kadar uzun süredir tanıyorum ve sende kesinlikle bir şeyler var. Bence sen bundan daha çok rahatsız oluyorsun.

bana söyleyeceksin ve ben de sana söylüyorum... bunu benim için yapmak zorunda değilsin."

"Hadi ama Drake. Bütün bunlar küçük bir dokunuş için mi? Neyin var senin?"

"Şu anda dokunaklı, ama daha fazlası olduğunda ne olacak? Eğer yapmazsan senin için sorun olmadığını nereden bileceğim-"

"Yüce Tanrım. İşte," diye mırıldanıyor ve sonra sessizliğe gömülüyorum çünkü elleri yüzümde ve yumuşak dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Hunter beni öpüyor.

Ellerim yanlarımdan aşağı sarkıyor çünkü bunun olacağını tahmin etmemiştim ve hareket edemeyecek kadar sersemlemiş durumdayım. Neden beni öpüyor?

İlk başta, sadece dudaklar dudaklara bastırılıyor, bir noktayı kanıtlamak için. Bana dokunmaktan gayet mutlu, anlıyorum. Ama saniyeler geçiyor ve ağzı hâlâ benimkinde duruyor.

Çok yavaşça geri çekiliyor, gözlerimin içine bakabilmesi için dudaklarımız arasında yeterince boşluk bırakıyor ama dudakları benimkilerden bir santim uzakta duruyor.

"Sadece bir şeyler denemek istiyorum," diye fısıldıyor, nefesi yüzüme değiyor ve bu sözlerin ağırlığı bir gelgit dalgası gibi üzerime çöküyor. Çünkü sırada ne olduğunu biliyorum.

Beni tekrar öpüyor. Ama önceki garip kısa öpücük yerine dudaklarını ayırıyor ve dilinin ağzımın kenarında kaydığını hissediyorum. Onu içeri almakta tereddüt etmiyorum. Dillerimiz çarpıştığı anda, yemin ederim apartman titriyor. Ya da belki dünya sarsılıyor ya da evren patlıyor. Bilmiyorum ama kozmik bir şey oluyor çünkü en iyi arkadaşım ve ben artık resmen gecenin bir yarısı mutfakta öpüşüyoruz.

Eliyle başımın arkasını kavrıyor ve öpüşmemizi derinleştirirken beni birkaç santim aşağı çekiyor. Dili ağzımın içinde daha fazla yol buluyor, kendi dilime karşı hem sert hem de yumuşak bir his ve dışarı çıktığında, tekrar dalmadan önce dişleri alt dudağımı sıkıştırıyor.

Vay anasını. Bir şeyler denemek istiyordu.

Ellerim hâlâ yanlarımda işe yaramaz bir şekilde asılı duruyor çünkü aniden onlarla ne yapacağımı bilemez hale geldim. Normalde birini öperken ellerimi nereye koyarım... ya da ağzım sikilirken, ki görünüşe göre şimdi durum böyle olacak?

Sonunda onlarla ne yapacağıma karar vererek yanlarına dokunuyorum, parmaklarımı çıplak göğüs kafesinden yukarı ve sırtına doğru kaydırıyorum, onları

Onu daha yakına çekmek için vücudunu.

Sertleştim, çünkü tabii ki sertleştim, ama onun da sertleşip sertleşmediğini merak ediyorum.

Sonunda biraz daha yaklaştığında cevabımı alıyorum. Kalçamda sertifikalı bir tombulluk var ve her saniye daha az tombul ve daha sert büyüyor.

Bunu yaptığında bilmek istediği şey bu muydu? Sonuçtan memnun mu yoksa mahcup mu oldu? Neden şu an kafam bu kadar karışık? Belki de bu Hunter olduğu içindir, bedenimi görmezden gelmek için eğittiğim tek kişi. Ama şimdi beni öpüyor ve uzun zamandır uyuşturduğum tüm duygularım sonunda yeniden canlanmaya başlıyor.

Öpüşme sadece bir dakikadan az sürdü ama o öpüşmede zaman yok gibiydi. Sanki sonsuza kadar sürecekmiş ve hiç zaman geçmeyecekmiş gibi hissettirdi ve o çekilip gittiğinde çoktan boku yediğimi anladım.

Başımdaki tutuşunu bırakıyor ve tekrar sessizliğe gömüldüğümüzde ellerim sırtından düşüyor. Söyleyeceği şeyden biraz korkuyorum ve dürüst olmak gerekirse bunu basit bir "Teşekkürler. İyi geceler."

Ama bakmıyor. Onun yerine bana bakıyor. Sonra da lanet dudaklarını yalıyor.

Bu pislik.

"Yani..." Önce sesimde bir çatlakla söyledim. "Beklediğin bu muydu?"

"Hayır," diye sertçe yanıtlıyor. "Özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Sen üzerinde deney yapabileceğim bir cinsellik laboratuarı faresi değilsin."

Um...evet, öyleyim. Evet, lanet olsun, öyleyim.

Bunu söylemiyorum çünkü bu çok ezikçe olurdu, ama hızlıca başımı sallıyorum. "Özür dileme. Sorun değil. Sen iyisin Hunter. Ben-"

"Evet," diye gülerek yanıtlıyor. "Ben de öyle hissediyorum."

İkimiz de garip bir kıkırdama çıkardık ama bu gerginliği yatıştırmak için pek bir işe yaramadı. Ben de güven verici bir şeyler söylemeye çalıştım. "Çılgın bir hafta oldu. Kafan biraz karışık olduğu için seni suçlayamam. Merak etme dostum. Benim işte. Benimleyken asla endişelenmene gerek yok."

Öfkeyle gülümsüyor. "Endişelenen sen değil miydin?"

Kahretsin, öyleydim. "Şey... Artık değilim."

"Güzel," diye cevap veriyor ve o karanlık gözler yüzüme odaklanıyor. Kulağa çok klişe gelebilir ama gözleri bana evim gibi geliyor. O karanlık

Uçuruma benzeyen irisler hayatımdaki tek sabit şey oldu, bu yüzden Hunter her şeyin yolunda olduğunu söylediğinde, her şeyin yolunda olduğunu biliyorum.

Tüm dünyam ekseninden kaymış gibi hissetsem bile.

"Biraz uyumalıyım," diyorum mutfaktan bir adım atarak. Ayrılık şu anda tek sağlam seçenek gibi geliyor. Ayrıca, şortumun içindeki bu tuğla parçası gitmeden önce onunla bir şeyler yapmak istiyorum. Ve bunu yaptığımda ne düşüneceğimi çok iyi biliyorum.

"İyi geceler Drake," diye mırıldanarak uzaklaşmamı

izliyor. "İyi geceler Hunter," diye cevap veriyorum.

Sonra, sesini yatağıma kadar taşıyorum, bir süre sonra orada uyuyakalıyorum, bunu yaparken dudaklarımdaki tadını sürekli yalıyorum.

Kural #21: Asla sadece bir öpücük değildir.

Avcı

DRAKE'I ÖPTÜM.

Bir adamı öptüm. En iyi arkadaşım Drake'i.

Hâlâ yatağımda uzanmış, dün geceki olayları, *tüm* olayları tekrar yaşıyorum. Bu geçici anlaşmanın o kadar da geçici olmasını istemediğimi fark ettiğim an gibi. Çünkü Drake'in Isabel'le daha fazla birlikte olmasını istiyorum. Onu *paylaşmak* istiyorum.

Koridorun karşısında Isabel duşta ve Drake bu sabah erkenden üye olduğu spor salonu zincirine kaçtı. Bu da beni burada düşüncelerimle baş başa bırakıyor.

En iyi arkadaşımı bir deney olarak kullanmak istememiştim ama erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığımı görmek için kullanmak isteyeceğim başka kimse yok. Garip olan şu ki, hayatım boyunca başka bir erkeğe ilgi duymadım. Çekici bir vücudu ve güzel bir yüzü takdir edebilirim ama bir erkeği çıplak görmek hiç ilgimi çekmedi. Birini becerme düşüncesi de daha önce hiç iştahımı kabartmamıştı.

Ama o öpücük. O lanet öpücük.

Belki de Drake haklıdır. Bu hafta, seks kulübü sahibi günlük hayatlarımızdan bile daha çılgın ve seks dolu geçti. Aşırı seks kafamı kurcalıyor. Hepsi bu.

Isabel çırılçıplak odaya girip saçlarını havluyla kuruladığında, gördüğüm manzara karşısında bir hırıltı çıkarıyorum. İçimdeki tüm düşünceleri siliyor.

meme ve kalça görmenin yaygın olarak yaptığı gibi. Bak... tamamen düz.

Yanından geçerken bileğinden yakaladım. "O güzel kıçını b u r a y a getir." Onu kucağıma çekiyorum ve boynunu öperken sevimli bir kıkırdama çıkarıyor.

"Bugün değil, Bay Scott."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Lanet olsun, tarih neydi? Ayın on beşi... ortası. *Lanet olsun*.

"Kahretsin, reglin bugün başladı, değil mi?"

"Evet," diye cevaplıyor yüzünü buruşturarak.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Şimdilik iyi, ama birkaç saat içinde kendimi otoyolda çiğnenmiş sakız gibi hissedeceğimi biliyorum."

"Neye ihtiyacın var? Sana çay, çorba ya da başka bir şey getirmemi ister misin?"

Kucağıma sarılıyor. "Hayır. Ama bu gece kulübe gitmesem olur mu? Sanırım akşamı Netflix ve pizzayla geçirmeyi tercih ederim."

"Elbette bebeğim." Boynunu tekrar öpüyorum, çilekli şampuanının tanıdık kokusunu içime çekiyorum. Regl seksi beni rahatsız etmez, ama Isabel reglinin ilk gününde oldukça hasta olur. Bu yüzden ayda bir gün onun mütevazı hizmetkârı oluyorum.

Tamam, gerçekçi olalım. Ayın her günü onun mütevazı hizmetkârıyım, ama daha çok ayın on beşi ile yirmisi arasında.

"Ben içeri girdiğimde ne düşünüyordun? Aklında çok şey varmış gibi görünüyordun."

Ağır bir iç geçirdim. Isabel'le aramızda hiçbir zaman sır olmamasını istiyorum. Eğer başka biriyle öpüştüğüm için bana kızacaksa, bunu ondan saklamaktansa öfkesini almayı tercih ederim. O yüzden içimi döküyorum.

"Sana bir şey söylemem gerek."

Gerildi, beklerken bana bakıyordu. Ben de zaman kaybetmeden söyleyiverdim. "Dün gece Drake'i öptüm."

Birden ayağa fırladı ve kocaman gözlerle bana baktı. "Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Sabah üç civarı, sanırım." Tepkisini beklerken yüzümü buruşturuyorum.

"Nedenini sorabilir miyim?"

"...bir deney," diye yavaşça cevap veriyorum.

"Peki o deney nasıl gitti?" Ses tonu her kelimenin üzerinde sanki dikkatli davranıyormuş gibi duruyor. Sesinde öfke değil, merak var.

Başım arkaya düşüyor ve yatak başlığına çarpıyor. "Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum."

"Tamam, geri çekil. Öpüşmeden önce ikiniz ne yapıyordunuz?"

"Mutfakta oturmuş konuşuyorduk. Dün gece olanlar hakkında. Seks sırasında bana dokunduğunda haddini aştığı için çok endişeliydi."

"Ama sen de ona dokundun," diye yanıtlıyor.

Bunu fark etti mi? Pek emin değildim. Her şey o anın sıcaklığıyla oldu.

Cevap vermiyorum; sadece omuz silkiyorum.

"Yani ona sorun olmadığını söyledin... seks sırasında sana dokunduğunu?" "Evet, söyledim ama bana inanmadı. Ben de kanıtladım."

"Onu öperek."

"Evet."

Bir an için hiçbir şey söylemiyor, sadece beni incelerken dudağının içini çiğniyor.

"Kızgın değil misin?"

Başını iki yana sallıyor. "Bu hafta onunla yaptıklarımı düşünürsek, bu benim için biraz ikiyüzlülük olur."

"Bu farklıydı, Iz."

"Biliyorum... ama dürüst olmak gerekirse, bunu yapmana sevindim." "Memnun mu? Neden?"

"Çünkü..." Sözleri uzuyor ve düşündüğü şeyi ifade etmek için ne kadar gergin olduğunu anlayabiliyorum.

"Sadece söyle, bebeğim. Ne düşünüyorsan." "Bu seçeneği keşfettiğini gördüğüme sevindim."

"Erkekleri mi kastediyorsun?"

"Drake'i kastediyorum."

Gözlerim bir an onun yüzünde takılı kalırken, hafızamda en yakın arkadaşıma ilgi gösterdiğim herhangi bir olayı hızlıca tarıyorum ama bir şey bulamıyorum.

"Bir şeyleri kaçırıyormuşum gibi hissediyorum," diye mırıldanıyorum.

Eğilip yanağıma dokunuyor. "Ben sadece on yıldır etrafınızdayım ve siz bunun iki katı süredir birliktesiniz, belki de bu yüzden sizin göremediğiniz şeyleri görüyorum."

"Ne gibi?"

Gülümsüyor. "Drake'in sana sırılsıklam aşık olması gibi."

"Ne?" Güldüm. Sonra biraz daha gülüyorum çünkü bu çok saçma. "Isabel, erkeklerden hoşlanıyor olması *her erkeği* istediği anlamına gelmez."

Bana sert bir bakış atarken başını eğiyor. "Hunter, ben ciddiyim. Fark etmediysen, muhtemelen uzun zamandır onun etrafında olduğun için buna alışmışsındır. Ama ben görüyorum. Eminim herkes görüyordur."

"Biz sadece arkadaşız..."

"Evet, biliyorum. Ama yine de en iyi arkadaşına aşık olabilirsin."

"Aşık mı?" Şok içinde cevap veriyorum. "Aynı Drake'ten bahsediyoruz, değil mi? Adam her yıl takvimdeki gün sayısından daha fazla kişiyle yatıyor. Birine bağlanmak ya da biriyle eşleşmek gibi bir derdi yok. Drake aşık olmaz, Isabel. Hadi ama..."

Benimle tartışmaya zahmet etmiyor ama yüzündeki ifade yeterince şey anlatıyor. Sıkı dudaklı yüz ifadesi ve yumuşak gözleri, sadece kendimi duymamı beklediğini gösteriyor.

Bekle bir dakika... O haklı mı? Drake'in bana karşı hisleri mi var? Ve bu yüzden mi başka biriyle yuva kurmuyor?

Uzun bir iç çekiş daha yaptım. "Ve onu öptüm! Aman Tanrım..." İnledim.

"Evet..."

"Siktir."

"Bu yüzden sordum... o küçük deney nasıl gitti?" Onu
öpmekten hoşlanıp hoşlanmadığımı soruyor. Tekrar yapıp
yapmayacağımı.

Bu çok fazla. Bunun sadece yerine getirilen sapıkça bir fantezi olması gerekiyordu ve şimdi karımdan evliliğimizi en iyi arkadaşıma açmasını istemeyi ve ardından en iyi arkadaşımı cinsel bir şekilde düşünmeyi düşünüyorum ve bu noktada hangi yolun yukarı olduğunu bilmiyorum.

"Hunter?" diye soruyor, ben cevap vermeyince.

"Hoşuma gitti," diye kekeledim. "Gerçekten hoşuma gitti, çok sertleştim ve bittiğinde biraz hayal kırıklığına uğradım."

Gülümsemesini bastırmaya çalışırken alt dudağını sertçe
ısırıyor. "Sadece bir öpücüktü," diye ekliyorum.

"Biliyorum. Ama belki..."

Aman Tanrım. Yüzündeki yaramaz ifadeyi sevmedim. Şu anda tüm bunların benim için biraz fazla olduğunu anlamıyor mu?

"Belki bu gece kulüpteyken... bir öpücükten daha fazlası hakkında ne hissettiğini görebilirsin."

"Hayır," diye çıkıştım. "Hayır. Bunu düşünemem bile. Ayrıca... ya yanlış bir fikre kapılırsa? Onu incitmek istemiyorum."

Yine bana bakıyor, sanki tüm cevaplar ondaymış gibi ve gerçekçi olalım, muhtemelen öyledir. Ama ne olduklarını bilmekten korkuyorum.

"Bebeğim, yanlış fikrin ne olduğundan emin değilim. Ve senin de bildiğini sanmıyorum."

Bu sözleri kafamda evirip çevirirken cevap vermiyorum. Sonunda kucağımdan inip bavulundaki en rahat kıyafetleri çıkarıyor, saçlarını topuz yapıyor ve oturma odasına götürmek üzere yan masadaki müstehcen aşk romanını kapıyor.

Bu arada ben de kulübe gitmek için hazırlanmalıyım. En iyi arkadaşımla ikinci aşamaya geçebileceğim ya da geçemeyeceğim bir yere.

ARABADAN INDIĞIMIZDE DRAKE YINE SESSIZDI. BIR ŞEY SÖYLEMEDI.

Yol boyunca tek kelime etmedi ve bunun dün gece olanlar yüzünden olduğunu biliyorum. Ama aramız gergin olduğunda bile genelde gevezelik eder. Sanırım bu farklı bir gerginlik.

Bu gece gezeceğimiz kulübün adı Pitch ve hayır, beyzbol temalı bir seks kulübü değil. Bu isim ışıklandırmaya atıfta bulunuyor. Kulübün çoğu zifiri karanlığa gömülü.

Mario adında bir adamla buluşacağım, kendisi kulübün ortaklarından. Bizim gibi bu kulüp de bir ekip tarafından işletiliyor ve bu hafta gezdiğimiz tüm kulüpler arasında beni en çok heyecanlandıran burası. İçeri girdiğimizde lobinin Salacious'a çok benzediğini fark ediyorum. Siyah perdeler ve bir kadının bizi karşılamaya hazır durduğu küçük bir alan.

"Pitch'e hoş geldiniz. Üye misiniz?"

Podyuma çıkarken kravatımı düzeltiyorum. "Saat 10'da Mario ile bir toplantım var."

"Hunter," diye sesleniyor derin bir ses, uzun boylu, yakışıklı bir adam siyah perdenin arasından belirirken. "Seni kameralarda gördüm."

"Mario," diye cevap veriyorum, elini sıkarak. Bulunduğumuz daha gergin kulüplerin aksine, arkadaş canlısı ve biraz rahat, sinirlerimi biraz yatıştırmaya yetiyor.

"Bu senin... ortağın olmalı?" diye sorarak Drake'e doğru bir el uzattı.

"Drake Neilson benim bir arkadaşım. Salacious'un inşaat müdürü ve benimle birlikte kulüpleri geziyor."

"Tanıştığıma çok memnun oldum Drake," diyor Mario, o parlak beyaz dişleriyle ona gülümseyerek ve bu manzara karşısında benim dişlerimin sıkıldığını hissediyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diye cevap veriyor Drake her zamankinden biraz daha az hevesle. Drake her zaman insanları seven biri olmuştur, bu yüzden bugün onda bir şeyler olduğunu söyleyebilirim.

"Benimle gelin, size bir tur attırayım."

Mario'yu kulübe kadar takip etmeden önce Drake'e temkinli bir bakış atıyorum. Karşılığında verdiği ifade okunamaz ve benim zevkime göre biraz fazla soğuk.

"Pitch dört ana alana ayrılmıştır: barın ve bazı masaların bulunduğu ana kat ve kiminle konuştuğunuzu görmek için bol miktarda aydınlatma ve ardından üç karanlık odamız var."

Girdiğimiz ilk oda açıkça az önce bahsettiği oda ve yine... bana Salacious'u hatırlatıyor. Sahne ya da dans pisti yok ve ana odamız kadar büyük değil, ama kulübümüzün aniden hatırlatılması beklenmedik bir ev özlemi hissetmeme neden oldu.

Ana odaya açılan çok sayıda kapı yerine sadece üç kapı var. Her biri bir çalışan tarafından korunuyor ve burada müzik çalıyor olsa da, içeride daha da yüksek sesle çaldığını söyleyebilirim.

Mario bizi kapılara doğru götürüyor. Kapıları açmadan her birini işaret ediyor. "İlk oda kendini kadın olarak tanımlayanlar için, ikincisi kendini erkek olarak tanımlayanlar için ve üçüncüsü de... herkes için."

"İçerisi tamamen karanlık mı?" Drake merakla kapılara bakarak sorar.

"Yolunuzu bulabileceğiniz kadar aydınlık ama anonimliğe güvenebileceğiniz kadar da karanlık. Oraya girdiğinizde özgürleşiyorsunuz. Herhangi birine dokunabilir, herhangi biri tarafından dokunulabilir ya da sadece ortamın tadını çıkarabilirsiniz."

Drake ve ben sadece önümüzde duran, ortasında iki erkek simgesi olan kapıya bakıyoruz, kalbim böyle bir odanın neler barındırabileceği fikriyle çarpmaya başlıyor.

Tereddüdümüzü anlayan Mario ekliyor: "Karanlıkta ne kadar çok şey görebiliyorsun, kendin hakkında yani."

Kendimi yutkunmaya zorluyorum.

Mario tekrar yürümeye başlarken sessizliği bozuyor ve bizi de sohbetine ortak ediyor. "Şimdi, muhtemelen güvenliği merak ediyorsunuzdur. Her şey

Üyelerin koruma kullanmaları, her ay negatif test göstermeleri ve sıkı bir geçmiş kontrolünden geçmeleri gerekmektedir. Her odada, her şeyin rızaya dayalı olmasını sağlamak için gece görüş gözlükleriyle donatılmış fedailer ve neredeyse her yerde ulaşılabilecek acil durum alarmları vardır. Barımızın alkolsüz olduğundan bahsetmiyorum bile. Güvenliği çok ciddiye alıyoruz."

"Anlıyorum," diye cevap veriyorum, ama dürüst olmak gerekirse, sadece kısmen dinliyordum. Hâlâ özlemle odalara bakıyorum. Birdenbire iş konuşacak havaya girmedim.

Kural #22: Karanlıkta ne kadar çok şey görebildiğiniz şaşırtıcıdır.

Drake

MARIO, "NEDEN OFISIME GIDIP RAKAMLARI KONUŞMUYORUZ?" DEDI. Hunter'a, ve ben hemen yerimde duruyorum.

"Sanırım barda bekleyeceğim. Sayılar pek bana göre değil."

Hunter'ın yüz ifadesinde biraz panik var ve bu hoşuma gidiyor. Beni gözünün önünden ayırmak istememesi hoşuma gidiyor.

"Etrafa göz atmaktan çekinmeyin. Tam bir Pitch deneyimi yaşayın," diyor Mario kaşlarını imalı bir şekilde kaldırarak.

Hunter'ın panik ve endişe ifadesi daha da derinleşir.

"Kulağa hoş geliyor. Bir saat sonra burada buluşuruz," diyorum ve Hunter'a el sallayarak yollarımızı ayırıyoruz; o ofise, ben de bara gidiyorum. Tabii ki aslında bara gitmiyorum. Arkamdaki bu sikiş festivallerini izlemek varken neden tek başıma oturup bir Dr. Pepper içerek zamanımı harcayayım ki?

Kimseye dokunmayacağım. En iyi adam olmayabilirim ama Isabel ya da Hunter'ı incitecek bir şey yapmam.

Bunu es geçemeyecek kadar meraklıyım. Ama odalara doğru ilerlerken birden üç kapıyla karşılaşıyorum - teknik olarak iki, çünkü biri sadece kadınlar için. Beni erkeklere özel kapıya yönlendiren şeyin ne olduğunu bilmiyorum, ama belki de deneyimlerime göre erkek seksinin biraz daha coşkulu olma eğiliminde olduğu vaadidir. Ellerimi ve sikimi kendime saklasam bile muhtemelen daha iyi vakit geçireceğim. Aynı zamanda o elleri tutmak daha zor olacak.

erkekler de çok daha az incelikli olduğu için, ama onlarla başa çıkabilirim.

Kapıdan geçer geçmez uzunca bir koridorda yürüyorum ve sonunda gardiyanla karşılaşıyorum. Arkasında bir kapı ve sağında *soyunma odası* yazan bir kapı var.

"İlk kez mi?" diye soruyor. "O kadar belli mi?"

Gülümsüyor, sonra solundaki kapıyı işaret ediyor. "İçeri girmeden önce soyunma odasını kullanmaktan çekinmeyin. Karanlık odada istediğinizi giyebilirsiniz ama prezervatif zorunludur ve ben kontrol edeceğim."

Başımı sallarken kaşlarım kalkıyor. "Evet, efendim." Sanırım bu, önce soyunma odasına gideceğim anlamına geliyor... ve bu sırada kendimi sertleştireceğim, çünkü içeri takım elbiseyle girmem gerekiyor. Çok zor olmasa gerek. Yüksek sesli müzikten bile diğer odadaki *her şeyi* duyabiliyorum. Tam olarak olduğu gibi geliyor. Bir sürü insan sikişiyor.

Tezgâhın üzerinde prezervatif kaseleri var ve loş ışıklı alanda kimi çıplak, kimi giyinik erkekler dolaşıyor. Bir prezervatif alıyorum ve kendimi hazırlamak için perdeli bir bölmeye gidiyorum. Bazı erkekler kendilerini açıkta sertleştirmekten çekinmiyor. Hemen hemen her şeyi yaparım, ama herkesin içinde mastürbasyon yapmayı daha seksi senaryolara saklayacağım.

Kot pantolonumu sıyırıp açtığımda, erkeğimi çoktan yarı bayrağa çekilmiş buluyorum. Sanki bir seks kulübünde olduğumuzu biliyor, bir köpeğin köpek parkına çekilirken verdiği tepkiyi veriyor. Oynamaya hazır.

Üzgünüm, dostum. Sadece izlemek için buradayız.

Aletimi prezervatifi takacak kadar sertleştirmek için dün gece olanları hatırlatmak yeterli oluyor. Isabel o bankta kelepçeliydi. Hunter'ın boğazına boşalması. Orgazm olurken yüzündeki ifade. Karın kaslarının kasılması ve dövmelerinin orgazmla birlikte neredeyse dalgalanması.

Tamam, durmalıyım, yoksa erken patlayacağım ve karanlık seks mağarasını deneyimleme şansımı kaçıracağım.

Odaya tamamen giyinik girmeye karar verdim bile. Bu, yanlış bir fikre kapılanlarla aramda bir bariyer oluşturmaya yardımcı olacaktı. Böylece, kot pantolonum hala açıkken, güvenli bir şekilde kılıflanmış horozumu oynamaya hazır olduğumu göstermek için fedaiye götürüyorum... aslında kesinlikle hiçbir şey yapmaya hazır olmama rağmen.

Bana sorarsan prezervatif israfı.

Fedai aletimi takdir edercesine başını sallıyor ve beni içeri almak için kapıyı açmadan önce bana flörtöz bir göz kırpıyor. "İyi eğlenceler," diye mırıldanıyor ben karanlığın içinde kaybolmadan önce.

Adına sadık kalarak, burası çok karanlık. İçeri girerken, insanların ya da mobilyaların üzerine devrilmemek için beni odanın içinde yönlendiren yerdeki karanlıkta parlayan yeşil işaretlere dikkat ediyorum.

Yandan bir homurtu duyuyorum ve bir an durup sesi kimin ya da neyin çıkardığını görmeye çalışıyorum ama bir bok çıkaramıyorum. Yerde daha fazla karanlıkta parlayan işaret var ve duvarlarda çeşitli noktalara yerleştirilmiş ünlem işaretli birkaç tane var. Bunlar Mario'nun bize bahsettiği acil durum düğmeleri olmalı. Ve hareket eden yeşil bir nokta gördüğümde, bunun bir fedainin üzerinde olduğunu anlıyorum.

Biri koluma dokunduğunda irkiliyorum. Adam yanımdan geçip gitmeden önce "Affedersiniz," diye mırıldanıyor. Buradaki herhangi birinin bana dokunabileceğini bilmek çok ürkütücü bir his. Kelimenin tam anlamıyla burada biriyle sevişebilirim ve neye benzediğini ya da adının ne olduğunu asla bilemem. Düşündüğünüzde çok tuhaf geliyor. Ama aynı zamanda... garip bir şekilde özgürleştirici.

Burada nasıl göründüğünüzün bir önemi yok. Onları tanıyıp tanımadığınız ya da onlardan hoşlanıp hoşlanmadığınız da önemli değil. Her şey kimya ve hislerle ilgili.

İçeri girdiğimden beri ilk kez hiçbir şey yapamadığım için pişmanlık duyuyorum çünkü kulağa çok eğlenceli geliyor. Kiminle oynadığını bile bilmeden sahaya çıkmak. Ya da onlarla daha önce oynayıp oynamadığını. Bahse girerim bu çıkmak için harika bir yol olurdu. Yargılama veya önyargılı fikirler yok. Sadece iki ruhun birbirini bulması.

Düşünecek olursanız, neredeyse romantik.

Sağımdan gelen homurtular kulağa pek de romantik gelmiyor. Onları arkamda bırakarak yeşil işaretlerin arasından yürümeye devam ediyorum. İki yanımda daha fazla seks sesi duyuyorum ve gözlerim alışmaya başladığında, patikadan uzaklaşıp yalnız kalmak ve gözlemlemek için boş bir alan buluyorum - bir bok göremediğimde yapabildiğim kadarıyla.

Birinin beni izlediğini hissediyorum. Emin olmak çok zor, ama kesinlikle birkaç adım ötede duran bir figür var ve bana baktıklarını hissediyorum - eğer bu mümkünse. Tavana baktığımda, her köşede bir güvenlik kamerasının kırmızı yanıp söndüğünü görüyorum, bu da güven verici. Gerçekten de burayı güvenli tutmaya çalışıyorlar.

Bir çift küçük elin pazularımı okşadığını hissetmeden önce ayak seslerinin yaklaştığını duyuyorum. "Oh, hey," diyor yumuşak bir ses, kaslarımı okşarken

Gömleğim. Sesi genç geliyor ve kesinlikle benden çok daha küçük.

"İlerle evlat," diyorum, bir elimle koluna hafifçe bastırarak onu odada daha istekli birine doğru yönlendirmeye çalışıyorum.

"Sikini yalayacağım," diyor tatlı tatlı, hâlâ koluma dokunarak.

"Çok tatlısın ama hayır, teşekkürler."

"Birini mi bekliyorsun? Partileri severim."

Gördün mü? Hiç ince değil.

"İyi geceler," diye cevap veriyorum, umarım ipucunu anlar ve çekip gider. O uzaklaşırken parmakları karnımın üzerinde bir çizgi çizerek oyalanıyor ve ben de onun o anı yaşamasına izin veriyorum. Eğer tek istediği küçük bir dokunuşsa, o zaman keyfine bak.

Ama parmakları sadece bir an için kayboldu, sonra çok daha iri ve güçlü biri tarafından pusuya düşürüldüm. Sert bir el ensemi kavrayıp beni genç adamdan uzaklaştırarak odanın içine doğru iterken panikle kollarımı havaya kaldırıyorum. Karanlıkta tökezliyorum, birine çarpmaktan ya da bir şeyin üzerinden geçmekten korkuyorum. Bana rehberlik eden adama dönüp baktığımda, yüzünde bir şeyin ince hatlarını yakalıyorum ve fedailerin taktığı gece görüş gözlüklerinden taktığını fark ediyorum.

Başım belada mı?

İtiraz etmek üzereydim ama aniden sert bir duvara çarpıldım ve gözlükler hızlı bir hareketle yüzünden çıktı. Bunu biliyorum çünkü yere çarptığını duydum. Hâlâ onu ya da başka bir şeyi göremiyorum ama denemek için zamanım yok çünkü ağzı aniden benimkinin üzerinde. Bir eliyle ensemi sıkıca kavrayıp beni sertçe öpüyor. Dudaklarının etrafındaki narin kirli sakallar benimkilerle kaşınıyor ve dilini ağzımdan çıkardığında alt dudağımı ısırıyor.

"Benim," diye mırıldanıyor karanlık bir şekilde ve sikim tepki olarak kıpırdanıyor.

Hunter.

Onu sadece bir kez öptüm ama bu hareketi şimdiden biliyorum. O ilk öpücüğü ezberledim. Dilinin her küçük şakacı hareketini ezbere biliyorum. Göğsüne dokunuyorum, ellerimi ceketinin yakalarında gezdiriyorum, pamuklu atletine ve üstte sabitlenmiş zekice kravatına kadar. Onun gibi kokuyor, onun gibi hissediyor ve onun gibi tadıyor, ama lanet olsun, burası çok karanlık ve kafamı karıştırıyor. O gerçekten burada mı? Hunter bunu yapar mıydı? Dün gece bir deneydi ve o zamandan beri bunun hakkında konuşmadık, bu yüzden henüz zihinsel olarak orada olup olmadığından emin değilim.

Tanrım, o olduğuna inanmak istiyorum. Ve bilmem gerek. Bu yüzden yavaşça çekiliyorum.

"Hunter?" Ben soruyorum.

"Kapa çeneni," diye tersledi ve artık biliyorum. Bu o.

Sanırım.

Ağzı tekrar benimkini alıyor. Bir inilti çıkararak, şehvet dolu bir öfkeyle tüm ağzımı ısırıyor ve ısırıyor. Bu öpücüğün sarhoşuyum, sanki güçlü bir gelgit tarafından sürükleniyorum ve buna karşı güçsüzüm. Vücudu benimkine bastırılmış durumda ve ellerimi onun üzerinde yeterince tutamıyorum, bu yüzden zihnim hem bunalmış hem de parçalanmış durumda, ağzının hissine mi yoksa parmak uçlarımın altındaki sert vücudunun hissine mi odaklanmam gerektiğinden emin değilim. Kısa süre sonra beynim hiçbir şeye odaklanmıyor, sadece hisler içinde boğuluyor. Görme yetisi olmadan, bir et ve kemik yığınından ve bu her şeyi tüketen *ihtiyaçtan* başka bir şey değilim.

Sanki çok uzun zamandır öpüşüyormuşuz gibi geliyor. Eşcinsel seks konusunda daha rahat olan başka bir erkek şimdiye kadar hayatına devam etmiş olabilirdi ama Hunter hâlâ çok kararsız. Boynumun arkasındaki eli öne doğru kayıyor ve beni boğazımdan tutarak tekrar duvara bastırıyor.

Dudaklarımız ayrılıyor ve ben onu, o da beni göremese de sanki birbirimize bakıyormuşuz gibi hissediyorum. Sonra diğer elinin göğsümden aşağı, karnımın üzerinden ve sonunda hala açık olan pantolonumun içine doğru kaydığını hissediyorum. Eli sikimin etrafını sardığında sarsılıyorum ve bir homurtu çıkarıyorum.

Hunter sikimi tutuyor.

Sadece bir el ama nedense bu diğerlerinden daha iyi hissettiriyor. Sıcak, sert tutuşu omurgamda bir yıldırım etkisi yaratıyor ve daha fazlasını almak için kalçalarımı oynatıyorum.

Karanlık her şeyi çok daha içgüdüsel kılıyor. Hiçbir şey göremiyorum, sadece hissediyorum, bu da onun okşama hissini çok daha yoğun hale getiriyor. Ona ne kadar iyi hissettirdiğini göstermek için çaresizce sikine uzanıyorum ama pantolonunun düğmelerinin hâlâ sıkı olduğunu fark ediyorum. İki elimle önce kemerini, sonra düğmesini ve fermuarını açıyorum. Bütün bu zaman boyunca kalçalarını bana doğru itiyor, dokunuşumu arıyordu.

Pantolonunu açtığımda, elimi boxer'ının içine sokup içindeki çelik sıcaklığı çıkarıyorum.

Prezervatif takmıyor.

Tanrım, bu Hunter olsa iyi olur, beni zayıf bir anımda yakalayan azgın bir fedai değil.

Aletini okşadığımda "Evet amına koyayım," diye homurdanıyor ve sesini duyunca anında kendimi daha iyi hissediyorum. Bu sesi nerede duysam tanırım. Birbirimizi okşarken boğazımdaki parmakları sıkılaşıyor ama daha fazlasına ihtiyacım var. Tek bildiğim, Hunter'ın bunu rahatça keşfedebileceği tek zaman ve yer bu olabilir, bu yüzden onu el işleriyle boşa harcamayacağım.

Görünüşe göre en iyi arkadaşım zihnimi okuyor çünkü boğazımda belirli bir çekiş hissediyorum ve beni aşağı itmeye çalıştığını biliyorum.

"Em beni," diyor alçak sesle ve emrederek, ben de hevesle önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Neden başımı kaldırdığımı bilmiyorum ama kaldırıyorum. Yüzünü görebilsem bile bana bir şans vermeyecekti. Bir eliyle başımın arkasını tutarak sikini ağzıma götürüyor ve ben de ona doğru açılarak uzun aletini dilimin üzerinde kaydırmasına izin veriyorum.

Derinlere inmesine izin verdim. Boğazımın onun etrafında daraldığını hissedecek kadar derine. "Siktir," diye bağırdı.

Sikinin tabanını elime alıp kendi başıma çalışmaya başlamadan önce birkaç vuruş için ağzıma sertçe itiyor. Aletini tükürükle kaplayarak, tekrar yutmadan önce başını sertçe emiyorum. Saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor.

"Tanrım... Drake." İnliyor ve ismimin onun dudaklarında bu şekilde duyulması beni tahrik ediyor. Çok doğal geliyor, sanki bunu en başından beri yapmamız gerekiyormuş gibi. Ben ağzımı onun etrafında gezdirmeye devam ederken o tutarsız bir şekilde mırıldanıyor, inliyor ve zar zor nefes alıyor.

"Boşalmam lazım," diye homurdanıyor ve ben onun için hazır bir şekilde başını tekrar emiyorum. Ellerim onu kıçından sıkıca kavrıyor, daha derine çekiyor, bunu hissetmesini umuyor, bunun *seni istediğimi* söyleme şeklim olduğunu bilmesini umuyorum. *Sana ihtiyacım var.* Başımın arkasındaki elime diğeri de katılıyor, Hunter etrafımda kıvrılırken ikisi de boynuma doğru iniyor. Bu çok samimi ve seksi bir şey ve sikimin etrafındaki prezervatife boncuk boncuk döl akıttığını hissedebiliyorum. Kendime dokunmak için çaresizim ama onu bırakmak da istemiyorum.

Bir an sonra, ılık, tuzlu damlalar dilimin arkasına çarptığında titriyor ve haykırıyor. Hepsini boşalttıktan sonra yutkunuyorum, aletini tekrar yalıyorum, bu anın bitmesine izin vermeye hazır değilim.

Ama her güzel şey gibi bu da bitiyor. Çünkü bir an sonra Hunter pantolonunun fermuarını çekip uzaklaşıyor. Gittiğini görmüyorum. Bir bok göremiyorum ama ona doğru uzandığımda çoktan gitmişti.

BIR SÜRE KARANLIKTA DIZ ÇÖKTÜM. MASTÜRBASYON YAPMAYI DÜŞÜNDÜM, AMA

Bu kadar kişiliksizce kullanılıp atılmanın verdiği yıkım aletimi söndürdü.

Orada oturduğum süre boyunca kendimi Hunter'ın yerine koymaya çalıştım. Bu onun aynı cinsten biriyle ilk cinsel karşılaşmasıydı. Bu oldukça yoğun olmalı. Belki biraz da korkutucu. Belli ki hoşuna gitmişti ve eminim şu anda bir yerlerde kendisiyle ilgili her şeyi sorguluyordur.

Ama o şerefsiz beni yerde bıraktı. Lanet olası yerde. Ve bunu ona yapabileceğim bir senaryo hayal bile edemiyorum.

Aletini zorla boğazıma sokmadım. Tam tersi oldu.

Bir süre sonra, kendimden nefret ettiğim acıma partimi alkollü bir yerde geçirmenin daha iyi olacağına karar veriyorum. Böylece üzgün kıçımı yerden kaldırıyorum, çıkışı buluyorum, kullanılmamış prezervatifi atıyorum ve Hunter'a mesaj atıyorum.

Ben bara gidiyorum. Daha sonra eve dönmek için bir araç isteyeceğim.

Ana odada telefonuma bakarak yürürken adımı söylediğini duyuyorum.

"Drake," diye bağırarak yoluma çıktı. "Nereye gidiyorsun?" "Mesajımı aldın mı?" Gözlerim takım elbisesinin üzerinde geziniyor.

ellerimdeki hissi, yakaları, gömleği, kravatı... kemeri. Şu anda onunla tartışabilirdim ama istemiyorum. Kızgınım, ama kavga etmekten çok bu konuda düşünme havasındayım.

"Seninle geleceğim," diye cevap veriyor ve ilk kez yüzüne bakıyorum. Yüz ifadesi karmakarışık ve emin değil ama umarım benim yüzümdeki duyguyu okuyordur. *Beni lanet olası yerde bıraktın.*

"Seninle dairede buluşuruz," diye cevap veriyorum ve başka bir şey söylemeden ayrılıyorum.

Beni takip etmiyor, aramıyor ya da tartışmıyor. Sadece gitmeme izin veriyor.

Kulübün sokağının aşağısında bir bar var ve ihtiyacım olan şey için mükemmel. Hızlıca sarhoş olma görevindeyim, bu yüzden kimseyle konuşmuyorum, flört etmiyorum ya da sohbet etmiyorum. Sadece içiyorum. İyice sarhoş olup kafayı bulmam yaklaşık üç saat sürüyor. Hâlâ üzgün hissediyorum ama sarhoş beynim artık tüm bu kasvete eşlik edecek kendini küçümseyen düşünceler üretemiyor.

Kural #23: Kuralları siktir et.

Isabel

KANEPEDE YARI UYKUDAYKEN BIR SES DUYDUM.
Boz ayı daireye giriyor. Sarhoş bir boz ayı.

"Drake?" Fısıldıyorum, tam o sırada ayağını kaybedip odasının kapı çerçevesine çarpıyor. Yerde erirken bir inilti çıkarıyor.

"Yatağına git," diye mırıldandı.

"Haydi. Kalk ayağa." Benim küçük bedenim onun dev sarhoş bedenine karşı bir hiç. Ama sonunda ayağa kalkmayı başarıyor ve ayaklarını sürüyerek yatağına doğru ilerliyor. Ayakkabılarını çıkarmak için çırpınışını izliyorum, ama açıkça ümitsiz bir vaka, bu yüzden ona yardım etmek için elini itiyorum.

"Dur. Bana iyi davranma," diyor yüzünde sert bir ifadeyle.

"Sana istediğim kadar iyi davranacağım." Ayakkabılarından birini çıkarıp parkenin üzerine bırakıyorum. Sonra diğeriyle uğraşıyorum. Bir an için uykuya daldığını düşünüyorum ama ikinci ayakkabıyı çıkarıp yüzüne baktığımda bana baktığını görüyorum.

"Nerelerdeydin?" "Sarhoş
olmak zorundaydım."

"Neden?" Ben soruyorum.

"Çünkü... kocan bir pislik."

L a n e t olsun. Drake'in pantolonunun kemerini çözmeye çalışırken umutsuzluk içimi kemiriyor. Hunter eve geldiğinde pek bir şey söylemedi ama

bir şeyler olduğunu anlamıştım. Genelde bana karşı çok açık davranır ve bu sabah yaptığımız konuşmadan sonra, rapor vermesi için sabırsızlanıyordum. Belli ki kulüpte Drake'le aralarında geçenler iyi bitmemiş.

Kot pantolonunu kalçalarından aşağı indirirken ona "Kaldır," diyorum. Her iki bacağından çekiştirerek kotunu yere atıyorum ve gömleğini çıkarmasına yardım etmek için vücudunun üzerine tırmanıyorum. Ben bunu yaparken elleri kalçalarımdan yukarı kayıyor ama ben ona ters ters bakıyorum. "Komik fikirler yok, bayım. Kuralları biliyorsunuz. Ayrıca... regl dönemimdeyim ve hiçbir canlının buna yaklaşmasına izin yok." Kramp giren, ağrıyan karnımı işaret ediyorum.

"Seni daha iyi hissettireceğim," diyor alaycı bir ses tonuyla ve ben sadece başımı sallıyorum.

"Sanırım Hunter'dan intikam almak için benimle seks yapmak istiyorsun."

"Bunu sana asla yapmam," diye homurdanıyor. Kollarına yatana kadar beni aşağı çekiyor ve göğsüne sarıldığımda kalbim biraz ağrıyor. Bunu çok uzun zamandır istiyordum ama şimdi yaptığımız her şeyin hepimizi incitecek bir çizgiyi aşmasından korkuyorum. Ama aramızdaki bu yakınlık görmezden gelinemeyecek kadar saf ve iyi.

"Bana kulüpte ne olduğunu anlat,"

diyorum. İnliyor. "Anlatamam."

"Neden?"

"Çünkü bana kızacaksın. Ve ona."

"Bana öpücükten bahsetti bile, Drake. Ben de ona kulüpte istediği her şeyi yapma izni verdim, tabii ki seninle."

Alkolün etkisiyle tepkisinde bir gecikme oluyor ama sonunda başını kaldırıp bana bakıyor. "Sen mi yaptın?"

Başımı salladım.

"Çok garip bir evliliğiniz var." "Biliyorum..."

Cevap veriyorum.

"Öpücük hakkında ne dedi?" diye sorar.

"Fazla değil. Ama hoşuna gitti. Ve kafası gerçekten çok

karışık." "Evet, şey... benim de."

"Bana ne olduğunu anlat."

Sonunda benimle konuşmaya razı olduğunda, yan tarafına kayıyor ve beni kendine çekiyor. Bu çok samimi ve onunla çok daha fazlasını istememe neden oluyor. Gerçek Drake tarzında, elleri asla tek bir yerde kalmıyor. Sürekli sırtımı, kalçamı, yanağımı okşuyor. Hiç dinlenmiyor.

"Onun sikini yaladım."

Drake'in bu kadar açık sözlü ve utanmaz olmasına bayılıyorum. Ama bir süre sessiz kalıyorum çünkü önce kendi tepkimi keşfetmem gerekiyor. İlk başta... şok. Belki biraz kıskançlık. Ve sonra hayal ediyorum. Drake ve Hunter bir kulüpte birlikte... Drake'in ağzı Hunter'ın aletinin etrafında. Bu görüntünün beni nasıl hissettirdiğine engel olamıyorum; ateşli, heyecanlı ve çok ama çok tahrik edici.

"Isabel..." diyor, tepkimi ölçerek.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Tüm bunlara alışmak çok zor."

Birkaç dakika bu yeni bilginin içime işlemesine izin verdikten sonra, tüm bunların beni nasıl hissettirdiğini kontrol etmek için kendime yeterince zaman tanıyarak Drake'in göğsüne dokunuyorum.

"Tamam..." Cevap veriyorum. "Oral seksten sonra ne oldu?"

"Beni orada bırakmadan önce sikini zar zor kaldırdı. Lanet olası yere."

Lanet olsun, Hunter. Duyguları körelmiş kocam bazen çok sevecen, yufka yürekli olabiliyor ama bazen de... o kadar uçarı ve mantıksız ki beni deli ediyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum. Başımı eğerek Drake'e bakıyorum. O anda Hunter'la benim, Drake'in aşk hayatının radarında sadece bir nokta olduğumuzu fark ediyorum. Yakında eski günlerine dönecek, hayatını dilediği gibi özgürce yaşayacak ve bunu çoğunlukla yalnız yapacak.

Gözleri benimkileri buluyor ve yanağıma dokunuyor, usulca okşuyor ve sonunda şefkatli bir öpücük için yüzümü kendine doğru çekiyor. Bunu yaparken kalbimle oynuyor, sahip olamayacağımı bildiğim şeylere sahip olabileceğimi düşündürüyor. Onun gibi.

Dudaklarımız yumuşak bir şekilde birbirine değdikten sonra geri çekiliyor ve burnumun ucunu öpüyor. "Özür dileme, Iz. Bu senin hatan değil."

"Biliyorum ama onunla kavga etmeni de istemiyorum. Özür dilemesi gerekiyor ama şunu da unutmamalısın... Hunter'ın babası zalim bir yobazdı ve Hunter'ın kafasına bazı kötü şeyler yerleştirmişti. Belli ki artık bunların saçmalık olduğunu biliyor ama o zalim sesler hala orada. Sadece onları aşması gerekiyor ve aşacak da."

Birden ayağa kalkıyor ve sanki bir şeye şaşırmış gibi bana bakıyor. "Nasıl kızmazsın, Isabel? Kocan bir başkasına oral seks yaptı ve bunun sorun olmadığını söyleme çünkü sen ve ben seks yapıyorduk çünkü o bunun için oradaydı ve bunun farklı olduğunu biliyorsun."

Ona bakıyorum, nasıl hissettiğimi anlatacak kelimeleri arıyorum. Biraz kıskandım ama beni aldattığı için değil, bu işe karışmadığım için.

Sonunda, mantıklı olduğunu umduğum bir cevap vermeye zorluyorum kendimi. "Bu benim için aldatma değil, Drake. Sen olduğun zaman değil."

"Bu hiç mantıklı değil," diye mırıldanıyor, sarhoşluğu ortaya çıkıyor.

"Bunların hiçbiri mantıklı değil... ama aynı zamanda seninle bu şekilde *birlikte* olmak bana daha önceki halimizden daha mantıklı geliyor."

"Ne?" Yüzü buruşuyor, sanki bu fikri kafasında oturtmaya çalışmak beynini gerçekten acıtıyormuş gibi. Onu bir öpücük için aşağı çekerken küçük bir kahkaha attım.

"Neyse boş ver. Demek istediğim... eğer senden başka biri olsaydı, öfke ve kıskançlıktan aklımı kaçırırdım."

Tekrar dudaklarıma yapışıyor, ağırlığını değiştirerek yarı üstümde yarı yanımda duruyor. "Onu nasıl geri alabileceğini biliyorum," diye fısıldıyor ağzıma karşı. Eli külotuma doğru kayıyor ama bileğini hızla yakalıyorum.

"Sadece öp beni," diyorum, onun yerine büyük elini belime koyuyorum. Ve beni öpüyor. Beni o kadar uzun süre öpüyor ki ayılmaya başladığını düşünüyorum. Birbirimizle tatlı bir zaman geçiriyoruz, ilk kez öpüşen gençler gibi, orada uzanıyoruz, aramızdaki bu yeni şeyi keşfediyoruz.

Sırtıma masaj yaparken ve dudaklarıma mırıldanırken, birlikte olduğu tüm kızlara bu kadar tutku ve ilgi gösterip göstermediğini merak ediyorum. Drake için özel biri olmak istiyorum. Takıldığı kızlardan biri olmak istemiyorum.

Kalçama bastırdığı kalın ereksiyonuyla, bana her sürtündüğünde karnıma bir sıcaklık yayılıyor. Ve sadece öpüşeceğimizi söylemiş olmama rağmen, artık dayanamıyorum. Bunu ona yapmak işkence gibi geliyor, özellikle de Hunter'ın bu gece ona yaptıklarından sonra.

Ben de şortunun üzerinden kalın tümseği okşuyorum ve o da boynuma doğru ağır bir inilti çıkarıyor. İstemiyor ama dokunmamı istediğini biliyorum, bu yüzden elastik bandın altına uzanıyorum ve elimi pürüzsüz, kaya gibi sert uzunluğunun etrafına sarıyorum. O kadar sert ki sanki acıyormuş gibi geliyor.

"Bu kurallara aykırı değil mi?" diye fısıldıyor.

Onu okşamaya başlarken "Kuralları siktir et,"

diye cevap veriyorum.

Yine yüksek sesle inliyor ve neredeyse Hunter'ı uyandırmasını umuyorum. Bizi böyle görsün. Başladığı şeyi bitirdiğimi görsün.

Drake'in kalçaları sarsılıyor ve titriyor ve bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum.

"Üstüme çık," diye fısıldıyorum, onu bacaklarımın arasına alacak şekilde yuvarlıyorum. Gömleğimi hızla kaldırıp göğüslerimi ortaya çıkarıyorum ve daha hızlı ve daha hızlı hareket ederek, boşalmak üzere olduğunu görene kadar yüz ifadesini okuyarak uzunluğunu çalıştırmaya devam ediyorum. Başını göğsüme doğru tutarak beni onunla örtmesine izin veriyorum.

"Oh, Isabel," diye homurdanıyor döllerin göğüslerimi boyamasını izlerken. Sonra bir süre öylece oturup yaptığı pisliğe bakıyor. Bir elini uzatarak bir tarafıma masaj yapıyor, görünüşe göre cildime sürtüyor.

"Bunu seviyorum," diye fısıldıyor. "Seni döllerimle kaplı görmek." Ağzıma uzun bir öpücük kondurmak için üzerime eğildiğinde, midemde kelebekler patlıyor. "Sen gerçekten en iyisisin. Bunu biliyor musun?"

Cevap vermiyorum ama dudaklarımı büzerek gülümsüyor ve onu öpüyorum.

Yan masaya uzanıp bir avuç mendil alıyor ve beni temizlemek için zaman harcıyor. İşi bittiğinde yanıma çöküyor, yorganı çekip ikimizi de örtünün altına gömüyor. Göğsüne doğru kıvrılıyorum ve bir süre böyle yatıyoruz. Tam uyuduğunu düşündüğüm anda konuşmaya başlıyor.

"Hunter o yeşil elbiseyi hatırlamıyor ama ben hatırlıyorum. Ve sen bana bakmıştın."

"Sana baktım mı?"

"Evet, önce sen bana baktın," diye dikkatle cevap veriyor, sanki itiraf etmesi zormuş gibi.

Bunu hatırlıyorum ve Hunter'a hiç söylemedim. Sorduğunda, orada durup bana baktığını hatırlamadığımı söylüyorum ama o günün bir kısmını hatırlıyorum. Drake'i hatırlıyorum. Ama Drake beni hiç takip etmedi. Hunter benimle konuşmaya başladığında bana bakmadı bile.

Hatırladıkça gözlerim yaşarıyor. Ama Drake'in ağzından çıkan bir sonraki sözler beni bıçak gibi kesiyor.

"Hayatımda gördüğüm en güzel kız olduğunu düşünmüştüm ama asla peşinden gitmezdim. Hunter yüzünden değil, senin gibi kızlarla ilgilenmediğim için."

"Benden hoşlanan kızlar mı?" Sesimi sabit tutarak soruyorum. "Benim için fazla iyi. Çok akıllı, güzel ve hoş."

"Drake," diyorum kirpiklerimi dolduran gözyaşlarımla ona

bakarak. "Yaptığına memnunum. Senin için doğru olanı yaptığı için onunla gurur duyuyorum."

Sözlerine inanıyorum ama bunları fısıldarken gözlerinin ardında bir acı görüyorum. Ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Ona onu sevdiğimi söylemek istiyorum - onu her zaman sevdiğimi, Hunter'ı sevdiğim kadar ve aynı şekilde sevdiğimi, ama bu itirafın şu anda bir işe yarayacağından emin değilim.

"Benim asla yuva kurmak istemeyen bir erkek fahişesi olduğumu düşündüğünü biliyorum ama ben hep senin gibi bir eş istedim Isabel. Ve son zamanlarda, sadece *seni* istediğimi fark ettim."

Bir damla gözyaşı daha yüzümün kenarından yuvarlanıp koluna düşüyor. Gözlerinin içine bakarken hâlâ nutkum tutuluyor. Söyleyecek hiçbir söz kalmadığı açık, bu yüzden alnımı öpüyor ve gözlerini kapatıyor, ben orada yatarken ve sarhoş itiraflarının sızmasına izin verirken hızla uykuya dalıyor, onları sonsuza dek saklayacağım hafızama işliyor.

Kural #24: Uyan.

Avcı

RÜYALARIM ÇARPIK VE HUZURSUZ. İLK OLARAK, ETRAFTA HISSEDIYORUM

Onun için karanlık, ama ellerim yanlış insanları bulmaya devam ediyor. Bulmak istediğim tek şey bedenimin ezbere bildiği biriyken, parmak uçlarımın altında yabancı bir et var. Ne zaman onu bulduğumu düşünsem, elimden kayıp gidiyor.

Sonra, zifiri karanlık odada onu elime aldığımda, ipi teninde hissediyorum, ama etrafına çok sıkı sarılmış. Hareketini ve nefes almasını kısıtlıyor ve onu çözmek için ipin ucunu bulmaya çalışırken paniklemeye başlıyorum. Adımı fısıldıyor, beni soruyor.

Hunter, sen misin?

Hunter, çıkar beni bu şeyden.

Hunter, bana yardım et.

Ama ona yardım edemem. Ne kadar denersem deneyeyim, işe yaramıyorum. Beni geride tutan tek şey kendi aptal gururum ve korkum. O atölye çalışmaları sırasında neden daha dikkatli olmadım? Neden hep iş yapmak için kaçıyordum? Orada olmalıydım.

Şimdi Isabel onu çözüyor ve artık o kadar da karanlık değil. En basit şeymiş gibi düğümlerini çözüyor. Neden ben yapamıyorum? Yüzünde nazik bir sabırsızlıkla bana bakıyor - öfke değil çünkü bunun benim hatam olmadığını anlıyor. Ama bunu benim için daha ne kadar kolaylaştıracak? Bıkmadan önce ne kadar daha her şeyi berbat etmeme izin verecek?

Drake'i çözdüğünde, o da ona gidiyor. Ben izlerken birbirlerine sarılıyorlar ama eskisi gibi değil, onları izlemek beni heyecanlandırıyordu. Şimdi sadece yalnız hissediyorum.

Biri beni onlardan uzaklaştırdı. Bu Austin'deki kulüpteki pislik ve yumruğunu yüzüme vuruyor. Artık o adam olmaktan çıkıp babam olana kadar bana yumruk atmaya devam ediyor.

Ve beni neden yumrukladığını biliyorum. O da *biliyor*. Drake ve benim o kulübün karanlık odasında ne yaptığımızı öğrendi ve yüzündeki alaycı ifade tiksinti ve nefretle dolu. Ve ben onun hayal kırıklığında boğuluyorum. Zaten benden hiç hoşlanmamıştı, belki de nedeni budur. Belki de hep biliyordu.

Yumruklarına silah gibi kelimeler eşlik ediyor- ibne*, ibne, amcık*. Bana vurmasına izin veriyorum. Mücadele etmiyorum ya da onu durdurmaya çalışmıyorum. Tıpkı kelimeler gibi, beni incitmesi gereken şeylerle, yumruklarıyla ve hakaretleriyle beni azarlamasına izin veriyorum.

Ama o beni yere yapıştırırken, ben yerde kırık bir et yığınından başka bir şey olmayana kadar, hiçbir şey hissetmediğimi fark ediyorum. Yumruklar acıtmıyor. İsimler de öyle.

Sanki bir hayalet tarafından dövülüyormuşum gibi içimden geçip gidiyorlar. Çünkü o bir hayalet. Mezarın ötesinde bile, yıllar önce ölene kadar içmiş olan bu üzgün yaşlı adam bana zarar vermeye çalışıyor. Ama yapamaz, artık yapamaz.

Ve bir anda yok oldu. New Orleans'ta her şeyin değiştiği o süslü odanın zemininde yatıyorum ve onların yüzleri gözümün önüne geliyor. Beni kalkmaya çağırıyorlardı. Onlar da çıplak, ben de, ama babamın bana verdiği zarar yüzünden felç olmuş durumdayım, kıpırdayamıyorum. Yüzümde bir damla kan olmasa bile, sanki kan kaybından ölüyormuşum gibi yatıyorum.

Kalk, bebeğim. Bizimle yatağa gel.

Sesi o kadar gerçek geliyor ki gözlerim şaşkınlıkla açılıyor. Başımı yastıktan kaldırıp onu arıyorum ama oda boş. Yatağım da öyle. Komidinden telefonumu alıp saate bakıyorum: Sabah 8:22.

Onu bulmak için yataktan kalktığımda oturma odası ve mutfağı boş buluyorum. Ve nerede olduğunu anladığımda duraksıyorum. Odasına gidersem ne bulacağım ve bu konuda nasıl hissedeceğim?

Onları çıplak bulduğumda kızmaya hakkım yok, bundan eminim. Duygularıyla oynadım, kendi çıkarlarım için onları bir araya getirdim.

Pandora'nın kutusunu açtım. O yüzden ortaya çıkacak şeye hazır olsam iyi olur.

Kapısına ulaştığımda tereddütle içeri bakıyorum. Nefesim hızlı bir şekilde dışarı çıkıyor. İç çamaşırlarıyla uyuyorlar, vücutları birbirine dolanmış. Kadının başı adamın kolunda ve bacakları adamın üzerine sarkmış, bazen benimle uyuduğu gibi. Kadınların yatıya kalmasına neredeyse hiç izin vermeyen bir adam için, bu seferkinden oldukça memnun görünüyor.

Drake'i görmek yüzüme tekrar yumruk yemek gibi. Dün gece ona pislik gibi davrandım. Bunun tamamen farkındayım. Genel olarak pislik olmanın berbat bir şey olduğunun da farkındayım ama pislik *olmayacağına* güvenen en iyi arkadaşına pislik yapmak tüm zamanların en düşük seviyesidir. Ona özürlerin en büyüğünü borçluyum ve sonra da benim asıl sorunumun ne olduğunu bulmam gerekiyor.

Kulüpteki oral seks hayatımın en iyi oral seksiydi. Üzgünüm Isabel. Gerçi onun anlayacağından eminim. Ağzının üzerimde olması ve kafamda *sonunda* dışında tek bir düşüncenin olmaması coşku vericiydi. Karanlık oda tam da hayal ettiğim gibiydi. Özgürleştirici, cesaret verici, seksi. Hayatımda ilk kez onu ellerimde tutabiliyordum ve bunun ne anlama geldiğini ya da bundan sonra ne olacağını düşünmek zorunda değildim.

Drake mükemmeldi. *Biz* mükemmeldik.

Ama orgazmımın yokuş aşağı inişinde bir yerlerde, babamın sesi bana bende bir sorun olduğunu hatırlattı. Ondan sonra Drake'in yüzüne *nasıl bakacağımı* bilemedim. Karşılık vermemi isteyeceğinden korktum ve paniğe kapıldım. Sadece rol yaptığımı varsayacağını düşündüm - anonim seks, bağlanma yok, ama ben bile bunun hüsnükuruntu olduğunu biliyordum. Bir korkak gibi onu yerde diz çökmüş halde bıraktım.

Ve bundan sonra beni terk ettiği için onu suçlamıyorum. Ben de kendimi terk ederdim. Bir barda sarhoş olmayı seçti. Ben bir önceki geceden kalan tekilayla sarhoş oldum. Karımdan kaçtım, Drake hakkında yalan söyledim ve kafayı buldum.

Beni onun yatağına çeken şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama bir seçeneğim olduğunu fark ettim. *Zavallıyı* oynayıp somurtarak ve huysuzlanarak yatağıma tek başıma dönebilirim. Ya da kuyruğumu bacaklarımın arasına kıstırıp doğru yönde bir adım atabilirim.

Isabel'in arkasında yatağa girip onu aramıza sıkıştırırken, bu haftadan sonra nasıl normale döneceğimizi merak ediyorum. Bunun geçici olması gerekiyordu, ama bu ikisinin sarılma şekli

Artık onlar bile bunun geçici bir şey olmadığını biliyorlar. Bir kapı açtık ve düşündüğümüz kadar kolay kapanmayacak.

Ve açıkçası, bunu istediğimden emin değilim.

Yorganın altında onlara katılıyorum ve Drake'e bakıyorum. Saçları yüzüne dökülmüştü, ben de yavaşça uzanıp saçlarını kenara ittim ve kulağının etrafına doladım. Dokunuşum onu uyandırıyor ve gözlerini kırpıştırarak açıyor. Beni gördüğünde yüz ifadesi geriliyor ve sanki uykuya geri dönmek bana soğuk davranmanın bir yoluymuş gibi gözlerini tekrar kapatıyor.

"Drake," diye fısıldıyorum. Gözlerini açmıyor ama beni duyabildiğini biliyorum. "Özür dilerim. Pisliğin tekiydim ve sana davranışım için hiçbir mazeretim yok."

Cevap vermeden önce birkaç uzun saniye bekliyor. "O zaman neden yaptın?" "Çünkü kafayı yemiş durumdayım. Sadece panikledim. Özür dilerim."

Sonunda gözlerini açtı ve bana baktı. "Erkeklerle birlikte olmamdan hiç hoşlanmadın."

Beni hazır olmadığım bir konuşmaya zorluyor ama hazır olsam da olmasam da itiraf etmem gereken şeyler var.

"Asla seni yargıladığım için değildi," diyorum, henüz ona bundan fazlasını vermeye hazır değilim.

"Şimdi ne olacak?" diye sorar, sesi hâlâ sabırsızlıkla doludur.

"Yarın eve dönüş yolculuğumuza başlıyoruz. Briar Point'e döndüğümüzde ne olacağını bilmiyorum. Bu sana ve Iz'e bağlı."

"Ne istiyorsun?"

Bütün bu yolculuk *benim* ne istediğimle ilgiliydi. Ama eğer soruyorsa, ona söyleyeceğim. "Bunun bitmesini istemiyorum." Kendimi yutkunmaya zorluyorum. Bunu yüksek sesle söylemek çok rahatsız edici ama kendimi ifade etmeye çalışmazsam her şeyi berbat edeceğim. "Ve ikinci bir şans istiyorum."

Sıkılı çenesi gevşerken gözleri tekrar benimkileri buluyor. Ama o sert bakış gider gitmez geri geliyor. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye fısıldıyor.

İçimdeki her şey paramparça oluyor ve tıpkı rüyamda olduğu gibi kendimi tekrar yerdeki o kırık et yığını gibi hissediyorum. Sonra Drake, Isabel'i biraz daha yaklaştırırken bana bakıyor. "Ama sana katılıyorum. Ben de bunun bitmesini istemiyorum."

Isabel'den bahsettiğini biliyorum ve belki de ona sahip çıkmalı, onu tekrar kollarıma almalı ve kime ait olduğunu hatırlatmalıyım, ama bunu kendime ben yaptım. Ayrıca, eğer onu hâlâ istiyorsa, beni de hâlâ istiyor

olma ihtimali olduğuna dair bir umut besliyorum.

Kural #25: Bazen eve uzun yoldan gitmeniz gerekir.

Isabel

NASHVILLE ILE BRIAR POINT ARASINDA IKI BIN MIL VAR.

Ve şimdiye kadar her biri garip ve sessizdi. Yolculuğun ilk gününden sonra gece için bir otelde durduk ama Drake kendi odası için ısrar etti.

Uzun yolculuğumuzun ikinci gününde, yolculuğumuzda bir tereddüt hissettim. Daha sık mola verdik. Yoldan daha fazla saptık ve sanırım Hunter normalde sürdüğünden daha yavaş sürüyordu. On iki saatlik iki gün sürmesi gereken yol hızla üçe çıkmaya başladı.

Kimse gerçekliğe dönmek istemiyor. Kimse bu fantezinin bitmesini istemiyor, ama aynı zamanda bu konuda konuşmaktan ya da birbirimize dokunmaktan da çekiniyoruz.

Üçüncü günün sabahında reglim bitti ve kendimi kızgınlık dönemindeki vahşi bir kedi gibi hissetmeye başladım ve bu dayanılmaz gerginliğe bir saniye daha katlanamam. Kuzey Arizona'da benzin almak için duruyoruz ve ben pompanın yanında beklerken ve çocuklar içerideyken, ileride beni duraklatan bir yol işareti görüyorum.

Los Angeles, 318 mil.

Las Vegas, 107 mil.

Vegas'a hiç gitmedim. Bu fikir kafama yerleşiyor ve ben onu sürekli uzaklaştırıyorum. Bir noktada eve dönmek zorundayız. Gerçeklerden kaçmaya devam edemeyiz. Ne kadar dolambaçlı yoldan gidersek gidelim ya da ne kadar durursak duralım, ne yaparsak yapalım yaklaşan gerçeklik bizi bekliyor.

"Arabayı sen mi kullanıyorsun?" Drake benzin istasyonundan dönüp bana enerji içeceğimi uzatırken soruyor.

"Evet," diye cevap veriyorum ve hevesle sürücü koltuğuna atlıyorum. Hunter bir süre sonra döndüğünde Drake ve beni ön koltukta buldu. Omuz silkerek arkaya tırmanıyor.

"Teşekkürler bebeğim. Sadece dört saat uzaklıktayız." "Mh-hm," diye mırıldanıyorum.

Ancak bu fikir hala zihnimde uygulanıyor ve bir kez bir fikir edindiğimde, onu yapana kadar onu dışarı çıkarmak imkansız. Otobana geri döndüğümüzde, kelimenin tam anlamıyla bir yol ayrımıyla karşı karşıya kaldım.

Batı mı, kuzey mi?

Arabanın direksiyonunu çeviren, bankta kelepçeli gecenin anısıdır. Bir şeyin sadece yüzeyini çizmiş olduğumuz hissi. Ve eve döndüğümüzde bu yoldan bir daha asla geçemeyeceğimizden çok korkuyorum. Bu yüzden tüm fişlerimi masaya koyuyorum.

"Hey, Red... nereye gidiyorsun?" Hunter yanlış çıkışa saptığımı fark edince arka koltuktan sordu.

"Vegas'a gidiyorum," diye omuz silkerek cevap veriyorum. "Ama biz Vegas'ta yaşamıyoruz ki" diye cevap veriyor.

"Bunu biliyorum." Tüm bunlar olurken sessizliğini koruyan ve düşünceli bir şekilde alt dudağını çiğneyen Drake'e bakıyorum. "Ama Drake'in dairesiyle ilgili her şeyi hallettik. Cuma gününe kadar işe dönmemize gerek yok. Ve ben henüz eve gitmeye hazır değilim."

Artık arabada belli belirsiz bir ağırlık var. Çünkü herkes tam olarak neye geri dönmeye hazır olmadığımı biliyor. Günah Şehri'ne doğru birkaç dakika gittikten sonra Drake nihayet arabaya atladı.

Telefonunu çıkarırken "Bir otele bakacağım," diyor.

Koltuğumda sessiz bir heyecan dansı yapıyorum. Ve umarım bu sefer gerçekten *bir* oda bulur.

DRAKE BIZE IKI GECE IÇIN BIR OTEL BULDU. ÇIFT KIŞILIK.
İki yataklı bir oda ve mükemmel. Giriş yaptıktan sonra

Duş alıp temizleneceğim ve giyinip çocukları bara göndereceğim. Ben görevdeki bir kadınım.

Resmi bir etkinliğe gitme ihtimalimize karşı seyahatimize uzun siyah bir elbise getirdim. Otel odasındaki giysi çantasında güvenle asılı duruyor. Saçlarımı kıvırıp, bütün hafta kullanmadığım makyaj malzemelerimi sürdükten sonra -maskaram ve dudak parlatıcım hariç- şık siyah kumaşı vücuduma geçiriyorum. Göğsümü sarıyor, göğüs dekoltemi gösterecek kadar dekolte.

Giyinip hazırlandıktan sonra, derimin altında hafif bir sinir titreşimiyle asansöre yöneliyorum. Asansör kumarhane katına geldiğinde kapılar açılıyor ve Hunter ile Drake'in siyah takım elbiseleri içinde beklediklerini görüyorum. *Adamlarım.*

Onlar hep benim adamlarımdı, değil mi? Hunter'la evli olabilirim ama Drake her zaman yanımdaydı ve geçtiğimiz hafta ikimiz de uzun zamandır aşmak istediğimiz bir çizgiyi aştık. Hep böyle olması gerekiyordu.

Sapıkça bir fantezi olarak başlayan şey, bize birbirimiz için gerçekten ne ifade ettiğimizi gösterdi. *İkisini* de seviyorum, ikisi de beni seviyor.

Şimdi, birbirleri için ne olduklarını bulmaları gerekiyor. Onlara yardım etmek de bana düşüyor.

Drake'in sessizce "*lanet* olsun" dediğini fark ediyorum. Hunter bana takdirle gülümsüyor ve midemde kelebekler uçuşuyor.

Onlara yaklaşırken kocam beni belimden tutup kendine doğru çekiyor, böylece yanağımdan öpebiliyor. "Seni o otel odasına geri götürmek için kendimi zor tutuyorum."

"Bu fikre katılıyorum," diye yanıtlıyor Drake. Gözleri önce vücudumda sonra da açlıkla yüzümde geziniyor.

"Çocuklar, Günah Şehri'ndeyiz. Önce gidip ne tür bir bela bulabileceğimize bakalım."

Onları kumarhane katına götürürken Drake Hunter'a, "Sanırım bulduk," diyor.

Kalabalık caddeden aşağıya doğru ilerliyoruz ve ikisi arkamda nöbetçi gibi yürüyor, bana çok yaklaşmaya ya da uzun süre bakmaya cüret eden herkese kaşlarını çatıyorlar. Neredeyse komik ama aynı zamanda onlara biraz alkol vermem gerektiği de açık. Rahatlamaları lazım.

Çatı katındaki bir gece kulübünün tabelasını gördüğümde ikisinin de elini tutuyorum ve bizi özel bir asansöre götüren tabelalara doğru yönlendiriyorum. Kapıya ulaştığımızda, Hunter içeri girerken fedailerden biri bana takdirle bakıyor

Beni Drake ile arasına sıkıştırdı. Kulübe girdikten sonra bizi doğruca bara götürdü.

Drake arkamda yakın duruyor ve elinin belime dokunduğunu hissediyorum, sanki o da bana herkesin içinde sevgisini göstermek istiyor. Daha birkaç gün önce öpüşme konusunda bile gergin olduğumuzu düşünmek komik ama şimdi ellerimizi birbirimizden zar zor uzak tutabiliyoruz.

İki kadehten sonra ikisi de çok daha rahatlamış görünüyor. Kulüp çok kalabalık değil, ama dans pisti müziğin ağır ritmiyle hareket eden vücutlardan oluşuyor.

"Dans etmek istiyorum," diyorum ve ikisinin de elini tutup kalabalığın içine sürüklüyorum. Tereddütlerini hissedebiliyordum ve bunu tam olarak planlamamıştım ama birini alıp diğerini bırakamazdım. Onları başıboş bırakırsam, her ikisi de bu kadınlar tarafından canlı canlı parçalanabilirdi ve bu gece ben de kendimi en az onlar kadar bölgeci hissediyorum.

Onları kalabalığın içine çekiyorum, alkol beni daha korkusuz yapmaya başladı bile. Dans etmeye başladığımda kollarımı Hunter'ın boynuna doluyor ve vücudumu ritme göre onunkine sürtüyorum. Dans ederken gözlerimin içine bakıyor ve Drake'in vücudunun benimkine hafifçe dokunduğunu hissediyorum. Bir kolumu kocamdan çekerek arkamdaki adama uzanıyorum ve bedenleri tarafından yutulana kadar onu kendime çekiyorum.

O kadar uzun süre dans ediyoruz ki zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Onların hissinde kaybolana kadar sadece dokunuşlarını ve müziği hissediyorum. Hunter beni sıcak bir öpücük için kendine çekiyor, elini belime doluyor ve bana sürtünüyor. Benim için ne kadar sert olduğunu hissediyorum ve kendimi daha da yakınıma çekiyorum. Olacakların beklentisi çok büyük.

Öpücüğünü bıraktığımda arkamda Drake'in varlığını hissediyorum. Başımı çevirdiğimde onun dudaklarını buluyorum. O da beni aynı şekilde, sıcak ve muhtaç bir şekilde öpüyor ve uyarılmışlığını sırtıma bastırıyor.

Beni aralarında o kadar sıkıştırdılar ki zor nefes alıyorum.

Dans pistinin karşısında, birden fazla çift gözün bizi incelediğini hissediyorum. Eminim benim hakkımda oldukça acınası şeyler düşünüyorlardır ama umurumda değil. Belki de Mia ve Eden gibi kulüpteki kızların etrafında olmak sonunda aklımı başımdan aldı. Daha yaşlı bir versiyonum yabancıların beni fahişe ya da sürtük olarak etiketlemesinden utanabilirdi ama umurumda değil. Hatta hoşuma gidiyor. İnsanların bu iki adamın da benim olduğunu bilmesi fikri hoşuma gidiyor. Seçmek zorunda olmadığımı ve onların da olmadığını.

"Hadi buradan siktir olup gidelim." Hunter kulağıma hırlıyor ve sonra gözleri Drake'inkileri buluyor ve uzun, ağır bir an boyunca birbirlerine bakıyorlar.

Birdenbire uzaklaştırılıyorum ve buna karşı koymuyorum bile. Onların istediği şeyi ben de çok istiyorum. Otelimize geri dönüşümüz, otel asansörüne binip odamıza çıkana kadar bir bulanıklık içinde geçiyor. Ve ben daha fazla beklemek istemiyorum.

Asansör kapısı bizi içeri soktuğu anda Drake'in kollarındaydım. Yüzünü kendime doğru çekerek dudaklarına yapışıyorum ve o da karşılık olarak hırlıyor, elleri kıçıma doğru iniyor, vücudumu kabaca kendine doğru çekerken sertçe sıkıyor.

Hunter arkamdan yaklaşıp saçlarımdan tutuyor ve beni Drake'in öpücüğünden uzaklaştırarak kendi öpücüğüyle ağzımı çalıyor. Kafa derimi tutuşu içime acı veriyor ama bu sadece zevki arttırıyor. Asansör durduğunda dudaklarıma doğru karanlık bir şekilde mırıldanıyor: "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Bu gece izlemekle ilgilenmiyorum."

Ona bakarken gözlerim açılıyor. Bunun anlamı... beni kendine mi istiyor? Bu fikir beni dehşete düşürüyor. Kocamı sevmediğimden ve onunla birlikte olmak istemediğimden değil, ama kalbim ikisine birden sahip olma düşüncesine çok bağlı.

Sonra kapılar açıldığında Drake'e bakarak, "Gidelim," dedi.

Ve beni asansörden ön kapıya doğru sürüklerken içim rahatlıyor. Hunter anahtar kartını çıkarıyor ve Drake arkamda boynumu ve omzumu öpüyor. Üçümüz tökezleyerek odamıza girerken ellerimiz, bedenlerimiz ve ağızlarımız birbirine karışıyor.

Drake kendi gömleğini yırtıp pantolonunun kemerini çözmeye başlarken ağzım Hunter'ınkinde. O kendi pantolonuna başlarken ben de Hunter'ın düğmelerini hızla çözüyorum. Sadece boxer'larıyla kaldıkları anda ikisi de elbisemin eteğine uzanıyor.

Tüm o telaşın içinde, bir dikişin patladığını hissediyorum. "Fermuar! Fermuar!" Arkayı göstererek bağırıyorum. Bu benim *sevişme* elbisem olabilirdi ama tutkumuz yüzünden mahvolmasına izin veremeyecek kadar çok seviyordum. Drake yavaşça arkadaki fermuarı indiriyor, bunu yaparken diz çöküyor ve aşağı inerken dudaklarının omurgamın her bir omuruyla buluşmasına izin veriyor.

Sonra, sadece siyah külotum ve dantel sütyenimle duruyorum. Hunter sadece ağzıma odaklanırken, Drake hâlâ alt tarafıma narin öpücükler konduruyor. Hunter'ın boxer'ına uzanıyorum, onun uyarılmışlığını avuçlarımın içine almak için yanıp tutuşuyorum. Ben onu okşarken derin ve çakıllı bir onay sesi çıkarıyor.

Arkamda Drake vücudumda ilerliyor ve ben de diğer elimle ona uzanıyorum.

Elim sikinin etrafını sararken, bunun ne kadar çılgınca olduğunu hatırlıyorum; bunun tamamen doğal ve normal olduğu ile her yönden yanlış olduğu arasında gidip geliyorum.

Drake bir elini enseme koyuyor ve ağzımı kendi ağzına doğru yönlendirerek sert bir öpücükle ağzımı çalıyor. Parmakları, kimin kimin olduğunu bilemeyene kadar vücudumda geziniyor. Ben Drake'i öpmeye devam ederken sütyenim çıkıyor, sonra biri meme ucumun sıkı tomurcuğunu çimdikliyor ve merkezime bir uyarılma patlaması gönderiyor.

Onlara *ihtiyacım var*.

Her birinin siki hâlâ ellerimdeyken, aralarında dizlerimin üzerine çöküyorum. Teker teker boksörlerini aşağı indiriyor ve etkileyici uzunluklarını okşamaya devam ediyorum. Aç ifadelerine bakarak, önce Hunter'ı ağzıma çekiyorum. Diğer elimi Drake'in üzerinde tutarak, boğazımın arkasına ulaşana ve öğürmeye başlayana kadar onu yutmadan önce kocamın horozunun başının etrafında ıslak bir daire yalıyorum. Şaftını güzel ve ıslak bırakarak Drake'inkine atlıyorum ve aynısını yapıyorum.

Ben aralarında gidip gelirken, onları kızdırırken ve daha fazlasını istemelerini sağlarken pis inlemeleri otel odasını dolduruyor. Sonra tekrar yukarı bakarak siklerini birbirlerininkine doğru çekiyorum ve tükürüğümle kayganlaşan sikler birbirine kayarken içlerinden birinin nefesini duyuyorum.

Drake'in Hunter'a hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ve onu yapmak istemediği bir şeye zorlamak istemiyorum, ama şu anda hassas bir denge olduğunu da biliyorum ve küçük bir hamle bu ikisini sınırın ötesine itmeye ve kendi takıntılarını aşmaya yetebilir.

Görünüşe göre, siklerine küçük bir dokunuş yeterli olmuş çünkü tekrar baktığımda Drake'in eli Hunter'ın kalçasındaydı. Karnımdaki kelebeklerin çıldırması için yeterli.

İkisini de tekrar ağzıma doğru çekiyorum, siklerinin başlarını dilime değdiriyorum ve ikisini de elimden geldiğince içime almaya çalışıyorum. İnlemeleri daha da yükseliyor ve birinin ellerini saçlarımda hissediyorum.

"Lanet olsun, Red. Siklerimizi böyle almak çok güzel görünüyor," diyor Hunter alçak sesle, hırıltılı bir şekilde.

"İki sik seviyor. Değil mi, bebeğim?" Drake soruyor.

"İki yarağa *ihtiyacı var," diye cevaplıyor* kocam.

Her birini tekrar emerken başımı sallıyorum. Aldıkları zevke doyamıyorum. Ama Drake'in elini Hunter'dan çektiğini fark ettiğimde, onları tekrar bir araya getirmek için elimden geleni yapıyorum. Dudaklarımı siklerinden ayırarak, her birini tekrar kaplıyorum, böylece mükemmel bir şekilde kayganlaşıyorlar ve onları tekrar bir araya getirirken siklerini yukarı doğru doğrultuyorum. Ellerimi ikisinin de etrafına doluyorum, böylece o kadar yakınlar ki, neredeyse göğüs göğüse geliyorlar ve bana neredeyse hiç yer kalmıyor.

Bakışları yavaşça benden birbirlerine doğru kayıyor ve ben beklentiyle nefesimi tutuyorum. Göğüslerinin düzensiz hareketlerini fark ederken okşamaya devam ediyorum. Dakikalar uzadıkça bekliyorum.

Sonunda ilk hamleyi yapan Hunter oldu. Belki de üzgün olduğunu göstermenin bir yolu buydu ama bunu asla Drake'in yapmayacağını biliyordum. Hunter'ın onun yerine yapmasına ihtiyacı vardı.

Hunter onu ensesinden yakalıyor ve ağızlarını birbirine çarpıyor. Hunter'ın başının arkasını tutarken Drake'in gözleri sıkıca kapanıyor. Onları öpüşürken izlerken kontrol edemediğim bir inilti çıkarıyorum. Çok ateşli ve şehvet dolu, sanki birbirlerine doyamıyorlar. Sadece bu öpüşmeyi izlerken bile vücudum arzuyla yanıyor.

Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında göğüsleri kabarıyor ve az önce birbirine kaynaşmış dudakları öpmek için sabırsızlanarak ayağa kalkıyorum. Önce Hunter'ınkine uzanıyorum, dilimi onunkine sürüyorum, onu ne kadar sevdiğimi ve bunun ne kadar ateşli olduğunu söylemek istiyorum. Kocam az önce ben izlerken başka birini öptü... ve bu inanılmazdı. Tüm bunlar bir rüya gibi geliyor.

Hunter'ın ağzından uzaklaşıp Drake'in ağzına gidiyorum ve alt dudağını dişlerimin arasına alıyorum. Ellerini kalçalarıma dolayarak beni kolayca kollarına çekiyor ve ben de bacaklarımı onun etrafına sarıyorum.

Drake beni yatağa taşırken Hunter, "Sanırım bizim için hazır," diyor. "Hazırım," diye haykırıyorum muhtaç bir sızlanmayla. Drake beni yatağın üzerine bıraktı.

yatağıma uzanıyor ve ellerini vücudumda gezdirerek iç çamaşırımı hızlı bir hareketle çıkarıyor. Sonra ellerini kalçalarıma koyuyor, eğilip klitorisime önce sadece dudaklarıyla, sonra da diliyle sıcak bir öpücük kondururken onları iyice ayırıyor.

Parmaklarımı uzun saçlarına geçirip onu kendime doğru çekerek haykırıyorum. Ayağa kalkıp beni yatakta tek başıma kıvranırken bırakmadan önce beni üç kez daha öpüyor. Kafamı kaldırıp baktığımda, onun bir şeyler karıştırdığını fark ettim.

Çantasında prezervatifle döneceğini sanıyorum, ki öyle de yapıyor. Ama başka bir şeyi daha var.

Geri döndüğünde, güzel yüzünde sinsi bir ifade vardır. "Kocanızın en iyi arkadaşı olmanın en iyi yanını bilmek ister misiniz? Sana yaptığı her şeyi biliyorum. *Her şeyi.*" Drake vücudumun üzerinde sürünüyor, bir kolunu dizimin altından geçiriyor ve her yerimi ortaya çıkarmak için yukarı çekiyor. Sonra parmağıyla kalçamın arkasından aşağıya, doğruca kıçıma doğru bir çizgi çiziyor. Dar deliğin üzerinde daireler çizmeye başlayınca gerildim. Yüzünü yaklaştırıp dudaklarını kulağıma bastırıyor. "Seni burada becerdiğini biliyorum. Bunun için nasıl yalvardığını, çok sert boşaldığın için yatağını nasıl ıslattığını, o kıçını sikerken kendi üzerinde nasıl bir oyuncak kullandığını biliyorum."

Nefesim kesiliyor ve bizi tembel tembel izleyen Hunter'a dönerek kendini okşuyor ve bekliyorum. Drake'e yaptığımız tüm seksleri anlatmasına pek *şaşırmadım.* Sadece bu kadar ayrıntıya girmesi beni biraz şaşırttı. Bu konuda bu kadar çok konuştuklarını bilmek neredeyse gururumu okşuyor.

"İşte bu yüzden bu gece seni burada beceren ben olacağım."

Birden Drake'in parmağı dar deliğime giriyor ve ben daha da yüksek sesle nefes alıyorum, kalçalarımı onun için eğiyorum, ona bu kirli, yasak parçama daha da fazla erişim sağlıyorum. Ayağa kalkıyor, diğer elindeki kayganlaştırıcı şişesinin kapağını açıyor ve içime bastırdığı parmağına damlatıyor. Sonra beni hazırlamaya başlıyor, kolayca girip çıkıyor ve ben buna zor dayanıyorum. Bu enfes bir işkence.

Yatağın üzerindeki çarşafları kavrayarak yumruklarımla sıkıyorum, çünkü o daha derine ulaşıyor ve beni acı çektirecek kadar kızdırıyor. Bir parmak daha ekliyor ve ben kızışmış bir kedi gibi inleyip kıvranıyorum.

"Aman Tanrım, Drake, lütfen. Sik beni."

"Ne düşünüyorsun, Hunt?" diye soruyor, avını yutmaya hazır bir yırtıcı gibi bana bakarak. "Sence benim için hazır mı?"

"Sana zaten sert sevdiğini söylemiştim. Her zaman hazırdır," diye cevap veriyor boğuk bir ses tonuyla. Şifonyere yaslanmış, sikini yavaşça sıvazlayarak bizi izliyor.

Drake parmaklarını içimden çıkardığında inliyorum. O prezervatifle kendini düzeltirken, Hunter yaklaşıyor ve yanımdaki yatağa tırmanıyor. Hızlı bir hareketle beni üstüne çeviriyor ve sonra ciğerlerimdeki havayı öpüyor. Drake'in ağırlığını arkama verdiğini hissettiğimde dili benimkine karışıyor.

Hunter ağzımın içine, "Seni tekrar sikerken sana sarılmak istiyorum," diye mırıldanıyor. Bir an sonra Drake'in sikinin başının arka girişime dayandığını hissediyorum. Kaygan - Hunter beni sersemletene kadar öperken yağlanmış olmalı.

Drake sikini sıkı kas halkasından geçirirken alnımı kocamın omzuna yaslıyorum. Bu çok yabancı bir his; hiçbir şey bununla kıyaslanamaz. Ne kadar farklı hissettirdiğini, ne kadar yanlış ve tabu olduğunu seviyorum. Genelde ağırbaşlı ve kibar olan bu kıza kendini şehvetli, seksi bir cadaloz gibi hissettiriyor ve ben de buna bayılıyorum.

"Daha fazla," diye sesleniyorum nefesimi toplamaya çalışırken gırtlaktan gelen bir mırıltıyla.

Drake cevap olarak hırlıyor. "Bebeğim, sonuna kadar girdim." Kayarak çıkıyor ve sonra tekrar giriyor, beni o kadar dolduruyor ki amımın duvarları zonkluyor.

"Lanet olsun," diyor Drake homurdanarak. "Hunter, haklıymışsın. Kıçı bir siki çok iyi alıyor."

"İşte benim kızım," diye fısıldıyor Hunter kulağıma.

Elleri vücudumun her yerinde, sırtımda, göğüslerimde, kalçalarımda ve sonunda klitorisimde, şiddetli daireler çiziyor ve beni çıldırtıyor. Drake hızını artırdıkça bacaklarım titremeye başlıyor ve kendimi patlamak üzere olduğum hissine kaptırıyorum.

Ve yapıyorum. Doruk noktam üzerimden bir kamyon gibi geçti. Hunter'ın boynuna doğru bir çığlık attım. Duygular beni kör etmişti.

"Benim için çok ıslaksın, Red. Senin içinde olmaya çok ihtiyacım var. Hazır mısın?"

Hâlâ nefesimi tutmaya çalışıyorum, vücudumu kaplayan ter tabakası saçlarımı yüzüme yapıştırıyor ve Hunter'ı öpmek için ayağa kalkıyorum, onun tanıdık tadına, ağzının benimkine değme hissine ihtiyaç duyuyorum.

"Evet," diye fısıldıyorum ve Drake bir an için itişini durduruyor.

Biraz kaydırınca Hunter'ın orada olduğunu hissettim ve haklıydı. Ben kayganım çünkü o kolayca içeri kayıyor. İkisi de iliklerine kadar gömülüyken, ben bu ezici dolgunluk hissine alışıp tadını çıkarırken kimse kıpırdamıyor. Sadece cinsel olarak değil, duygusal olarak da yoğun ve inanılmaz. İkisi de bana sahip çıkıyor, beni kullanıyor, beni seviyor ve Drake üzerime kıvrılıp sırtımı öperken ve şefkatle saçlarımı yüzümden silerken gözlerim yaşarıyor.

"Onu içinde hissedebiliyorum," diye fısıldıyor Hunter, ben gözlerine bakarken. Elimi kendi eliyle kavrıyor ve parmaklarımızı iç içe geçiriyor. Diğer eli sırtıma gidiyor ve parmaklarının Drake'inkilere sürtündüğünü hissediyorum.

Ve bir an için öylece kalıyoruz, üçümüz biriz.

"Kalçalarını salla, Red."

Önce yavaşça, sonra daha hızlı sallanmaya başladığımda kocamın gözlerinin içine bakıyorum ve bu his inanılmaz.

"Siktir," diyor Drake inleyerek.

Hunter, "Tanrım, çok iyi hissediyorsun," diye cevap veriyor ve benimle mi yoksa arkadaşıyla mı konuştuğunu bilmiyorum çünkü şu anda birimizin nerede bitip diğerimizin nerede başladığından emin değilim. Birlikte bir sıcaklık, zevk ve şehvet çığlıkları yığını içinde eriyip gidiyoruz.

Şimdi kalçalarımı pistonluyorum, kendimi geriye atıyorum, kendimi onların yaraklarına dayıyorum. Bu sefer orgazmım yaklaşan bir fırtına gibi yavaş yavaş geliyor ve her zamankinden daha uzun sürüyor, ta ki benim bir parçam haline gelene kadar. Artık onları becermiyorum ama bu orgazmla dans ediyorum, vücudum doruğa ulaşıyor.

"Evet, evet, evet," diye uluyor içlerinden biri ve ben içimde zonklayan ve titreyen bir horozun hissini tanıyorum. Ya da belki ikisi birden.

Hunter'ın göğsüne yığılıyorum ve vücudumdaki karıncalanmanın durmasını bekliyorum. Biri saçlarımı tekrar tarıyor ve yanağımı öptüğünde Drake'in benden ayrılmış olması gerektiğini anlıyorum.

Doğrulup, gülümseyerek yanağımı hafifçe okşayan Hunter'a bakıyorum. Sonra dönüp Drake'in onun yanında yattığını görüyorum. "Çok harikasın Isabel."

Vücutlarının arasındaki dar boşluğa düşmeden önce ben de gülümsüyorum. Drake beni kaşıklamak için kıvrılırken ben de bu tanıdık pozisyona sarılıyorum. Yorgun ve tatmin olmuş bir sırıtışla, "Hayır. Biz harikayız." diyorum.

Kural #26: Eğer kalbin onları unutamıyorsa, bırak aletin senin için unutsun.

Drake

UYANDIĞIMDA, ARTIK BU KÜÇÜK
sandviç. Bunun yerine, çok çıplak ve seksi iki güzel ekmek arasına sıkıştırılmış küçük bir et parçasıyım. Isabel gecenin bir yarısı kalkmış olmalı ve beni kocasına doğru iterek ucundan geri süründü.

Bunu kolaylık olsun diye mi yaptı yoksa bizi bir araya getirerek Hunter'ın biseksüel takıntılarından ya da benim inatçı ilişki karşıtı takıntılarımdan kurtulmamı sağlayacağını düşündüğü için mi yaptı, o zaman çiğneyebileceğinden biraz daha fazlasını ısırdı.

Demek istediğim... Sırtıma yaslanan sıcak, kaslı vücuda kızgın değilim. Ve kollarımda kendi kişisel oyuncak ayım gibi kıvrılma şekliyle onu tamamen kendime aldığım için kesinlikle kızgın değilim, ama bundan ne kadar nefret etmediğim için biraz sinirliyim.

Seviştiğim insanlarla asla yatmam. Ama bu ikisi farklı ve nedenini unutmaya başlıyorum. Onlar farklı çünkü onlar benim arkadaşlarım... evet, hepsi bu. Farklılar çünkü onlar hayatımdaki en önemli iki insan. Ailem. Sevdiğim iki insan... Bekle, lanet olsun.

Hunter kıpırdanıyor ve çıplak bedenini uzatıp bir kolunu belime doladığında bu kaşığın içinde benim olduğumu fark etmediği belli oluyor. Isabel'in bir buçuk metre yerine benim bir buçuk metre boyumu hissettiğinde geriliyor. Tanrım, bu çok garip. Aleti kıçıma değiyor. Onun sabah

Ahşap henüz tam olarak devreye girmedi çünkü hala yumuşak ve bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum.

Hunter ve ben ilişkimizdeki bu garip yeni dinamikle oynuyor olabiliriz, ama kesinlikle henüz... sert sikini kıçıma sürtme aşamasında değiliz.

Başını kaldırıyor ve yarı açık tek gözüyle bana bakıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve burası kral dairesi yerine çift kişilik olduğu için ona verecek çok fazla yerim yok.

"Günaydın," diye mırıldandım.

"Günaydın," diye homurdanıyor. Sonra, beklendiği gibi, hızla yataktan yuvarlanıyor. Gerçekten uyanmaya hazır mıydı, yoksa kendini yataktan atmaya zorlamak bana karşı çıplak bir şekilde bastırılmamaya değer miydi diye merak ediyorum. Banyoya giderken bir anlığına göz göze geliyorum ve bunun sabah odunu mu yoksa uyku düzenimizin etkileri mi olduğundan emin olamıyorum.

Bir dakika önce.

"Saat kaç?" Isabel göğsüme doğru zar zor hareket ederek mırıldanıyor. "Burada zamanın bir önemi yok. Vegas'tayız, bebeğim."

"Kahvaltı..." İnliyor.

Dün gece ne kadar enerji harcadığını hatırlayarak ona gülümsüyorum. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim, vahşi ve açgözlü. Daha önce söylediklerimde gerçekten ciddiydim... Isabel en iyisi. Onun hakkında hissettiklerim yüzünden kendimden nefret ediyorum, en iyi arkadaşımın karısı, ama o her şeyi kolay ve eğlenceli hale getiriyor. Onunlayken asla tek bir şikayetim olmuyor ve seks her zaman bu dünyanın dışında. Yuva kuran bir adam olmayabilirim, ama yemin ederim bu kadınla yuva kurma şansım olsaydı, bunu kaçıracak kadar aptal olurdum.

Otuz dakika sonra, üçümüz yorgun kıçlarımızı kahvaltı büfesine sürüklemeyi başardık. Yemek yiyoruz, gülüyoruz, konuşuyoruz ve her şey o kadar normal geliyor ki... aslında garip. Sanki yine biziz, ama eskiden olduğumuz biz değiliz çünkü şimdi... sevişiyoruz.

Kahvaltıdan sonra Isabel bizi şehrin içinde sürüklüyor, her oteli, her manzarayı, her aptal turist dükkanını görüyoruz ve kendime engel olamıyorum ama mutluyum.

The Venetian'da dolaşırken boynuna yeşil margarita dolu uzun bir plastik bardak takmış. Kendimi ona uzanırken, elini tutarken yakalıyorum ve o da kolumun altından sokulmama izin veriyor. Gözlerim Hunter'a doğru kayıyor ama o bizi sarılırken yakaladığında

ve onun dev içkisinden bir yudum almamı sağladığında gülümsüyor. Bu kısım kesinlikle onun planında yoktu. Sadece sevişmemizi izlemek istiyordu... Peki ne zaman bu hale geldi? Ne zaman bir ilişkinin parçası olduk? Ve ben bu konuda ne hissediyorum?

Yani, nefret etmiyorum. Isabel kolumun altına çok güzel oturuyor, başı omzuma bile ulaşmıyor. Diğer insanlarla bu *alfa/mine* olayından hiç hoşlanmamıştım, ama Isabel kendini bana yasladığında, içimde ilkel bir şey uyanıyor ve bu iyi hissettiriyor. Aslında kendimi onu korurken, ona dokunmaya cüret eden bir pisliği yere sererken hayal ediyorum, Austin'deki olayda olduğu gibi. Onu güvende tutmaktan sorumlu kişi olmak istiyorum.

"Gerçek Venedik'e gitmeliyiz. Eminim daha da güzeldir" diyor gondola binmek için sırada beklerken.

"Eminim kalabalık ve turistik bir yerdir," diye yanıtlıyor Hunter. "Ama gitmek istiyorsan Red. Gidebiliriz."

Sonra bana baktı. "Var mısın?"

Kendime engel olamıyorum. Eğilip dudaklarımı şakağına bastırıyorum. "Ben
içeri."

Dürüst olmak gerekirse, onlarla birlikte bir tatile her zaman varım. Bu Onları bensiz balayına götürmek yeterince zordu ve bu Hunter büyük paralar kazanmadan önceydi, bu yüzden sadece sahile küçük bir geziydi, ama diğer her yolculukta beni de yanlarında sürüklediler.

Sıranın önüne geldiğimizde geri çekilmeye başladım. "Siz ikiniz gidin."

Isabel şok içinde bana bakıyor. "İyi denemeydi, koca adam. Üç kişi arkadaştır."

Evet, şimdiden sarhoş olmuş. Kelimeleri biraz geveliyor ve bu çok sevimli. "Aslında, 'İki kişi arkadaştır; üç kişi kalabalıktır' derler."

Alay ediyor. "Bu aptalca bir söz."

Ve elimi bırakmıyor. Bir şekilde ikimizi de gondola bindiriyor ve gondol görevlisi ya da etrafımızdaki kalabalığın gözünden kaçmıyor, ikimizin de elini tutuyor, ikimizin de bacaklarını okşuyor ve yolculuğun sonunda dudaklarını ikimize de değdiriyor.

Hunter'ın biraz gerildiğini söyleyebilirim ama umurumda değil. Buna bayıldım. İlk defa gerçekten üçüncü teker olmadığımı, ilişkilerinin *bir parçası olduğumu* hissettim. Fena değil.

Tüm gün aslında oldukça harika, ama havada beliren bir belirsizlik var çünkü yarın gerçekten eve gidiyoruz. Yarın, fantezi sona eriyor. Tatil bitiyor ve bu üçlü tatil versiyonumuz da seyahatle birlikte bitiyor.

Belki de bu yüzden bu gece farklı hissettiriyor.

Yemekten sonra Isabel'in margarita sarhoşluğu geçiyor ve birlikte odamıza doğru yürüyoruz. Saatin kaç olduğunu bile bilmiyorum, belki sabahın üçü.

Asansörle yukarı çıkarken hava dün geceye göre çok daha kasvetli. Bu sefer öpüşmüyoruz. İkimizin de elini tutuyor ve bizi kendine çekiyor, sonra yavaşça odaya doğru sürüklüyor.

Dün geceki vahşi sevişme yerine, bu gece muhtemelen sevişme yerine sevişme olarak kabul edilebilecek bir şey yapıyoruz. Bir yatağa sarılan Isabel önce benim ağzıma, sonra da Hunter'ın ellerine boşalıyor. Sonra Hunter izlerken sikime biniyor, sonra Hunter'ın kollarına düşüyor ve ben yüzünü öpücüklerle kaplarken Hunter'ın onu arkadan şehvetli bir şekilde almasına izin veriyor. Zevklerimiz birbirine karışıyor, böylece her orgazmı sanki hepimize aitmiş gibi birlikte hissediyoruz. Yavaş ve şehvetli ama bir o kadar da son ve önsezili.

Çünkü bu kadar. Bu son kez böyle olacağız.

Ve bunu hepimiz biliyoruz.

"BU SONUNCUSU," DIYORUM, SON KUTUYU DA DEPOYA BIRAKIRKEN.

ve bölmenin kapısını kapattım. Dairedeki eşyalarımı bu kadar çabuk toplayabilmiş olmamız iç karartıcı. Kanepemi, yatağımı ve birkaç rastgele kutuyu kamyona yükleyip buraya taşımak bir günden az sürdü. Şimdi elimde bir bavul ve en iyi arkadaşımın evinde bir misafir odasından başka bir şey kalmadı.

Dün sabah eve geldik ve o günden beri her şey bir kasırgaya dönüştü. Tahliye edilme durumunun tek kurtarıcı yanı, şu anki durumun ne kadar tuhaf olduğunu görmemizi engellemiş olması. Dün bu uzun yolculuğu atlatmakla o kadar meşguldük ki, uyku düzeni ya da gariplik konusunda endişelenmeye bile gerek duymadım. Misafir odasında uyudum. Onlar da yataklarında sessizce uyudular, hepsi bu.

Normale döndük.

Mutlu olmalıyım. İstediğim buydu. Ama bu sabah yalnız uyandığımda kendimi mutlu hissetmedim.

"Kulübe gidiyorum," diyor Hunter arabasına geri binerken. "Saat yedide bir toplantımız var, ama istemiyorsan seni eve bırakabilirim.

gelmek istiyorum."

"Ne teklif edeceğine karar verdin mi?" diye sordum. Hunter bütün hafta çarklarını döndürmekle meşguldü ve bu seyahatten edindiği yeni fikirlerle ortaklarını etkilemenin yollarını düşünmeye çalıştığını biliyorum.

"Shibari gösterisi, kesinlikle. New Orleans'taki Silla kızından gelmesini istemeyi düşünüyorum. Ondan hoşlandım."

"Ben de ondan hoşlandım," diye cevap veriyorum, o gece kulüpte yaptığımız derin sohbeti ve her zaman dışarıdan biri olarak kalacağı için ona güvenmekte ne kadar rahat hissettiğimi hatırlayarak. Şimdi çılgınca, sırlarımla donanmış bir şekilde kapıma gelmeden önce bu kadına ne kadarını anlattığımı hatırlamaya çalışıyorum.

"Pitch'i kesinlikle sevdim," diye ekliyor ve bu sözlerle birlikte içimi kaplamaya çalışan heyecanı yutuyorum. Buna cevap vermiyorum çünkü ne diyebilirdim ki? O sevdi. Ben de sevdim. Bunlar sır değil. O karanlık oda, içinde yaptığımız her şeyle birlikte muhteşemdi. Beni orada terk ettiği ana kadar.

"Eminim getireceğin her fikre bayılacaklardır," diyorum sonunda. "Teşekkürler," diye mırıldandı. "Bu geleceğin anlamına mı geliyor?"

Yönetim kurulu toplantılarına gelip gelmemeye karar vermek genellikle üzerinde çok fazla durduğum bir şey değildir. O gün Emerson Grant'in sinirlerini ne kadar bozmak istediğime bağlı olarak değişiyor - yani, onun benim en büyük hayranım olmadığı çok açık. O ve ben çok farklıyız. O paylaşmayı sevmeyen bir kontrol manyağı, ben ise tam tersiyim. Şimdi kız arkadaşına doğru nefes almaya bile cüret edersem, şirketle olan sözleşmemi kaybetme riskiyle karşı karşıya kalırım. Ve muhtemelen kellemi.

Ama şimdi... yönetim kurulu toplantılarına katılma kararı daha karmaşık. Açıkçası, diğer sahiplerin hiçbiri Hunter, Isabel ve benim aramda geçenleri bilmiyor, ama ya anlayabilirlerse? Ya iki hafta önceki kadın avcısı olmadığımı hissederlerse? Şu anda tanıdığım insanlarla yakınlaşmaya hazır olduğumu sanmıyorum.

"Belki," diye cevap veriyorum. "Zamanımı gerçekten yeni bir yer arayarak geçirmem gerekiyor."

"Aceleye gerek yok, Drake. Ben ciddiyim. Evimizden çıkmak için acele etmene gerek yok.
Orada her zaman hoş karşılanırsınız."

Bunu söyleme biçiminde olması gerekenden daha ağır hissettiren bir şey var. Sanki gitmemi ne kadar istemediğini anlatmaya çalışıyor.

Keşke zaman çabuk geçse de hepimiz bu garipliğin üstesinden gelebilsek. Belki de başka birini becermem gerekiyordur. Bu onları sistemimden çıkarmama yardımcı olur. Onlarla o kadar uzun süredir birlikteyim ki beni kelimenin tam anlamıyla sikip attılar. Kulüpte Isabel'i kafamdan atmama yardım edecek bir kız bulabilirim.

Ama bu düşünce çabucak bozuluyor. Başka bir kadın istemiyorum. O minyon, çilli yüzlü, ateşli kızıl saçlı, kirli bir tarafı ve tatlı bir gülümsemesi olan kadını istiyorum. Sikeyim.

Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Ama bu kadar çabuk bağlanacağımı hiç düşünmezdim. Elbette hiçbir zaman bir kadına bağlanmak istemem ama ilk istediğime de sahip olamam.

Belki kulüpte bir erkek bulurum o zaman... Hayır. Bazı nedenlerden dolayı, bu düşünce daha da kötü hissettiriyor.

"Drake?" Hunter beni derin düşüncelerimden çekip çıkararak soruyor. "Kulüp mü, ev mi?" Bir kavşakta oturuyoruz ve ne yapacağıma hızlıca karar vermem gerekiyor. Ne istediğimi ve neye sahip olabileceğimi biliyorum ve ne yazık ki ikisi aynı şey değil.

"Kulüp," diye mırıldanıyorum neredeyse hiç heves duymadan.

TOPLANTIDAN BIR SAAT ÖNCE SALACIOUS'DAYIZ.

Önce bar. Geri dönmek güzel. O kadar çok kulüp gördükten sonra, bizimkine geri dönmek çok rahatlatıcı. Tanrım, evde olmak çok güzel.

"Hey, çocuklar. Tekrar hoş geldiniz," diyor barmen Geo, bir selamlama ve geniş bir gülümsemeyle.

Hunter ve ben hep bir ağızdan "Teşekkürler," diye cevap veriyoruz. O viski ekşi sipariş ediyor, ben de bira. Ve onları sessizce içiyoruz. Hunter'ın telefonunu çıkarıp Isabel'den gelen bir mesaja cevap vermesini izliyorum ve aniden gelen kıskançlıkla irkiliyorum.

Bunu bir an önce atlatmam gerekiyor çünkü bu boktan durum berbat. O mesajlaşırken ben de ana salona göz gezdiriyorum. Saat erken, o yüzden sessiz, sadece birkaç müdavim etrafta dolanıyor. Yeniler kalabalık olana ve aralarında saklanacak başka bedenler bulana kadar ortaya çıkmazlar. Bu da demek oluyor ki buradaki insanlarla ya çoktan yatmışımdır ya da şu veya bu nedenle onlarla ilgilenmiyorumdur.

Eden ile barda oturan zengin gümüş tilki Ronan Kade'e doğru başımı sallıyorum. Pek flört ediyormuş gibi görünmeyen sıradan bir sohbet ediyorlar, ama bu ikisinin ya artık denemelerine bile gerek kalmayacak kadar çok seviştiklerinden ya da hiç sevişmediklerinden ve gerçekten *sadece arkadaş olduklarından* oldukça eminim. Şimdi beni biraz güldüren bir cümle.

Hunter ve ben *sadece*
arkadaşız. Isabel ve ben
sadece arkadaşız.

Ve bunun ne kadar işe yaradığına bir bakın.

Lanet olsun, beyin, onları düşünmeyi bırak. Devam et.

Ana kat hayal kırıklığı yaratıyor, bu yüzden bara doğru geri dönüyorum. İşte o zaman bakışlarım tanıdık bir çift yeşil gözle buluşuyor ve onları bana belli bir pırıltıyla bakarken yakalıyorum ve bunun ne anlama geldiğini biliyorum.

Durup Geo'ya bakıyorum, beni süzdüğünü fark ettiğimde dikkatini hemen başka yöne çeviriyor. Başka bir bar müşterisine yardım ederken, gözlerimin onun üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Geo çekici -*çok* çekici- ve bunu daha önce neden fark etmediğimden emin değilim. İnce yapılı, atletik bir vücudu ve dokunulduğunda pürüzsüz görünen bronz pazuları var. Bahse girerim sörf yapıyordur ya da koşuyordur, dışarıda ter dökerken gördüğüm her iki görüntü de kasıklarımda hafif bir kıpırdanma yaratıyor. Büyük bir şey değil ama potansiyel var.

Birdenbire biramı daha hızlı içmeye başladım, bunun onun gelip dolduracağı anlamına gelmesini umuyordum. Sonunda geldi ve yemin ederim artık bana daha farklı gülümsüyor.

"Bir tane daha ister misin?" diye soruyor ve önündeki boş şişeyi alıyor. Ben.

Öne doğru eğilip kollarımı barın üzerine koyarak ona gülümsüyorum. Bir "Evet, lütfen." diye cevap veriyorum. Tekrar kendim gibi hissediyorum.

Geo cevap olarak dudağını ısırıyor. Sonra biramı almak için buzluğa doğru dönüyor. O dönmeden önce Hunter'ın dikkatinin aniden üzerimde olduğunu hissediyorum. Geo'dan soğuk şişeyi alıp dudaklarıma götürmemi ve bakışlarını benden ayırmamamı izlerken dikkatli bir ifade takınıyor.

"Yolculuğun nasıl geçti?" Geo bara yaslanarak soruyor.

"Uzun," diye cevap veriyorum ve yemin ederim Hunter'ın çenesinin sıkıldığını fark ediyorum.

"İyi bir kulüp görüyor musun?"

"Bunun kadar iyi değil ama bazı ilginç yerler gördük."

"Öyle mi?" Geo kaşlarını çapkınca kaldırarak soruyor. "Bir ara benimle

bazı hikâyeleri paylaşman gerekecek. İlgimi çekti."

Hunter'ın içkisi öyle bir gürültüyle bara çarpıyor ki bardağının kırılmamasına şaşırıyorum. "Bir toplantımız var. Gidelim," diye bağırıyor oturduğu yerden kalkarken.

Ve neredeyse kalkıyordum. Neredeyse onu takip edecektim çünkü her zaman yaptığım şey buydu. O önderlik eder, ben takip ederim. O atla diyor, ben ne kadar yükseğe diyorum. Ya da daha doğrusu... O 'karımı becer' diyor, ben 'evet efendim' diyorum. Ama beni bu duruma sokan da bu oldu. Ve şimdi kalbim darmadağın. Kafam karmakarışık. Bu yolculuktan önce olduğum kişi değilim ve onların arkadaşlığını zaten kaybettiğimizden daha fazla kaybetme riskini göze alamam. Yani artık Hunter'ı takip edemem.

Onun iyiliği için kıçımı bar taburesinde tutuyorum ve zorlukla yutkunuyorum. "Toplantıya gitmeme gerek yok. Bana inşaatla ilgili soruların olursa, toplantıdan sonra buluşuruz. Ama sen git. Ben burada kalacağım."

Gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kalkıyor ve ifadesinin yoğunluğu kelimenin tam anlamıyla acıtıyor. Bağırsaklarıma inen bir yumruk gibi. Çünkü o çizgiyi kuma geri çekiyorum. Yemin ederim söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünüyor ama gerçek Hunter tarzıyla yutkunuyor.

"İyi," diye mırıldandı. Sonra bana dönmeden önce Geo'ya uğursuz bir bakış attı. "Kulübümüzde iki içki sınırı olduğunu unutma."

"Evet," diye cevap veriyorum, bu sözlerin onun istediği şekilde canımı yakmasına izin vermemeye çalışarak
için.

Ve bununla birlikte dönüp uzaklaşıyor. İçindeki öfkeyi fark ettim.
ama bunun üzerinde durmuyorum. Geo'ya dönüp gülümsüyorum. Kendime dönmem gerekiyor ve bunu yapmanın tek bir yolu var.

Hunter ve Isabel'i kalbim unutmayacaksa, aletim unutur.

Kural #27: Hikayenizi doğru anlatın.

Avcı

BEN ERKEN IÇIN VE TOPLANTI, VE I NEFRET OLMAK ERKEN. DEĞIL HATTA

Emerson henüz gelmedi ve odaya ilk giren hep o olur.

Kaşlarımı çatarak bir sandalyeye çöküyorum ve konferans masasının ahşap damarlarına bakıyorum. İnatçı bir pislik gibi hayıflanıyorum. Drake'e beni ektiği, açıkça flört ettiği için kızgınım ve barmenle yapmak üzere olduğundan emin olduğum şey için ona proaktif olarak kızgınım.

Onun nesi var böyle? Yolculuğumuzdan direkt başkasını becermeye çalışıyor. Bunu Isabel'e nasıl yapabildi? Neden sikini bir saniye bile pantolonunun içinde tutamıyor?

Geçen hafta üçümüzün arasında bir bağ olduğu bana oldukça açık göründü. O böyle görmedi mi? Hayır. Bu onun için sadece bir düzüşmeydi ve biz hiçbir şey ifade etmiyorduk. Ve bu ilişkinin üçümüz arasında yürümesini istediğimi düşündüm. Aslında onu uzun vadede evliliğime dahil etmeyi düşündüm ama tabii ki o bunu istemiyor. Bunun için önünden geçen ilk kişiye aletini sokmaması gerekiyor.

"Neyin var senin?" Ortak sahiplerimden biri olan Garrett odaya girdiğinde çatık kaşlarla konuşuyor. Sırrınızı açabileceğiniz türden bir arkadaş değil. Garrett gülmek ve iyi vakit geçirmek için harikadır ama son iki haftanın tüm ayrıntılarını ona anlatsam, ciddiye almaya çalışmaktan kafası patlar. Ona bakarken derin bir nefes almak için göğsümü zorluyorum.

"İyiyim," diye yalan söyledim.

Garrett gülüyor. "Elbette. Yüzündeki kızgın ifadeye bakılırsa ya geri döndüğün için çok mutlu değilsin ya da seyahatinde hiç eğlenmemişsin."

"Hayır. Yolculuk harikaydı ve döndüğüm için mutluyum." Bir gerçek ve bir yalan. Yolculuk harikaydı ve keşke hiç bitmeseydi.

"Drake'i seks kulüplerinde kaybetmedin, değil mi?"

"O burada. Barda," diye mırıldanıyorum.

"Eminim iyi vakit geçirmiştir. Yarı yarıya hiç geri dönmemesini bekliyordum."

Cevap vermedim. Bir dakika sonra ekibin geri kalanı içeri doluşmaya başladı. Emerson ve Charlie, Emerson Charlie'nin önünde yürüyor, Charlie de Emerson'ın elini hafifçe sırtına bastırıyor. Maggie her zamanki gibi telefonunda bir şeyler yazıyor.

Hepsi beni selamlıyor, gülümsüyor ve seyahatim hakkında sorular soruyor, ben de gülümsememi olabildiğince doğal tutmaya çalışıyorum. Sonra, elbette, hepsi Drake hakkında sorular soruyor ve sahte gülümsememi tutmak zorlaşıyor.

"Pekâlâ Hunter. Bize her şeyi anlat. Eminim bir sürü düşüncen ve fikrin vardır." Emerson sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve beklerken düşünceli bir şekilde bana bakıyor. Gerçekten de bir sürü düşüncem ve tonlarca fikrim var, ama sarışın dev bir pislik beynimden çıkıp düşünmeme izin vermiyor.

"Evet..." Kekeleyerek, "Henüz bir sunum hazırlama fırsatım olmadı. Dün Drake'i dairesinden taşımak zorunda kaldık ama bir şeyler hazırlayabilirim-"

"Sorun değil," diyor Emerson çarpık bir gülümsemeyle. "Sunum yapmana gerek yok Hunter. Sadece bize seyahatini anlat."

Ağır bir iç çektim. *Düşün, Hunter. Düşün*. Ama net düşünceler yok, sadece görüntüler ve anılar var ve onlarla paylaşabileceğim hiçbir şey yok. Drake'in karımı ilk kez bağlayışını izlediğim an gibi... o sırada... "Shibari gösterileri," diye geveliyorum, aniden onları ilham perim olarak kullanıyorum. "Buraya getirmeyi çok istediğim harika gösteriler gördük." Sandalyemde dik oturuyorum. "Ayda bir kez, bırakın üyeler nasıl yapılacağını kendileri öğrensin."

"Mükemmel. Bu diğer sapkınlık demolarımızla iyi gider. Başka bir şey var mı?"

Fire Palace'ta işletme sahibi bana üyelerimizin, özellikle de kadınların mahremiyetini korumak için yeterince çaba göstermiyor olabileceğimizi hatırlattı. "Üyelerimizin mahremiyetini korumak için daha fazlasını yapmalıyız,

Özellikle de kulübümüzde dolaşırken kendilerini rahat hissetmeyen kadınlar için. Belki ayda bir maskeli balo gecesi düzenleriz."

Masadaki birkaç kişi ilgiyle canlandı. Ben hareket ederken Emerson başını sallıyor.

üzerinde.

Yolculukla ilgili anılarımı tarıyorum...

Drake ve Isabel'in ilk kez öpüşmelerini izledim ve ondan sonra nasıl hissettiğimi, o anda ona sahip olmam gerektiği için onu nasıl çaldığımı. "Şipşak odalar," diyorum. "Bir kulüpteydik ve kiralamak zorunda olmadığın ama şipşak sevişmek için kullanabileceğin bu kabinlerden vardı." O geceyi hatırladıkça ağzımın kenarından bir sırıtış geçiyor. Emerson'ın kız arkadaşı Charlie'nin kızarırken dudağını ısırdığını ve dizüstü bilgisayarında söylediklerimi hızla yazdığını fark ediyorum.

"Şipşak odalar... Bayıldım," diye yanıtlıyor Emerson. "Peki ya Drake?"

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Hayır, Isabel'le birlikteydim," diyorum onu düzeltmek için hızla, yanaklarım aniden yanmaya başlıyor.

Emerson gülümsüyor. "Yani... Drake bize böyle bir şey inşa edebilir mi?"

Sik beni. Drake'i şipşak bir odada sikip sikmediğimi sorduğunu sandığıma inanamıyorum. Şimdi bu odadan bir korkak gibi kaçma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Ah," diye cevap veriyorum, boğazımı temizleyerek ve odadaki herkesin gözlerini üzerimde hissederek. "Evet, kolayca."

"Harika," diyor ve hayal görüyor olabilirim ama beni her zamankinden daha dikkatli izlediğine yemin edebilirim. Koltuğumda kıpırdanıyorum. "Başka bir şey var mı?"

Bir sonraki kolay, ancak "Karanlık odalar" derken çok daha az heyecanlı ve anıdan gurur duyuyorum.

"Karanlık odalar mı?" Garrett soruyor.

"Evet. Zifiri karanlık. Tamamen anonim. Oradaki herkes istediği her şeyi yapabilir... istediği kişiyle." O geceyi hatırladıkça hepsinin zihnimi okuyabildiğine yemin edebilirim. Zihnimde tekrar tekrar çalıyor.

Kulüp sahibi gözlükler takılıyken odayı görmeme izin vermeyi teklif etmişti ve sonra bildiğim tek şey, Drake'in kot pantolonunun fermuarı açık bir şekilde orada durduğunu ve içki içecek yaşta olmayan bir çocuğun göğsüne dokunduğunu gördüm. Yıllar boyunca Drake'in erkeklerle flört etmesini, onları öpmesini ve onlarla yatağa girmesini izledikten sonra sonunda patlamıştım.

"İlginç..." Emerson cevap verir.

"Bunun neresi eğlenceli?" Garrett gülerek ekliyor. Röntgenci olduğu

için elbette bu fikirden nefret ediyor.

"Peki güvenli mi?" Maggie soruyor.

"Hem de çok. Odaların hepsinde kameralar, karanlıkta görebilmek için özel gözlükleri olan fedailer vardı ve prezervatif zorunluydu. Orada kendimi çok güvende hissettim. Aslında gerçekten özgürleştiriciydi."

"Kullandın mı?" diye sordu biri ve ben kim olduğunu bile anlamadım. Anıya çok fazla kapılmıştım ve muhtemelen son kısmın ağzımdan kaçmasına izin vermemeliydim.

"Um...evet. Oraya girdim. Drake ve ben ikimiz de girdik." Tanrım, neden hala konuşuyorum?

Masa topluca başını sallıyor ve keşke ne düşündüklerini bilseydim. Yolculuğumuz sırasında gerçekten neler olduğundan şüphelenmiş olabilirler mi? Elbette hepsinden değil. Düşüncesi bile beni tahrik ettiği için Drake ve Isabel'e birlikte yatmayı teklif etmemden değil. Ya da Drake'in karanlık bir kulüpte beni becermesinden. Ya da üçümüzün Vegas'ta hayvanlar gibi sevişmesi. Ya da en iyi arkadaşıma aşık olmak. Bunun olacağını kesinlikle tahmin etmemişlerdi.

"Kulağa eğlenceli geliyor," diyor Emerson uzun ve garip bir sessizlikten sonra. "Karanlık odaları mevcut sınırlı alanımızla yaratmak biraz daha zor olabilir. Drake kulübün üzerine bir kat daha inşa etmek istemezse tabii. O nerede ki?"

Garrett ben fırsat bulamadan cevap veriyor. "Hunter tüm hafta boyunca gerçek bir sik engelleyici olmuş olmalı çünkü Drake dışarıda Geo'ya hamleler yapıyor, muhtemelen biz konuşurken sikini ıslatıyor."

Çenem sıkıştı. Garrett'ı suçlamıyorum çünkü bunlar her zaman yaptığımız şakalar. Yaptığımız şey bu, ama şimdi daha önce hiç olmadığı kadar sinirlerimi bozuyor.

"Bir noktada onunla buluşacak ve bu tadilatların bazıları için fiyat teklifi alacaksınız, değil mi?" Emerson yüzünde ciddi bir ifadeyle soruyor.

"Elbette," diye yanıtlıyorum.

"Karanlık odalar için herhangi bir fikri varsa, duymak isterim." "Ona haber veririm," diyorum.

Sonra Emerson sadece başını sallıyor ve ben de sanki bir sebepten dolayı bana bakıyormuş gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Sanki gözlerimin ardındaki her şeyi okuyabiliyor ve bu beni çok rahatsız ediyor. Bu yüzden bakışlarımı kaçırıyorum ve not defterime birkaç not yazıyorum.

Toplantının geri kalanı olaysız geçti. Her şey bittikten sonra, gereksiz küçük konuşmalardan veya dürtmelerden kaçınmak için hızlı bir çıkış yapıyorum

Sorular. Drake'i bulmak için çok endişeliyim. Ya barda değilse? Ya biriyle aynı odada kalıyorsa?

Ana salona doğru yürürken aklıma gelen düşünceyle yumruklarımı sıkıyorum. Isabel'in hatırı için, bu berbat bir şey olurdu.

Personel koridorundan ana odaya açılan kapıyı yırtarak açtığımda önce onu göremiyorum. Sonra bakışlarım barın yanından geçiyor ve onu görüyorum, aynı yerde oturuyor ama şimdi yüzeye doğru eğilmiş, Geo'yla gülüşüyor, o da şimdi kendi yerine doğru eğilmiş.

Soğukkanlılığımı korumam gerektiğini kendime hızla hatırlatırken bara doğru hışımla ilerliyorum. Ama cidden, ne *halt ediyor bu*?

"Gidelim," diyorum, kelimelerim normal, medeni bir insanın söyleyeceği bir şeyden çok bir hırıltı gibi çıkıyor. Geo dik duruyor ve yavaşça Drake'ten uzaklaşıyor. İyi karar, evlat.

Drake bana endişeyle bakıyor. "Her şey yolunda mı?"

"Seninle bir saniye konuşabilir miyim?" Öfkemin kabardığını hissederek soruyorum.

"Elbette," diye cevap veriyor, ayağa kalkıyor ve beni gizli bir köşeye kadar takip ediyor. "Neyin var senin?" diye soruyor.

"Ben mi?" Gözlerim büyüdü. "Neyin var *senin*? Geo onu eve götürüp sikmeye çalıştığını düşünüyor ve açıkçası ben de öyle düşünüyorum."

Gözlerini kaçırırken omuzlarını silkiyor. "Öyleysem ne olmuş yani? Birdenbire erkeklerle birlikte olmamla ilgili bir sorunun mu oldu?"

"Bunun onun erkek olmasıyla bir ilgisi yok," diye tersliyorum, sonra da hemen toparlanıyorum. "Peki ya Isabel?"

Drake'in cevap vermeden önce kendini toparlamasını izliyorum. "Yolculuğumuzda olan her şeyin sadece eğlence olduğunu sanıyordum. Artık eve döndük. Değil mi?"

Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda donup kalıyorum. Bana bunu mu soruyor? Anlaşma buydu, ama gerçekten her şeyin bundan ibaret olmadığını söylersem, o zaman gerçekten fikrini değiştirip benimle eve gelir mi? İstediğim şey bu mu?

Drake asla durulmayacak, en azından uzun süre. Eğer bunu uzatırsam, Isabel uzun vadede zarar görecek ve ben bunun olmasına izin veremem. Eğer böyle davranacaksa, en iyisi şimdi ilişkiyi kesmek.

"Doğru," diye cevap veriyorum soğukkanlılıkla.

"Hunter, evliliğinde sonsuza kadar üçüncü tekerlek olamam. Bu yolculuk eğlenceliydi ama ne kadar çabuk eski halimize dönersek o kadar iyi olur."

Kalbim göğsümde kurşun bir balon gibi hissediyorum. "Peki ne yapacaksın, Drake? Rastgele yabancılarla sevişmeye geri mi döneceksin? Gerçekten bunu sonsuza dek yapmak istiyor musun? Annen gibi."

Bana dik dik bakarken gözlerinde ateş vardı. Bu çok sertti ve eğer geri alabilseydim, alırdım. "Ve bunca zaman seni babanla kıyaslamaktan kaçındım..." diye cevap veriyor.

Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Şu anda tam tersine doğru gidiyoruz ve ben bunu durdurmak için kendimi çaresiz hissediyorum.

"Özür dilerim," diyorum, sanki bu lanet olası bir hakaret tsunamisinin hasarını düzeltmeye yetecekmiş gibi.

"Sorun değil," diye iç çekerek cevap veriyor. "Bilgin olsun diye söylüyorum... Rastgele yabancılarla yatmayı planlamıyorum. Düşünüyordum da... belki de gerçekten biriyle çıkma zamanım gelmiştir. Birini gerçekten tanımak ve bunu uzun vadeli bir şey haline getirmeye çalışmak."

Neden bu fikirden daha çok nefret ediyorum? "O zaman onunla yatma," diyorum o tanıdık mavi gözlerine bakarak.

"Tamam," diye yanıtlıyor ama ikna edici değil.

"Ben ciddiyim, Drake. Eğer gerçek bir ilişki yaşamak istiyorsan, onunla hemen yatma. Bakalım bunu bile yapabilecek misin?"

En iyi arkadaşıma hakaretler savurduktan sonra kendimi bir pislik gibi hissederek hışımla uzaklaşırken cevap vermiyor, sanki bu bana yaptığı şeyin yarısı kadar bile kötü değilmiş gibi - bana yalan söylüyor. Çünkü Geo ile yatmadığı konusunda ne söylerse söylesin, onu çok iyi tanıyorum ve ona bir saniye bile inanmıyorum.

Kural #28: Eğer birini seviyorsanız, gitmesine izin verin. (Söylemesi yapmaktan daha kolay.)

Isabel

KOCAM ÖN KAPIDAN GIRDIĞINDE BIR ŞEYLER OLDUĞUNU ANLIYORUM.
tek başına. Kaşlarını çatıyor ve merdivenlerden büyük yatak odamıza doğru çıkarken neredeyse tek kelime etmiyor.

O seyahatten eve dönmek, başarısız olduğumuz nihai bir test gibi hissettirdi. BP'ye döneli yirmi dört saatten biraz fazla oldu ve şimdiden dağılmaya başladık. Nedenine dair iyi bir fikrim var.

Hunter'ı merdivenlerden yukarı kadar takip ediyorum ve onu gömme dolapta takım elbisesini çıkarırken, ceketini askıya asarken ve öfkeyle kravatını çekerken buluyorum.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı.

Ne kadar sinirli olduğunu duyunca yükselen duygularımı bastırıyorum. Gömleğini yırtıp, toparlayıp sepete atarken tek kelime etmiyor. Pantolonunun düğmelerini iliklemeye başladığında nihayet bana bakıyor ve içindeki barajın yıkıldığını fark ediyorum.

"Eninde sonunda geri döneceğini düşünmüştüm. Biraz zaman alır diye düşünmüştüm ama hayır. O zaten kulüpte. Muhtemelen barmenle çoktan soyunmuştur ve açıkçası neden umursadığımı bilmiyorum. Hayatını böyle yaşamak istiyor. Bu ona kalmış. Duyguların karıştığı için üzgünüm... ve bunu ben yaptım. Bütün bunlara ben sebep oldum. Senden bunu yapmanı asla istememeliydim..."

Açıkçası bundan beklediğimden daha çok korkuyordum ama onu uzun süre elimizde tutamayacağımızı hissediyordum. Yani, ne bekliyorduk ki? Onu sonsuza dek evliliğimize mi getirecektik? Bu hiç kimse için adil değil, en azından onun için.

Kocam da bunu biliyor, ama korkarım o da benden daha fazla duygusal bağ kurmuş durumda. Drake'in burada olmamasının verdiği hisle neredeyse içten içe ölüyorum. Gülümsemesini ve dokunuşunu başka birinin alacağını bilmek.

"Ona nasıl hissettiğini söyledin mi?" Ben sordum.

Hunter dondu kaldı. "Ne yani? Onun otuz dört yaşında bir erkek fahişe olmasından bıktığımı mı? Aslında... evet, bıktım sayılır."

Çekiniyorum. "Hayır, Hunter. Kastettiğim bu değildi."

Pantolonunu çözerken bana sırtını dönüyor, kemerini çıkarıp kancaya asıyor. Cevap vermesi uzun zaman alıyor. "Ne demek istiyorsun, Isabel?"

Şimdi gerçekten boğazım yanıyor. "Drake'e onun hakkında ne hissettiğini söyledin mi?"

Başını bana doğru çevirdi. "Ne düşündüğünü biliyorum Iz, ama öyle değil. Evet, biraz takıldık ama daha fazlası yok. Biz sadece arkadaşız."

Gelmek isteyen gözyaşlarımla savaşırken dudağımın içini ısırıyorum. Ben konuşamıyorum ama o benim yerime devam ediyor: "Ayrıca, buna gerek yok. O bilmeli... Biz özeliz. Daha anlamlı ol*acağımızı* düşünmüştüm. Ama bir gün bile yanımda kalamadı."

"Ne için buralarda takılıyorsun Hunter? Tüm yetişkin hayatı boyunca buradaydı. Onu korudun, kolladın, ona bir ev ve aile verdin. Kahretsin Hunter, ona karını verdin."

Bunu söylediğimde burun delikleri alevlendi ve hızla başka tarafa baktı. Ama ben onun dikkatini tekrar çekiyorum. "Asla bir yuva kurmadığı ve önüne gelenle yatıp kalktığı için ona cehennemi yaşatıyorsun ama onu hayatı boyunca *kendine* bağlı tuttun. Büyümek için hiç yeri olmadı."

Öfkeli bir huff sesi çıkarıyor. "Ne diyorsun sen? Öylece gitmesine izin mi vereyim?"

"Başka ne seçeneğimiz var ki?"

O dolaptan fırlayıp duşa girerken bile bu soru aramızda havada asılı kalıyor. Başka seçeneğimiz var mı? Hiçbir seçeneğimiz yok. Hunter ve ben birbirimizi seçtik ve bunca zaman Drake'in tasmasını kısa tuttuk.

Tatil eğlenceli olsa da, olabilecek en kötü şeyi yaptık. Ona sahip olamayacağı tek şeyi tattırdık. Üçüncü tekerleği kısa bir süreliğine ilgi odağı haline getirdi ve üçümüz arasında tam bir ilişki kurma fikrinin herkesin aklından geçtiğini biliyorum, ancak bu ikisi eski yollarına takılıp kalmalarına neden olan şeyi aşana kadar bu asla gerçekleşmeyecek. Bu konuyu ilk gündeme getirecek olan Hunter olmalı ve bu da en olası olmayan şey.

ÖN KAPININ AÇILDIĞINI DUYDUĞUMDA SAAT GECE YARISINI GEÇMIŞTI. HUNTER yanımda uyukluyor, birkaç dakikada bir dönüp duruyor. Ben de sesimi çıkarmadan yataktan kalkıyorum. Merdivenlerden inerken mutfağın ışığının açık olduğunu fark ediyorum. Üzerimde sadece bir çift iç çamaşırı ve Hunter'ın tişörtlerinden biri vardı, bu noktada mütevazılığı aşmıştık.

Drake'in yine sarhoş olmasını bekliyordum, tıpkı en son onu geç saatte gizlice girerken yakaladığımda olduğu gibi, ama bu sefer değil. Bakışlarımız birbiriyle buluştuğu anda gözlerindeki ciddiyeti görüyorum. Sadece ayık değil, kasvetli de. Ve sanırım nedenini biliyorum.

"Seni uyandırdım mı?" diye soruyor. Başımı sallıyorum.

Odaya garip bir sessizlik çöktü. Sonunda, umutsuzca duymaya ihtiyaç duyduğum sözleri söyledi.

"Onunla yatmadım."

Tanrı'ya şükür.

"Neden olmasın?" Aramızdaki mutfak adasını sanki beni ayakta tutan tek şeymiş gibi kavrıyorum.

"Bilmiyorum..."

"Aramızda olanlar sadece bir kaçamaktı, Drake. Çılgın bir tatil, ama artık bitti," diye cevap veriyorum, kabul ettiğine dair bir işaret için yüz ifadesini izliyorum. Bana doğru adım atarken kaşları çatılıyor. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Bunun hiçbir anlamı olmadığını mı düşünüyorsun?" "Öyle mi düşünüyorsun?"

Uzun, gergin bir an boyunca birbirimize bakıyoruz, sonra alay ediyor ve ellerini öfkeyle saçlarında gezdiriyor. "Bence ikimiz de üst kattaki kişinin

insafına kalmış durumdayız. Bence ne istiyor ve neyi kabul etmeye istekli?

istemek iki farklı şeydir ve o bunu anlayana kadar ikimiz de bu şekilde sıkışıp kalacağız."

Yaklaşan gözyaşlarımı kırpıştırıyorum çünkü içten içe onun istediği şeyin asla gerçekleşmeyeceğini biliyorum. Hunter bunu atlatamazsa, Drake asla mutlu olamayacak. Ve eğer Drake Hunter'a sahip olamazsa, o zaman ben de Drake'e sahip olamam.

Dehşet kalbime bir bıçak gibi saplanıyor.

Acıyı bir kenara iterek sessizce adanın etrafında ilerliyorum ve Drake'in yanındaki dolabı açarak bir bardak su alıyorum. Kapıyı kapattığımda bana yaklaştığını hissediyorum. Buzdolabına ulaşmak için etrafından dolaşmaya çalıştığımda yolumu kesiyor.

Bıçak biraz daha derine batıyor.

"Drake," diye fısıldıyorum, gözlerinin içine bakamıyorum. Yaklaşırken eli belime dokunuyor, boynuma doğru nefes alıyor.

"Hayatımda hiç başka birine bu kadar bağımlı olmamıştım, Isabel. Ama seni düşünmeden duramıyorum." Dudakları boynuma değiyor ve üzerime çöken utançtan gözlerimi kapatıyorum. Hareket etmiyorum ama onu da durdurmuyorum.

"Seni hala ellerimde hissediyorum. Gözlerimi her kapattığımda, seni becerirken çıkardığın sesleri duyuyorum. Tadını ve kokunu biliyorum. Hayatıma devam etmem gerektiğini biliyorum ama bunu yapabilir miyim bilmiyorum." Sesi acılı ve içtendi. O kadar içten ki kalbim ikiye bölünüyor.

Onun büyük kollarına atılmak ve sadece Drake'in kucağında hissettiğim o özel rahatlığı hissetmek istiyorum. Ve bir an için neredeyse bunu yapıyorum. Bunu yapmak zayıflık mı yoksa cesaret mi olur bilmiyorum ama ben ikisi de değilim.

Başımı çevirip gözlerinin içine bakıyorum, ağızlarımız o kadar yakın ki nefesini hissedebiliyorum. "Yapamayız. Artık yapamayız."

Gözlerinde parlayan acı, şu anda göğsüme saplanmış olan bıçaktan daha kötü. Dudaklarımı öpmek yerine alnını alnıma yaslıyor ve bir an öylece kalıyoruz, birbirimizi olabildiğince içimize çekiyoruz, daha fazlasıyla ifade edemeyeceğimiz her şeyi basit dokunuşlarımızla ifade ediyoruz.

Sonunda geri çekiliyorum ve o da bana izin veriyor. Mutfaktan çıkarken, sanki vücudum buraya geldiğimden daha ağır ve yavaşmış gibi hissediyorum, adımı söylüyor, ben de durup ona doğru dönüyorum.

"Her zaman benim kızım olduğunu biliyorsun,
değil mi?" Duygularımı bastırıyorum. Sakince
başımı sallıyorum.

"Ve ne olursa olsun, her zaman benim kızım olacaksın."

Gözlerim yaşarıyor ve gülümsemeye zorluyorum kendimi.

"İyi geceler, Drake." "İyi geceler, Isabel."

Üst katta, Hunter'ın yanındaki yatağa sürünerek girdim ama ona sırtımı dönerek uyuyakalmışım, bu neredeyse hiç yapmadığım bir şey ama şu anda ona kızgınım. Bunu bize o yaptı, kalplerimizle oyuncağıymış gibi oynadı ve şimdi hepimizi parçalara ayırıyor. Ve eğer dikkatli olmazsa, arkadaşlığından daha fazlasını mahvedecek.

Kural #29: Aşk seni aptal yapar.

Drake

BIRIYLE ÇIKIYORUM. SERTIFIKALI BIR RANDEVU. DÜRÜST OLMAK GEREKIRSE, ILK RANDEVUM. I

Yani, daha önce de başkalarıyla buluştum ama hep sevişme niyetiyle. Bu akşam, barmen Geo ile bir restoranda oturuyorum ve niyetim onu gerçekten tanımak.

Çok acı verici.

Geo değil. O harika biri. Komik, gerçekçi ve bana iltifat etmeyi çok seviyor. Takıldığımızı, sarhoş olduğumuzu, film izlediğimizi, yan yana uyandığımızı görebiliyorum. Yani... olasılık var, ama heyecan? Pek değil.

"Ee... seyahatinden bazı hikâyeler paylaşacağına söz vermiştin. Diğer kulüpler hakkında her şeyi duymak istiyorum," diyor margaritasını yudumlarken çapkın bir gülümsemeyle.

"Eh..." Ensemi kaşıyorum. "Yolculuğum hakkında konuşmak istemiyorum, eğer sorun olmazsa."

Hemen özür dilemiş gibi görünüyor. "Elbette, sorun değil. Özür dilerim."

"Özür dileme. Karmaşık bir durum, hepsi bu."

"Hunter yüzünden mi... yoksa Isabel yüzünden

mi?" "Uhh..."

"Özür dilerim. Tanrım, çok meraklı davrandım," diye gülerek cevap veriyor. "Lütfen beni görmezden gelin. İçtiğim zaman hep ağzıma bir parmak bal çalarım."

Bu sefer gülüyorum ve bu gerginliği biraz olsun azaltmaya yardımcı oluyor. "Sorun değil, gerçekten. Ama soruna basitçe cevap vermek gerekirse... evet."

"Oh."

"Evet..."

"Pekâlâ," diyor bardağını bana doğru kaldırarak. İçkimi alıp onunkine değdiriyorum. "Ribauntlara ve yeni başlangıçlara."

Bardağı dudaklarıma götürürken tekrar gülüyorum. Yemeğini yerken bir dakika boyunca beni inceliyor. "Sana kişisel bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette," diye cevap veriyorum. Bunun için buradayız,

değil mi? "Daha önce hiç bir erkekle çıktın mı?"

"Um... Geo... Daha önce hiç biriyle çıkmadım."

"Kahretsin," diye kıkırdayarak cevap veriyor. Gerçekten de sevimli bir gülümsemesi var, ama özlemini çektiğim o yoğun kimyayı hissedemiyorum. Biriyle çıkmak için bu normal mi? Yani... eğer uyumluysak ve anlaşıyorsak, fiziksel kimya da gelecektir. Öyle değil mi?

Yani, kendimi onunla hayal edebiliyorum, dudakları sikimin etrafına sarılmış ya da dizlerini göğsüne bastırmış, kendimi onun içine gömerken. Ama beynimin hayal edebildiği tek şey bu. Her zaman sekse geri dönüyor. Geo'ya karşı bir çekim var... ama ondan sonra onu arama ve görme arzusu? O kadar da değil.

"Evet, kendimi hiçbir zaman erkek arkadaşı olacak biri olarak görmedim. Tatillerde ya da doğum günlerinde birlikte bir şeyler yapmak için her zaman en iyi arkadaşım vardı, bu yüzden başka birine ihtiyacım olmadı."

Başını sallıyor ve Hunter hakkında çok fazla konuştuğumu hissetmeye başlıyorum. "Ama kendimi bir erkekle yuva kurarken görüp göremeyeceğimi merak ediyorsan..." Omuz silkiyorum. "Evet. Neden olmasın?"

"Kukuyu özlemez miydin?"

Açık sözlülüğü karşısında neredeyse biram boğazıma kaçacaktı. Yüzümü silerken bunu düşündüm. Yapar mıydım?

"Umm..."

Birkaç dakika düşündükten sonra gülümsüyor. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

"Eğer teselli olacaksa, bir kadınla yuva kurmuş olsaydım sanırım ben de bir siki çok özlerdim."

"Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyordu?" diye soruyor gülerek ve şimdi ikimiz de o kadar çok kıkırdıyoruz ki yüzlerimiz kıpkırmızı oldu.

"Özür dilerim. Bu çok garip," diyorum kahkahalarımız dindiğinde.

"Hayır, harika gidiyorsun."

"Bu ikinci bir randevu alacağım anlamına mı geliyor?" Umutlu bir ifadeyle soruyorum.

Bunu düşünürken parmaklarını bardağına vuruyor. "İhtiyacın olan ikinci bir randevu mu bilmiyorum Drake."

Beni susturunca omuzlarım çöktü. Hay sikeyim. Yaşlanıp yalnız ölme kaderimi kabullenmeye başlamıştım ki masanın öbür ucuna uzanıp elime dokundu. Gözlerini yüzüme kaldırdığında, ifadesinde boğucu ve davetkâr bir şey var. Ve ilk kez, o çok istediğim kimya kıvılcımını hissediyorum. Birdenbire onu eve götürüp kanepenin arkasına yatırmayı düşünüyorum, böylece çığlık atana kadar onu becerebilirim.

"Peki neye ihtiyacım var?" Kısık bir mırıltıyla soruyorum.

"Yolculuğunuzda olanları kafanızdan atmak için iyi bir sikişe ihtiyacınız olduğunu düşünüyorum."

"Ve sen... bana bu konuda yardımcı olabilir misin?"

Alt dudağını dişlerinin arasına alarak eğiliyor. "Kesinlikle."

Mükemmel. Evet, bu gece biriyle yatacağım. İhtiyacım olan şey bu.

Arkama yaslanırken gülümsüyorum, ama içime ekşi ve yanlış bir şey yerleşiyor. Bunun tek gecelik bir ilişki olmasını istemiyordum. Bunun gerçek bir randevu olmasını istiyordum ama belki de Hunter haklıydı. Tıpkı annem gibiyim.

"Uh-oh," diyor Geo. "Bu bakış ne için?"

Çarpık bir gülümsemeye zorladım. "Daha önce seksi hiç es geçtiğimi sanmıyorum." "Neden şimdi başlıyorsun?" diye şakacı bir şekilde soruyor.

"Çünkü ben lanet bir aptalım."

Başını sallarken rahat bir kahkaha atıyor. "Aşk sana bunu yapar."

GEO'YA BIR SAAT ÖNCE VEDA ETTIM. ONA BILE VEREMEDIM

Ona öpücük vermek için eğildiğinden eminim. Şimdi Isabel ve Hunter'ın evinin önünde arabamda oturmuş, içeri girip girmemeyi tartışıyorum. Saat daha dokuz. Hâlâ uyanık olacaklar ama onlarla yüzleşebilir miyim bilmiyorum.

Birkaç gün önce seyahatimizden döndüğümüzden beri bu evde bir arada yaşamak zorunda kalmadık. Ve ilk kez bir arada olacağımız günü iple çekmiyorum. Şimdiye kadar, sadece üç gün sonra, aramızdaki şeyler doğal olarak

olması gerektiği gibi yerine oturdu. Birlikte mi yoksa ayrı mı daha fazla zamana ihtiyacımız var bilmiyorum ama bu gerginlik beni öldürecek. Sadece arkadaşlarımı geri istiyorum.

Sonunda biraz cesaret toplayarak arabadan iniyorum ve yedek anahtarımla ön kapıya doğru yürüyorum. Eve adımımı attığımda, içeriyi dolduran tatlı bir şeyin kokusunu alıyorum. Bir hoparlörden müzik çalıyor ve Isabel'in üzerinde sadece bir tişört ve önlükle aydınlık mutfaktan geçişini izlerken paspasın üzerinde duruyorum. Çalan Sam Cooke şarkısı eşliğinde kalçalarını sallarken fırından bir muffin tepsisi çıkarıyor.

Hunter'ı bulmak için odayı tarıyorum ve onu göremeyince neredeyse arkamı dönüp evden çıkacağım. Bugün olmaz. Bugün bu günaha *katlanamam.*

Ama beni önce o görüyor ve kaçmak için çok geç. "Hey!" diye seslendi. "Kek pişiriyorum..." Sesi taşıyor ve şakacılığından sarhoş olduğunu anlıyorum.

"Öyle mi?" Ön kapıyı kapatıp geniş mutfağa girerken soruyorum.

"Evet. Vanilyalı ve çilekli var." Parmağını hamurun içine sokuyor ve bana uzatıyor. "Dene bakalım."

Yaklaşırken ağzım çarpık bir sırıtışa dönüşüyor. Gözlerim onun üzerindeyken ağzımı parmağının etrafına kapatıyorum ve tatlı karışımı yalayarak temizliyorum. Ben bunu yaparken o inliyor.

Parmağını bırakıp, "Hunter nerede?" diye sordum.

"Üst katta," diye yanıtlıyor, ifadesi kasvetli bir hal
alıyor. "Her şey yolunda mı?"

Dikkatle merdivenlere bakıyor. Sonra alçak bir fısıltıyla, "Son birkaç gündür pek konuşmuyoruz," diye cevap veriyor.

"Özür dilerim."

O da omuz silkiyor. Sonra tekrar kekleri yapmaya koyuluyor ve onları soğutma rafına yerleştiriyor.

"Ne içiyorsun?" Gülümseyerek soruyorum. Bana bakarken yüzü şaşkınlıkla buruşuyor.

"İçki mi içiyorsun?" Bir an sonra farkına varıyor ve kıkırdıyor. "Oh, hayır. İçmiyorum. Yenilebilir bir şey aldım. Rahatlamama yardımcı oluyor."

"Ah..." Cevap veriyorum. Ve sonra yükselen ani suçluluk dalgasını yutuyorum. Rahatlamak için bir şeyler almak zorunda olmasından nefret ediyorum. En başta rahatlayamamasının nedeninin bir parçası olduğumdan nefret ediyorum.

"Bir tane ister misin?" diye soruyor. "Çok güçlü değiller. Ben sadece hafif biriyim." Yine kıkırdıyor ve ben de onun kendi kendine gülüşünü izlerken kocaman gülümsüyorum.

"Hayır, teşekkürler. Ben iyiyim."

"Tamam," diye yanıtlıyor yine sevimli bir omuz silkmeyle.

Bar taburesine oturup, onun pişirmesini izliyorum. Her adım sürükleyici. Çevik parmaklarıyla malzemeleri ölçüyor, miksere dolduruyor, burnundaki unu siliyor. Geo'yla randevumun da böyle olmasını isterdim. Eğer o randevu Isabel'in yemek pişirmesini izlemek kadar tatmin edici olsaydı, şu anda onun beynini sikmekle meşgul olurdum. Ama onun suçu yok, aramızda hiçbir şey yoktu, buna yakın hiçbir şey.

Arkamdan gelen ayak seslerini duyunca gerildim. Hunter odaya giriyor ve yanımda durup Isabel'i de izliyor.

"Kafası iyi, değil mi?"

Gülüyorum. "Evet."

"Sadece kafası güzelken yemek yapar."

"Kafam iyi değil," diye karşı çıkıyor kızararak. "Bir saat önce bir tane pamuk şekerli ayıcık yedim. Tanrım." Sonra mikseri çok yüksek devirde çalıştırıyor ve un kaseden fışkırarak yüzünü kaplıyor. Bir kahkaha patlatıyor, aniden nefes bile alamıyor ve bu o kadar bulaşıcı ki şimdi ben de gülüyorum. Hunter'a baktığımda o da bir kulaktan diğerine sırıtıyor, omuzları kendi eğlencesiyle titriyor.

"Red, berbat durumdasın."

Sonunda gülmeyi kesiyor ve ellerini tezgâha dayıyor. Yüzünde hınzır bir sırıtış ve hafif parlak bir bakışla Hunter'a bakarak kaseye uzanıyor ve bir avuç unu kocasına fırlatmaya başlıyor.

Siyah düğmeli gömleğini kaplayan beyaz tozla donmuş halde duruyor ve biz de tepkisini bekliyoruz. Sonunda dili dudaklarının arasından dışarı çıkıyor ve yüzündeki acı tadı yalayarak temizliyor. "Oh, sen kötü bir kızsın. Kaçsan iyi edersin."

Isabel'in çığlık atarak mutfağın kendi tarafına doğru koşmaya başlamasını gülümseyerek izliyorum. Adam onu yakalamak için adanın etrafında dönüyor ama kafası güzel olsa da Isabel çok hızlı. İkisi de pişirme malzemelerine bulanmış ve adanın etrafında daireler çizerek koşarken gülüyorlar, hem g ü l ü y o r l a r h e m d e gülümsüyorlar.

İşte kaçırdığım şey bu. Bu kesinlikle üçlü her şeyi karıştırmadan önce yapabileceğimiz bir şeydi. Buna keşke diyebilirsin.

ama sonunda yolumuza devam edip her şeyin eski haline dönebileceğimizi hissediyorum.

"Kurtar beni, Drake!" Isabel arkamda çömelirken çığlık atıyor.

"Arkama geç." Gülüyorum ama ayağa kalkıp Hunter'ın elinde bir şişe çikolata şurubu tutma tehdidine karşı onu engelleyemeden yüzüme bir avuç vanilyalı krema yiyorum.

Isabel çenemden saçlarıma kadar her yerimi silerken kahkahalar atıyor. Tezgâhın etrafından dolanırken onu yakalamasını nasıl kaçırdım bilmiyorum. Burada şok içinde oturuyorum ve kaçmaya çalıştığında onu belinden tutup kendime doğru sürüklüyorum.

"Sana yardım edecektim," diyorum uğursuz bir ses tonuyla. "Ama şimdi boku yedin."

Onu kendime doğru çektiğimde, her iki elini de arkasına sıkıştırıp sıkıca tutuyorum. "Yakala onu," diyorum Hunter'a. Hunter onu çikolatayla ıslatırken hınzırca gülümsüyor. Hunter çikolatayı kafasına ve yüzüne dökerken kız gülüyor ve elime karşı koymaya çalışıyor.

"Al bakalım, Drake. Sana dondurma yaptım. Tadına bak." Hunter bu sözleri şakacı bir tonda söylüyor. Bir an önce her şeyin nihayet normale döndüğünü düşünmüştüm ama kendime engel olamıyorum. Bu kesinlikle normal *değil.* Tüm o kıpırdanmaları ve vücuduma karşı verdiği mücadele yüzünden sikim pantolonumun içinde seğiriyor ve ben de tadına bakmak istiyorum. Bu yüzden onu daha yakına sürüklüyorum ve yüzünün kenarı boyunca uzun bir çizgi yalıyorum ve bunu yaptığımda mücadelesini yavaşlatıyor.

"Mmm... tadı güzel," diye fısıldıyorum kulağına.

Hunter, "Gömleğini çıkar," diye emrediyor ve ben de çıkarıyorum. Ellerini bırakıp önlüğünü çözerken onu belinden tutuyorum ve gömleğini başından aşağı sürüklüyorum. Şu anda hiçbir yere gitmeyeceğini çok iyi bilmeme rağmen onu bir mahkûm gibi tutuyorum. Gülümsemesi soluyor ve yerini kocasını hedef alan şehvet dolu bir ifade alıyor.

Üzerinde külotundan başka bir şey yokken, Hunter her bir meme ucuna çikolata sosu damlatırken ayakta duruyor ve bekliyor. Kız küçük tatlı bir inilti çıkarıyor ve Hunter hemen sağdakini ağzına alıyor, ben de soldakini. Başlarımızı orada tutmak için uzandığında çığlıkları daha da yükseliyor, göğüslerinden çikolatayı yalıyor.

Hunter ağzını geri çektiğinde, sosu karnına damlatırken ona bakıyor ve pembe pamuklu külotunun bel bandına kadar damlamasını izliyor.

O çikolatayı yalayıp götüren kişi olmayı çok istiyorum ama bunu yaparken onu izlemeyi de bir o kadar istiyorum. Pervasız davranıyoruz ve şu anda yapmamamız gerektiğini bildiğimiz şeyi yapıyoruz. Herhangi birimiz bu seksi küçük yemek kavgasını kolayca ayırabilirdik, ama yapmıyoruz çünkü Geo'nun dediği gibi, aşk insanı aptal yapar.

"Devam et," diyorum bir kolumu beline dolayıp onu kendime doğru çekerken. Hunter dizlerinin üzerine çöküp karnından aşağıya doğru öpücükler konduruyor ve sonunda külotuna ulaşana kadar ağzını çikolatayla kapatıyor. Külotu aşağı çekerek bacaklarının arasına sıcak, ıslak bir öpücük kondurmadan önce hiç tereddüt etmiyor.

Adam klitorisini emerken o inliyor ve kollarımda kıvranıyor ve ben onları izlerken aletim zonkluyor. Ağzımı ondan uzak tutamıyorum, boynundaki tatlı tadı yalıyorum ve o zevk seslerini yutabilmek için ağzını buluyorum.

Onu diliyle sikerken bize bakıyor, parmağını içine sokarken sikim sızıyor. Şimdi titriyor, kıpırdanıyor ve orgazmı yaklaşırken bana karşı savaşıyor.

"Yapacağım... yapacağım..." Nefes nefese inliyor. Boynunu öperken meme ucunun çikolata kaplı tomurcuğunu çimdikliyorum ve vücudu kollarımın arasında kasılıyor. "Evet, evet, evet," diye inliyor.

Kasları nihayet yumuşayıp bana karşı gevşediğinde, her şeyin bittiğini varsayıyorum. Ama Hunter'a sinsi bir bakış atıyor ve krem şanti kutusunu tezgahtan alıp ona ters ters bakıyor.

"Benim sıram," diyor hınzırca ve *o da sana meydan* okuyarak karşılık veriyor
ifade.

Bana doğru dönmesini merakla izliyorum. Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırarak boynuma bir nokta krem damlatıyor. Ona bakarken kremin gömleğimin yakasından aşağı sızdığını hissediyorum. Sonra Hunter'a bakıyor, yoldan çekilirken kaşlarını kaldırıyor.

Donup kalıyorum, gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Sonra ne yaptığını anladım.

Bu oyunu oynuyoruz.

Karar vermesini beklerken sessizlik hakim. Bu onun için çok büyük bir şey. Sonunda ne istediğini itiraf etme baskısı, buna gerçekten hazır olup olmadığına bakılmaksızın. Belki de artık bunu istemiyordur. Belki Nashville'de olanlar bir kerelikti ve erkeklerle birlikte olmaktan hoşlanmadığına karar verdi.

Sorun şu ki Hunter geri adım atmıyor. Çok gururlu, çok inatçı ve tıpkı Austin'de girdiğimiz iddiada olduğu gibi *asla* kaybetmiyor.

Aramızdaki mesafeyi kapattığında kalbim hızlanıyor ve dudaklarıyla boynuma saldırmadan önce bana son bir bakış atıyor. Onu bundan vazgeçirmeye çalışacak ya da gerçekten istediği şeyin bu olduğundan emin olacak beyin hücrelerim bile kalmadı çünkü boynumdaki dudakları *çok iyi* hissettiriyor. Isabel'in tatlı kremayı koyduğu hassas eti emerken vücudumun her santiminde tüylerim diken diken oluyor. Boynumu yalayıp kemirirken ellerimi ona uzattığımı fark ediyorum, sikim boxerımın içinde seğiriyor.

Hunter uzaklaşırken, bacaklarımın altımdan çekileceğini hissediyorum. Bana aç gözlerle bakıyor, ama tekrar bana doğru hareket etmeden önce Isabel yaklaşıyor.

"Berbat durumdasın, Drake," diyor tatlı bir ses tonuyla. "Hadi şunu çıkaralım." Birden gömleğim başımın üzerinden çekiliyor ve göğsümün her tarafına krem fışkırtıyor.

Hunter hızla yalayıp göğüs kaslarımı ve ardından karın kaslarımı öperken bir homurtu çıkarıyorum. Göğsümün ve karnımın her santimini yalayıp yutarken ayakta duruyor ve sanki ölecekmişim gibi hissediyorum. Artık bunu yapmaya cesaret ediyormuş gibi hissetmiyorum. Sanki o istiyor gibi.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, dili kotumun üstünden bir çizgi çizerken. Pantolonumun içinde patlayacağım. Isabel izliyor, uzun, ağır nefesler alırken dudakları aralanmış, kocasının başka bir erkeği yalamasından açıkça tahrik olmuş.

Hunter ayağa kalktığında onu sert ve tutkulu bir şekilde öpmek için dönüyor ve bu bana nefesimi tutmam için bir an veriyor. Artık uzaklaşmalıyım. Tehlikeli bir bölgeye doğru tökezliyoruz ama onun dokunuşuyla sarhoş da olabilirim çünkü şu anda içinde bulunduğumuz bu çarpışma rotasını düzeltmenin bir yolu yok.

Isabel kocasını öperken, o da kendi kıyafetlerini çıkarmaya başlıyor, una bulanmış gömleğinin ve çikolataya bulanmış pantolonunun düğmelerini açıyor. Ve onun şehvet dolu bakışları benimkilerle buluştuğunda, ben de aynısını yapmak için bunu bir işaret olarak alıyorum.

Boxerımı çıkardığımı fark etmiyorum bile çünkü bu ana odaklanmış durumdayım. Üçümüz birlikte çırılçıplaktık, yine. Ona uzanıyorum ama o elimi itiyor. Hunter'ın öpücüğünden çekilip bana bakıyor. Isabel'de daha önce hiç görmediğim bir cesaretle krem şanti kutusunu sert, çıkık sikime dayıyor ve dibinden ucuna doğru uzun bir çizgi halinde yumuşak beyaz krem çekiyor.

Ve yalayarak çıkarmasını bekliyorum. Ama ona baktı ve ben donup kaldım. Ciddi olamaz. O buna hazır değil.

"Isabel..." Diyorum ama gözleri onun yüzünden ayrılmıyor.

Zar zor, sadece zar *zor,* tereddüt ediyor. Daha fazla mücadele edeceğini düşünmüştüm ve önümde diz çökmesinin sebebi kızın ona meydan okuması mı yoksa gerçekten bunu istemesi mi bilmiyorum ama Hunter'ın sert sikimin önünde diz çöküp aç gözlerle ona baktığını görmek başımı döndürüyor.

Sonra bana bakıyor ve ona daha önce hiç hissetmediğim kadar bağlandığımı hissediyorum. Bu biziz. Her zaman olduğumuz biz. Her zaman olmamız gereken biz ve bu mükemmel an için, kafasına takılmıyor ya da babasının küçümseyen sesini duymuyor. Sadece ben ve o varız.

Dilini sikimin başının etrafında gezdirirken, dişlerimin arasından bir nefes çekiyorum. İlk başta biraz beceriksizce, ama ilk tadını aldıktan sonra aniden aç bir şekilde kremayı yalamasını izlerken vücudum yanıyor. Sonra ağzını açıyor ve beni içine çekiyor, olabildiğince geriye uzanırken dudaklarını etrafımda sıkı tutuyor.

Boşalmak için içimdeki dürtüye direnmeliyim. Bu çok fazla, çok fazla. İnatla sikimi boğazına her indirdiğimde beni daha derine çekmeye çalışıyor. Sonunda tıkandığında, onu çekmek için saçlarından tutuyorum. Henüz boşalmaya hazır değilim, ama bunu yapmayı bırakmazsa kesinlikle patlayacağım.

"Siktir," diyorum uzun uzun inleyerek.

Isabel kollarıma atlayıp dudaklarımı kendi dudaklarına çekmeden önce yüzümü öperken krem şanti kutusunun yere düştüğünü duyuyorum. Sonra Hunter ayağa kalkıp öpüşmemize katılıyor, önce onun sonra benim ağzımı yalayıp yutuyor, ta ki dillerimiz, dudaklarımız ve sıcaklığımız birbirine karışana dek.

Hunter'ın vücudu benimkine yaslanıyor ve Isabel'in siklerimizi birbirine sıkıştırıp tek bir sikmiş gibi okşadığını hissettiğimde ağzına doğru hırlıyorum.

"İkinizi de içimde istiyorum," diye mırıldanıyor tatlı tatlı dudaklarıma karşı. "Bunun gibi." Cesur yeşil gözleri bana bakıyor ve ben duraklıyorum.

Lanet olsun... bu kadın. Hunter'ın bana anlattığı hikâyelerden, onun tatlı, utangaç kişiliğinin herkesi inandırdığından daha acayip olduğunu biliyordum ama bu? Bunu hiç beklemiyordum.

Bizi birlikte okşuyor ve onun sikinin benimkine değen sıcaklığı o kadar yoğun ve davetkâr ki, nasıl hayır diyebilirim ki? Hunter ve ben birbirimize bakıyoruz ama ikimiz de o anın şehvetine kendimizi o kadar kaptırmışız ki hiçbir şeye itiraz edemiyoruz.

Aletlerimizi bırakarak ellerini boynuma doluyor, ben de onu kollarıma çekiyorum, bacakları belime dolanıyor. Hunter elini siklerimize doladığını hissedene kadar onu aramızda sıkıştırıyor. Kollarımda geriliyor ve bir an için bunun işe yaramayacağından endişeleniyorum. Onu incitmek istemiyorum ve tam ıslak amcığı aletimin başına değdiğinde onu kendimden uzaklaştırıyorum.

"Bekle," diye kekeledim. "Prezervatif."

Gülümseyip alnını şakağıma yaslarken omuzları kulaklarından uzaklaşıyor. "Drake, sana güveniyorum." Sonra dudaklarını benimkilere doğru çekti.

"İkimiz de biliyoruz," diye ekliyor Hunter. "Sen hiç pozitif test sonucu almadın ve o da doğum kontrol hapı kullanıyor."

Parmakları kalçamı, Isabel'in bacaklarının hemen altını sıyırıyor ve dokunuşundan ürperiyorum.

"Çok ıslak ve bizim için hazır," diyor ve parmaklarını kıvrımlarında gezdirirken inliyor. Sonra tekrar siklerimizi kavrıyor ve ne kadar ıslak olduğunu hissedene kadar vücudunu aşağı indiriyorum.

Vücudunun boyutlarımıza uyum sağlamasına izin vermek için yavaşça içine doğru ilerlerken kıvranıyor ve nefes nefese kalıyor. Ama sadece birkaç santim içeri girdiğimizde, Isabel nefes nefese bir zevk çığlığı atıyor.

"Bana nasıl hissettirdiğini anlat bebeğim," diye fısıldıyor Hunter onun yanağına doğru. "Çok sıkı, çok... dolu."

Ben onu yavaşça siklerimizin üzerinde zıplatmaya başlarken kolları boynuma dolanıyor. Kulağıma mırıldanıyor.

"Evet. Daha fazla."

"Seni incitmek istemiyorum," diye cevap veriyorum, sesim bunun genel hissi yüzünden zorlanıyor. İkisini de o kadar yakından hissediyorum ki, neredeyse tek vücut gibiyiz.

"Yapmayacaksın. Söz veriyorum. Sadece sik beni."

Seksi yakarışları beni çılgına çevirmeye yetiyor. Onu dizlerinin altından tutarak üzerimizde daha sert zıplatıyorum, çığlıklarının sesinin beni yönlendirmesine izin veriyorum. Hunter her hamlede homurdanıyor, dudakları benimkine o kadar yakın ki nefesini yüzümde hissediyorum.

Ve hiç beklemediğim bir anda, beni öpmek için başını öne eğiyor, başka bir sert, şehvetli öpücük.

"Tanrım, evet," diye haykırır Isabel. "Daha fazla. Daha sert."

Onu siklerimize daha da sert bastırmak için Hunter'ın ağzından çekmem gerekiyor ve ben bunu yaparken o da gırtlaktan bir çığlık atıyor.

"Boşalacağım amına koyayım," diye mırıldanıyor Hunter, kendini zor tutarak. "Ben de," diye homurdanıyorum.

"Lütfen durma," diye yalvarıyor. "Bu çok iyi." Kolay değil, ama orgazmlarımızı onun kollarımızda kasıldığını ve titrediğini hissedecek kadar uzun süre uzak tutuyoruz.

Ama Hunter'ın sikinin onun içinde seğirmeye başladığını hissettiğimde, kendimi kaybediyorum. Çok sıcak ve iğrençti. Çok geçmeden, kollarımın arasında yığılırken ikimiz de onu dolduruyoruz.

Bu anın sonsuza dek sürmesini istiyorum, üçümüz sımsıkı sarılmışız ve Isabel'in minyon vücudu aramızda şişmiş. Yüzümün kremanın kabuk bağladığı yerde kaşınmaya başlaması ya da Isabel'in çikolataya bulanmış olması ya da mutfağın bir felaket olması önemli değil. Kendimi asla onlarla olduğum zamanki kadar bütün hissetmiyorum.

Hunter ve ben ondan ayrılırken üçümüz birlikte nefes nefese kalıyoruz. Onu benden alıyor, beşik gibi tutarak merdivenlere doğru taşırken ayaklarının yere değmesine asla izin vermiyor. Tam yine geride kalacağımı düşündüğüm anda bana doğru dönüyor.

"Gel bizimle duş al," diyor ve bu sözlerle daha hızlı atan aptal kalbimden nefret ediyorum.

"Geliyorum," diye cevap veriyorum, arkasından yakından takip ederek. Çünkü ben böyle yaparım.

Ben hep böyle yaparım.

Kural 30: Eğer kulağa bir davet gibi geliyorsa, muhtemelen öyledir.

Hunter

SALACIOUS'U TADILAT NEDENIYLE BU HAFTA IKI GECELIĞINE KAPATTIK.

Bu tadilatlardan biri de Garrett'ın deyimiyle *şipşak dolapların* eklenmesi. Kulübün her iki yanında, arka tarafa doğru birer tane var, bu yüzden belirgin değiller, ancak yeterince ihtiyatlılar. Tabii ki, bürokrasi ve şehir yasaları gereği, bunlar resmi olarak soyunma kabinleri olarak sınıflandırılıyor... soyunma odası gibi.

Aslında bunlar, bir oda rezerve etmek ya da çarşaf değiştirmek zorunda kalmadan biraz hareket için yeterli alan. Açıkçası üyeliği artırmak için akıllıca bir fikir.

Diğer tadilat ise arka iki odanın değiştirilebilir bir atölye odasına dönüştürülmesi ve Drake bu konuda inatla direniyor. Belki de Emerson'la daha fazlası için mücadele ederken ona sadece iki gün süre verdiğimiz içindir. Belki de atölyelerden bahsetmek çok fazla gergin anıyı geri getirdiği içindir.

Son zamanlarda Drake'in ruh hali biraz huysuzlaştı ve bunun kısmen benim yüzümden olduğunu düşünmeden edemiyorum. Bir gece eve gelmeyince... yani eve geri dönmeyince, onu ziyaret etmeye karar verdim. Isabel stüdyoda ders veriyor ve ben evde yalnız olmaktan nefret ediyorum.

Kulübe gittiğimde saat yediyi geçiyordu. Tüm kamyonlar gitmişti ve içerisi sessizdi. Bir an için burada olmadığından endişelenmeye başladım. Belki de başka bir randevudadır.

Geçen hafta mutfaktaki küçük buluşmamızdan sonra, bir süreliğine flört etmeyi bıraktığını düşünmüştüm. Bildiğim kadarıyla Geo ile işler iyi gitmedi.

Eğer başkalarıyla görüşmekten kaçınırsa, Isabel ve benimle evde kalırsa ve bunu tanımlamamız ya da resmi bir şey yapmamız gerekmezse, mükemmel olur. Herkes için sorunsuz ve kolay.

Evet, doğru.

Ben bile bunun ne kadar adaletsiz ve olasılık dışı olduğunu biliyorum.

Tüm bunların bu kadar karmaşık hale geleceğini hiç düşünmemiştim. Her şey karmakarışık ve küçük, çürük anlaşmamızın patlaması an meselesi. Geçen hafta Drake ile olanlara gelince, şu anda bunu zihinsel olarak kabul etmiyorum.

Kulübe arka taraftaki personel girişinden girdiğimde, koridorun aşağısından gelen bir müzik duyuyorum. Ağır bir rock ritmi ve boş kulübün içinde bangır bangır çalıyor. Koridorda dikkatli adımlarla, tadilatın büyük kısmının yapıldığı iki arka odaya doğru yürüyorum.

Kapıya ulaştığımda duraklıyorum, kan yanaklarıma doğru pompalanıyor ve ağzım gevşek bir şekilde bakarken kızarıyorum. Drake gömleksiz ve terli bir şekilde tahta parçalarını yere diziyor ve her bir parçaya vuruyor. Varlığımdan tamamen habersiz ve ben de öyle kalmaya devam ediyorum, çünkü gözlerimin, yerleştirdiği her tahta parçasıyla birlikte sırtında ve omuzlarında dalgalanan kaslarda gezinmesine izin veriyorum.

Ondan her zaman bu kadar etkileniyor muydum yoksa sonunda harekete geçmek için kendime izin verdiğim için mi böyle oluyor? Drake'in yakışıklı olduğunu hep biliyordum. Girdiğimiz her barda, her kızın dikkatini çeker. Ondan çok daha kısa değilim ve kendimi o kadar da çirkin görmüyorum ama o uzun sarı saçlara ya da büyüleyici mavi gözlere sahip değilim.

Onun çekiciliğini tamamlayan şey ise flört etmesi, parlak gülümsemesi ve konuştuğu kişiye sanki dünyada var olan tek kişiymiş gibi tüm dikkatini vermesi. Bunu her gece izliyorum, sihrini konuşturuyor ve bu çıldırtıcı.

Ve geçen haftaya kadar, bu cazibenin bana yöneldiğini hiç hissetmemiştim. Ta ki çıplak ve tahrik olmuş bir şekilde ayak ayak üstüne atana kadar.

Birden, onu öperken boynunun tadını hatırladım. Ve o karın kaslarının dilime verdiği hissi. Aletim pantolonumun içinde kıpırdanmaya başladı. Sonra dudaklarımı ona sarmanın nasıl bir his olduğunu, sikinin gırtlağımda nasıl kabardığını ve onun zevkini ne kadar çok istediğimi hatırlıyorum.

Kendi sikim şu anda kıpırdamaktan çok daha fazlasını yapıyor - zonkluyor ve bir kez daha tatmak için beni bu odanın öbür ucuna yürümeye ikna etmeye çalışıyor.

Evet, sanırım sorumun cevabı bu. Drake'ten kesinlikle etkileniyorum.

Kendimi ayarlıyorum, böylece büyük bir ereksiyon göstermiyorum, alanı geçiyorum ve görüş alanına giriyorum; bana bakarken bir an için ürkmüş görünüyor.

"Hey!" diye bağırıyor ve müziğin sesini kısmak için cebinden telefonunu çıkarıyor. Birbirimizi duyabileceğimiz kadar alçaldıktan sonra botlarının üzerine diz çöküyor ve neden burada olduğumu açıklamamı bekliyor.

Ben neden buradayım?

"Bir sorun mu var?" diye soruyor.

"Hayır. Sadece eve geri dönmedin... ben de seni kontrol edeyim dedim."

"Oh, evet, sadece bu döşemeyi bugün döşemem gerekiyor, böylece yarın bitirebiliriz," diye yanıtlıyor.

"Yapacak çok işiniz var. Yardım edebilir miyim?"

Kaşları yukarı doğru dans ediyor. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Bakışlarından kaçınırken gömleğimin düğmelerini açıp vücudumdan sıyırıyorum. "Artık çok yumuşak olduğumu düşünüyorsun, değil mi?" Sırıtarak soruyorum.

"En son ne zaman bir çekiç kaldırdınız, Bay İş?" Şimdi sırıtıyor, beyaz dişlerinin parıltısı kanımın biraz daha hızlı pompalanmasına neden oluyor. *İşte o lanet sihir.*

"Benim için endişelenme."

"Pekâlâ, al bakalım," diye cevap verir. "Şu kalasları döşememe yardım et."

Bana uzun bir tahta parçası fırlatıyor; bu iki anlam da hiç aklımdan çıkmıyor ve onun yanına diz çöküyorum. Birlikte yeni ahşap döşemeyi hızlıca yapıyoruz. Ben her bir tahtayı yerine kilitlemeye devam ederken o kesimleri yapıyor, rahat bir sessizlik içinde çalışıyoruz. Birkaç saat daha sürüyor ve sonunda ikimiz de terliyoruz.

Yerdeki işimiz bittikten sonra, o da ben de bardan aldığım suyu yudumlarken yere yaslanıyoruz.

"Isabel nerede?" diye sorar.

"Bu gece ders veriyordu. Ama şimdi evde olduğuna eminim."

Başını sallıyor. Ondan bahsedince aramızdaki sessizlik tuhaf bir hal aldı. Sanki o gün yaşadığımız yoğun üçlü hakkında konuşmuyoruz.

ya da ondan önce ona nasıl oral seks yaptığımı. Konuyu açmasını ve bu konuda konuşmak istemesini bekliyorum ama yapmıyor.

Hassas bir patlayıcı gibi. Ona dokunmayız, hakkında konuşmayız ya da ona bakmayız bile çünkü bir kez dokunduğumuzda hepimizi yok edecektir. Bunun yerine... alevi yeniden yakmaya devam ederiz.

Ayağa kalkıyor ve sert bir ifadeyle bana bakıyor. "Eve gitmeden önce burada bir duş alacağım." Sonra sanki cevap vermemi bekliyormuş gibi bir an uzun süre oyalanıyor.

"Tamam," diye kekeliyorum, sesim zayıf bir normal ses çıkarma çabasıyla çıkıyor. Sonra odadan çıkmadan önce bana hızlı bir bakış fırlatıyor.

Birden sinirlerim tepeme çıktı.

Yerde çok uzun süre oturuyorum, o son anı tekrar tekrar oynuyorum. Zihnim bir tenis kortu gibi, mantık ve arzu arasında gidip geliyor.

Gerçekten duşa ihtiyacı var mıydı? Yoksa bu bir davet miydi?

Hayır. Bana söylediği her şey laf olsun diye değil. Arkadaşlığımız boyunca hiçbir anlamı olmayan kaç duş aldı? Binlerce mi? Bu da aynı.

Ama bu aynı şey değil. Topu kesinlikle benim sahama bırakıyor.

Bunun bir davet olduğunu kastetmiş olsa bile, ben buna hazır mıyım?

Bunun bir davet olmasını istiyor muyum? Evet.

Almak istiyor muyum? Evet.

Ama ya oraya girdiğimde her şey çok fazla, çok erken gelirse ve çıldırırsam?

Bu ona ne yapacak?

Yine de çok fazla olmayacak. Bu sadece benim kökleşmiş korkumun konuşması. Ve burada oturup bu kararı kafamda tekrar tekrar oynadıkça, öğrenme şansım o kadar azalıyor.

Eğer yanılıyorsam ve bu onun bana gelip onunla soyunmamı isteme şekli değilse, o zaman garip bir şey olmadan bunu geçiştirebilirim. Ama emin olmanın tek bir yolu var.

Aceleyle yerden kalkıp erkekler soyunma odasına doğru koşuyorum. Ayakkabılarım fayans zemine vurduğunda suyun hâlâ akıyor olması beni rahatlatıyor. Burası cehennem gibi buharlı ve pantolonumu, ayakkabılarımı ve çoraplarımı aceleyle çıkardım.

Boxerımı çıkarırken ellerimde gergin bir titreme hissediyorum. Bunu yaptığıma inanamıyorum. Bunun olduğuna inanamıyorum. Ya yanılıyorsam?

Ya hazır değilsem?

Bu benim en iyi arkadaşım, yani güvenli. Birlikte öğrenmekten daha rahat olacağım kimse yok.

Derin bir nefes alarak beynimi kapatıyorum ve geniş duş alanına giriyorum. Su sırtından akarken yüzünü duvara dönüyor ve bir an için kas ve el emeği ile şekillendirilmiş mükemmel, uzun vücuduna bakıyorum. Konuşup konuşmayacağını anlamak için bir saniye bekliyorum ama içimden bir ses beni beklettiğini söylüyor.

Yani... işte hiçbir şey.

Sikim dimdik, sert ve heyecanlı ve en az benim kadar gergin. Elimde tutarak ona yaklaşıyorum, ne yaptığımı soracağı ya da ona dokunmamı istemediğini söyleyeceği anı bekliyorum.

Ama bu gelmiyor. Uzun boylu gövdesine uzanıyorum, elimi ıslak tenine sürmek için uzatıyorum. Parmaklarımı omzunun üzerinden geçirip boynuna doladığımda tıslıyor. Boğazını kavrayıp sert bedenini kendime doğru çektiğimde, sert sikimi aramıza sıkıştırdığımda gülümsüyor.

"Neden bu kadar uzun sürdü?"

Ve uzaktan fark ediyorum ki, bu geceyi, sadece şu anda duşta olduğumuzu ya da tüm arkadaşlığımızı kastediyor olabilir.

Drake'i avucumun içine aldığım anda beynim sustu ve bedenim kontrolü ele aldı. Aletimi sırtına dayayarak ellerimden birini boğazına doluyorum, diğer elim ise ön tarafa gidip etkileyici uzunluğunu sarıyor.

Aletlerimiz arzuladıkları karşılıklı ilgiyi görürken birlikte inliyoruz. Ben kendimi ona doğru çekerken Drake'in elleri duvara dayanmış durumda. Keşke onun vücudunda bu kadar iyi hissettiren şeyin ne olduğunu bilseydim. Buzdağının sadece görünen kısmını tecrübe ettim ama her dokunuşta daha fazlası için duyduğum arzu daha da dayanılmaz hale geliyor.

"Bana ne yapıyorsun?" Dudaklarım boynunun arkasını ve omzunu keşfederken soruyorum.

Aniden dönüyor ve beni kendine doğru çekiyor, böylece ağzını benimkine çarparken göğüslerimiz birbirine değiyor. Duvara doğru tökezlerken öpücüğü sıcak ve acımasız. Kendimi ona doğru sertçe itiyorum. Bu ihtiyacı gidermek imkânsız gibi geliyor, sanki tenini tenime değdirmeye doyamıyorum. Umutsuzca daha fazlasına ihtiyacım var.

Birbirimize sürtünürken öpüşmelerimiz durmuyor ve her şey çok hızlı gerçekleşiyor. Onun tadı, onun kokusu, onun dokunuşu, bu bir mutluluk kaleydoskopu.

-O ve ben beraberiz ve bu beni deli ediyor.

Boynunun arkasını tutarak aramızdaki boşluğa doğru hırlıyorum. "Beni delirtiyorsun."

"O zaman delir," diye cevap veriyor alçak sesle, nefessiz bir fısıltıyla, sesi bir meydan okuma gibi.

Bir kolumu bacağının altından geçirip kaldırıyorum, böylece daha da yakınlaşabiliyorum, siklerimiz kavurucu bir sıcaklık ve hassas bir sürtünme hissiyle birbirine sürtünüyor.

Bu benim en iyi arkadaşım -en iyi arkadaşım- ve şu anda onun beynini sikmek istiyorum.

"Boşalacağım," diye homurdanıyorum ona bakmadan önce. "Sonra seni eve götüreceğim ve karım izlerken seni becereceğim."

Titrek bir nefes veriyor, ardından uzun bir inilti geliyor ve bedenlerimiz arasındaki yarıkları dölleriyle dolduruyor. Ben de boşalırken dudaklarını dudaklarımın arasına alıyorum.

Freni olmayan bir trenle tepeden aşağı düşüyoruz. Dibe çakılmak dışında bunu durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ve biliyorum ki, eninde sonunda olacak olan tam olarak bu.

Kural #31: Onların kendi anlarını yaşamalarına izin veriyor olmanız, sizin bunu kaçırmanız gerektiği anlamına gelmez.

Isabel

ALT KATTAKI ÖN KAPININ KAPANMA SESI BENI KENDIME GETIRDI.

Okuduğum aşk romanı yere düşerken uyuyorum. Gözlerim birden açıldı ve saate bakmak için telefonuma uzandım. Geç oldu, o zaman Hunter ya da Drake olmalı... ya da ikisi birden. Boğuk seslerin ve homurtuların uzaktan gelen sesi merdivenlerden yukarı taşınıyor. Önce panikliyorum, bir itiş kakış olduğunu düşünüyorum. Özellikle de bir bedenin duvara çarptığını duyduğumda.

Sonra kocamın alçak sesle, "Kaldır kıçını yukarı!" dediğini duydum.

Karnım ısınıyor ve kalçalarım birbirine kenetleniyor. Bu sesi tanıyorum ve böyle konuştuğunda ne anlama geldiğini biliyorum. Yutkunarak yataktan çıkıyorum ve kapıdan dışarı bakıyorum.

Gördüğüm manzara karşısında neredeyse sesli bir nefes alıyordum. Dudaklarından birleşmişlerdi, Drake merdivenlerin ortasında Hunter'ı duvara yapıştırdı. Bir boğuşma oldu ve sonra Hunter kontrolü ele geçirdi. Drake'i ters çevirerek merdivenlere yatırıyor, arka tarafına sürtünüyor ve Drake acı dolu bir inilti çıkarıyor.

"Misafir odasına git... hemen," diye homurdandı Hunter. "Kendini benim için hazırla."

Sonra ikisi de merdivenlerden yukarı doğru yürümeye devam ederken Drake'i iterek uzaklaştırıyor. Neden bilmiyorum ama bu olayda beni ilgilendirmeyen bir şeyler var ve bunu istediğimi de sanmıyorum. Sessiz bir telaşla yatağıma koştum ve yere yığıldım.

Hunter odaya girdiğinde gözlerimi kapatıp uyuyormuş gibi yaparak yastığa yaslanıyorum.

Ayak sesleri kapıda duraklıyor ve bir an için orada duruyor. *Lütfen beni uyandırma, diye* sessizce dua ediyorum. *Sadece onunla yalnız kal.*

Kocamın bensiz başka biriyle yatmasını bu kadar çok istemem çok garip. Ama Drake'le birlikte olma fikri bana birlikte olma fikrinden çok daha cazip geliyor. Her seferinde değil elbette ama şu anda... Sanki bardağı taşıran damla bu olabilirmiş gibi hissediyorum. Bu her şeyin değiştiği an olabilir. Hunter sonunda kendisiyle ilgili bu durumu kabul edecek ve bununla birlikte Drake'i ait olduğu yere, ilişkimize tamamen kabul edecek.

Hunter bana yaklaşırken, kendimi uykuya bakmaya zorluyorum.

Gözlerim kapalı.

Düzgün nefes al. Yüz rahat.

Lütfen beni uyandırma. Lütfen beni uyandırma.

Eğiliyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor. Sonra başucu lambasını kapatıyor ve sessizce odadan kayboluyor.

Kalbim göğsümde küt küt atıyor. Gözlerimi açmadan önce birkaç dakika bekliyorum. Oda karanlıktı ve Hunter gitmişti. Koridorun sonunda daha boğuk sesler duyuyorum ama ne dediklerini anlayamıyorum.

Olabildiğince sessiz bir şekilde yataktan kalkıp misafir odasına doğru koridorda ilerliyorum. Kapının dışında durup dinliyorum.

"Sana ihtiyacım var," diye mırıldanıyor Hunter sessizce. "O zaman ne, Hunt?"

"Ne demek sonra ne olacak? Ne zamandan beri seksten sonra ne olacağı konusunda endişeleniyorsun?"

Drake iç geçirir. "Karını becermeye başladığımdan beri. Beni karanlık bir kulüpte öptüğünden beri. Birdenbire her şey çok önemli oldu."

Bir süre sessizlik oldu ve ben gözlerimi kapatıp bunu aşmalarını diledim. Sonunda bunun hakkında konuşmalarını. Hepimizi gerçekten hak ettiğimiz hayattan -birlikte- alıkoyan şeyin üstesinden gelmelerini. Ve bir parçam gerçekten oraya girip onlara bunu aşmak için tam olarak ne yapmaları gerektiğini söylemek istiyor ama yapamam. Bunu kendileri yapmalılar. Hunter'ın Drake'e babasının sesinin artık onu durdurmasına izin vermeyeceğini kanıtlaması gerekiyor. Drake de kendini adamaya hazır olduğunu kanıtlamalı.

Uzun süre sessiz kalınca meraklanıyorum, köşeden dikkatlice bakıyorum ve yatakta birlikte uzandıklarını görüyorum. Onlar

Hunter çıplak bir halde Drake'in vücuduna uzanmış, kollarının üzerine tünemiş bir halde ona bakmaktadır.

"Ne söylememi istiyorsun?" Hunter fısıldar.

Karanlıkta uzun, gergin bir sessizlik daha uzar. Sonunda Drake alçak sesle, boğuk bir fısıltıyla, "Hiçbir şey. Sadece sik beni."

Sesi duyunca neredeyse bir inilti çıkaracaktım, vücudum her saniye daha da ısınıyordu. Onları dinlerken elimi ağzıma kapatıyorum. İnlemeleri, küfürleri, nefes alışları ve homurtuları. Her ne kadar konuşmalarını istesem de, bu durmak için çok sıcak.

Başımı tekrar odaya çevirip loş ay ışığında Hunter'ın Drake'in vücudundan aşağıya inişini ve Drake'in sikini kendi boğazına kadar sokuşunu izliyorum. Drake derin bir gırtlak sesi çıkararak elini Hunter'ın siyah buklelerine doluyor ve kocamın öğürdüğünü duyana kadar kalçalarını yukarı doğru itiyor.

Koridora geri dönüp onları dinlerken sırtımı duvara yaslıyorum. Daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyor ve vücudum bu sesten tahrik olarak yanıyor. Elimi pamuklu külotuma götürürken kendime inanamıyorum, parmaklarımı kendime dokunmak için içeri kaydırıyorum, sadece bu şiddetli ihtiyacın acısını biraz hafifletmek için.

Diğer elim ağzımın etrafında kenetlenmişken, Hunter'ın Drake'in sikinin etrafındaki ıslak ağzından çıkan pis sesleri dinlerken klitorisimin etrafında daireler çiziyorum.

Hareket ettiklerinde yatağın gıcırdadığını duyunca tekrar bakıyorum. Yine seksten çok bir mücadeleye benziyor, homurdanmalar, hareketler ve kontrol mücadelesi. Hunter yine Drake'in üzerine uzanmış, ay ışığı etrafına yayılmış saçlarındaki sarıyı yakalıyor. Drake'in açılmış bacaklarının arasına diz çökmüş olan Hunter küçük bir şişe açıyor ve ben Drake'in iniltisini duyana kadar her şey bir anlığına sessizleşiyor.

"Hoşuna gitti mi?" Hunter fısıldıyor.

"Daha çok," diye yanıtlıyor Drake.

"Siktir, çok sıkısın." "Daha

fazla, Hunter."

Zor nefes alıyorum. Her ne yapıyorlarsa dinlerken tenim alev alev yanıyor. Hunter'ın Drake'in bacakları arasında diz çöküşünden onu hazırladığını anlıyorum ve bu kadar samimi, onun için bu kadar... yeni bir şey yapma fikri beni çılgına çeviriyor.

"Hazırım," diyor Drake sessizce ve ben karanlık koridordan Drake'in dizlerini kaldırışını ve Hunter'ın sikini Drake'in dar deliğiyle aynı hizaya getirip rahatça içine girişini izliyorum. Bunu uzun, nefessiz bir iniltiyle yapıyor ve dudaklarımdan süzülen küçük gıcırtıya engel olamıyorum.

Kapıdan hızla kaçarak sırtımı duvara veriyorum ve yakalanmayı beklerken elimi külotumun içine sokuyorum. Ama yakalanmadım. Onun yerine Hunter'ın inlemelerini dinliyorum, çığlıkları en iyi arkadaşınınkilere karışıyor ve onun içine girebildiği kadar girdiğini anlıyorum çünkü Drake boğuk bir "Siktir" sesi çıkarıyor.

"Kahretsin, bu çok iyi," diye cevaplıyor Hunter. Nefes alışları hızlı ve çaresiz, sanki vücudundaki hava boğuluyormuş gibi. "Kahretsin, bu çok iyi, Drake."

"Öyle, değil mi? Yürümeye devam et."

Kendimi kaybediyorum. Bu sesten zevk almak şöyle dursun, dinliyor olmak bile bana çok yanlış geliyor ama elimde değil. Bu adamlar benim, i k i s i d e ve ikisine birden sahip olmak kadar güzel bir şey olabileceğini düşünmemiştim ama yanılmışım. Çünkü birbirlerine sahip olmalarını izlemek çok çok daha iyi.

Hunter onu ateş ve tutkuyla sikerken yatak gıcırdıyor, yatak başlığı duvara çarpıyor, ağır bir tempoyla itiyor. Ve eğer bu sırada uyuyacağımı düşündülerse, çıldırmışlar demektir.

"Beni sikerken sikimi okşa," diye emrediyor Drake ve Hunter'ın dinlediğini varsayıyorum çünkü bir sonraki duyduğum şey Drake'in kırık dökük kelimeler ve cümleler mırıldandığı: *böyle, evet, iyi, mükemmel, oh Tanrım.*

"Boşalacağım," diyor biri nefes nefese ve ben kim olduğunu bilmiyorum çünkü kendi orgazmımın içinde kaybolmuş durumdayım. Zevkten kör olmuş bir halde doruk noktama doğru yükselirken b a ş ı m arkaya sarkıyor, omurgam terden kayganlaşıyor.

Kulaklarım tekrar duymaya başladığında ve gözlerim nihayet açıldığında, öpüşmelerinin sesini ve tam olarak ayırt edemediğim fısıltılardan oluşan hassas bir anın sesini duyuyorum. Her şeyden sonra, özel bir an gibi geliyor, bu yüzden nefesimi tuttuktan sonra koridordan aşağıya ve doğruca banyoma giriyorum.

Ellerimi yıkadıktan ve yüzümü soğuk suyla ıslattıktan sonra lavabonun başında durup yansımama bakıyorum. Arkamdan bakan kız bir an için mutlu, ama ben onun huzurunu bir kenara ittiğim tüm korkularım ve düşüncelerimle çabucak bozuyorum.

Mesela her şey dağılırsa bize ne olacak? Ya Drake bağlanmak istemez ve bizi terk ederse? Ya Hunter cinselliğini kabullenemezse? Ya Drake'i kaybetmek evliliğimizi yıkarsa çünkü ben yeterli değilim?

Bunlar aptalca endişeler, gerçekten, ama kendime engel olamıyorum. Bir kişinin beni bu kadar çok sevmesine daha yeni alıştım. Üçümüzün bu işi yürütme ve birlikte olma ihtimali nedir? Gerçek olamayacak kadar iyi. Endişelenecek çok fazla sorun var. Çok fazla şey tehlikede.

Onlarla birlikte yatağa girmek, aralarına uzanmak ve yakınlıklarının tüm endişeleri uzaklaştırmasına izin vermek istiyorum ama yapamıyorum. Bunun yerine, kendi korkumla yatağa giriyorum ve tek başıma uykuya dalıyorum.

UYANDIĞIMDA ARTIK YALNIZ DEĞILDIM. HUNTER'IN VIZILTISINI DUYUYORUM

Gözlerimi açtığımda elektrikli tıraş makinesi.

"Günaydın," diyor parlak bir gülümsemeyle.

Bu sabah neşeli değil misin?

"Günaydın," diye cevap veriyorum gerinerek. Yataktan kalkıp ana banyoya giriyorum ve her zamanki sabah rutinimizi uyguluyoruz, sanki şu anda her şey o kadar da garip değilmiş gibi. Ellerimi yıkayıp dişlerimi fırçaladıktan sonra durup tezgâha yaslanıyorum ve aynadan ona bakıyorum.

Hunter her şey boyunca sessiz kalmaya çalışacaktır. Bu konuda konuşmak istemiyor çünkü bu konuda konuşmak gerçekle yüzleşmek ve bir karar vermek zorunda kalmak anlamına geliyor. Bu değişim demek ve değişim korkutucudur. Ama artık kocamın sessizlik içinde yaşamasına izin vermeyeceğim.

"Dün gece yatağa gelmedin."

Duraksıyor, şakacı sırıtışı yüzünden siliniyor. "Drake ile misafir odasında yattım."

Yansımasına bakarken dudağımı ısırıyorum. Sonra o hınzır sırıtış ağzının kenarını tekrar çekiştirerek bana yaklaşıyor ve beni lavaboya doğru itiyor. Aynadan bana bakarken eğiliyor ve boynumun yan tarafını öpüyor.

"Ama sen bunu zaten biliyordun, değil mi Red?" Demek beni koridorda duydu.

"Belki," diye cevap veriyorum, dudaklarımı birbirine bastırarak.

Kolları belime dolanıyor ve beni kendine çekiyor. "Peki gördüklerin hoşuna gitti mi?"

"Öyle mi?" Ona bakarak ve eriyip yere düşme isteğimle savaşarak cevap veriyorum. Bunu söylediğini duymak istiyorum. Kocam dün gece bir erkekle seks yaptı, yüzleşmekten kaçınmasına izin vermeyeceğim oldukça büyük bir olay.

Bunu benim onu izlememle ilgili hale getirme çabasında duraksıyor. Sonra bakışları aynadaki yüzüme yöneliyor. Kaşları çatılırken ve ağzı ince bir çizgiye otururken yüz ifadesini samimiyet kaplıyor. "Evet."

"Bu ne anlama geliyor?" Dikkatlice sordum.

"Bunun bir anlamı yok. Kendimizi kaptırdık ve-"

"Hunter," diyerek sözünü kesiyorum.

Yutkunuyor, şu anda kendinden emin olmaktan çok gergin görünüyor. Ona bakmak için dönüyorum, yüzüne dokunuyorum. Gözlerindeki korku beni derinden etkiliyor. "Bu senin kim olduğunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmiyor. Aksine, bence seni daha da *sen* yapıyor."

"Peki ya biz?" diye soruyor gözlerindeki endişeyle.

"Bence yeni bir *biz* olduğunu kabul etmeye başlamalıyız."

Derin bir nefes alıyor ve omuzlarının kulaklarından aşağıya doğru kaymasına izin veriyor. "İstediğin bu mu?"

Dudağımı ısırdım. "Evet."

Uzaklaşırken yüz ifadesine tereddüt yeniden yerleşiyor. "Bilmiyorum, Red. Sadece bunun ne kadar sürebileceğini bilmiyorum. Bu çok karmaşık."

"Ne yani... onunla seks yapmaya ve onu evliliğimize bağlı tutmaya devam etmek mi istiyorsun? Bu adil mi?" diye soruyorum. Uzaktan, Drake'in hâlâ burada olup olmadığını merak ediyorum. Misafir odasından bizi duyabiliyor mu?

"Bir ilişkide olmak istediğini nereden bilebiliriz ki? Daha önce hiç ilişki yaşamadı," diye karşı çıkıyor ve ben de gerçeği söylemek için açılmaya bile tenezzül etmeden mücadele ettiğini hissediyorum.

"Çünkü başından beri ilişkimizin içindeydi," diyorum.

"Bu şekilde değil," diyor, sesi biraz fazla yüksek çıkıyor. "Seks harika bebeğim, ama ya hepsi buysa?"

"Değil ve bunu sen de biliyorsun," diye fısıldayarak cevap veriyorum. Hunter'dan uzaklaşarak kapıya doğru yürüyorum.

Ben odadan çıkmadan önce, "Bunu düşüneceğim, tamam mı?" diye ekliyor. Hunter için bu kadarı yeterli. En azından şimdilik.

Kural 32: Artık kendinizi bile tanıyamıyorsanız, büyük ihtimalle kötü durumdasınızdır.

Drake

"HEY, ŞU DEVASA, SEKSI SARIŞIN YAKIŞIKLIYI TANIDIM."

Kulübün lobisinde yürürken arkamdaki seste tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler var. Bu yüzden durdum ve New Orleans'tan gelen alıngan ve sevimli, samur saçlı güzeli görmek için döndüm.

"Silla?" Gülümseyerek söylüyorum, sarılmak için kollarımı açıyorum.

Kucağıma doğru yürüyor ve beni tam ortamdan sıkıca kavrıyor. Geri çekildikten sonra başını bana doğru eğdi. "Dur tahmin edeyim, erkek arkadaşın beni davet ettiğini sana söylemedi."

Gülüyorum. "Tamam, her şeyden önce... tabii ki yaptı. Sadece seni bugün beklemiyordum. Ve... o benim erkek arkadaşım değil."

Göz kırpıyor. "Elbette. Üçünüz o odada iyi vakit geçirdiniz.
kiralandı."

"Anahtarı bana sen verdin," diye cevap
veriyorum heyecanla. "Biliyorum. Biliyorum.
İyi bir etkim var."

Bir kolumu arkasına koyuyorum. "Gel bakalım. Seni atölye alanına götüreceğim. Bu hafta bitirdik." Ev sahibesine el sallayarak Silla'yı perdeden geçirip ana odaya, oradan da arkadaki iki odanın tek bir büyük oda olarak birleştirildiği, kiralanabilir odalar ve sınıflar arasında geçiş yapabileceğimiz sağ koridora yönlendiriyorum.

Ona mekânı gösterirken Silla gülümseyerek "Çok etkileyici," diyor. Ön tarafa küçük bir sahne ve masalar için yeterli alan kurduk.

Bu gece nasıl kurulduğunu. Gösteri için astığımız ipleri kontrol etmek için alçak platforma doğru yürüyor.

"Şu haline bak, Bay İnşaatçı. Peki... dersimizden beri erkek arkadaşınla Shibari mi çalışıyorsun?"

Kızardım. "Tekrar söylüyorum, erkek arkadaşım değil. Ve hayır, birlikte olmadık."

"Oh, hadi ama..." diye sızlanıyor, başı geriye düşüyor. "Siz çocuklar çok iyiydiniz!"

Gülerek başımı sallıyorum. "O kadar da iyi değildik."

"Bebeğim, seni bağlamasını bütün gün izleyebilirim. Çok seksiydi. Ya da daha iyisi," diyor, heyecanlı görünüyor. "Onu sen bağla."

"Bundan hoşlanacağını sanmıyorum," diye cevap veriyorum, masalardan birine yaslanarak.

"Oh, bağlanması gerekiyor," diyor gülerek. Silla'yı seviyorum. Onun yanında olmak çok kolay. Aktif olarak becermeye çalışmadığım ya da beni becermeye çalışmayan insanlarla pek sık birlikte olamıyorum. Başta öyleydi tabii, ama benim de bir nevi dolanmış olduğumu anlayınca bıraktı.

"Yani..." diyor hafif bir tonda.

"Yani...?" Cevap veriyorum.

"Peki, sonunda kaybettiniz mi... yoksa kazandınız mı?"

Ona bakarken kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Anlamıyorum."

"Son konuştuğumuzda, kaybetmekten korktuğun için arkadaşlarınla seksi yerlerini karıştırmaktan çok korkuyordun ve *ben* sana onları kazanma ihtimalinin de aynı olduğunu söyledim. Benim hakkımda bunu bilmiyor olabilirsin ama ben çok akıllıyımdır..."

Bana o kocaman parlak gülümsemesiyle gülümserken hafif kıkırdamam boş odada yankılanıyor.

"Belli ki," diye şaka yapıyorum.

"Peki hangisiydi?"

Bunu düşündükçe gülümsemem azalmaya başlıyor. Hangisi? Onları tam olarak kaybetmedim ama kazandım mı? Silla'yla ilk tanıştığımdan beri olanları düşündükçe buna inanmak biraz zor geliyor.

"Oh... Bu yüzün ne anlama geldiğini biliyorum. Dökül."

Karşı koymak anlamsız geliyor, bu yüzden pes ediyorum ve ona her şeyi anlatıyorum. Bu kadının kulübe yeni girmiş olması ve onu toplamda iki saattir tanıyor olmam çılgınca ama konuşması kolay *biri* ve benim de bu konularda konuşacak *birine* ihtiyacım var.

Sonunda gözleri kocaman oldu ve sonunda bir şey söylemeden önce uzun süre bana baktı. "Yani... onlarla birlikte olmak istiyor musun? İkisiyle de kararlı, çoklu bir ilişki içinde?"

"Evet." Cevap ağzımdan kolayca dökülüyor. Nefes almak kadar kolay. Çünkü seviyorum. Bağlanma fikrinin ürkütücü ve korkutucu olacağını düşünmüştüm ama onlarla öyle değil. Sorunsuz hissediyorum. Hiçbir şey kaybetmiyorum ve her şeyi kazanıyorum.

"Sence öyle mi?"

"Evet," diyorum, yüzüme yayılan hafif sırıtmayı engelleyemeyerek. Isabel ve ben artık geri alamayacağımız bir şekilde birbirimize bağlandık. Ona vazgeçemeyeceğim kadar ihtiyacım var. Geri dönemem.

"Ama öyle mi?"

Bu cevap ağzımdan o kadar kolay çıkmıyor. Hunter için durum daha karmaşık. Benimle birlikte olmak istemediğinden değil. İkimizi de istediğini haklı olarak iddia edebilmesi için tırmanması gereken daha çok dağ var. Ve o bunu yapana kadar, olduğumuz yerde sıkışıp kaldık.

"Tamam... Devam sorusu. Karar vermesi için ne kadar beklemek istiyorsunuz?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandım.

"Bana bir ültimatoma ihtiyacı varmış gibi geliyor çünkü şu anda karşılığında hiçbir şey istemeden ona istediği her şeyi veriyorsunuz. Birinizin onun karar vermesini sağlaması gerekecek çünkü ikiniz de birisinin sizi sevdiğini kabul etmesini beklemeyi hak etmiyorsunuz."

Vay be. Kız haklı.

Keşke o kadar kolay olsa ama Hunter'ı zorlarsak uçup gidecek diye çok korkuyorum. Yakalamaya çalıştığın bir kuşa yaklaşmak gibi. Çok hızlı hareket edersen gider.

Bu Isabel için ne anlama geliyor? Bu almak istediğim bir risk değil.

Tanrım, beni dinle, biriyle kararlı bir ilişki için konuşmaya çalışıyorum. Kimim ben? Çünkü *eskiden* bir alçaktım. Eskiden sadece sevişmek isterdim, ama şimdi daha fazlasını istiyorum. Çünkü bu ikisi istisna. Her zaman istisna oldular.

Derin düşüncelere daldığımı fark eden Silla bana yaklaşıyor ve elini koluma koyuyor. "Seni o güzel kafanda dönüp duran büyük s o r u l a r l a baş başa bırakacağım. Ama biliyorsun... eğer bu iş yürümezse, seni her zaman Crescent City kulübünde kullanabiliriz. Sadece bir düşünce."

Ona gergin bir gülümseme veriyorum ve başımı sallıyorum. "Teşekkürler."

Bununla birlikte kapıya doğru yöneliyor. Uzaktan Hunter'ın onu sıcak bir iş selamıyla karşıladığını duyuyorum. Adımı söylediklerini duyuyorum ama odada birkaç dakika yalnız kalıyorum.

Düşünmek için biraz daha zamana ihtiyacım var.

HER PERŞEMBE GECESI, SALACIOUS PLAYERS' CLUB'IN SAHIPLERI

biraz dinlenmek için barda buluşuyoruz, iş yapmak yasak. Ben hep peşlerine takılırım, çünkü... tabii ki takılırım.

Bu gece, masada Hunter ve Isabel'in arasında oturmuş, kafamda bir sürü düşünceyle birama bakıyorum. Etrafımdaki herkes gülüyor ve gülümsüyor ve ben kendimde olmamaktan nefret ediyorum.

Karşımda Garrett'ın nişanlısı Mia'nın endişeyle bana baktığını hissedebiliyorum. O ve ben, Garrett'ın benim adımı kullanarak onu kameralı kız uygulamasında avladığını öğrenmenin garipliğini atlattıktan sonra, ilk karşılaşmamız biraz... gergin oldu, aslında oldukça iyi arkadaş olduk. Çoğunlukla da kulübün çılgın fikirli kızı olduğu için. Bu da hayata geçirilmesi gereken bir fikri olduğunda ilk başvurduğu kişi olduğum anlamına geliyor.

Drake, VIP odasına jakuzi koyabilir miyiz?

Drake, odalardan birini açık hava yürüyüş parkuru gibi yapabilir misin?

Drake, bana havada mastürbasyon yapabileceğim kirişler yapabilir misin?

Delinin teki ama ondan hoşlanıyorum. Şu an hariç, çünkü aklımı okuyormuş gibi görünüyor ve bu hoşuma gitmiyor.

Normalde barda olur, arkadaşa ihtiyacı varmış gibi görünen bekâr kadınların etrafında dolanırdım ama tabii ki bu gece bunu yapamam. Nedenini de kimseye söyleyemem.

"Her şey yolunda mı, Drake?" Garrett masanın karşısından soruyor. Meyveli kırmızı içkisini yudumlarken kolunu Mia'nın omuzlarına dolamıştı. "Genelde bizimle bu kadar uzun süre oturmazsın." Espri yaparken gülümsüyor, ben de zoraki bir kahkaha atarak omuz silkiyorum.

Ama ne diyebilirim ki? En iyi arkadaşım ve onun karısını özel olarak beceriyor olabilirim de olmayabilirim de. Gerçi *pek* özel sayılmaz çünkü biz sadece

Bu konuda konuşmak değil.

Evet... bu cevap dilden dile dolaşıyor.

"Sanırım bu gece havamda değilim," diye cevap veriyorum ve bu sadece onu değil, etrafımızdakileri de güldürüyor. Telefonuyla ilgilenemeyecek kadar dalmış olan Maggie hariç herkes.

O ve yanımda oturan çift, eğlenceye katılmak için biraz fazla rahatsız görünmeye başladılar.

"Drake havasında değil mi?" Garrett gülüyor. "Ben saçmalık diyorum. Tahminimce biriyle görüşüyorsun."

"Küçük bir kuş bana geçen hafta *birinin* Geo'yla randevusu olduğunu söyledi," diyor Charlie masanın ucundan. Dirseklerine yaslanırken arsız bir gülümseme takınıyor.

"Oooh," diye yanıtlıyor Mia.

Lanet olsun. Şimdi hepsi bana bakıyor.

"Sadece bir randevuydu," diye cevap verdim.

"Uh-huh..." Garrett ekliyor.

Hunter'ı çevremde yakalıyorum ve elindeki bardağı o kadar sert sıkıyor ki paramparça olacakmış gibi görünüyor.

"İkiniz de çok sessizsiniz. Ne biliyorsunuz?" Garrett sorar ve Isabel utangaç bir gülümseme ve omuz silkme ile cevap verir.

"Hiçbir şey bilmiyoruz," diyor ve birdenbire tüm bunların ne kadar garip olduğunu fark ediyorum ve herkes bunu anlayabiliyor. Devasa *bir şey var* işaretleri de takıyor olabiliriz.

Şimdi herkes bakıyor, ama çarpık kaşlarla ve meraklı gözlerle. Bir parçam içimdeki itirafı ağzımdan kaçırmak istiyor ama yapamıyorum.

Dürüst olmak gerekirse, neden bu sırrı saklıyoruz ki? En sapkın hayatlara sahip insanlardan oluşan bir grup bu. Garrett üvey kız kardeşini beceriyor. Emerson oğlunun eski kız arkadaşıyla çok ciddi bir ilişki içinde. Onlara her gece üçlü seks yaptığımızı söylesek hiçbiri kılını bile kıpırdatmaz. Kahretsin, muhtemelen bunca zamandır bunu yaptığımızı düşünürler. Peki neden birden kendimi kirli bir sır gibi hissettim? Konuşma nihayet değiştiğinde ve kısılan gözler benden uzaklaştığında, Hunter'a yan gözle bakıyorum ve onun da beni izlediğini görüyorum. İçkimin kalanını geri fırlatmadan önce çenemi sıkıyorum.

Birdenbire buradan uzaklaşmam gerekti. Bu yüzden kadehimi bırakıp masadan kalkarken bir anons yapmıyorum. Isabel

sert dış görünüşümü kıran bir bakışla beni izliyor.

Bana gülümserken nazikçe "Sadece tuvalete gidiyorum," diyorum.

Cidden, eğer biri dikkat etseydi ve bana nasıl baktığını görseydi, kedi o çantadan çoktan çıkmış olurdu. Ama değiller ve ben hala sinirliyim, bu yüzden kaşlarımı çatarak barın arkasındaki tuvalete doğru yürüyorum.

Tüm bu süre boyunca neye öfkelendiğimi bile bilmiyorum. Silla'nın sözleri aklıma girdi. Hunter'la *üç* gün önce seviştiğimizden bahsetmiyorum bile, *gerçekten seviştik* ama bu konuda konuşmuyoruz. Yani evet... Şu an biraz sinirli olabilirim.

Evet, evet, evet... Belki de bu kendi ilacımın tadına bakmaktır. Kaç kişiyi becerdim ve kaçtım? Bana numaralarını vermelerine rağmen onları hiç aramadım. Onların önünde *başka biriyle* açıkça flört ettim. Onları asla vermeyeceğim bir söz için beklettim.

Ama ben Hunter için herhangi biri değilim. Ben onun en iyi arkadaşıyım - ki bu noktada ne olduğumuzu anlatmak için çok önemsiz bir kelime gibi geliyor. Ve o gece misafir odasında yaptığımız şey anlamsız bir ilişki değildi. Sevişme olarak bile sınıflandırılamaz, gerçekten. Bu... Tanrım, bunu itiraf ettiğim, hatta düşündüğüm için kendimden nefret ediyorum ama o gece yaptığımız şey... sevişmekti.

Hayatımda başka birine hiç bu kadar yakın olmamıştım ve yaşadığımız seks başka bir ligdeydi - hayır, başka bir gezegendeydi ve sayısız yabancıyla yüzlerce kez yaptığım şeyin yanından bile geçmiyordu.

O geceyi daha iyi hale getirebilecek tek şey Isabel'in yanımızda olmasıydı. Koridorda sessizce pusuya yatmak yerine, ki orada olduğu belliydi.

Hunter kaçınılmaz olarak içeri girdiğinde ellerimi yıkıyorum, tıpkı yapacağını bildiğim gibi. Ve yine bildiğim gibi, umumi tuvaletin kapısının kilidini açıyor ve biri içeri girmek için vurmaya başlamadan önce bize en az bir dakika kazandırıyor.

"Bu çok rahatsız ediciydi..." diye mırıldanıyor aramızdaki mesafeyi kapatırken. Bana doğru uzanıyor, ama ben geri çekiliyorum ve şakacı gülümsemesi hızla kayboluyor. "Ben ne yaptım ki?"

"Bunu daha ne kadar yapacağız Hunter?"

"Neyi?" diye soruyor ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Ne cüretle bu bir soruymuş gibi davranır?

"Bu!" Şak diye söyledim. "Bu gizli şey... birbirimizi becerdiğimiz ve hiçbir şey olmamış gibi davrandığımız bu tanımlanamaz şey."

"Oh, yani şimdi bitirmek mi istiyorsun? O zaman devam et, Drake. İstediğin gerçekten buysa, git barda bir hatun tavla."

Arkamı dönerken gözlerim doluyor. "İstediğim bu değil."

"O zaman ne istiyorsun?" diye çıkışıyor, sanki ona bir şey borçluymuşum gibi bir şekilde bu konuşmanın dizginlerini eline alıyor.

"Geçen gece olanlar hakkında konuşmak istiyorum. Biseksüel olduğunu ve bunu sorun etmediğini itiraf etmeni istiyorum."

Alay ediyor, sanki onu tam olarak olduğu şey olmakla suçlamışım gibi kırgın görünüyor.

"Bana neler olduğunu anlatmanı istiyorum Hunter. Eğer sadece sen ve Isabel'le birlikte olmamı istiyorsan, olurum."

"Gerçekten mi? Özel mi olacaksın? Başka kimse olmayacak mı?"

Dudaklarımdan sinirli bir huff geçiyor. "Evet, ister inan ister inanma ama senin için bir erkek fahişe olmayı bırakabilirim."

"Öyle demek istemediğimi biliyorsun."

"Evet, yaptın ama sorun değil. Çünkü tüm hayatımız boyunca seni takip ettim. Senin yanında kaldım, *kimseye* zamanımdan daha fazlasını vermedim çünkü istediğim buydu. Peki, şimdi beni gerçekten elde ettiğine göre... her *şeyimi,* ne yapacaksın?"

Bana bakarken burun delikleri şişiyor, hem gergin hem de sinirli görünüyor, içinde onu rahat bırakmayacak kadar çok şeytan var.

"Bunun bundan daha karmaşık olduğunun farkındasın, değil mi Drake? Isabel ve ben evliyiz. Öylece..."

Gülüyorum. "Sadece ne? En iyi arkadaşını becermeye başla ve karşılığında hiçbir şey almadan sadece sana bağlanmasını bekle."

"Drake, dur."

"Hayır. Bu saçmalık. Anlıyorum. Aynı anda hem başkalarını hem de karını becermemi istemiyorsun ama bu sana ait olduğum anlamına da gelmiyor." Kanım kaynıyor ve patlamaya hazır hissediyorum. Kendimi öyle bir senaryonun içinde köşeye sıkışmış hissediyorum ki, sanki en başta kızdığım için bir şekilde hatalıymışım gibi h i s s e d i y o r u m .

"O zaman bana ne yapacağımı söyle," diyor, teslim olacakmış gibi bakarak. Ve bir an için onun için üzülmeye başlıyorum, kırılmış, korkmuş arkadaşım için. Hunter mücadele ettiğinde, savaşır. Bunu onun hakkında biliyorum ama şu anda benim için savaşmasına ihtiyacım var.

Bir dakika cevap vermedim çünkü... Ona söylemek zorunda kalmamalıydım. Isabel bu konuda benden çok daha iyi. Tam olarak ne söyleyeceğini biliyor ve

onu nasıl ikna edeceğimi bilmiyorum ama ben bilmiyorum.

"Bana ne yapacağımı söyle Drake," diyor bu kez biraz daha yüksek sesle.

Yere bakarak, farkına vardığım şeyin beni yıkamasına izin verdim. Hunter'a tam talimatları verebilir ve kelimeleri onun yerine ağzına koyabilirdim, ama sonra ne olacaktı? Bunu onun için yaparsam değişmeyecek.

Bunun anlamından nefret ediyorum. Bu beni *öldürüyor*. Ama Silla haklıydı. Hunter bir duvarın arkasında yaşıyor, onu savunmasız bırakmadan güvende tutan bir duvar. Ve o duvarın arkasından çıkana kadar, hayatında bana asla yer açmayacak. Bu şekilde olmaz.

Onun en iyi arkadaşıyken seks arkadaşı oldum.

Kapı çalındı. Dikkatli olmazsak şüpheleri üzerimize çekeceğiz. Hunter'a bakarken kapının sürgüsünü açıyorum. Hâlâ bir cevap bekliyor ama ona verecek bir şeyim yok. Bu kısım ondan.

"Bilmiyorum," diyorum kapıyı açarken ve tanımadığımız bir adam yanımdan geçiyor. "Sadece şunu tamir et."

Ve bununla birlikte, banyodan çıkıyorum. Sonra masaya ve endişeli görünen Isabel'e hızlıca veda ederek bardan ayrılıyorum.

Ama yeterince uzak değil. İçimden bir ses yeni bir daire ve yeni bir iş bulmanın bile verdiğimiz zarardan kurtulmak için yeterli olmayacağını söylüyor.

Kural #33: Düzelt.

Hunter

ATÖLYE DOLDU. ASLINDA DAKIKALAR IÇINDE DOLDU VE BIZ
Şimdiden daha fazlası için talepler var, ki bu harika, ama odanın arkasında durup Drake'in Silla ile konuşmasını izlerken atölyeye odaklanmakta zorlanıyorum. Onun yerine kara kara düşünüyorum, Silla'ya Salacious'ta tam zamanlı bir yer teklif edip edemeyeceğimi merak ediyorum, bu onun sevdiğim adamla flört etmesini ve arkadaş olmasını izlemem anlamına gelse bile.

O parlak, çapkın gülümsemesine rağmen mutlu olmadığını biliyorum. Gerçekten değil.

Isabel sürekli bana bakıyor. Tepkimi izliyor. Bilmiyorum, belki de kırılmamı bekliyordur.

Kahretsin, belki de kırılmayı bekliyorumdur.

Perşembe günü banyodaki küçük kavgadan beri Drake benimle pek konuşmuyor. Bu akşamki çalıştay hakkında işle ilgili konuşmalar dışında bir şey yok.

Isabel de benimle pek konuşmuyor. Hayatımdaki en önemli iki ilişkiyi tek başıma mahvediyorum ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Sanki o kadar kolaymış gibi *düzelt* dedi. Sanki şimdi ne yapacağımı biliyormuşum gibi. Biseksüel olduğumu söylememi istiyor. Tamam, bu gerçekten işleri daha iyi hale getirecek mi? Bu benim karar vermem gereken büyük bir adım değil mi? Yine de gerçekten biseksüel miyim, çünkü şimdiye kadar ağzıma almak istediğim tek erkek o. Yani açılmamın onun için ne önemi var?

Ama bunun önemli olduğunu biliyorum. Önemli çünkü ben kim olduğumu kabul edene kadar onu kabul edemem. Babamın içime yerleştirdiği nefret dolu, cahilce şeyleri temizleyene kadar Drake bana asla gerçekten güvenmeyecek.

Isabel sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi tekrar bana doğru bakıyor.

"Hey, Iz, buraya gel," diye sesleniyor Drake, onun dikkatini benden uzaklaştırarak. Odanın karşısına geçiyor, diğer ikisiyle sessizce bir şeyler tartışırken oda dolmaya devam ediyor ve müşteriler masalardaki yerlerini almaya başlıyor. Atölye birkaç dakika içinde başlayacak.

Isabel birkaç dakikada bir önce bana sonra da konuşmalarına devam etmek için onlara bakıyor. Sıkı bir ifadeyle başını sallıyor. Konuşmalarını bırakıp bana doğru yöneldiğinde metanetle duruyorum.

"Silla gösteriye yardım etmemi istiyor," diye fısıldıyor dikkatle. "Drake ile mi?"

Başını sallıyor, gözlerinde mahcup bir ifadeyle beni izliyor.

"Elbette. Bence bu harika bir fikir," diye yalan söylüyorum. Sanki onları tekrar sahnede izlemek zaten gergin olan bu durumu daha iyi hale getirecekmiş gibi.

"Tamam." Bir süre olduğu yerde çakılı kaldıktan sonra, sanki daha fazlasını söylememi bekliyormuş gibi dudağını çiğneyerek beni izlediğini fark ediyorum. "Biliyorsun... Drake yerine oraya gelmek istersen..."

"Hayır," diye kestim sözünü. "Bu işte berbatım. Drake daha iyi."

"Bu işte kötü olman sorun değil. Öğreniyor olmamız gerekiyor."

"İkiniz birlikte daha iyi görünüyorsunuz zaten," diye cevap veriyorum ve bana bakarken nefesi kesiliyor.

"Isabel, hazır mısın?" Silla sesleniyor ama karımın gözlerini benden ayırması birkaç uzun dakika alıyor. Sonunda Silla ve Drake'le birlikte sahneye koşuyor ve Drake'in takındığı sahte gülümsemenin aynısını takınıyor.

Odanın arka tarafından sessizce durup boş bir ifadeyle bakıyorum. Geçen seferkinin aksine, Drake ve Isabel'in birbirlerine dokunmalarını izlemek bana kendimi boşlukta hissettirmekten başka bir şey yapmıyor. Onlar beni dışlamıyor. Ben kendimi dışlıyorum.

İçimdeki acıma partisinin ortasında, derin bir ses arkamdan fısıldıyor. "Ben buna başarı derdim." Döndüğümde Emerson Grant'in kalabalığı incelediğini görüyorum. Onun sözleriyle göğsümde bir gurur duygusu kabarıyor.

"Evet. İnsanlar da daha fazlasını istiyor."

"Eminim öyledir. Bir şekilde bunu çabucak bir araya getirmeyi başarmışsın. Gurur duymalısın Hunter."

"Öyleyim," diye cevap veriyorum, ona doğru dönüyorum, kelimelerim düz çıkıyor. "O zaman neden somurtuyorsun?"

"Ben değilim." Bu cevabı ne kadar çabuk verdiğimi ben bile duydum.

Dikkatini Isabel ve Drake'e çeviriyor, ona hızlı ve sıcak bir gülümseme veriyor, o da odanın önünden kibarca karşılık veriyor. Sonra bana bakıyor.

"Neden sen değil de o yukarıda?"

"O bu işte daha iyi," diye cevap veriyorum.

Emerson başını sallayarak kaşlarını çatıyor ve kaşlarının arasında bir kırışıklık oluşuyor. "Birlikte iyi görünüyorlar."

Kendimi yutkunmaya zorluyorum, içimde kaynayan kıskançlık ve derin çekim savaşıyor. "Evet, öyle."

"Charlotte başka biriyle, özellikle de Drake ile bu kadar samimi olsaydı aklımı kaçırırdım."

İrkiliyorum, başım onlara doğru dönüyor. "Emerson," diye bağırıyorum. Bize en yakın çift bize doğru dönüyor ama Emerson onlara gülümsemekle yetiniyor ve onlar da bizim sessiz sohbetimize olan ilgilerini kaybediyorlar.

"Aralarında hiçbir şey yok, eğer ima ettiğin buysa," diye fısıldıyorum neredeyse sessiz, kaynayan bir ses tonuyla.

Ama kuşkuyla bakma zahmetine bile girmiyor çünkü yüzündeki ifade her şeyi anlatıyor - o biliyor. Gözlerini düz, etkilenmemiş bir şekilde devirerek beni koridora çekti. Tartışmasını bekliyorum ama tartışmıyor. "Drake bu sabah bana tuhaf bir şey söyledi," diyor kravatını düzelterek ve ben geriliyorum. "Kulüp için ay sonundan önce tamamlanması gereken başka projelerim olup olmadığını sordu."

Kendimi yutkunmaya zorluyorum, şaşırmış ya da endişeli görünmeden - ki her ikisi de öyleyim.

"Ayrılmayı ya da başka bir sözleşme yapmayı planlayıp planlamadığını biliyor musun?" diye soruyor ben yanıt vermeyince.

"Hayır."

Arkamdaki odadan alkış *sesleri yükseliyor* ve tam zamanında döndüğümde Isabel'in bir kez daha Drake'e sarılmış olduğunu görüyorum; bu kez elleri başının üzerinde bağlı. Birbirlerine gülümsüyorlar, bakışları arasında yoğunluk akıyor.

"Onu kaybetmekten nefret ederim," diyor Emerson sessizce ve kaşlarım çatılmış bir halde ona dönüyorum. Gülümsüyor. "Hepinizin en büyük Drake hayranı olmadığımı düşündüğünüzü biliyorum, ama bunun tek nedeni onun beni daha çok sinirlendirmeye meyilli olması.

ama iyi iş çıkarıyor. Ve onun etrafımda olması hoşuma gidiyor. Bunu yeterince söylemeyen bir pislik olsam bile. Bunu duyurmak için daha iyi bir iş yapmalıyım."

Bunu söyledikten sonra çekip gidiyor ve ben burada nutkum tutulmuş bir şekilde kalakalıyorum. Eminim bu sözlerin neden bu kadar sert olduğu hakkında hiçbir fikri yoktur, ama kulağa ne kadar doğru geldiğini görünce sinirlenmekten kendimi alamıyorum.

Odaya geri döndüğümde, gösterinin geri kalanını izliyorum ve Silla her masaya gelip çeşitli çiftlere ve gruplara talimat veriyor. Isabel ve Drake de aynısını yapıyor, gözleri sık sık birbirini buluyor ve yüzlerinde daha önce gördüğüm gerginliği göremiyorum. Aynı gerginliği şimdi ben de hissediyorum.

Keşke bunu benim için bu kadar zor hale getiren tüm inatçı şeytanları silebilseydim. Keşke tam olarak ihtiyaç duydukları şey olabilseydim, mücadele etmeden olduğu kişiyi kabul edebilen bir adam, dünyaya iki kişiyi sevdiğini ve ikisini de istediğini söylemekten korkmayan bir adam. Ama anlamadıkları şey, kusurlarımın benim seçimim olmadığı, varlığımın DNA'sına işlemiş oldukları. Bizi ayrı tutan şeyler, bir insan olarak kim olduğumla örülü ve eğer bunları çözersem, benden geriye ne kalır bilmiyorum.

Ve bir anda çözüm aklıma geldi.

Bir gelgit dalgası gibi üzerime çarpıyor ve beni okyanusun dibine sürüklüyor. Çünkü artık bunu nasıl düzelteceğimi biliyorum ve bu da kendimi denklemden çıkarmak anlamına geliyor.

BAŞIM AĞRIYORMUŞ GIBI YAPARAK DRAKE'TEN ISABEL'I EVE BIRAKMASINI ISTEDIM. O DA

Benimle gelmeyi teklif etti ama Silla ve ekibin geri kalanıyla gülümsüyor ve eğleniyorlardı ve bunu sona erdirme fikrine dayanamadım. Ayrıca, önce eve gitmem gerekiyordu. Böylesi daha kolay olurdu.

Dolabımda dururken babamı düşündüm. Ve aklıma çok belirgin bir anı geliyor. Çocuklukla yetişkinlik arasında bir yerdeydim, belki on iki yaşındaydım. Neredeyse iyi bir gündü, diğer günlere göre biraz daha ayıktı ve hem o hem de annem birbirlerini görmeye dayanabiliyorlardı. Yaz tatilimin ilk gününde beni sahile götürmüşlerdi ve o günün her şeyin daha iyi olacağı gün olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Eğer onu kızdırmasaydım, hiçbir şey yapamayacaktı.

Bana vurmak için bir sebep. Annem gülümsemeye devam edebilseydi, ayrılmayacaklardı ve o da gitmeyecekti. Her şey *o* gün olduğu gibi kalsaydı, her şey yoluna girecekti.

Dalgalara karıştık ve suda öpüşmelerini izlerken gülümsedim. Mükemmel bir huzur anıydı.

Uzakta, bizimkinden çok da uzak olmayan bir yerde bir çift havlularını kumların üzerine park etmişti. Şemsiyelerini açtıkları anda kalbime bir kıyamet duygusu yerleşti. Zihinsel olarak onlara bir *şey* yapmamaları için yalvardım. Birbirinize dokunmayın. Çok rahat konuşmayın. Ve kesinlikle, *lütfen öpüşmeyin.*

O iki adamın günümün mükemmelliğini mahvetmek üzere olduklarından haberleri yoktu. Gerçi bunu mahveden babamdı sanırım, şimdi fark ediyorum. Ama ergenlik öncesi beynime göre bu onların suçuydu.

Onlara bir kez bakınca babam anladı. Eşyalarımızı toplamamız için bize havlaması yeterliydi. Ayrılmadan önce onlara doğru çirkin bir şeyler mırıldanmasına yetti. O anda, ne olursa olsun, *asla ama asla o* adamlar gibi olmayacağıma dair kendime söz vermeme yetti.

Hayatımın her günü bu sözle boğuldum. On iki yıl önce öldükten sonra bile. O mükemmel gün, onun bira nefesi ve kemer çürükleriyle başka bir günlük kabusa dönüştükten sonra bile. O aptal söz benim lanetim oldu.

Çocukluğumdaki aptalca algım, yaşlandığımda da üzerime tam oturmayan bir takım elbise gibi ruhuma işlemeye devam etti. Çocukken hissettiklerimi öylece unutamam. Ama şimdi düzeltebilirim.

Çünkü Drake'i seviyorum. Henüz yüksek sesle söyleyemesem bile. O adamı en az karımı sevdiğim kadar seviyorum ve bunu ona en başından beri söylemem gerekirdi. Bunun yerine, onu aşkıma tutsak ettim ama bu artık sona eriyor.

Nihayet kapıdan içeri girdiklerinde saatin kaç olduğunu bile bilmiyorum ama onları oturma odasında çantalarımı hazırlamış olarak karşılıyorum. Isabel paspasın üzerinde donup kalıyor ve ayaklarımın dibindeki spor çantasını fark ettiğinde kocaman gözlerle bana bakıyor.

Drake'in neler olduğunu anlaması biraz daha uzun sürer.

Uzun zamandır bastırmaya çalıştığım duygular boğazımı düğümlüyor. Ama onun yüzüne bir bakışım sonunda o kadar kötü acıtıyor ki, neredeyse kırılıyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye mırıldanıyor, güzel yeşil gözleri çoktan yaşlarla dolmuş.

Pekâlâ. İşte bir şey yok.

"Bir süre Maggie'de kalacağım. Benim için bir misafir odası var."

Isabel'in yüzü şok ve şaşkınlıkla buruşuyor, yanaklarındaki o tatlı çiller öfkenin kızarmasıyla kayboluyor. "Ne? Neden?"

Drake onun arkasında kıpırdamadan duruyor, cevabımı beklerken gözlerinde boş bir bakış var.

"Bana bunu düzeltmemi söyledin," diyorum ona. "Ve fark ettim ki bozuk olan tek parça benim. Üstesinden gelmem gereken şeyler ve savaşmam gereken şeytanlar olan benim ve bunu yapana kadar ikinize de benden istediğiniz şeyi veremem."

Isabel ağlama isteğiyle savaşırken burun delikleri bana doğru açılıyor. "Yani öylece gidecek misin?"

"Biz birlikteyken bunu yapabileceğimi sanmıyorum. İkinizin birlikte mutlu olmanızı ve bana bunu çözmem için gereken zamanı vermenizi istiyorum."

"Biz... ayrılıyor muyuz?" diye soruyor iniltiyle.

Sesindeki korku içimi parçalıyor. "Hayır, Red. Ayrılmıyoruz. Geri dönüyorum."

"Siktir et," diye çıkışıyor Drake, evin içine doğru bir adım daha atıyor ve bana doğru bir parmak atarken adım atmaya başlıyor. "Bu durumu düzeltmiyor."

"Evet, öyle, Drake."

"Hayır, değil, lanet olsun," diye bağırıyor. "Kaçıyorsun."

"Kaçıyor muyum? Bana doğruyu söyle," diye cevap veriyorum ona ters ters bakarak. "Salacious'tan ayrılmayı mı düşünüyordun? Başka bir kulübe gitmeyi mi düşünüyordun? Başka bir eyalete mi?"

Cevap vermediğinde, bu oldukça açıktır. Isabel nefesini tutarak cevap verir. "Ne?"

"Emerson bana bu sabah onunla konuştuğunu söyledi. Eminim Silla sana New Orleans'ta bir iş teklif etmiştir. Seni senden daha iyi tanıyorum, Drake."

"Gidiyor musun?" diye fısıldıyor.

Ona sempatik bir ifade takınıyor, omuzları çökmüş ve ağzı kapanmış. "Hayır. Gitmiyorum."

Her şeyi bırakıyor ve ıstırap onu ele geçirip ciddi bir şekilde ağlamaya başlamadan önce hafif bir nefes veriyor. Mutfağa doğru yürürken, ellerine doğru hıçkırırken bana sırtını dönüyor ve bu o kadar çok canımı yakıyor ki, verdiğim tüm zarar için kendimden nefret ediyorum.

Ona dokunamam. Eğer yaparsam, parçalanırım. Şu anda güçlü olmama ihtiyacı var. "Bunu senin için daha iyi olabilmek için yapıyorum. İkiniz için de. Yaptığım şeyi istediğimde işin bu noktaya geleceğini bilmiyordum ama bunu geri alamam ve hiç olmamış gibi davranamayız. Bu yüzden ya kendimi toparlar ve ikinize de hak ettiğinizi vermek için geri dönerim ya da bu şekilde devam ederiz ve sonunda incinen siz olursunuz."

Tekrar hıçkırıyor, tezgahtan bir mendil alıp gözlerine bastırıyor. Drake de oturma odasından onu izliyor ve ben ona yalvaran bir bakış atıyorum. O da bunu hemen anlıyor çünkü bir dakika sonra onun yanına gidiyor. Bir elini sırtına koyarak onu rahatlatıyor. Kollarına girmiyor ya da onu kabul etmiyor. Sadece ağlıyor.

"Ne kadar sürecek?" Drake soruyor.

"Birkaç ay. Maggie istediğim kadar kalabileceğimi söyledi."

Isabel daha yüksek sesle ağlar.

Söyleyebileceğim başka bir şey yok. Söylemem gereken her şeyi zaten söyledim, ama şimdi, bunu düzeltmek için verdiğim sözü yerine getirmem gerekiyor. Bu da gitmem gerektiği anlamına geliyor.

Kural #34: Elinizde sadece anılar kaldığında, anılar işinizi görür.

Isabel

ÖN KAPI KAPANDIKTAN UZUN BIR SÜRE SONRA MUTFAKTA DURUP

yıkım bir uyuşturucu gibi yerleşti. Gerçekten şaşırmamalıydım. Bu şekilde devam edemeyeceğimizi biliyordum. Hunter uzun süre çok şeyden kaçındı. Bu şekilde devam edemezdik.

Ama bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Bizi terk etmesini hiç beklemiyordum.

Drake bir süre arkamda duruyor ama sonunda kendine bir içki doldurmak için çekiliyor.

Burada daha fazla durmaya dayanamayıp kendimi merdivenlerden yukarı sürüklüyorum. Uyuşuk bir şekilde kıyafetlerimi çıkarıyorum ve gömleğine bakıyorum, bu sabah giymiş olması gereken bir tişört. Gözyaşlarım sel olup akarken tişörtü başıma geçiriyorum ve kokusunun beni içine çekmesine izin veriyorum. Sonra boş yatağıma giriyorum, gözyaşlarım akmaya devam edip yastığımı kirletirken yanıma yapışıyorum.

Buna yol açan her anı tekrar ediyorum. Hunter'ın kütüphanede bana yaklaştığı on yıl öncesine kadar. Kendimi o anın içine sokuyorum, o anda tam olarak nasıl hissettiğimi hatırlamaya çalışıyorum.

"NASIL?" DIYE FISILDIYOR KARANLIK SESI RAFLARIN ARASINDAN. EĞILIYORUM

Bir saat önce raftan aldığım kitabı yarılamıştım bile. Bulmak istediğim kitap bu değildi ama benzerdi ve bir o kadar da iyiydi.

"Ne?" Cevap veriyorum. Koyu kahverengi gözleri bir sıra aşk romanının üstünden bakıyor. Koyu halkaları ve zayıf elmacık kemikleriyle belaya benziyor. Koridorda ilerleyip önümde durmaya başladığında geriliyorum. Bu adamı daha önce de görmüştüm. O uzun boylu sevimli çocukla köşede çok oyalanırdı ama şimdi arkadaşından eser yok.

Her gün bana merhaba diyorlar. Ben de içlerinden birinin harekete geçmesini bekliyorum.

"Kitabın nasıl? Daha önce bir kitaba bu kadar yatırım yapan birini görmemiştim."

"Kütüphaneye pek gelmiyorsun, değil mi?" diye sordum.

Yüzüne yayılan gülümseme beni korkutuyor. Uğruna çok kötü şeyler yapabileceğim türden bir gülümseme. Bir uyarı gibi parlayan bir gülümseme. Ama gülümseme kaybolup bakışları yüzüme yerleştiğinde, onun ilgisinin içinde yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Yırtıcı ya da korkutucu değil. Daha çok huşu ve takdir gibi.

"Hayır, buraya pek sık gelmem ama artık gelmeliyim diye düşünüyorum." "Kız tavlamak için mi?" Kızarmamaya çalışarak cevap veriyorum.

"Seninle konuşmak için."

"Bu kötü bir plan," diye cevap veriyorum.

Duruşunda kıpırdanırken bir an için şok olmuş görünüyor. "Neden?"

"Çünkü buraya okumaya geliyorum ve okurken beni rahatsız edersen - ne kadar sevimli olursan ol - senden gerçekten hoşlanmayacağım."

Tekrar sırıtırken alt dudağını ısırıyor. "Sence ben tatlı mıyım?"

Kıkırdıyorum ve kütüphanecilerden biri sert bir şekilde bize bakıyor.

"O zaman başka bir yere gidelim," diyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Eğer sadece pantolonumun içine girmeye çalışıyorsa, hayal kırıklığına uğrayacağım. Yani... Anlıyorum. O yirmili yaşlarında bir adam. Tabii ki pantolonumun içine girmek istiyor. Ama benimle bir insan olarak da ilgilenmesini istemek çok mu fazla?

"Hayır, teşekkürler," diye cevap veriyorum, kitabımı tekrar yüzüme doğru çekerek. "Peki, tamam. O zaman benim için bir kitap seç."

Yine kıkırdıyorum, bana ne oldu böyle? "Ne için?"

"Okumam için... tabii ki. Sizi daha fazla rahatsız etmeyeceğim. Şuraya oturup güzel bir kitabın tadını çıkaracağım."

"Acımasızsın, değil mi?"

"Genelde istediğimi elde ederim."

İçimi çektim. "Sana numaramı verirsem, bu kitabı bitirmeme izin verir

misin?"

"Memnuniyetle."

"İşte," diye mırıldandım, telefonumu çıkararak. "Bana numaranı ver." Verdiğinde, ona kırmızı bir kalp emojisi ve bir yığın kitaptan başka bir şey içermeyen hızlı bir mesaj gönderiyorum.

"Seni burada Red olarak kaydedeceğim ama gerçek adını alabilir miyim?" "Isabel."

"Isabel..." diyor, dilinin üzerinde deneyerek. "Ya seninki?" diye soruyorum.

"Hunter, gelecekteki erkek arkadaşın. Hayır... gelecekteki kocan."

Bu sefer o kadar yüksek sesle gülüyorum ki kütüphaneciden kızgın bir sus işareti alıyorum, ben de *ağzımı kapatıyorum.*

"Neden gülüyorsun?"

"Sence de biraz abartılı değil mi?"

"Hayır," diye yanıtlıyor, kırgın görünüyor. Sonra eğiliyor ve her şeye dair algımı değiştiriyor. Etrafımdaki her şeyi bastırarak fısıldıyor: "Normalde bunu yapmam. Kadınlarla konuşmam ya da kütüphanelerde rastgele kızlara asılmam. Sohbet başlatmayı bile sevmem ama sırf seni tanımak için bunların hepsini yaparım. Seni tanımak için her şeyi yaparım. Bu abartı değil. Bu kader."

DRAKE'IN MERDIVENLERI ÇIKARKEN ÇIKARDIĞI SES BENI ANILARIMDAN KOPARDI. Merdivenlerden. Açık kapımın önünden geçerken ona sesleniyorum. "Burada uyu. Lütfen."

Adımları koridorda donar. Bir an sonra, yatak odasının kapısını açarken ışık söner. Sessizce, sürünerek odaya girer.

"Emin misin?" diye fısıldıyor.

Cevap vermedim. Sadece ona uzanıyorum.

Tek kelime etmeden kıyafetlerini çıkarıyor ve yatağıma, yanıma sürünerek giriyor. Kendimi ona yaslıyorum, kolunu yastık olarak kullanıyorum ve tanıdık kokusunu içime çekiyorum. Bu Hunter değil ama şu anda sahip olduğum en yakın şey. Gözyaşlarımın kuruması için yeterli.

"Geri geliyor," diye fısıldıyor. "İstese de senden uzak duramaz."

"Ya yapmazsa?" Sesim titreyerek soruyorum.

"Bu imkânsız, Isabel. Sen onun tüm dünyasısın. Senin için nasıl değiştiğini sen hiç görmedin ama ben gördüm. Seni hak etmek için elinden gelen *her şeyi* yaptı.

sen."

"Ve şimdi bunu seni hak etmek için yapıyor," diye cevap veriyorum sessizce boynu ile omzu arasındaki boşluğa. Drake sertleşiyor.

"İşleri hiç karıştırmamalıydım. Hepsi benim hatam."

Ona bakarken başımı geriye attım. "Sadece senden istediği şeyi yaptın."

"Onu zorladım. Bazı şeyler yaptım... sadece onu kıskandırmak için. Ne yaptığımı biliyordum ve onun hazır olmadığını da biliyordum."

"Kendini suçlama."

"Sanırım sen onun tüm dünyasıyken... o da benim dünyamdı."

Ona bakarken kalbim parçalanıyor. Benim tatlı, açık yürekli Drake'im. Tüm hayatını başka birine, *benim* sahip olduğum birine takıntılı bir adamı severek geçirdi. Benden nasıl nefret etmez?

Çünkü Drake böyle biri. Vücuduyla ve ilgisiyle çok verici olabilir, ama kalbi her zaman sadık olmuştur.

Aklımda hiçbir neden olmadan, elimi boynunun arkasına doladım ve ağzını kendime çektim, basit, ağzı kapalı bir öpücük, sadece onu içime çekebilmek için. Ağızlarımız ayrıldığında alnımdan öpüyor ve beni kendine çekiyor. Uyku bizi alana kadar böyle yatıyoruz ve rüyalarım kütüphanedeki anılarımın kaldığı yerden devam ediyor.

Kural #35: Değişimden korkmayın. Genellikle tekrar büyür.

Drake

İKI AY SONRA

SANIRIM SIKIM GERÇEKTEN DÜŞEBILIR. BIR INSAN NE KADAR SÜRE bu gerçek bir endişe haline gelmeden önce seks yapmadan gitmek? Dramatik davranıyorum, biliyorum, ama bu son iki ay zor geçti. Ve sadece sikimi yumruğumdan başka bir şeye sokmadığım için değil, hayatımın küçük bir parçası eksik olduğu için.

Tamam, büyük bir parça.

Isabel ve ben rahat bir rutine girdik. Çoğunlukla, onun iyi olduğunu düşünüyorum. Bütün gün çalışıyorum, Salacious'un bana ihtiyacı olduğu zamanlar arasındaki zamanı doldurmak için işleri bitiriyorum. O her gece ders veriyor. Birbirimizi gerçekten gördüğümüz tek zaman, stüdyosunu kapattıktan sonra saat dokuzda kapıdan içeri girdiği zaman.

Sohbet ediyoruz, birlikte bir şeyler yiyoruz ve sonra yatağına giriyoruz, uyuyana kadar onu kendime doğru çekiyorum - bazen ağlıyor, ama artık o kadar değil.

Hunter'ı kulüpte sadece iki kez gördüm ve birbirimizle konuşmadık. Kapılardan birinin kilidini tamir ederken geçerken oldu. Tüm Salacious ekibinin peşimizde olduğunu tahmin edebiliyorum ama merak ediyorlarsa bile bana sormadılar.

Ve bildiğim kadarıyla, Isabel'i sadece telefonla kontrol ediyordu. Onu hiç görmemiş.

Onun yokluğunun benim için ne kadar zor olduğunu biliyorum, onun için ne kadar zor olduğunu ancak hayal edebilirim. Tatiller hızla yaklaşıyor ve sabrımız tükeniyor. Hepimiz aklımızı yitirmeden önce bir an önce harekete geçmesi gerekiyor.

Bir Pazar öğleden sonrası, spor salonundan gelip çantamı merdivenlerin dibine atıp mutfağa doğru ilerlerken üst kattan gelen burun çekme sesini duyuyorum. Kulaklarımın bana oyun oynayıp oynamadığını anlamak için sessizliği dinlerken elim tırabzanda duraklıyorum. Sonra tekrar duydum.

Sikeyim.

Her seferinde iki adım atarak merdivenleri çıkıyorum ve ana banyonun kapısında durana kadar sesi takip ediyorum. Isabel'e bakarken ağzım bir karış açık kalıyor. Aynanın önünde duruyor, gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve saçları bu sabah olduğundan yaklaşık bir metre daha kısa.

"Sadece bir değişiklik istedim ama bundan nefret ediyorum," diye hıçkırıyor.

Normalde uzun, parlak bakır saçları şimdi omuzlarının etrafında gevşek dalgalar halinde dizilmiş. Değişikliğin sarsıcı olduğunu ve alışmanın biraz zaman aldığını kabul ediyorum ama yine de muhteşem.

"Umm..." Kekeliyorum ve tekrar ağlamaya başladığında yüzü acı içinde sıkışıyor. Kahretsin, bu işte kötüyüm. Hayatımda hiç uzun süreli bir ilişkim olmadı. Ve iki ay önce aniden bir ilişkinin içine düştüm.

Tüm bu ev işlerine hazır değildim. Eskiden şafak sökmeden kızları kovardım ve şimdi havlum onunkinin yanındaki kancada asılı ve kıyafetlerim artık kendi dolaplarında tek başlarına durmuyor. Tüm bunlar benim için çok yeni.

"Ağlama..." Kollarımı açarak ona doğru ilerliyorum. "Çok güzel görünüyorsun, Iz."

Ona sarılmama izin veriyor ama kalbi buna dayanmıyor. "Sadece bunu söylüyorsun.

Nefret ediyorsun."

"Ne?" Şak diye söyledim. Sonra onu döndürüyorum ki kendini görebilsin. "Şu çarpıcı kadına bak. Evet, değişim farklı ama şu anda çok seksi görünmediğini düşünüyorsan çıldırmışsın demektir."

Omuzları çöküyor. "Ya nefret ederse? Ya uzun saçlarımı özlerse?"

Sesindeki acı yayılıyor, içimi kesiyor. Buna dayanamıyorum. Bunu düzeltmem gerek.

Eğilip alt çekmeceyi açıyorum ve aradığım şeyi bulana kadar Hunter'ın geride bıraktığı rastgele şeyleri karıştırıyorum. Onda bir tane olduğunu biliyordum. Çabucak, uzun siyah kablosuyla birlikte çekip çıkarıyorum. Fişi taktığımda merakla beni izliyor.

Ayarları kontrol ederek, *çok* kısa olmayacak şekilde ortalarda bir yere ayarlıyorum. Sonra hızlıca açıyorum ve makası başımın ortasında gezdiriyorum.

Isabel kulakları tırmalayan bir çığlık atıyor. "Drake! Ne yapıyorsun?" diye bağırıyor, altın sarısı saçlarımın çoğu yere dökülürken.

"Sadece saç, bebeğim. Ve ben de bir değişikliğe ihtiyacım olduğuna karar verdim. O yüzden... geri döndüğünde ikimiz de farklı görünelim."

Elini açık ağzının üzerine bastırmış, kafamdaki uzun saçları savurmamı izliyor. Saçımın en son ne zaman bu kadar kısa olduğunu hatırlamıyorum. Isabel etrafta olmadan önceydi, o yüzden tek bildiği bu. Kafa derime kadar değil; birkaç santim bıraktım. Ve elimi üzerinde gezdirdiğimde verdiği hissi seviyorum. Ferahlatıcı ve hafif.

Hepsini almam sadece birkaç dakikamı alıyor ve alabildiğim kadarını aldığımda, o da arkada bana yardım ediyor. Sonunda yerde bir dağınıklık ve yansımalarına bakan yepyeni iki insanla baş başa kalıyoruz.

Gözyaşları kurudu ve onu gerçekten gülümserken yakaladım. "Hoşuma gitti," diyor.

Aynaya bakıp hasarı değerlendiriyorum. Fena değil. Sanırım uzun saçı daha çok seviyorum ama değişiklik iyi hissettiriyor.

"Evet, ben de."

Birbirimize bakarken gülümsemelerimiz solmaya baÇlıyor ve onun ifadesi açlıkla büyürken içimde oluÇmaya baÇlayan Çehveti bastırmaya çalıÇıyorum. Isabel'le o çizgiyi geçmeyeceğim, o olmadan olmaz.

Ama şu anda bana baktığı şekilde.

Hiçbir uyarıda bulunmadan bana doğru dönüyor, yüzümü tutuyor ve aç bir öpücük için beni aşağı çekiyor. Onu belinden tutup kaldırıyorum, ben de onu öpüyorum, dilim dudaklarının arasından kayıyor ve usulca onunkine sürtünüyor. Nefes nefese ağzımın içinde mırıldanıyor.

"Drake," diye soluk soluğa bağırıyor ve ben de onu hızla kalçalarından tutup banyo tezgahının üzerine yatırıyorum. Bacakları belime dolanıyor, kendini ovuşturuyor

Spor şortumun içinde zaten sertleşmiş olan ereksiyona karşı. Onu derinden öperken parmaklarım artık kısa olan saçlarına dolanıyor, elleri yanlarımda geziniyor.

Dudaklarımız ayrıldığında gömleğimin eteğine uzanıyor ve ben sertleşiyorum. "Bebeğim... yapamayız."

"Evet, yapabiliriz," diye fısıldıyor.

Tanrım, ben kimim? Bir kadını seksten vazgeçirmeye mi çalışıyorum? Her şeyden çok istediğim bir kadını.

Kendini bana sürtüyor, sürtünmeden dolayı inliyor, açıkça benim hissettiğim kadar azgın ve muhtaç. Kahretsin, bunun için yeterince güçlü değilim.

"Isabel..." İnliyorum, uzaklaşmaya çalışıyorum.

Birden yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni kendine doğru çekti, böylece birbirimizden birkaç santim uzaktaydık. "Biz önemliyiz, Drake. Sen ve ben. Beni seninle bırakmasının bir nedeni var ve bu beni becermeyeceğine güvendiği için değil."

"En iyi arkadaşının kızını beceren bir adam olmak istemiyorum," diye cevap veriyorum.

Kendini geri çekiyor ve yüzünde bir şaşkınlık ifadesiyle bana bakıyor. "*Senin* kızın olduğumu söylediğini sanıyordum."

"Sen..." Ve birden her şey anlam kazandı. Hayatım boyunca kendime ne kadar alçak olduğumu söyledim ve bu kendi kendini gerçekleştiren bir kehanetti, hayatımı çarşaflar arasında yaşadım çünkü hak ettiğimi düşündüğüm şey buydu. Ama ne zamandır bu iki insanı istiyordum ve *hiç* harekete geçmedim. Hiçbir zaman.

Ve aniden, Isabel'i bir saniye önce istediğim nedenlerden dolayı istemiyorum. Seks için değil, çok daha fazlası için.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak yüzünü kendime doğru çekiyorum ve gözlerinin içine bakarken alnımı onunkine bastırıyorum. "Seni seviyorum, Isabel."

Beni sıkıca kavrarken küçük bir nefes veriyor. Sonra başını sallayıp karşılığında "Ben de seni seviyorum" diye fısıldarken gözleri nemleniyor.

Ağzım tekrar onunkini buluyor, bağlantıya aç ve o da benim öpücüğüme kendi öpücüğüyle karşılık veriyor, güçlü ve ağır bir duyguyla. Bu sefer, gömleğimi çekiştirdiğinde, vücudumun üzerinden kaydırmasına izin veriyorum, öpüşmemize sadece kıyafetlerimizi çıkarmak zorunda kaldığımız sürece ara veriyoruz.

Şortumun kemerine uzandığında, onu aşağı çekmesine izin veriyorum ve birlikte çıplak kalana kadar onu hızlıca kaldırıp kendiminkini çıkarıyorum. Ve bu seksle ya da azgın olmakla ya da hatta aletimle ilgili

değil. Bacaklarının arasında kayarken, kaygan sıcağa bastırırken, bu seksten çok daha fazlası hakkında.

Onun da dediği gibi, bu bizimle ilgili. Bedenlerimiz birleşiyor çünkü ruhlarımız bunun için ağrıyor. Isabel'in içinde kolayca kayıyorum ve onun zevk inlemelerinin beni tatmin etmesine izin veriyorum.

"Tanrım, seni çok seviyorum." Onun ağzına karşı inliyorum.

"Bebeğim," diye ağlıyor, kollarını boynuma doluyor ve beni kendine yakın tutuyor. Bir kolumu dizinin altından geçirerek içinde daha da ilerliyorum. Kendimi ona teslim ederek, beni gidebildiğim yere kadar götürmesine izin veriyorum, vücudunun derinliklerinden daha fazlasına kayıyorum. Ve orada kalıyorum, kalp atışları benimkine çarparken onun sıcaklığına gömülüyorum.

Sonra yavaşça çıkıyorum ve tekrar giriyorum, onu c i y a k l a t a c a k kadar sert ve daha fazlası için çaresiz, kızgın bir kedi gibi kıvranıyor.

Çenemi tekrar ellerinin arasına alarak sert gözlerini yüzüme dikti. "Becer beni ve sakın durma."

Ben de yapıyorum. Birlikte bir dalgaya biner gibi, ikimizin de birbirimizin ağzının içinde inleyip hırlamasına neden olan hızlı bir tempoyla ona vuruyorum. Bir nehir gibi akıp gidiyoruz. Boğuk çığlıklarımız banyonun her yüzeyinde yankılanıyor ve keşke onu sonsuza dek becerebilseydim ama bu ritmi tutturmak imkânsız olacak.

Kendimi kaybetmeden önce, güzel vücudunun beni götürdüğü yere bakmak için öpücüğünden uzaklaşıyorum. Arkasına yaslanıp sikimin içinde kaybolduğu yere bakmamı izliyor.

"İçine boşalmayı o kadar çok istiyorum ki," diyorum muhtaç bir homurtuyla. "Doldur beni, Drake. Beni senin olarak işaretle."

Allah kahretsin. Sözleri omurgamda bir heyecan yaratıyor ve kalçalarım kendi kendine çalışmaya başlıyor, o kadar sert itiyor ki neredeyse kafasını aynaya çarpacak. Bir elini tezgâhın üzerine koymuş, diğer eliyle klitorisinin etrafında çevik daireler çiziyor. Parmaklarının hareketi beni uçurumun kenarına gönderiyor.

"Sen benimsin," diye bağırıyorum, çığlıklar atarken onu çılgınca beceriyorum. "Benim kızım."

Orgazm olduğu anı biliyorum çünkü omurgası kaskatı kesiliyor ve kalçaları kalçalarımı mengene gibi sıkıyor. Ağzından çıkan sesler ise karmakarışık sesler ve homurdanmalardan oluşuyor.

Nabız atmaya başlamadan önce sikimi bir kez daha içine gömüyorum, kendimi onun içine dökerken zevkten içim içimi yiyor, o kadar uzun süre zonkluyor ki hiç durmayacak diye korkuyorum.

Nefes nefese ve ter içinde kalıyoruz ve ben olabildiğince uzun süre kılıfsız kalıyorum. Onun bedenini asla terk etmek istemiyorum, ama omzuna gülümsüyorum, biliyorum

Artık onu resmen işaretledim. Arkadaşımın kızını almayacağım. Benimkini alıyorum, hayır, *bizimkini.*

Kural 36: Hiçbir şey düşündüğünüz kadar zor değildir.

Hunter

RAY THOMAS SCOTT
Baba - Koca - Kardeş Öldü,
yaş 62

MEZAR TAŞINA GÖRE, O SADECE BIR BABAYDI.
Ne tür olduğunu detaylandır. Umarım benimki en azından beni seven biri olarak çağırır.

Maggie buraya gelmemi önerdi, sanırım kapanış için. Ona bir mektup yazmamı ya da hayatta olsaydı ona ne söyleyeceğimi ifade eden birkaç kelime söylememi önerdi. Ama dürüst olmak gerekirse, yaşayan insanlara açılmakta yeterince zorlanıyorum, bu yüzden çürüyen bir ceset ve biraz toprak üzerine yerleştirilmiş bir taş parçasıyla konuşma fikri benim için biraz fazla.

Yani, burada oturmak yeterli. Burada oturup düşünmek.

İki ayın bu adamın verdiği tüm zararı telafi etmeye yeteceğini düşünerek ne kadar deli olduğumu düşündüm. Yine de bu bir başlangıçtı. Artık bu şekilde yaşayamayacağımı anlamama yetecek kadar bir mola.

Ama bu yalnız zamanın *faydası oldu*. Bana düşünmek, onlarsız hayatımın nasıl olduğunu hissetmek ve kendimi içinde bulunduğum zihinsel bunalımdan çıkarmak için zaman verdi. Ve her şeyden öte, çok önemli bir şeyi fark etmemi sağladı.

Onlarsız yaşayamam ve yaşamaya da niyetim yok.

Ama onlara elim boş dönmeyeceğim. Onlara ilerleme göstermek istiyorum, çünkü bunu hak ediyorlar. Bu da, kendimi ifade etme korkumu yenmem ve bu adamın - bu *ölü adamın* - hayatımı kontrol etmesine artık izin vermememem gerektiği anlamına geliyor.

Veda etmek için buradayım. Ama içimden başka bir şey söylemek geliyor. "Ben biseksüelim," diye yüksek sesle bağırıyorum, kendimi bile şaşırtarak.

Siktir, bu iyi hissettirdi.

"Bu konuda ne düşünüyorsun, pislik? Ben biseksüelim *ve* bir erkeğe aşığım." Taşa kazınmış kelimeye bakarken dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor. Yosun ve çürüme çoktan kendini göstermeye başlamış. Dipte yabani otlar filizleniyor çünkü o öldükten sonra insanların mezarına bakmasını sağlayamayacak kadar şerefsizin tekiydi.

Aynı hatayı yapmayacağım.

"Tanrım, umarım şu anda mezarının içinde yuvarlanıyorsundur. Kahretsin, keşke bunu sana hayattayken söyleseydim. Eminim *çok* kızardın. Bana neler diyeceğini hayal edebiliyorum. Bunun için beni yumruklamaya bile çalışırdın. Ama beni alt edemeyecek kadar hasta ve zayıf olurdun ve bunu denerken seni izlemek gerçekten iyi hissettirirdi."

Kahretsin... Tamam, sanırım bir mezarla konuşabilirim. Gerçekten yalnız olduğumdan emin olmak için hızla dönüyorum, ki öyleyim, böylece bunu yaptığım için kendimi tuhaf hissetmiyorum. Kendimi hafiflemiş hissediyorum, sanki göğsümden bir şey kalkmış gibi.

"Belki böyle bir pislik olmasaydın ve kendine daha iyi baksaydın, onlarla tanışabilirdin. Belki benimle gurur duyardın. Güzel bir karım ve harika bir erkek arkadaşım var. Şu anda ona ne dediğimi bilmiyorum ama her halükarda, benimle birlikte olmak isteyen iki harika insana sahip olacak kadar şanslıyım ve umarım *senin* yüzünden bunu mahvetmemişimdir."

Küçük mezarlığın içinden esen bir rüzgâr, seyrek mezar taşlarının etrafına dökülmüş yaprakları hışırdatıyor. Ve aniden, bu hafifleme hissi yerini ani bir endişeye bırakıyor. Sanki bu yükü kaybetmek, onlara geri dönme, *eve gitme* tepkimi tetiklemiş gibi.

"Pekâlâ," diye mırıldanıyorum, yere bakarak. Eğilerek mezarının etrafına kök salmış yabani otları yakalıyorum. Birkaçını koparıp kenara atıyorum. Sonra gri taşın üstünü fırçalıyorum. "Söyleyeceklerim bu kadar. O yüzden... siktir git ihtiyar."

Ve böylece dönüp mezarlıktan çıkıyorum; arabama, kulübe ve sevdiğim insanların yanına dönmek için sabırsızlanıyorum.

SALACIOUS'UN TÜM SAHIPLERININ BULUNDUĞU IKI YER VAR

Aynı anda aynı yerde, barda ve yönetim kurulu toplantılarında. Artık her şey yolunda gitmediğinde bizimle irtibata geçecek bir kat yöneticisi kadrosuna sahip, iyi yağlanmış bir makine gibi olduğu için, tıpkı eskiden olduğu gibi *hepimiz* barda buluşabiliyoruz. Barda alkol olduğu için (çoğu barda olduğu gibi) sinirlerimi bastırmaya çalışıyorum ve Perşembe gecesinin bunu yapabileceğim bir yer olduğuna karar veriyorum.

Drake ve Isabel burada değiller. Nerede olduklarını ya da ne yaptıklarını bilmiyorum, ki son iki aydır durum böyle ve ben de tam olarak böyle olmasını istiyorum. Karımla zaman zaman telefonda konuşup durumu kontrol ediyorum ama ağır bir konudan bahsetmiyoruz ve o da beni rahatsız edici sorularla rahatsız etmiyor. Sözünü sakınmayan eşim bu ruhsal araştırmayı tek başıma yapmam gerektiğini anlıyor.

Ve bu kesinlikle tek başıma yapmam gereken kilometre taşlarından biri.

Boğazımı temizlediğimde ikinci turdaydık. "Söylemem gereken bir şey var."

Herkes donup kalıyor ve bana doğru bakıyor. Bu beş kelime ağzımdan çok sık çıkmıyor ve onlar bile ne kadar nadir olduğunu dikkatlerinin birdenbire nasıl yoğunlaştığından anlayabiliyorlar.

Kahretsin, bu çok rahatsız edici. Ve korkutucu. Ve ben otuz üç yaşındayım. Çocuklar bunu nasıl yapar?

"Eminim hepiniz fark etmişsinizdir..." Kekeliyorum. "Evde yaşamadığımı, Isabel ve Drake'in de pek ortalıkta olmadığını."

Maggie yanımda dudağını ısırıyor. Sonra elinin sırtıma dayandığını hissediyorum. Misafir odasına yerleştiğime göre, durumumla ilgili her şeyi bildiği aşikâr. Bunca zamandır benim gayri resmi danışmanım oldu, her şeyi ona anlatmama izin verdi.

Eminim çoğu Isabel ve Drake arasında bir şeyler olduğunu, belki de beni onunla aldattığını varsayıyordur, ama istediklerine inanmalarına izin verdim. Her şeyi açıklığa kavuşturacağım anın geleceğini biliyordum.

"Gerçek şu ki, üçümüz..."

Kafamı kaldırdığımda Charlie'nin Emerson'ın koluna yapışmış olduğunu görüyorum, yüzünde umutlu bir ifade var. Mia gözlerini kocaman açmış bana bakıyor, Garrett ise sırıtmamak için kendini zor tutuyor.

İçimden çığlık atıyorum. Bunlar benim arkadaşlarım. Hayır, bu benim ailem. Yedi yılı aşkın süredir birlikte iş yapıyoruz. Şirketimizi bir ebeveyn gibi birlikte büyüttük ve besledik ve arkadaşlarınızla iş yapmamaya dair tüm o saçmalıklar yanlış görünüyor. Çünkü sizden çalmayacak ya da sizi sömürmeyecek olanlar sadece arkadaşlarınızdır. Bu ekip her zaman birbirinin arkasını kolladı ve şu anda onların benim arkamı ne kadar kolladıklarını hissedebiliyorum.

"Üçümüz birlikteyiz. Bir ilişki içindeyiz. Drake ve ben bile. Ben biseksüelim."

Bu kelimeler içimden dökülürken, onları içimde tutmaktan dolayı hissettiğim tüm ağırlık ve hastalık da dışarı akıyor. Karşımda Charlie gülümsüyordu. Mia bana elini uzatırken gözyaşlarını tutamıyor ve masanın ucundaki Emerson gururlu bir ifade takınıyor.

Bir süre kimse bir şey söylemeyince derin bir nefes aldım. "Hepiniz bunu zaten biliyordunuz, değil mi?"

Masadakilerin mırıldanarak cevap vermesi şüphelerimi doğruluyor. Bunca zamandır biliyorlardı.

"Neden hiçbir şey söylemediniz?"

"Bu bizi ilgilendirmezdi," diyor Emerson.

Garrett, "Dürüst olmak gerekirse, üçünüzün bunca zamandır seviştiğinizi sanıyordum," diye cevap verince Mia gözlerini deviriyor.

"Bu çok mantıklı Hunter. Aranızdaki kimya arkadaştan da öte" diye ekliyor.

Maggie sırtımı tekrar sıvazlayarak, "Sonunda gelebildiğine sevindim," diyor.

"Yani..." Garrett kaşlarını çatarak, "Neden taşındın?" diye soruyor.

"Neden taşındın?" "Birinin canı yanmadan önce bazı şeyleri çözmem gerekiyordu."

Başını sallıyor, gözleri hafif, umutlu bir ifadeyle bana odaklanmış.

"Şimdi ne olacak? Eve mi gidiyorsun?" Charlie soruyor.

"Sanırım öyle."

Heyecandan dudağını ısırıyor.

"Bu hiç adil değil," diye sızlanıyor Mia, alt dudağını somurtarak dışarı çıkarıyor. "Isabel iki tane alıyor. Ben sadece *bir tane* aldım."

Huysuz yüz hatlarını yanında oturan adama çevirdiğinde, adam kalçasından bir tutam yakaladığında ifadesi sertleşiyor.

"Seni küçük velet."

"Bir mi? Bende sıfır var, o yüzden şikayet etme," diye ekliyor Maggie şarap kadehine kaşlarını çatarak bakarken.

"Çünkü çok fazla çalışıyorsun, Mags. Ve sen hep bizimlesin. Burada artık bekâr erkek kalmadı" diye cevap veriyorum.

"Zaten hiçbirinizi istemiyorum," diye yanıtlıyor. "Sizler çok sapık, zengin ve kendinizi beğenmişsiniz."

Üçümüz de alınganlıkla ona bakıyoruz.

"Çok mu sapıkça?" diye soruyor Emerson.

"Ne zamandan beri zengin gibi davranıyoruz?" Garrett ekliyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum. Demek istediğim... Biz kendimizle doluyuz, bu yüzden bu bir tartışmayı bile hak etmiyor.

"Cevap bile vermeyeceğim," diyor zekice. Maggie'yi sevmek lazım. Çok çalışıyor ve neredeyse on yıldır üçümüzü kontrol altında tutan bir kadın için şaşırtıcı derecede tatlı ve utangaç. Ama asla kendine hak ettiği zamanı ayırmıyor. Orada yaşamaya başladığımdan beri, çalışmaktan başka bir şey yapmadığını fark ettim. Mia'ya bir erkeği olmadığına dair yaptığı yoruma kadar, dürüst olmak gerekirse bir erkek istediğini bile bilmiyordum.

Bildiğimiz kadarıyla hiç kimseyle çıkmadı. Kulübü hiçbir şey için *kullanmadı.* Hiç flört etmedi ya da takılmadı. Hepimiz için bir muamma ama onu yine de seviyoruz.

Masa, onun bizim davranış biçimimizle ilgili suçlamalarını tartışmakla meşgul ve ben de dikkatler üzerimden çekildiği için minnettarım. Ve bu kadar kolay oldu. Hayatımın en büyük bombasını patlattım ve arkadaşlarım neredeyse hiç irkilmedi. Çünkü onlar için değişen bir şey yoktu. Ben hâlâ kendimim. Drake, Isabel ve ben her zaman olduğumuz üç kişiyiz.

Bir de bunun zor olacağından korkuyordum.

Kural #37: Onu geri aldığında, bırakma.

Isabel

SONUNDA STÜDYOYU KAPATTIĞIMDA SAAT DOKUZU GEÇMIŞTI.

ileri hava sınıfımdan bir kişi. Genelde sohbet etmek için en uzun süre etrafta kalmayı severler ve bu gece, uzun zamandır kendimi gerçekten sohbet etmeye hazır hissettiğim ilk geceydi.

Drake ile banyoda yaşadığımız o küçük andan sonra kendimi yeniden kendim gibi hissetmeye başladım. Aramızda olanlar bir ilerlemeydi, sonunda onun gidişinin üzüntüsünü ve birlikte olmanın suçluluğunu üzerimden atabildim. Ama Hunter'ın yapmamızı istediği şeyin bu olduğunu biliyorum. Belki de sonunda onunla birlikte olmak Hunter'ın da ilerleme kaydettiği anlamına geldiği için yakında eve dönecek.

Hunter'ın Drake ve benim birlikte olmamızı istediğini kalben biliyordum. Çünkü, derinlerde bir yerde, bu hiçbir zaman boynuzlama ya da *hotwifing* ya da herhangi bir sapkınlıkla ilgili değildi. Her zaman içinde olmamız gereken ilişkiyi bulmakla ilgiliydi.

Ön kapıyı kilitledikten sonra arka tarafa geçiyorum, böylece o günkü defterleri kapatabilir, son dakika toparlamalarını yapabilir ve havluları eve götürüp yıkamak üzere sepete atabilirim. Tam bilgisayarı kapatırken ön kapının zilinin çaldığını duyuyorum ve donup kalıyorum.

Kilitledim, değil mi? Yemin ederim kilitledim.

Anahtarı olan diğer kişiler sadece resepsiyonistim ve...

Yavaşça ön tarafa doğru yürüyorum, personel odasından lobiye bakarken kapının yanında elinde bir buket çiçekle duran bir adam görüyorum.

Ellerini. Işıkların hala açık olması ve onu gün gibi net görebilmem önemli değil. Beynim bunu hemen kavrayamıyor ve ben de tam iki aydır -tam olarak elli yedi gündür- göz göze gelmediğim kocama şaşkınlıkla bakıyorum.

Odanın bir ucundan diğer ucuna koşarken ağzımdan bir çığlık fırlıyor, çaresizlik içinde aramızdaki her santimlik boşluğu tüketiyorum. Tuttuğu çiçekler bedenlerimizin arasında ezilirken, ben kollarına doğru uçarak ona çarpıyorum.

İçgüdüsel bir rahatlama. Kokusu, varlığı, boynuma değen nefesinin sıcaklığı bile tanıdık geliyor. Ayrı geçirdiğimiz elli yedi günün her dakikasında hayatta kaldım. Ama bu gerçekten sadece hayatta kalmaktı ve bir mücadeleydi. Ama şimdi... o burada ve nihayet nefes alabiliyorum ve kendimi yeniden hissedebiliyorum.

Yüzümü boynuna gömdüğümde şakağıma doğru "Ah, Red," diye fısıldıyor ve sesinin tonu beni uçurumun kenarına gönderiyor. İçimde tuttuğum hıçkırığı dışarı saldım.

"Lütfen bir daha gitme," diye yalvarıyorum. "Lütfen, lütfen, lütfen."

Karanlık kıkırdaması içimde titreşiyor. "Hiçbir yere gitmiyorum. Senden uzakta olmaktan bıktım."

Kucağından çekildiğimde, gözyaşlarımın arasından ona bakıyorum. "Öyle misin?"

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor, gözleri yeni kısalmış saçlarımın üzerinde geziniyor ama gerçek bir tepki vermiyor. "Evet. Eve geliyorum."

Gözlerimde daha fazla yaş birikiyor ve hayatımda hiç bu kadar minnettarlık hissetmemiştim.

"Eğer eve dönebilirsem..." diye ekliyor.

"Evet, evet, evet," diye haykırıyorum, ağzını kendime çekerken, çok özlediğim dudaklarının tadını yalayıp yutuyorum.

Yavaşça yere çöküyor, lobinin ortasına oturup beni kollarının arasına alırken çiçekleri kenara bırakıyor. Bir süre öyle kaldık. Konuşmadan sadece onun yakınlığının tadını çıkarmak istiyorum.

"Peki ya o? Eve gelmemi isteyecek mi?" diye sessizce mırıldanarak sessizliği bozuyor.

Kendimi yutkunmaya zorluyorum. "Evet, tabii ki öyle."

"Çok düşündüm, Isabel. Ve ikinizi birlikte izlediğim gece, uzun zaman önce görmem gereken bir şeyi gördüğümü fark ettim. Bu kıskançlıkla ilgili değildi, sevdiğim iki insanı birlikte izlemekle ilgiliydi. İkinizi de seviyorum."

Duygular boğazımda birikiyor, tekrar yutkunmaya çalıştığımda acıyor. "Ben de ikinizi seviyorum," diye fısıldıyorum.

"Ben de fark ettim ki... eğer ikinize birden sahip olamazsam..." Nefesini içine çekerken sesi titriyor, aklından geçenleri söylemeye hazırlanıyor. Gerisi için kendimi hazırlıyorum. "Eğer ikinize birden sahip olamayacaksam, birbirinize sahip olmanızı tercih ederim."

"Hunter..." Fısıldıyorum.

"Umarım ikiniz bu zamanı birlikte mutlu olmak için kullanmışsınızdır, Isabel. Umarım... benim için hala yer vardır."

Yüzünü tutup onu dudaklarından şiddetle öpüyorum. "Senin için her zaman yer olacak. Sensiz biz bir hiçiz ve Drake'in de aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Senin onu kabul ettiğini görmek istediği kadar o da senin kendini kabul ettiğini görmek istiyor."

"Takıma açıldım," diyor ve ben duraksayıp şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Umm... nasıl gitti?"

Gülüyor. "İyi. Şaşırmış bile görünmediler."

"Çünkü Drake'i sevmek seni farklı kılmıyor Hunter. Onu her zaman sevdin, ama şimdi bunu farklı bir şekilde ifade ediyorsun."

"Bunu gerçekten daha önce yapmalıydık, değil mi?" diye soruyor ve ben yine eridiğimi hissediyorum. Onun kollarında ne kadar doğal hissettiğimi unutmuşum.

"Evet... bu ikimizi de çok fazla kıskançlıktan kurtarırdı, her gece farklı yabancılarla eve gitmesini izlemekten."

Hunter bir elini saçlarımda gezdirirken beni kendine çekiyor ve tekrar öpüyor, sanki o da benim dokunuşum için benim kadar çaresizmiş gibi. Ağızlarımız ayrıldığında gözlerimin içine bakıyor.

"Ben seninim, Red. Ayrıldığım için üzgünüm ama senin için mükemmel adam olmam gerekiyordu. Bu beni öldürse bile. Beni çıldırtsa bile. Senin için her şeyi yaparım."

"Anlıyorum," diye fısıldadım. "Seni deli gibi özledim ama seninle gurur duyuyorum. Ve mükemmel olmana ihtiyacım yok. Sadece burada olmana ihtiyacım var."

"Hâlâ yapmam gereken çok iş var. Henüz bitmedi ama bu çılgın ilişkiye başlamaya hazırım... eğer siz de hazırsanız."

Kocamın kendini ifade ettiği ve kalpten konuştuğu bu yeni versiyonunu seviyorum. Ve onun gözlerindeki ham duyguları görmek benim için fazlasıyla yeterli.

"Peki, şimdi ne olacak?" Onu tekrar öperek soruyorum.

İkimizi de nefessiz ve birbirimize karşı çaresiz bırakan uzun, aç bir kucaklaşmadan sonra çekiliyor ve bana ciddi bir ifade veriyor. "Şimdi Drake'i bulmaya gidiyoruz."

DRAKE'IN BU GECE TAM OLARAK NEREDE OLDUĞUNU BILIYORUM. BUGÜN CUMA OLDUĞU IÇIN

Her hafta kulüpte geçirdiği tek gün olan o gece. Ve eskiden olduğu gibi aynı nedenlerle değil. Üç ay önce Drake'i her gece kulüpte farklı biriyle bulabilirdiniz.

Ama şimdi sadece haftada bir kez bir kişi için gidiyor.

Silla, bir haftalık etkinliği iki haftaya, ardından iki aya dönüştüğünden beri Salacious'ta yarı kalıcı olarak ikamet ediyor ve şimdi... Geri döneceğini hiç sanmıyorum. Şimdi her Cuma gecesi yanında sarışın bir yakışıklıyla Shibari demosunu öğretiyor. İkisi gerçekten çok iyi oldular.

Hunter ve ben fark edilmeden *odanın* arka tarafına geçerken, Silla havada asılı, küçük yuvarlak bir topa bağlanmış bir şekilde dururken kalabalığın *ooh* ve *aah sesleriyle* karşılaşıyoruz. Koyu, esmer tenine karşı elma kırmızısı kordon, ip bağının normalde olduğundan daha da çarpıcı. Kalabalık ve Drake huşu içinde bakarken o enfes görünüyor.

Ama Hunter yanımda soluk soluğa kaldığında, bunun Drake'in görünüşünden çok, ince bir ipten başka bir şeye bağlı olmadan havada süzülen kadının başarısıyla ilgili olduğunu hissediyorum.

"Saçına ne yaptı?" Hunter fısıldıyor.

"Onu durdurmak mümkün değildi. İkimizin de senin için farklı görünmemizi istedi."

Kocama baktığımda, bakışları sahnedeki adamı içine çekerken yüzündeki cazibe ifadesini fark etmekten kendimi alamıyorum.

"Hoşuma gitti," diye fısıldıyor.

Drake'in yeni saç kesimiyle ne kadar yakışıklı olduğuna hayranlıkla bakıyorum, bu da bir şekilde gülümsemesini daha parlak ve vücudunu daha uzun gösteriyor - çünkü daha önce yeterince güzel değildi - o sırada Hunter'ın odanın arkasında durduğunu fark ediyorum.

Şimdi düşünüyorum da bu biraz haksızlık. Hunter stüdyoma geldiğinde yalnızdım ve hiçbir şey beni onun kollarına koşmaktan alıkoyamadı.

Drake, Silla'yı tespit etmek ve güvenliğini sağlamakla meşgul, bu yüzden sahnede onunla sıkışmış durumda. Kıpırdanışından ve geniş gözlü ifadesinin sürekli bize doğru kaymasından, onun da aynı şeyi yapacağı anı sabırsızlıkla beklediğini anlayabilirsiniz.

Bir dakika bile geçmeden, düşmemesi için dikkatlice iplerini çözerek ona yardım ediyor. Kalabalık onları alkışlıyor ve Drake bir saniye bile kaybetmiyor.

Sahneden fırlayarak odanın diğer ucundan bize doğru geliyor. Hunter'ı kucaklamak için kollarını açıyor ama Hunter kucaklamayı kabul etmiyor. Bunun yerine Drake'in boynunu tutuyor ve sert bir öpücük için onu şiddetle kendine çekiyor. Ağızları birbirine kaynaşıyor ve Drake'in yüzündeki kısa süreli şok ifadesini fark ediyorum, sonra öpücüğün içinde eriyor, Hunter'ı duvara yaslıyor ve vücudunun onu ne kadar özlediğini ifade etmesine izin veriyor.

Kural #38: Mesafe kalbi daha da büyütür-ve daha da azgınlaştırır.

Hunter

KONUŞMAK ISTEMIYORUM. ISABEL VE BEN ZATEN YETERINCE KONUŞTUK.
BILIYORUM.
Konuşmalıyız. Drake'in muhtemelen benden pek çok şey duymaya ihtiyacı olduğunu biliyorum ama konuşmak benim güçlü yanım değil. Ona göstermeyi tercih ederim.

Öpüşmemiz niyetlendiğimden daha uzun sürdü. Öpüşmemizin amacı ilerleme kaydettiğimi kanıtlamaktı. İşim bitmedi... ama daha iyiyim. Ve bu adamı ne kadar istediğimi kimseye göstermekten korkmuyorum.

Şimdi öpücük tamamen başka bir şeye dönüşüyor gibi görünüyor. Birbirimizin ağzını tadarken ve keşfederken dili benimkine doğru kayıyor. Bir bakıma, neredeyse ilk öpüşmemiz gibi hissettiriyor.

Dudaklarımızı ayırdığımızda ikimiz de nefes nefese kalmıştık.

"On iki numaralı odada bazı değişiklikler yaptım," diye mırıldanıyor ağzıma karşı ve parlak mavi gözlerine bakmak için geri çekiliyorum.

"Yaptın mı?" *Benim neden bundan haberim yoktu?* Son iki aydır işlerimin çoğunu Maggie'nin evinde yapıyor olabilirdim ama oda değişikliklerinden haberim olması gerekirdi. On iki numaralı oda, çoğunlukla üç ya da dört kişilik partiler için yapılmış, ekstra büyük bir yatağı olan basit bir oda. Geniş ama basit. Ekstra bir şeyle donatılmamış, bu yüzden ne tür değişiklikler yapmış olabileceğini merak ediyorum.

"Evet, ekibe sana söylememelerini söyledim. Bunun bir sürpriz olmasını istedim."

Sesinin derin tınısı bana çok tanıdık geliyor, ancak iki aydır

duymadığım için şimdi sıcaklık ve sıcaklık dalgaları gönderiyor.

Vücudum heyecanla doldu. Bu cazibeden nasıl bu kadar uzun süre kaçabilmiştim? Açtığımız Pandora'nın kutusu değildi. Bir barajı yıkmak gibiydi. Şimdi bu duygular akıyor, asla geri konulamayacaklar. Asla saklanamayacaklar. Bir daha asla görmezden gelinmeyecek.

"Şey, görmek isterim," diye cevap veriyorum, sesim hafifçe titriyor. Bu andaki duygularımı saklamak çok zor. Bana kızgın olması gerekirdi ve gittiğim için bana öfkelenmesini beklerdim, ama öyle değil. Beni gördüğüne en az onun kadar seviniyor ve ayaklarına kapanmaya hazır olduğumu düşünüyor. Bana bedel ödetmek istiyordum ama meğer sadece beni istiyormuş.

"Hadi," diye cevap veriyor ve beni odadan dışarı çekiyor. On iki numaralı oda sadece iki oda aşağıda. Kapının üstündeki ışık kapalı, bu da kullanılmadığı anlamına geliyor ve Drake ana anahtarını benden daha hızlı kullanıyor.

Kapıyı açtığında, ne gibi değişiklikler yaptığını görmek için heyecanla bekliyorum ama içeri girdiğimizde hayal kırıklığımı gizlemek için elimden geleni yapıyorum. Gözlerim odada bir şey arıyor ama farklı olan tek bir şey bile bulamıyorum.

Kapı arkamızdan kapanıyor, Isabel yanımda. Ben Drake'e doğru dönerken elimi tutuyor.

"Ne-" Soruyorum ama oda karanlığa gömülünce sesim kesiliyor. Aslında, zifiri karanlık. Karanlığın içine serpiştirilmiş parlak yeşil noktalar karşısında nutkum tutuluyor. İki çizgi odanın etrafında bir yol açıyor. Mobilyaların sert kenarları parlıyor, böylece görebildiğimiz tek şey başlangıçta bu odada ne olduğuydu, ama birbirimizi hiç göremiyoruz.

Isabel'in parmakları benimkilere dolanırken ağzım bir karış açık kalıyor. Ana odadaki yüksek sesli müzik, diğer odalardan gelen sesleri bastırmak için tavana yerleştirilmiş hoparlörlerden bu odaya taşınıyor ve o kadar gerçeküstü ki, zorlukla hareket edebiliyorum.

Drake'in eli sırtıma dokunuyor ve ben de ona doğru eğiliyorum.

"Hâlâ daha büyük bir şey yapma planlarımız var, kulübün bütün bir bölümünü böyle yapmak gibi, ama şimdilik... Bunu takdir edeceğinizi düşündüm" diyor.

İki yanım bu iki insan tarafından kuşatılmışken, hiç beklemediğim ani bir duyguya kapılıyorum. "Seni hak etmiyorum," diye mırıldanıyorum ve elleri yüzüme doğru uzanıyor, ağızlarımız buluşana kadar beni kendine çekiyor. Isabel'in parmakları omurgamdan yukarı kayarak saçlarıma gömülüyor.

"Kapa çeneni," diye mırıldanıyor Drake ağzımın içine. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Her zaman kendini bizim için daha iyi hale

getirmen gerektiğini düşünüyorsun ve

Anlıyorum. İkimiz de boktan koşullarda doğduk ama bu bizi daha az değerli yapmaz Hunter. Sen baban değilsin, ben de annem değilim."

Karanlıkta, yüzünü görmeden bu sözleri duymak, onları daha da sertleştiriyor.

"Kim olduğuna ve ne istediğine hemen şimdi karar verebilirsin," diye fısıldıyor Isabel arkamdan, sırtım boyunca sıcak öpücükler yerleştiriyor, dudakları gömleğime değiyor.

"Sanırım ne istediğim gayet açık," diye cevap veriyor Drake ve kendini bana doğru ittirerek pantolonunun içinden taş gibi sert uzunluğunu hissetmemi sağlıyor. "Peki sen ne istiyorsun?" diye soruyor, sesi ihtiyaçtan kalın ve hırıltılı.

"Bunu istiyorum," diye homurdanarak pantolonunun üzerinden sikini kavrıyorum. "Ve bunu," diye ekliyorum, bir kolumu Isabel'e dolayarak onu aramıza çekiyorum ve ağzımı onunkine götürüyorum. Yoga pantolonunun kumaşı üzerinden onu okşarken zevkle mırıldanıyor.

Sabrım tükendi ve onlara *şimdi* ihtiyacım var. Aceleyle pantolonumun tokasını çözüyorum. "Soyun," diye emrediyorum, kıyafetlerimizin geri kalanını puslu bir uzuv ve dudak karmaşası içinde kaybederken.

Drake bizi yatağa götürüyor, üçümüz birbirimizi asla bırakmıyoruz. Isabel'in spor sütyeninin başının üzerinden kaydığını hissettiğimde, karanlıkta göğüslerini buluyorum ve dilimi meme ucunun hassas tomurcuğunun etrafında sıkı daireler çizerek gezdiriyorum. Başıma yapışıyor ve beni daha yakına çekiyor. Ağzım vücudunu keşfetmeye devam ederken onu sırt üstü yatırıyorum.

Pantolonunu indirirken Drake'in ağırlığının arkama yerleştiğini hissediyorum. Dudakları her seferinde bir omur olmak üzere omurgamda geziniyor. Karanlıkta duyularımız artıyor ve her şey daha yoğun hissediliyor.

Karımın çıplak vücudu ellerimdeyken sanki her şey yeniden anlam kazanıyor. Çabucak onu yüzüstü çeviriyorum, yüzümü bacaklarının arasındaki sıcaklığa gömerken onu dizlerine kadar çekiyorum. Dilimi içine soktuğumda yüksek sesli bir zevk iniltisi çıkarıyor. Kokusu ve tadı bana o kadar tanıdık geliyor ki, ayrı geçirdiğimiz her anı silerek onu yutuyorum.

"Tanrım, bunu özlemişim," diye homurdanıyorum onun sıcaklığına doğru. O da karşılık olarak mırıldanıyor.

Drake arkamda, elleri sırtımda dolaşıyor ve önüme uzanıp sikimi okşuyor. O arkamdayken bir parçam geriliyor. Buna hazır mıyım?

Ama orada da yankılanan bir ses var ve bana bu ikisinin bana verdiği her şeyi hatırlatıyor. Alabildiğim kadar kolay verebilirim. Ve *istiyorum* ki

vermek için.

Drake'in vuruşları hızlanıyor ve şimdiden boşalmamak için kendimi zorlamam gerekiyor.

"Drake," diye inleyerek ağzımı Isabel'den çekiyorum.

"Öyle mi?" diye homurdanarak cevap veriyor.

Ona dönüp "Beni becermeni istiyorum" derken dizlerime kadar eğildim.

Isabel ellerimde donup kalıyor ve Drake cevap vermiyor. Sadece ensemden tutuyor ve ağzımı onunkine doğru yönlendiriyor, dudaklarımda onun tadına bakıyor.

"Güzel," diye inliyor, "çünkü seni becermek istiyorum."

Bununla birlikte beni ileri doğru itiyor ve ben de Isabel'e dönerek sıcak amcığına doğru öpüşmeye başlıyorum. Bir parmağımı içine soktuğumda kıçını havaya kaldırarak kıvranıyor ve inliyor, bu da onu daha yüksek sesle inletiyor.

"İşte benim kızım," diye mırıldanıyorum kıçının yumuşak tenine karşı. "Benim için gel, Red."

Parmağımı içine sokuyorum ve nefes alış verişi hızlanıyor. Çığlık atıyor ama yastıklar sesini boğuyor.

Arkamda yatağın eğildiğini hissettiğimde Drake'in döndüğünü fark ettim. Isabel'e o kadar odaklanmıştım ki, gittiğini fark etmemiştim bile. Arkama baktığımda, elindeki bir şeyin karanlıkta parlayan yeşil işaretlerini görüyorum. Sonra bir şapka sesi duyuyorum.

Hay sikeyim. Kayganlaştırıcı şişelerinin üzerine parlayan boya bile koymuşlar. Zekice.

Ilık sıvının kıçımdan aşağı sızdığını hissettiğimde, Isabel'in tenine doğru bir inilti bırakıyorum. Klitorisini öpmek için parmağımı sıcaklığından çekiyorum ve yüzümü tekrar ona gömüyorum. Kalçalarını yüzüme doğru bastırıyor ve Drake'in başparmağını kıçıma bastırdığını hissettiğimde nefes almayı bırakıyorum.

"Benim için rahatla, Hunter." Biraz daha sert ovuştururken inliyor ve parmağını yavaşça içeri sokuyor. Geçmesine izin vermek için gevşemeye çalışıyorum ama bu hissin üstesinden gelemiyorum. Sonunda sıkı kas halkasını aştığında, Isabel'in ıslak amına doğru alçak sesle ve yüksek sesle homurdanıyorum.

"Öyle mi? Hoşuna gitti, değil mi?" Drake'in sesi memnun görünüyordu. "Çok sıkısın. İçinde olmak için sabırsızlanıyorum."

Şimdi kalçalarımı ileri geri itiyorum, daha fazlası için istekli, *çaresizce* o.

"Daha fazla..." Homurdanıyorum.

"Daha fazlasını mı istiyorsun? Sana daha fazlasını vermeye hazırım."

S esi
çakıl gibi, ruhuma tatlı bir sürtünme, ve her kelimeye ihtiyacım var.

Isabel hâlâ yastıklara doğru nefes nefese mırıldanıyor ve bana yalvarıyor. Onu oraya götüremeyecek kadar dikkatim dağılmadan önce boşalmasını sağlamalıyım. Bu yüzden onun tatlı amını öpüp yalıyorum, klitorisinin etrafında sıkı daireler çiziyorum.

"Evet," diye bağırıyor. "Tam orada."

Ben durmuyorum, Drake de durmuyor. Isabel sonunda ellerimde çözüldüğünde, yastığa doğru bir çığlık daha attığında ikinci bir parmakla çalışıyor. Onun orgazmıyla büyülenmiş olduğum için Drake'in parmaklarının gittiğini fark edemiyorum ve onların yerine... sikinin küt başı geliyor.

Yavaşça itiyor. Kalçalarımdan bükülüyorum ve o içeri girerken Isabel'e yapışıyorum. Bu his ilk başta sarsıcı, çok dolu ve sıkı olma hissi. Vücuduma girmesine izin veriyorum. Ona sahip olmasını istiyorum. Al beni, kullan beni, sik beni. Acı versin ya da iyi hissettirsin ve sonsuza dek sürsün, umurumda değil. Sadece buna ihtiyacım var ve daha fazlasına ihtiyacım var - beni parçalayan ve aynı zamanda beni bütünleştiren bu tarif edilemez şeye.

"Nasılsın?" diye soruyor, iri bir eli omurgamda kayarak ilerliyor. Elinin gidebildiği kadar içeri gömüldüğünü, kalça kemiklerini yanaklarıma bastırdığını fark ediyorum.

"Ben..." sesim kesiliyor. Şu anda ne olduğumu bilmiyorum ama eğer nasıl hissettiğimi soruyorsa buna cevap verecek kelimelerim yok. Hem kaybolmuş hem de bulunmuş durumdayım. Acı ve coşku içindeyim. Aynı anda hem hiçbir şey hem de her şey. "Ben mükemmelim," diye cevap veriyorum.

"Seni şimdi becermem gerek," diyor ve sikim seğiriyor. Vücudumun altında ağır ve sert bir şekilde asılı duruyor ve Drake geri çekilip tekrar içeri girdiğinde, sikimin ucunda sızıntı yapan bir noktaya çarptığında, Isabel'i kendime doğru sürüklüyorum.

Drake beni sertçe sikmeye başlamadan önce, Isabel'in vücudunu kendime çekiyorum, kendi sikimi hizalıyorum, böylece bir sonraki pistonlu itişinde hareketi beni ona itiyor. Fiziksel olarak ikisine de bağlıyım. Biz biriz. Drake'in her şiddetli sarsıntısında Isabel'in içine doğru itiliyorum. Göğsüme yaslanıyor, ağzını kendi ağzımla bulmama izin veriyor, ben de onun hayatını öpüyorum.

Hissettiğim tek şeyin onların dokunuşu ve kucaklaşması olmasına izin verirken karanlık beni tamamen yutuyor. Kadının ağzı, adamın elleri, kadının amı, adamın siki. Orgazmımın ne zaman başladığından ya da tüm bu süre boyunca burada olup olmadığından tam olarak emin değilim, ama zevk beni hayata döndürürken, onlara sıkıca sarılıyorum. Birlikte inliyor ve

nefes alıyoruz.

Drake'in sikinin içimde zonklaması benim kurtuluşum. Boşalırken sesi duvarlarda bir patlama gibi yankılanıyor, zevkini

bedenim. Ve bu anda utanç ya da korku yok, sadece sevgi var.

Doruk noktalarımız hem kreşendo yaptığında hem de sakinleştiğinde, sıcak dudaklarını sırtımda hissediyorum. Ve kulağa sevimsiz ya da saçma gelebilecek bir şeyin farkına varıyorum, ama bu adam benim ruh eşim. Eğer ruh eşi, kalbi benimkini yansıtan kişi, biri olmadan diğerinin var olamayacağı kadar uyumlu bir ikiz alev anlamına geliyorsa, o zaman şüphesiz o benim.

Bunu başından beri biliyordum ama daha önce başka bir şey diyorduk. Her zaman en iyi arkadaştık, ama belki de en iyi arkadaşlar budur - kılık değiştirmiş ruh eşleri.

Sanırım bu, bir insanın birden fazla ruh eşine sahip olabileceği anlamına geliyor, çünkü bu ikisi mutluluğum için o kadar önemli ki onlar olmadan sefil bir varoluş yaşardım. Ama onları hak etmediğimi düşünmekten bıktım. Onlara her şeyimi verdiğim sürece, onları hak ediyorum ve her zaman da hak ettim.

Gözlerimizin alışması için odada bir damla bile ışık yok ama hayatımda ilk kez her şeyi çok net görüyorum.

Kural 39: Madam Kink'i şok edebilirseniz iyi iş çıkardığınızı bilirsiniz.

Isabel

"HIÇBIR ŞEY SÖYLEMEDILER MI?" DRAKE BAŞINI ÇEVIREREK SORUYOR
Hunter, artık tıraşlı olan kafası yatak başlığına yaslanmıştı.

"Pek sayılmaz," diye omuz silkiyor Hunter. "Garrett'ın bazı soruları vardı ama onun dışında bir şekilde... yollarına devam ettiler."

"Vay canına," diyorum parmaklarımı Hunter'ın çıplak bacağıma değen koyu renk buklelerinde gezdirirken. Işıklar tekrar yanıyor, bu da onları içime çekebileceğim anlamına geliyor, bu muhteşem adamların ikisi de bir şekilde tamamen benim.

Drake, "Muhtemelen bütün bu süre boyunca seviştiğimizi düşünmüşlerdir," diye ekliyor ve üçümüz birlikte gülüyoruz.

"Yaptılar," diye cevaplıyor Hunter.

"Nasıl hissettirdi? Yani onlara açılmak," diye soruyor Drake.

"İyi hissettirdi." Artık çok huzurlu görünüyor, sanki biraz daha rahat nefes alıyor ve eskisinden daha fazla kendini var ediyor. Hunter her zaman sürekli bir endişe içinde yaşadı, her zaman diken üstündeydi ve doğru kararı vermek ve doğru şeyi yapmak için çaresizdi. Elbette kendisi için değil.

Ama şimdi, onu hiç görmediğim kadar özgür görünüyor. "Biliyorsun, hiç çıkmadım, resmi olarak değil."

Hunter ve ben kaşlarımız çatılmış bir halde Drake'e bakıyoruz. "Ne?" Ben soruyorum.

"Aslında cinsel yönelimimi hiç kimseye *söylemedim.* Yani... Sana bir erkekle öpüştüğümü söylediğimde yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum" diyor

gülerek Hunter'a baktı. "Ama hiçbir zaman detaylandırmamı istemedin ya da bu konuda bana bok atmadın. Sadece... kabul ettin."

Hunter sanki aklında bir şey varmış gibi ağır bir ifade takınıyor. "Eskiden kendilerini bu kadar açık ifade edebilen insanlardan nefret ederdim. Bunu bana babam öğretti. Onun nefret ettiği şeylerden benim de nefret etmemi sağladı ve zamanla ondan başka kimseden nefret etmediğimi fark ettim. Senin gibi insanları kıskanıyordum, Drake. Korkmadan yaşayabilen insanları."

Drake'in eli Hunter'ın omzuna iniyor ve onu yeniden onaylayan bir şekilde sıkıyor.

Hunter, "Bence düzgün bir açılışı hak ediyorsun," diye ekliyor. "Yani, devam et."

Drake gülüyor. "Seni daha yeni becerdim ve *şimdi* ortaya çıkmamı mı istiyorsun?" "Evet. Bunu yüksek sesle söylemeyi hak ediyorsun."

Drake yüzünde gururlu bir sırıtışla kendinden emin bir şekilde "Ben biseksüelim" diyor.

Kolunu daha sıkı tutarken gözlerimden yaşlar fışkırıyor. Hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum.

Hunter "Hey, ben de," diye cevap veriyor ve üçümüz tekrar gülüyoruz. Aynı anda hem gülünç hem de dokunaklı. Ama biz hep böyleydik. *Biz* olmaktan hiç vazgeçmedik ve asla vazgeçmeyeceğiz. Seks bunu değiştirmez çünkü birbirimizi o zaman da seviyorduk, şimdi de seviyoruz.

Başım Drake'in omzunda ve Hunter'ın başı kucağımdayken uzun bir esneme sesi çıkardım.

"Eve gitmeliyiz. Uzun bir gün geçirdin," diyor Drake ve Hunter'ın kimse hareket etmeden önce bir an bizi izlediğini fark ediyorum. Arkadaşının bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey var, sanki nasıl bir gün geçirdiğimi biliyormuş gibi, sanki çalışma programımı biliyormuş gibi - ki biliyor - bunu biraz rahatsız edici kılıyor.

Hunter ayağa kalkıp yüzümüze bakarken, "Şu garip konuşmayı bir an önce bitirelim," diye geveliyor.

Gözlerimin açıldığını hissediyorum. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" *Sen* kelimesine çok fazla vurgu yapmamaya çalışıyorum ama o da var. Hunter asla garip şeyler hakkında konuşmak istemez, asla.

"Evet, öğrendiğim bir şey varsa o da zor konuşmaları şimdi aradan çıkarmanın daha sonra bir sürü saçmalığı önlediğidir. Ayrıca, çoklu ilişkiler hakkında bir şeyler okuyorum ve tekrar tekrar söyledikleri bir numaralı şey şu

Açık iletişim kurmaya ihtiyacım var, bu yüzden ikinizi de istiyorsam, buna alışmam gerekiyor."

Drake ve ben şok içinde Hunter'a bakıyoruz. Bir an sonra yüzümde büyüyen gülümsemeyi bastırmak için dudağımı ısırıyorum.

"Şey..." Drake başlıyor.

"Bekle. Öncelikle şunu söylememe izin verin... İkinizi bilerek yalnız bıraktım. Yakınlaşmanızı istedim. Sadece ben izlediğimde sevişebileceğinizi düşünmenizi istemiyorum, sanki gösteri yapan maymunlarmışsınız gibi."

"Tamam..." Drake cevap verir.

Hunter onun yüz ifadesini okuyor. "Bunca zamandır seks yapmadınız mı?"

"Neredeyse tüm zaman boyunca..." Ekliyorum.

"Ciddi misin?" Hunter şaşkınlıkla Drake'e bakarak soruyor.

"Sanki uymamız gereken kurallar varmış gibi.

Bilmiyordum." Sonunda Hunter güldü. "Bu senin hatan."

"Harika," diyor Drake, ellerini havaya kaldırarak. "İki ay boyunca sikimi kendime sakladım, şimdi de saklamamam gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Merak etme," diye ekliyor Hunter. "Yakında bunu telafi edeceksin. İkinizin sevişmesini izlemeye bayılıyorum."

Kıyafetlerimizi tekrar giymeye başladığımızda, bundan daha zor olması gerekip gerekmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Gerçekten bu kadar kolay olmamalı; sürekli diğer ayakkabının düşmesini bekliyorum.

Giyinip gitmeye hazır olduğumuzda, üçümüz kapıya doğru ilerliyoruz ve duruyoruz.

"Ya dışarıda biri varsa?" Drake ikimize de bakarak soruyor.

"Şey... az önce bir oda dolusu insanın önünde öpüştük, yani... neden endişeleniyorsun?"

Drake omuz silkerek kapıyı açıyor ve tabii ki... Eden St. Claire diğer tarafta duruyor. Kendi odasından tek başına çıkıyor ama hasarı değerlendirirken gözleri anında üzerimizde donup kalıyor - benim dağınık saçlarım, Drake'in buruşuk kıyafetleri, Hunter'ın kendini beğenmiş ifadesi.

Salacious'un yerleşik Madamı ve kadın cinsel hünerinin vücut bulmuş hali olan Eden kolay kolay şoke olmaz. Ama birkaç saniye boyunca bize bakarken, gözlerindeki merakı fark etmeden edemiyorum.

Hunter bize kapıyı açarken, "O kadar şaşırmış görünme Eden," diye cevap veriyor.

"Oh, şaşırmadım. Aslında biraz rahatladım. Bunun olmasını bekliyordum."

Drake, "İçimden bir ses bunu çok sık duyacağımızı söylüyor," diye yanıtlıyor.

Bana gülümserken kolunun benimkine dolandığını hissediyorum. Koyu siyah saçlarını atkuyruğu yapmış, bana hınzırca gülümsüyor. "İşleri eşitlemek için karışıma bir kız daha eklemen adil görünüyor."

Hunter uyararak, "Karımdan uzak dur, Eden," diyor.

"Neden herkes bana bunu söylüyor?" diye soruyor ve hepimiz gülüyoruz. Bir kadınla birlikte olmak gibi bir niyetim yok ama Madam Kink'in cazibesine kimse karşı koyamaz.

Dördümüz uzun koridorda çıkışa doğru ilerliyoruz. Hunter kızgınlıkla, Drake ise eğlenceli bir ilgiyle bizi izlerken Eden hâlâ kolumu tutuyor.

"Sen şanslı bir kızsın, Isabel," diye mırıldanıyor sessizce, yanağıma tatlı bir öpücük kondurmadan önce. Sonra geri çekiliyor ve ters yöne doğru ilerliyor. "İyi eğlenceler çocuklar."

Gülümseyerek Drake'in eline uzanıyorum ve kolumu Hunter'ınkine doluyorum.

"Şahsen bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyorum," diyor Drake ve dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor. Bu kadar mutlu olmak saçma geliyor ama öyleyim. Eden'ın teklifini kabul edeceğimi hiç sanmasam da, söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum.

Ben şanslı bir kızım.

Kural 40: Rahat olun.

Hunter

"BU SAÇMALIĞI NASIL DINLERSIN?"

"Sakin ol. Zevk sahibiyim," diye cevap veriyorum soğukkanlılıkla, stüdyonun otoparkına girdiğimizde. Drake radyonun sesini açıyor, ben de gözlerimi devirip direksiyonun arkasındaki kumandaları kullanarak tekrar açıyorum.

Alay ediyor. "Cidden, nasıl bir otuz üç yaşındaki adam Taylor Swift dinler?"

"Otuz *dört,*" diye düzeltiyorum. "Daha da kötüsü, dostum."

"Beni anlıyor," diye cevap veriyorum, sesini o kadar açıyorum ki irkiliyor. "Yani... şu sözleri dinle. Doğrudan kalpten."

Arabayı park eder etmez dışarı fırlıyor, ama ben arabayı çalıştırmaya devam ediyorum ve camları açarak yüksek sesle şarkıyı söylüyorum. Çok geçmeden yoga stüdyosunun kapısının açıldığını görüyorum ve Isabel'in tüm bu gürültünün nedenini merak ederek kafasını dışarı uzattığını görüyorum. Drake onu karşılamak için beni arabada bırakıyor.

"Kocanı tamir et." dediğini duymak için tam zamanında motoru durdurdum.

"O ümitsiz vaka," diye cevap veriyor adam eğilip kızın ağzına gelişigüzel bir öpücük kondururken. Onların sevgisinden hâlâ duyduğum küçük heyecanı seviyorum ve sadece o küçük öpücük bile bana bir fikir veriyor.

Ne de olsa *bugün* benim doğum günüm.

"Her şeyi hemen hemen kapattım. Yemek için nereye gitmek

istersiniz?" diye soruyor.

Drake, "Doğum günü çocuğu seçecek," diye yanıtlıyor.

Arabadan inip onları birbirlerine sarılmış halde gördüğümde, birdenbire yemek hakkında düşünemez hale geliyorum. Sadece tek bir şey düşünebiliyorum.

Arabayı kilitleyip onlara yaklaşıyorum ve birkaç adım ötede duruyorum. "Aç değilim."

Isabel alt dudağını dişlerinin arasına alırken gözlerini kısarak bana bakıyor. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

"Aklında tam olarak ne var?" Drake soruyor.

Eve gidebiliriz, ama ben henüz eve gitmeye hazır değilim. Kulübe gidebiliriz, ama orada çok fazla insan var ve bugün benim doğum günüm, takılmak isteyeceklerdir ve ben bunun sadece ikimiz arasında kalmasını tercih ederim.

"İkiniz de içeri girin," diye emrediyorum. Sanki sesimin tonu her şeyi anlatıyormuş gibi ikisi de canlanıyor.

"Stüdyomda mı?" Isabel sorar.

"Adamı duydunuz." Drake kollarını beline dolayarak onu kaldırıyor ve stüdyoya taşıyor. Arkalarından kapıyı kilitliyorum ve Drake'in nefes nefese kaldığını duyunca gülümsüyorum çünkü ne bulmuş olabileceğini çok iyi biliyorum.

"Bunları kullanabilir miyiz?" diye yalvarıyor, sesi bir hava yogası stüdyosundaki yetişkin bir adam yerine oyuncakçı dükkanındaki bir çocuk gibi çıkıyor. Sınıf alanına girdiğimde, sırıtışımı geri çekiyorum. Ama onu tavandan sarkan ipek ilmeklerden birinde sallanırken görünce gülmemek elde değil.

"Bunlar derslerim için. Seks salıncakları *değiller*" diyerek onu kumaş koltuktan çekmeye çalışıyor.

"Onları kirletmeyeceğiz," diye sızlanıyor.

Arkasından yaklaşıp dudaklarımı kulağına bastırıyorum. "Bugün benim doğum günüm." İç çekerek bana karşı yumuşuyor ve ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Aklında ne vardı?" Drake soruyor. "Onu bu ipeklerden birinin içinde soyup iki ucundan mı sikmek?"

"Drake, tanrım," diye mırıldanıyor yanaklarını kapatırken kızararak.

"Aslında bu gece izleyeceğim," diye cevap veriyorum, yanaklarının olduğu yeri öperek.

boynu omzuyla buluşuyor. Ben bunu yaparken küçük bir gıcırtı çıkarıyor. "Senin için sorun olur mu Red? En iyi arkadaşımın seni becermesini izleyebilir miyim?"

Bu sefer daha yüksek sesle ciyaklıyor. Cevap vermeyince yüzünü kendime doğru çektim. "Bana bir cevap ver, bebeğim."

"Evet," diye nefes nefese kalıyor. Sonra sert bir öpücükle ağzını alıyorum ve alt dudağını çekiştirip ağzını kendi dudağımla doldurduğumda, sanki bacakları onu tutma yeteneğini kaybetmiş gibi ağırlığının kollarıma yerleştiğini hissediyorum.

Sonunda geri çekildiğimde, olduğu yerde sallanıyor.

Drake ona, "Buraya gel bebeğim," diye sesleniyor ve o da bir bulut gibi ona doğru süzülüyor. O benim bıraktığım yerden devam ederken, ben de bir sandalye bulmak için ofise gidiyorum. Geri dönerken ışıkları kısıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Oturacak bir yer bulduğumda ikisi de iç çamaşırlarına kadar soyunmuşlardı. Isabel üstsüz ve Drake'in ereksiyonu o kadar sert ki boxer'ının üstünden dışarı taşıyor.

Adamın ağzı kadının göğsünü yalayıp yutarken, kadın da parmaklarıyla adamın saçlarını mırıldanıyor. Normalde onlara yön vermeyi severim ama bu sefer liderliği onlara bırakma fikri hoşuma gidiyor, bu yüzden sessizce arkama yaslanıp izliyorum. Sikim pantolonumun içinde zonkluyor ama ona uzanmıyorum. Sürüklemeyi tercih ediyorum. İstediğim şeye sahip olmama izin vermeden önce ihtiyacın neredeyse acı verici hale gelmesini sağlıyorum. Çünkü işleri bittiğinde herkes sıranın bana geleceğini ve istediğimi alacağımı biliyor.

Drake ellerini Isabel'in kalçalarına doluyor ve onu havaya kaldırıyor. "Otur bebeğim," diyor onu ipek ilmeklerden birinin üzerine yatırırken. Adam önünde diz çökerken Isabel iki tarafa sıkıca tutunuyor. "Yukarı kaldır," diyor adam, iç çamaşırını aşağı çekerek.

Sonra kalçalarına doğru öpücükler konduruyor, her birini omzuna atıyor ve ağzı kadının amcığının tam ortasını bulup hırlıyor. Her yalayışta kadın kıvranıyor ve inliyor, sırtı neredeyse ipeklerin içinde yatay olarak asılı kalana kadar kamburlaşıyor.

"Tanrım, tadın çok güzel," diye mırıldanıyor, dikkatle klitorisini emiyor. "Bana bunun nasıl bir his olduğunu anlat, bebeğim."

"Çok iyi hissettiriyor," diye fısıldıyor.

"Öyle mi? Peki ya ben bunu yaptığımda?"

İki parmağını içine sokarken beklentiyle alt dudağımı ısırıyorum, ikimiz de onun tepkisini izliyoruz. Ağlama şekliyle sikimin pantolonumun içinde seğirdiğine yemin edebilirim.

"Evet," diye nefes nefese kalır. "Daha fazla."

"Bunu yapmaya devam et," diye mırıldanıyorum oturduğum yerden ve Drake itaat ederek parmaklarını sokuyor. Sonunda çığlık atana kadar dudakları klitorisini asla terk etmiyor, kalçaları kulaklarına sıkıca sarılıyor ve sırtı o kadar çok yükseliyor ki, şimdi neredeyse baş aşağı duruyor. Bu çok güzel bir manzara.

Keşke bunu izlemenin neden bu kadar iyi hissettirdiğini bilseydim. Belki de şu anda bile hâlâ yasakmış gibi hissettirdiği içindir. Ya da bu ikisini gerçekten çok sevdiğim için canım acıyor. Ve üçümüz çoklu bir ilişki içinde olduğumuz için bunun hala bir kink olarak kabul edilip edilmediğini bile bilmiyorum, ama bildiğim şey, onun karımı becermesini izlemekten gerçekten zevk aldığım. Neredeyse kendim yapmaktan hoşlandığım kadar. Drake hiç vakit kaybetmiyor. Kadın daha nefesini tutamadan ya da kendini bükülmüş pozisyonundan kaldıramadan, adam boxer'ını yırtıp ayağa kalkıyor, böylece siki kızın amıyla aynı hizaya geliyor.

Sonunda içine gireceği an için çaresizce öne doğru eğildim. Kalçalarını kavrayan adam, onu sikinin üzerine yatırıyor. Birbirlerine karışan inlemeleri stüdyoyu dolduruyor ve odanın önündeki dev aynada yansımalarını bulmak için dönüyorum, bu açıdan manzaranın tadını çıkarıyorum.

Onu yavaşça, ama sert cezalandırıcı itişlerle sikiyor ve her hareketinde kaslarının kasılmasından gözlerimi alamıyorum. Ona çarparken çenesinin açık kalmasını ve ona hükmetme şeklini seviyorum, kendi zevkine olduğu kadar onun zevkine de bağlı. Onun sikinin kızın içinde kaybolduğunu görünce sikim boxerımın içine sızmaya başlıyor, tempo artmaya başlıyor.

Isabel kendini yukarı kaldırıyor, böylece artık asılı kalmıyor ve bir öpücük için onun ağzına uzanıyor. Kendimi soyunmaya başlarken onların sevişme ritmine kaptırıyorum. Onlar bitirene kadar hazır olmak istiyorum.

"Kahretsin!" diye bağırıyor ve bir an için boşalacağını düşünüyorum, ama hızla kızdan çekiliyor, kendini toparlarken sikini serbest bırakıyor, belli ki boşalmaya istediğinden daha yakın.

Sonra bir baktım, onu tekrar dudaklarından sertçe öpüşünü izlerken kendimi yavaşça okşuyorum.

"Arkanı dön," diye mırıldanıyor ağzına karşı ve tek bir akıcı hareketle onu yüzüstü çeviriyor, böylece kalçaları ipeğe yaslanıyor. Parmakları yere zar zor değiyor ama bu pozisyonları kolaymış gibi gösterecek kadar tecrübeli olduğu belli.

Drake şişman sikini tekrar kızın içine soktuğunda, kız çığlık atıyor. Vücudu kumaştan sarkarken, onun merhametine kalmıştır. Ellerini kalçalarına koyarak hızlı ve sert darbelerle vücudunu kendi vücuduna yaklaştırıyor.

Sıranın bana gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Başarabilecek miyim bilmiyorum. Sikim onları hissetmek için can atıyor - hangisini, tam emin değilim.

"Daha sert, Drake," diye haykırıyor. Kalçalarının şiddeti artıyor, kadının arka tarafına o kadar sert vuruyor ki ses odanın içinde yankılanıyor.

Sonunda,

Boşalırken ayak parmakları kıvrılıyor ve inlemeleri sessizleşiyor ve Drake'in şu anda ne hissettiğini bilmek için içine gömülen kişi olmam gerekmiyor. Amcığı sikinin etrafında titreşiyor, onu o kadar sert sıkıyor ki daha fazla dayanamayacak. Bu yüzden bir an sonra bir homurtu çıkarması ve kendisi de gelirken itişlerini durdurması şaşırtıcı değil.

Bir çırpıda yerimden kalkıp önce ona gittim. Arkasında durarak, öpmek için ağzını kendime doğru çekiyorum. Karımın içine gömüldüğü yeri hissetmek için uzandığımda ağzımda nefessiz kalmıştı. Yavaşça onu dışarı çekiyorum, parmaklarımı karımın içinden sızan döllerin arasından geçiriyorum. Gözlerim onun üzerindeyken, sırılsıklam parmaklarımı ağzıma götürüp yalayarak temizliyorum. Bakışlarının şiddeti artıyor.

"Austin'de ikinizi öpüşürken bulduğum günü hatırlıyor musun, beni o kadar çıldırtmıştı ki onu diğer odada becermek zorunda kalmıştım?"

Gözlerini benden ayırmadan başını salladı.

Ensesine şiddetle yapışıyorum ve önümde diz çökene kadar onu aşağı çekiyorum. "Ben de senin için aynı şeyi hissediyordum, biliyorsun. Ve şimdi nihayet harekete geçebiliyorum." Sonra ağzını bekleyen sikime doğru yönlendiriyorum ve beni boğazına kadar çekmekte tereddüt etmiyor.

Sıcaklık ve zevkle dolup taşıyorum. Başının arkasına tutunurken kalçalarım hafifçe itiliyor.

"Lanet olası ağzın," diye inliyorum. Isabel ipeklere dolanmış pozisyonundan ayağa kalkarken o da hevesle sikimin üzerinde sallanıyor. Ona elimi uzatıyorum, o da elimi tutuyor ve bir öpücük için onu kendime çekmeme izin veriyor. Ağızlarımız nihayet ayrıldığında, boğazından aşağı boşalmadan önce Drake'i sikimden çekmem gerekiyor.

Isabel'e bakıyorum. "Masaj yağınız var mı?"

Odanın arka tarafındaki erzak dolabına doğru çıplak bir şekilde koşmadan önce zar zor cevap veriyor. Aceleyle elinde altın bir şişeyle geri dönüyor ve bana uzatıyor.

"Arkanı dön," diyorum Drake'e, kısa saçlarından tutabildiğim kadarını parmaklarımın arasına alarak. Hiç tereddüt etmeden aynanın karşısına geçene kadar dönüyor. Kıçından yağ sızarken göğsümden bir hırıltı yükseldiğini hissediyorum. Kıçı bana bir şeyler yapıyor, hiç beklemediğim şeyler. "Seni hazırlamak istiyorum Drake, ama seni becermeye çok ihtiyacım var."

"Sadece yap," diye mırıldanıyor.

Isabel, Drake'in diğer tarafında diz çöküyor ve sert bir öpücük için dudaklarını kendi dudaklarına çekiyor. Aletimi kıçının sıkı halkasına bastırdığımda inliyor

yüksek sesle ağzına. Beni sonuna kadar içine alırken vücudunun hissine kendimi kaptırıyorum. Onun sıkılığından zor nefes alıyorum. Sanki benim için yaratılmıştı.

Aynada birbirimizi buluyoruz, itişlerim hızlanırken bakışlarımız kilitleniyor. Isabel gözlerinde arzuyla beni izliyor ve bakışlarım Drake'ten ona kayıyor. Ve o beni en iyi arkadaşımı becerirken izlerken, ikisine de sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu fark ediyorum. Sonumuzun bu şekilde olma ihtimali nedir? Hayatımın *iki* aşkını bulma ihtimalim nedir? Şefkatle uzanıp yanağını okşuyorum ve o da parmaklarıma doğru eğiliyor.

Benim gözlerim onda, onun gözleri bendeyken sonunda kontrolümü kaybediyorum. Orgazmım vücudumda çağlarken zevkten kör oluyorum. İkisini de ellerimde tutarak kalp atışlarımın normal ritmine dönmesine izin veriyorum.

"Mutlu yıllar Hunter," diye fısıldıyor.

Drake'in geniş gövdesine yaslanırken gülümsemeden edemiyorum. Bir yaş daha büyüdüm ve bu beni hiç korkutmuyor. Geleceğin ne getireceği ya da üçümüzün buradan nereye gideceği konusunda hiçbir fikrim yok ama birlikte üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey olmayacağından eminim.

Kural #41: Hazır ya da değil...

Sonsöz

Drake

Altı ay sonra

"BITTI!"

El işimi görmeye gelen iki çift ayak sesi evin içinde yankılanıyor. Dürüst olmak gerekirse bununla gurur duyuyorum. Kolay olmadı ama yapılması gerekiyordu. Isabel aramızda sıkışıp kalmayı ne kadar sevse de, 1.80'den uzun iki adam, aralarında bir kız varken büyük boy bir yatağı rahatça paylaşamazlar, en azından uzun bir süre için.

Misafir odasında uyumak söz konusu bile olamazdı. Bir gece denedim ve akıllarını kaybettiler. İlişkiden çekildiğimi, kendi alanımı istediğimi ve bu şeyi gerçekleştirme kararımdan pişmanlık duyduğumu düşündüler.

Bunların hiçbirini yapmıyordum. Sadece Isabel'i uykusunda boğma endişesi olmadan iyi bir gece uykusu arıyordum.

Ayrıca, misafir yatak odası şu anda tadilatta zaten. Odaya girdiklerinde Isabel'in gözleri büyür. "Bu mükemmel!"

Hunter, "İyi ki bize devasa bir ebeveyn yatak odası yapmışsın," diye cevap veriyor. "Evet, belki bunun olacağını tahmin etmişsindir." Isabel yürürken gülümsüyor

Şimdi dev yatağa. "Yani bu iki kral mı?"

"Evet."

"Bu çok büyük," diye gülerek cevap veriyor, sanki artık ulaşamadığı kaslarını esnetmeye çalışıyormuş gibi sırtını kamburlaştırıyor.

"Bize büyük lazım," diye ekliyor Hunter, kadının yuvarlak karnını okşamak ve şakağından öpmek için yanına gidiyor.

"Olamaz." Onlara ters ters bakmadan önce matkabı alet çantama bırakıyorum. "Bu yatağı da onlara uysun diye yapmadım. Onlara beşik yapıyorum, unutmayın. Onlarda uyuyabilirler."

Isabel Hunter'a yaslanırken dudağını ısırıyor, ikisi de muhtemelen pes edeceğimi ve bu iki küçük veledin değerli yatağımı işgal etmesine izin vereceğimi biliyormuş gibi kendini beğenmiş görünüyorlar. Otuz beş yaşındayım ve bu yaşıma kadar yatağımı kimseyle paylaşmadan geldim. Şimdi ise sadece iki değil, *dört* kişiyle paylaşmam bekleniyor.

Tamam iki kişi ve iki mükemmel bebek.

Bebeklerim.

Şey...*benim* teknik olmayan gevşek yolum. Onu kimin hamile bıraktığına dair bir teorimiz var. Isabel banyoda birlikte olduğumuz o günden sonra regl olması gerektiğine yemin ediyor ve kesinlikle daha önce olmuştu... Ama Hunter eve geldikten sonra çok fazla seks yaptık, yani kim bilebilir ki, gerçekten. Ve *bilmek istemediğimiz* hiçbir şeyi oynamıyoruz *çünkü hiçbir önemi yok*. Isabel emin olmak istiyor, yani eğer onlar benimse, Hunter ve o bu ikisi çıktıktan sonra deneyebilirler. Ya da tam tersi, eğer onunlarsa.

İki çocuktan fazlası... Harika. Geleceğim için planladığım şey tam olarak bu değildi. Ben bir alçaktım ve bu benim için sorun değildi. Salacious'ta çalışabildiğim kadar çalışmak, belki bir yerlerde yepyeni bir kulüp kurulmasına yardımcı olmak, fiziksel olarak mümkün olduğunca çok seks yapmak ve asla kimseye bağlı kalmamak için her şeyi planlamıştım.

Benim için sorun değildi.

Ama bu... bu benim için sorun değil. Hâlâ Salacious'ta çalışıyorum. Şimdiden yeni bir kulüp kurmaktan bahsediliyor. Fiziksel olarak mümkün olduğunu düşündüğümden çok daha fazla seks yapıyorum ve hayatı yaşamaya değer kılan iki insana bağlıyım.

"Peki... bu şeyin üzerine bir yatak koyabilir miyiz?" Isabel kocaman göbeğini paytak paytak oturduğu sevgili yoga topuna doğru götürürken yüz hatlarında ani bir rahatlama ifadesi beliriyor. Sadece üç ayı kaldı ama onu nereye koyacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Küçücük bedeni ve çıkıntılı karnıyla şimdiden gülünç görünüyor. Yine de... hiçbir kadın bana bu kadar güzel görünmemişti.

"*İki* yatak alacaksın," diye cevap verdim. "Onlar hala garajda rulo halinde duruyor. Senin için iyi olması gereken şu yeni süslü süngerlerden. Onlara bayılacaksın. Gidip getireyim."

"Yardım edeceğim," diye cevap veriyor Hunter ve hızla beni merdivenlerden aşağıya doğru takip ediyor. Garaja vardığımızda, ilk kutuyu açmak için eğiliyorum ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde Hunter orada, kıçıma sürtünüyor. Ben de ona doğru iterken gülümsüyorum. O da beni yukarı çekip diğer elini boğazıma doladığında, artık nihayet kavrayabilecek kadar uzamış olan saçlarımı elleriyle kazıyor.

"Tanrım, seni eğilirken izlemeye bayılıyorum."

"Anlayabiliyorum," diye cevap veriyorum hınzır bir gülümsemeyle. Boynumu öpüyor ve vücudum tepki olarak hızlanmaya başlıyor. "Bunun için zamanımız yok." Boğazımdaki el bekleyen sikime doğru kayıyor ve onu okşayarak canlandırıyor.

"Benim için sertleş. Sadece bir dakikamız var."

"Şu anda beni sertleştiriyorsun," diye cevap veriyorum nefes nefese.

Çabucak dönüp onu duvara doğru itiyorum, siklerimizi çıkarmak için aceleyle çalışırken ağzını benimkiyle çalıyorum. Büyük elini her ikisinin de etrafına sararak aramızda okşarken ağzına doğru hırlıyorum.

Elini kenara iterek onu duvara daha sıkı bastırıyorum, siklerimizi vücutlarımızın arasına sıkıştırıyor ve arzuladığımız baskıyı elde etmek için sertçe gıcırdatıyorum. Isabel'in duymuş olması gerektiğini bildiğim yüksek bir ses çıkarıyor. Daha sert ve daha hızlı öğütürken elimi ağzına kapatıyorum.

Birlikte olmamızdan hoşlanmadığı için gizlice dolaşmıyoruz, ancak böyle zamanlarda, kesinlikle birbirimizi boşaltmaktan *başka bir* şey yapmamız gerektiğinde, olduğumuz gerçeğini göstermemenin en iyisi olduğunu düşünüyoruz.

"Daha sert," diye homurdanıyor, ben de ona istediğini veriyorum, bunu yaparken alt dudağını ısırıyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan aramızda patlıyor, ılık dölleri lacivert V yakamı lekeliyor. Şikayet etmeye hakkım yok çünkü hemen arkasındayım, kimin döl lekesinin kimin olduğunu bilemeyene kadar pisliği daha da büyütüyorum. "Bunun için başımız belaya girecek" diye mırıldanırken birbirimizin ağzının içinde nefes nefese kalıyoruz.

"Buna değer."

Bir kahkaha atarak sonunda uzaklaşıyoruz. Gömleğim hızlı bir hareketle çıkıyor ve Hunter'a fırlatıyorum, ben yatakları hazırlamayı bitirirken o da hızlıca çamaşır odasına götürüyor. Onları hala rulo halindeyken yukarı taşıyoruz ve Isabel'i egzersiz topundan bize bakarken buluyoruz.

"Bu biraz zaman aldı," diyor yüzünü buruşturarak.

"O başlattı," diyorum gülümseyerek, eğilip onun mükemmel çilli yanağını öperken.

"Sana inanıyorum," diye cevap veriyor ve dikkatini Hunter'a çeviriyor, o da sanki elindeki en iyi savunma buymuş gibi omuz silkmekle yetiniyor. "Bana borçlusun."

"Anlaştık."

Yatakları açıp yatağa yerleştirmek kolay, ama Isabel Mia'nın öğrendiği anda ona aldığı bebek isimleri kitabına göz atarken birlikte düz bir şekilde uzanarak kendimizi ödüllendiriyoruz.

"Peki ya Austin?" diye soruyor, uyukladığımı hissettiğimde. Ona ters ters bakarken yüzümü buruşturuyorum.

"İkisi de kız."

Isabel omuz silkiyor. "Yani? İlk öpüşmemizi Austin'de yaptık."

Hunter cevap vermeden önce bir an için bu fikrin yerleşmesine izin verir gibi görünüyor. "Austin'den hoşlanıyorum."

"Austin ve Phoenix." İsimler dilimden rahatça dökülürken göğsümde ani bir sızı hissediyorum. Hiç gitmediğiniz bir yeri ziyaret ettiğinizde anında evinizdeymiş gibi hissetmek gibi.

Onlar gelene kadar gerçek gibi hissetmeyeceğimi biliyorum. Ve belki o zaman bile muhtemelen gerçek hissettirmeyecek. Hiçbir fikrim yok. Ama aniden baba olma fikri her düşündüğümde beni mahvediyor. Neredeyse bir gecede bir kişilik bir partiden beş kişilik bir partiye dönüştüm ve biliyorum ki benim için endişeleniyorlar, her an çıldırabileceğimi düşünüyorlar çünkü bu çok fazla.

Ve çıldırmayacağıma söz veremesem de, bu benim için çok fazla değil. Sadece doğru. Doğru şekilde bir aileye sahip olmak, onlara hiç sahip olmadığım hayatı vermek için bir şans. Çocuklarıma hep istediğim babayı vermek için. Hunter'ın da aynı şeyi hissettiğini biliyorum.

Tuhaf bir anlaşmayla başlamış olabilir ama bizi buraya, tam da olmamız gereken yere getirdi.

HUNTER, DRAKE VE ISABEL'I IKIZLERLE BIRLIKTE IKI YIL GÖRMEK ISTIYORUM
Yolun aşağısında mı? Bu ücretsiz bonus sonsözün tadını çıkarın! Buradan indirin!

SALACIOUS PLAYERS SERISI'NIN SON KITABINA HAZIR MISINIZ? GELIYOR
25 Ağustos'ta. Şimdi ön sipariş verin: geni.us/Mercy

CHARLIE VE EMERSON'IN HIKAYESINI PRAISE'DE OKUYUN: GENI.US/PRAISE

MIA VE GARRETT'IN HIKAYESINI EYES ON ME'DE OKUYUN:
GENI.US/EYESONME

Teşekkür

Bu kitap bir ateş rüyasıydı. Dürüst olmak gerekirse yazdığımı bile hatırlamıyorum. Her şey o kadar kusursuz bir şekilde yerine oturdu ki gerçekten olduğuna inanamıyorum.

Sanırım üç azgın fıstığı bir grup seks kulübünde bir yolculuğa çıkarırsanız böyle olur. Hikaye bu noktada gerçekten kendini anlatıyor.

Bu kadar... bundan sonra yazacağım tek şey üçlü yolculuk hikayeleri!

Asıl yazma kısmı kolay olsa da, bu kitabın gerçekleşmesi için çok daha fazlası gerekiyordu. Bu yüzden muhteşem ekibime teşekkür etmem gerekiyor.

Reklamcım ve arkadaşım (ve işkolik dostum) Amanda Anderson.

Danielle Sanchez ve Wildfire Marketing ekibi.

Beta okuyucularım Amanda Kay Anderson ve Adrian Babst, hikâyelerime gösterdikleri sürekli heves ve bağlılık için. Sizler olağanüstüsünüz.

Kraliçenin kendisi, Claudia, benim kink ve Shibari uzmanım olduğu için. Bilgeliğiniz için teşekkürler!

Editörüm, Rebecca's Fairest Reviews. Bu seri bittiğinde çok sevineceksin, değil mi? Tekrar zamanında gelmeye başlayacağım. Bu kadar sıkı çalıştığınız ve işimi parlattığınız için teşekkürler.

Düzeltmenim, Rumi Khan. Özverinizi ve esnekliğinizi çok takdir ediyorum.

Rachel Leigh. Bilirsin işte.

Lori, nereye gidersem gideyim, ne olursa olsun, seni de yanımda götüreceğim. Bu kadar muhteşem olduğun için teşekkür ederim.

Benim utanmaz kız kardeşlerim, kahkahalar ve penis konfetileri için. Dünyanın en tatlı okuyucu grubu.

Ve benim güzel Günahkarlarım.

Beni ve kitaplarımı kollarını açarak karşılayan tüm okurlara, booktokker'lara, bookstagrammer'lara, adını sayamayacağım kadar çok kişiye. Bu topluluğa yaptığınız katkılar için yeterince takdir görmüyorsunuz.

Garrett'ın hikâyesini paylaştıktan sonra bana ulaşan herkese.
Burada olmana ve yalnız olmamana çok sevindim.

Bazen bunun benim işim olduğuna inanamıyorum. Kitap yazmak, hikayeler anlatmak - kadınları okumaya ve utanmadan seksten zevk almaya teşvik eden gerçekten müstehcen hikayeler. Bu iş beni besleyen, ruhumda bir kıvılcım çaktıran ve bu hayatı yaşamaya değer kılan şey.

Bu kıvılcımı beslediğin için teşekkürler.

İmzalı Kitaplar mevcut!

Bu kitabın imzalı bir kopyasına sahip olmak ister misiniz?
Siparişlerinizi dükkandan alabilirsiniz:
www.saracatebooks.com/shop

Her sipariş yazar tarafından imzalanır ve paketlenir ve hediyelerle birlikte gelir!

Sara Cate tarafından da

Salacious Oyuncular Kulübü

Övgü

Gözler

Üzerimde Bana

Daha Fazlasını

Ver

Merhamet

Wilde Boys düeti

Gravity

Freefall

Yaş farkı romantizmi

Güzel Canavar

Güzel Günahkar

Tersine Yaş Farkı Romantizmi

Benim İçin Yan

Siyah Kalp Düeti

Dört

Beş

Ukala Kahraman Kulübü

Yakışıklı Şeytan

Kötü Kalpler Serisi

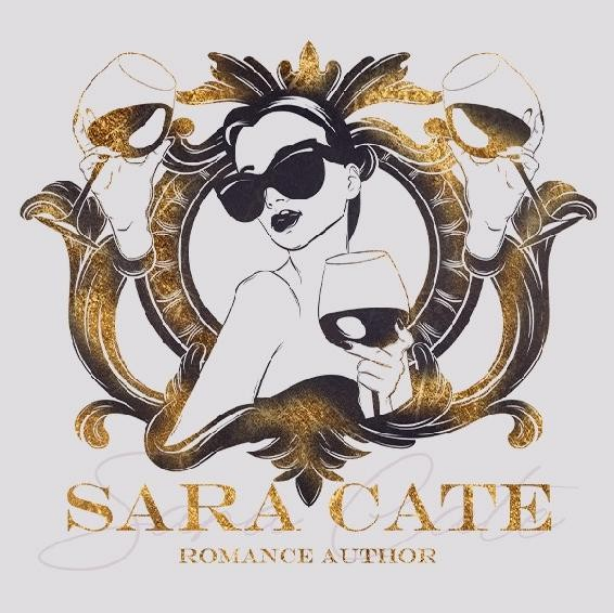
Hassas

Tehlikeli

Meydan okuyan

Sara Cate Hakkında

Sara Cate, bolca kızgınlık, biraz yaş farkı ve yığınla buhar içeren yasak romantizm yazıyor. Kocası ve çocuklarıyla Arizona'da yaşayan Sara, zamanının çoğunu okuyarak, yazarak ya da yemek yaparak geçiriyor.

Kendisi hakkında daha fazla bilgiye
www.saracatebooks.com adresinden
ulaşabilirsiniz.